

N. 74

SEANCE D'APRES-MIDI.

SOMMAIRE :

PROPOSITION DE LOI :

IMPRESSION ET DISTRIBUTION :

Le bureau a autorisé l'impression et la distribution d'une proposition de loi, page 16.

PROJETS ET PROPOSITION DE LOI (Discussion) :

1. ORCHESTRE NATIONAL DE BELGIQUE :

Projet de loi relatif au statut de l'Orchestre national de Belgique (transmis par le Sénat).

1° Lecture des articles, p. 16.

2° Vote nominatif sur l'ensemble, p. 45.

2. PERSONNEL CIVIL :

Proposition de loi modifiant l'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936 unifiant le régime des pensions des veuves et orphelins du personnel civil de l'Etat et du personnel assimilé et l'arrêté royal du 26 décembre 1938 relatif au régime des pensions du personnel communal.

1° Discussion générale. *Orateurs* : MM. Jaminet, Janssens, De Sweemer, rapporteur, M. Liebaert, Ministre des Finances, p. 19.

2° Lecture des articles, p. 20.

3° Vote nominatif sur l'ensemble, p. 45.

3. CONSEIL D'ÉTAT :

Projet de loi modifiant la loi du 23 décembre 1946 portant création d'un Conseil d'Etat (transmis par le Sénat).

1° Discussion générale. *Orateurs* : M. Van Elslande, M. Vermeylen, Ministre de l'Intérieur, p. 23.

2° Discussion des articles. *Orateur* : Art. 3. M. Van Elslande, p. 24.

3° Vote réservé, p. 39.

4° Vote nominatif sur l'ensemble, p. 46.

4. CONTRATS DE BRASSERIE :

Proposition de loi relative à certaines clauses des contrats dits « de brasserie ». Ajournement, p. 30.

5. CUMUL MÉDICO-PHARMACEUTIQUE :

Projet de loi relatif au cumul médico-pharmaceutique (amendé par le Sénat).

1° Lecture des articles, p. 30.

2° Vote réservé, p. 39.

3° Vote nominatif sur l'ensemble, p. 46.

6. ASSISTANCE PUBLIQUE :

Projet de loi modifiant la loi du 10 mars 1925 organique de l'assistance publique (transmis par le Sénat).

1° Lecture des articles, p. 32.

2° Vote nominatif sur l'ensemble, p. 47.

7. AÉRONAUTIQUE — PRIME D'ACCIDENT :

Projet de loi instituant une prime spéciale d'accident aéronautique (transmis par le Sénat).

1° Lecture des articles, p. 33.

2° Vote nominatif sur l'ensemble, p. 47.

BUDGETS (Discussion) :

1. DOTATIONS :

Projet de loi contenant le budget des dotations pour l'exercice 1958 (transmis par le Sénat).

1° Lecture des articles, p. 35.

2° Vote nominatif sur l'ensemble, p. 48.

2. COLONIES :

Projet de loi contenant le budget du Ministère des Colonies pour l'exercice 1958. (Dépenses métropolitaines.)

1° Discussion générale. *Orateurs* : M. Eyskens, M. Buisseref, Ministre des Colonies, MM. De Vleeschauwer, Wigny, Housiaux, rapporteur, p. 35.

NAMIDDAGVERGADERING.

INHOUDSOPGAVE :

WETSVOORSTEL :

DRUKKEN EN RONDELEN :

Het bureau heeft het drukken en rondelen toegelaten van een wetsvoorstel, bladzijde 16.

WETSONTWERPEN EN WETSVOORSTEL (Bespreking) :

1. NATIONAAL ORKEST VAN BELGIË :

Wetsontwerp betreffende het statuut van het Nationaal Orkest van België (overgemaakt door de Senaat).

1° Lezing van de artikelen, blz. 16.

2° Naamstemming over het geheel, blz. 45.

2. BURGERLIJK PERSONEEL :

Wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit n° 254 van 12 Maart 1936 waarbij eenheid wordt gebracht in het regime van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk staatspersoneel en het daarmede gelijkgesteld personeel en van het koninklijk besluit van 26 December 1938 betreffende de pensioenregeling voor het gemeentepersoneel.

1° Algemene bespreking. *Sprekers* : de heren Jaminet, Janssens, De Sweemer, verslaggever, de heer Liebaert, Minister Financiën, blz. 19.

2° Lezing der artikelen, blz. 20.

3° Naamstemming over het geheel, blz. 45.

3. RAAD VAN STATE :

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 23 December 1946 houdende instelling van een Raad van State (overgemaakt door de Senaat).

1° Algemene bespreking. *Sprekers* : de heer Van Elslande, de heer Vermeylen, Minister van Binnenlandse Zaken, blz. 23.

2° Bespreking der artikelen. *Spreker* : Art. 3. De heer Van Elslande, blz. 24.

3° Voorbehouden stemming, blz. 39.

4° Naamstemming over het geheel, blz. 46.

4. BROUWERIJCONTRACTEN :

Wetsvoorstel betreffende sommige bedingen in de zogenaamde « brouwecontracten ». Verdaging, blz. 30.

5. MEDISCH-PHARMACEUTISCHE CUMULATIE :

Wetsontwerp betreffende de medisch-pharmaceutische cumulatie (gewijzigd door de Senaat).

1° Lezing van de artikelen, blz. 30.

2° Aangehouden stemming, blz. 39.

3° Naamstemming over het geheel, blz. 46.

6. OPENBARE ONDERSTAND :

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 10 Maart 1925 tot regeling van de openbare onderstand (overgemaakt door de Senaat).

1° Lezing van de artikelen, blz. 32.

2° Naamstemming over het geheel, blz. 47.

7. LUCHTVAARTONGEVAL — PREMIE :

Wetsontwerp houdende instelling van een bijzondere premie wegens luchtvaartongeval (overgemaakt door de Senaat).

1° Lezing van de artikelen, blz. 33.

2° Naamstemming over het geheel, blz. 47.

BEGROTINGEN (Bespreking) :

1. DOTATIËN :

Wetsontwerp houdende de begroting van dotatiën voor het dienstjaar 1958 (door de Senaat overgemaakt).

1° Lezing van de artikelen, blz. 35.

2° Naamstemming over het geheel, blz. 48.

2. KOLONIËN :

Wetsontwerp houdende de begroting van het Ministerie van Koloniën voor het dienstjaar 1958. (Uitgaven voor het moederland.)

1° Algemene bespreking. *Sprekers* : de heer Eyskens, de heer Buisseref, Minister van Koloniën, de heren De Vleeschauwer, Wigny, Housiaux, verslaggever, blz. 35.

Lecture des articles, p. 38.

3° Vote nominatif sur l'ensemble, p. 49.

4° Fait personnel de M. De Vleeschauwer. *Orateurs* : M. Eyskens, M. Buisseret, Ministre des Colonies, p. 49.

3. JUSTICE :

Projet de loi contenant le budget du Ministère de la Justice pour l'exercice 1958 (transmis par le Sénat).

Interpellation jointe de M. Wagemans à M. le Ministre de la Justice et éventuellement à M. le Ministre de l'Intérieur « sur la cause et les motifs de l'intervention de la brigade spéciale de recherches et de la gendarmerie à Gand, dans la nuit du 8 au 9 mars 1958, suivie de l'expulsion de plus d'une centaine d'étrangers, ainsi que sur les circonstances de cette intervention ».

1° Discussion générale. *Orateurs* : Mme Fontaine-Borguet, MM. Demuyter, Delwaide, Rombaut, Philippart, M. Lilar, Ministre de la Justice, p. 51. — M. Wagemans, M. Lilar, Ministre de la Justice, M. Terfve, M. Collard, Ministre de l'Instruction publique, M. Kiebooms, p. 60.

2° Lecture des articles, p. 59.

VOTES NOMINATIFS :

1. Projet de loi contenant le budget du Ministère des Finances pour l'exercice 1958 (transmis par le Sénat), p. 40.
2. Projet de loi contenant le budget du Ministère de l'Agriculture pour l'exercice 1958 (amendé par le Sénat), p. 41.
3. Projet de loi modifiant l'arrêté royal du 30 septembre 1937 relatif à la création d'un Institut national de crédit agricole (transmis par le Sénat), p. 41.
4. Projet de loi autorisant la Société nationale des Chemins de Fer belges à émettre, sous la garantie de l'Etat, des emprunts à concurrence d'une somme effective de 460 000 000 de francs, pour couvrir l'augmentation enregistrée dans la valeur du stock des approvisionnements (transmis par le Sénat), p. 42.
5. Projet de loi relatif à la reprise définitive des chemins de fer concédés de Mariembourg à la frontière de France et de Mariembourg à Hastière et à l'incorporation de ces chemins de fer dans le réseau de la Société nationale des Chemins de Fer belges (transmis par le Sénat), p. 42.
6. Projet de loi portant modification de la loi du 5 juillet 1956, modifiant le budget des recettes et dépenses extraordinaires de l'exercice 1956 en vue de la réalisation d'un programme d'investissements urgents et d'intérêt général au port d'Anvers (transmis par le Sénat), p. 43.
7. Projet de loi relatif à la pension des membres du personnel de certains organismes d'intérêt public et de leurs ayants droit, p. 43.
8. Projet de loi étendant la capacité de la femme mariée et du mineur à certains dépôts d'épargne (amendé par le Sénat), p. 43.
9. Projet de loi réglementant les combats et exhibitions de boxe (amendé par le Sénat), p. 44.
10. Projet de loi modifiant la loi provinciale, p. 44.
11. Projet de loi contenant le budget des services du Premier Ministre pour l'exercice 1958 (transmis par le Sénat), p. 48.

RAPPORTS (Dépôt) :

1. De M. Vercauteren, sur le projet de loi portant création : d'un Fonds des constructions scolaires et parascolaires de l'Etat; d'un Fonds des constructions de l'enseignement supérieur et des cités universitaires de l'Etat (transmis par le Sénat), p. 50.
2. De M. Bertelson, sur le projet de loi complétant l'article 149 du Code des droits de succession (transmis par le Sénat), p. 51.
3. De M. Geldof, sur le projet de loi organisant l'octroi des concessions de plage (transmis par le Sénat), p. 51.
4. De M. Housiaux, sur les projets de loi :
 - 1° Contenant le budget ordinaire du Congo belge et du Ruanda-Urundi pour l'exercice 1958;
 - 2° Contenant le budget des recettes et des dépenses extraordinaires du Congo belge et du Ruanda-Urundi pour l'exercice 1958, p. 60.

2° Lezing van de artikelen, blz. 38.

3° Naamstemming over het geheel, blz. 49.

4° Persoonlijk feit van de heer De Vleeschauwer. *Sprekers* : de heer Eyskens, de heer Buisseret, Minister van Koloniën, blz. 49.

3. JUSTITIE :

Wetsontwerp houdende de begroting van het Ministerie van Justitie voor het dienstjaar 1958 (overgemaakt door de Senaat).

Samengevoegde interpellatie van de heer Wagemans tot de heer Minister van Justitie en zo nodig ook tot de heer Minister van Binnenlandse Zaken « over de oorzaak en de aanleiding van het optreden van de bijzondere onderzoekbrigade en de rijkswacht te Gent, in de nacht van 8 op 9 Maart 1958, gevolgd door de uitwijzing van meer dan honderd buitenlanders, alsook over de wijze van optreden ».

1° Algemene bespreking. *Sprekers* : Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Demuyter, Delwaide, Rombaut, Philippart, de heer Lilar, Minister van Justitie, blz. 51. — De heer Wagemans, de heer Lilar, Minister van Justitie, de heer Terfve, de heer Collard, Minister van Openbaar Onderwijs, de heer Kiebooms, blz. 60.

2° Lezing van de artikelen, blz. 59.

NAAMSTEMMINGEN :

1. Wetsontwerp houdende de begroting van het Ministerie van Financien voor het dienstjaar 1958 (overgemaakt door de Senaat), blz. 40.
2. Wetsontwerp houdende de begroting van het Ministerie van Landbouw voor het dienstjaar 1958 (gewijzigd door de Senaat), blz. 41.
3. Wetsontwerp houdende wijziging van het koninklijk besluit van 30 September 1937 tot oprichting van een Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet (overgemaakt door de Senaat), blz. 41.
4. Wetsontwerp waarbij de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen ertoe gemachtigd wordt, onder waarborg van de Staat, leningen, tot beloop van een effectief bedrag van 460 000 000 frank, uit te geven, tot dekking van de geboekte waardevermeerdering van de stock der voorraden (overgemaakt door de Senaat), blz. 42.
5. Wetsontwerp betreffende de definitieve overname van de geconcessioneerde spoorwegen Mariembourg-Franse grens en Mariembourg-Hastière en betreffende de opname van die spoorwegen in het net van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (overgemaakt door de Senaat), blz. 42.
6. Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 5 Juli 1956, welke wet de begroting van de buitengewone ontvangsten en uitgaven voor het dienstjaar 1956 wijzigt, met het oog op het uitvoeren, in de haven van Antwerpen van een programma van dringende investeringen van nationaal belang (overgemaakt door de Senaat), blz. 43.
7. Wetsontwerp betreffende het pensioen van de leden van het personeel van zekere organismen van openbaar nut en van hun rechthebbenden, blz. 43.
8. Wetsontwerp waarbij voor bepaalde spaargeldinleg, de handelingsbekwaamheid van de gehuwde vrouw en van de minderjarige wordt uitgebreid (gewijzigd door de Senaat), blz. 43.
9. Wetsontwerp tot reglementering van de bokswedstrijden en -exhibities (gewijzigd door de Senaat), blz. 44.
10. Wetsontwerp tot wijziging van de provinciale wet, blz. 44.
11. Wetsontwerp houdende de begroting van de diensten van de Eerste-Minister voor het dienstjaar 1958 (overgemaakt door de Senaat), blz. 48.

VERSLAGEN (Indiening) :

1. Door de heer Vercauteren, over het wetsontwerp tot oprichting van : een Fonds voor schoolgebouwen en gebouwen in schoolverband van het Rijk; een Fonds voor hoger-onderwijsgebouwen en studentenverblijven van het Rijk (overgemaakt door de Senaat), blz. 50.
2. Door de heer Bertelson, over het wetsontwerp tot aanvulling van artikel 149 van het Wetboek der successierechten (overgemaakt door de Senaat), blz. 51.
3. Door de heer Geldof, over het wetsontwerp tot het verlenen van strandconcessies (overgemaakt door de Senaat), blz. 51.
4. Door de heer Housiaux, over de wetsontwerpen :
 - 1° Houdende de gewone begroting van Belgisch Congo en van Ruanda-Urundi voor het dienstjaar 1958, blz. 60.
 - 2° Houdende de begroting der buitengewone ontvangsten en uitgaven van Belgisch Congo en van Ruanda-Urundi voor het dienstjaar 1958, blz. 60.

VOTE :

Vote sur les ordres du jour déposés en conclusion des interpellations de MM. Bertrand et Pêtre, sur les problèmes charbonniers, p. 50.

ORDRE DES TRAVAUX :

COMMUNICATION DU BUREAU :

M. le Président fait une communication concernant l'ordre des travaux à la rentrée des vacances de Pâques, p. 50.

PROJET DE LOI (Dépôt) :

De M. Collard, Ministre de l'Instruction publique, sur le projet de loi modifiant l'article 34 des lois coordonnées sur l'enseignement primaire relatif aux allocations et indemnités accordées aux instituteurs, p. 51.

INTERPELLATION (Discussion) :

Interpellation de M. Verroken à M. le Ministre de l'Intérieur et à M. le Ministre de l'Instruction publique « sur les conséquences récentes de la publication du recensement sur l'organisation de l'enseignement ». Discussion. Orateurs : M. Verroken, M. Collard, Ministre de l'Instruction publique, p. 64.

AJOURNEMENT DE LA CHAMBRE :

La Chambre s'ajourne au 15 avril 1958, p. 66.

QUESTIONS :

Des questions ont été remises au bureau par MM. Bertrand, Charpentier, De Clerck, Dejace, Demuyter, Denis, Hermans et Van Winghe, p. 66.

STEMMING :

Stemming over de moties neergelegd tot besluit van de interpellaties van de heren Bertrand en Pêtre, over de kolenvraagstukken, blz. 50.

ORDE DER WERKZAAMHEDEN :

MEDEDELING VANWEGE HET BUREAU :

De heer Voorzitter doet een mededeling betreffende de orde der werkzaamheden bij de herneming na het Paasverlof, blz. 50.

WETSONTWERP (Indiening) :

Door de heer Collard, Minister van Openbaar Onderwijs, over het wetsontwerp tot wijziging van artikel 34 der samen-geordende wetten op het lager onderwijs betreffende de aan de onderwijzers toegekende toelagen en vergoedingen, blz. 51.

INTERPELLATIE (Bespreking) :

Interpellatie van de heer Verroken tot de heer Minister van Binnenlandse Zaken en de heer Minister van Openbaar Onderwijs « over de recente gevolgen van de tellingspublicatie op de organisatie van het onderwijs ». Bespreking. Sprekers : de heer Verroken, de heer Collard, Minister van Openbaar Onderwijs, blz. 64.

VERDAGING VAN DE KAMER :

De Kamer wordt verdaagd tot 15 April 1958, blz. 66.

VRAGEN :

Vragen werden ter tafel gelegd door de heren Bertrand, Charpentier, De Clerck, Dejace, Demuyter, Denis, Hermans en Van Winghe, blz. 66.

PRESIDENCE
DE
M. HUYSMANS, PRESIDENT.

MM. Juste et Jaminet, secrétaires, prennent place au bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

La séance est ouverte à 14 heures.

VOORZITTERSCHAP
VAN
DE HEER HUYSMANS, VOORZITTER.

De heren Juste en Jaminet, secretarissen, nemen plaats aan het bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

De vergadering wordt geopend te 14 uur.

PROPOSITION DE LOI. — WETSVOORSTEL.

Impression et distribution. — Drukken en ronddelen.

Le bureau a autorisé l'impression de la proposition de loi de M. J.-J. Merlot, relative à certaines modifications à apporter à la loi du 15 juin 1955 relative à certains contrats à long terme.

Het bureau heeft het drukken toegelaten van het wetsvoorstel van de heer J.-J. Merlot, houdende bepaalde wijzigingen in de wet van 15 Juni 1955 betreffende zekere contracten op lange termijn.

PROJET DE LOI RELATIF AU STATUT DE L'ORCHESTRE NATIONAL DE BELGIQUE (PROJET TRANSMIS PAR LE SÉNAT).

Examen et vote.

WETSONTWERP BETREFFENDE HET STATUUT VAN HET NATIONAAL ORKEST VAN BELGIË (ONTWERP DOOR DE SENAAT OVERGEZONDEN).

Onderzoek en stemming.

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, le premier point inscrit à l'ordre du jour de cette après-midi est le projet de loi relatif au statut de l'Orchestre national de Belgique.

Mevrouwen, Mijne Heren, het eerste punt ingeschreven op de agenda van deze namiddag is het wetsontwerp betreffende het statuut van het Nationaal Orkest van België.

La discussion générale et ouverte.

De algemene bespreking is open.

Il n'y a pas d'orateurs inscrits, la discussion générale est close et nous passons à l'examen des articles.

Er zijn geen sprekers ingeschreven, de algemene bespreking is gesloten en wij gaan over tot het onderzoek der artikelen.

Personnalité civile. — Administration.

Article 1er. Il est créé sous la dénomination « Orchestre national de Belgique », en abrégé « O.N.B. », un établissement public ressortissant au Ministère de l'Instruction publique.

L'Orchestre national de Belgique jouit de la personnalité juridique.

Rechtspersoonlijkheid. — Beheer.

Artikel 1. Onder de benaming « Nationaal Orkest van België », in afkorting « N.O.B. », wordt een publiekrechtelijk lichaam opgericht dat afhangt van het Ministerie van Openbaar Onderwijs.

Het Nationaal Orkest van België geniet rechtspersoonlijkheid.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Het Nationaal Orkest van België is onderworpen aan de regeling ingesteld door de wet van 16 Maart 1954, betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut; te dien einde is het gerangschikt in de categorie B, voorzien bij artikel één van deze wet.

Art. 2. L'Orchestre national de Belgique est soumis au régime établi par la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public; il est rangé à cet effet dans la catégorie B prévue par l'article premier de cette loi.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. L'administration de l'Orchestre national de Belgique est assurée par un conseil d'administration qui le représente vis-à-vis des tiers. Le conseil d'administration se compose d'un président et de six membres. Le président est nommé par le Roi, les membres sont nommés par le Ministre de l'Instruction publique. Le président et les membres sont nommés pour une période de trois ans; leur mandat peut être renouvelé.

En cas de décès ou de démission d'un administrateur en cours de mandat, il est pourvu à son remplacement de la même manière; l'administrateur ainsi nommé achève le mandat de son prédécesseur.

Il est adjoint au conseil d'administration un secrétaire et un trésorier nommés pour un terme de trois ans par le Ministre de l'Instruction publique, le conseil entendu.

Leur mandat est renouvelable.

Le secrétaire et le trésorier assistent aux séances; ils n'ont pas voix délibérative. Le secrétaire remplit les fonctions de rapporteur.

Art. 3. Het beheer van het Nationaal Orkest van België wordt waargenomen door een raad van beheer die tegenover derden vertegenwoordigt. De raad van beheer is samengesteld uit een voorzitter en zes leden. De voorzitter wordt benoemd door de Koning en de leden door de Minister van Openbaar Onderwijs. De voorzitter en de leden worden benoemd voor een termijn van drie jaar; hun mandaat is hernieuwbaar.

In geval van overlijden of bij ontslag van een beheerder in de loop van het mandaat wordt, op dezelfde wijze, in zijn vervanging voorzien; de aldus benoemde beheerder voleindigt het mandaat van zijn voorganger.

Worden aan de raad van beheer toegevoegd, een secretaris en een penningmeester, die door de Minister van Openbaar Onderwijs, de raad gehoord, benoemd worden voor een termijn van drie jaar.

Hun mandaat is hernieuwbaar.

De secretaris en de penningmeester wonen de vergaderingen bij, doch hebben geen stemrecht. De secretaris vervult de functies van verslaggever.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. De raad van beheer beschikt over de meest uitgebreide machten voor het beheer van het Nationaal Orkest van België. Hij is belast met de verrichtingen betreffende de aanwerving der musici, waakt over de stipte naleving van het statuut der musici en van het reglement van het orkest; hij verzekert de goede gang van de instelling, zowel wat het beheer als wat de tucht betreft, en waakt inzonderheid over het evenwicht van het financieel beheer.

Art. 4. Le conseil d'administration possède les pouvoirs les plus étendus pour la gestion de l'Orchestre national de Belgique. Il procède aux opérations de recrutement des artistes, veille à ce que le statut des musiciens et le règlement de l'orchestre soient strictement observés; il assure la bonne marche de l'établissement, tant au point de vue de l'administration que de la discipline, et veille notamment à l'équilibre de la gestion financière.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. Le secrétaire exécute les décisions du conseil d'administration. Il est chargé de la gestion journalière suivant les directives du conseil d'administration.

Art. 5. De secretaris voert de beslissingen uit van de raad van beheer. Hij is belast met het dagelijks beheer volgens de richtlijnen van de raad van beheer.

— Adopté.

Aangenomen.

ANN. PARLEM. CH. DES REPR. — SESSION ORDINAIRE 1957-1958.
PARL. HAND. KAMER DER VOLKSV. — GEWONE ZITTIJD 1957-1958.

Art. 6. De penningmeester staat in voor de boekhouding; hij is belast met de verrichtingen betreffende de ontvangsten en uitgaven.

De artikelen 10 en 11 der wet op de Rijkscomptabiliteit en de artikelen 7 tot 9 en 10 tot 13 der wet van 29 October 1846 betreffende de inrichting van het Rekenhof zijn op hem van toepassing.

Art. 6. Le trésorier tient la comptabilité; il est chargé des opérations de recette et de dépense.

Les articles 10 et 11 de la loi sur la comptabilité de l'Etat et les articles 7 à 9 et 10 à 13 de la loi du 29 octobre 1846 relative à l'organisation de la Cour des Comptes lui sont applicables.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. Le conseil d'administration peut donner délégation à un ou plusieurs de ses membres en vue d'assurer le contrôle de certains services. L'objet et la durée de ces délégations doivent, chaque fois, être précisés.

Art. 7. De raad van beheer mag zijn machten op één of meer zijner leden overdragen met het oog op het verzekeren van de controle over sommige diensten. Het voorwerp en de duur dier machtsdelegaties dienen telkens nader bepaald.

— Adopté.

Aangenomen.

Toezicht.

Art. 8. De directeur-generaal voor Kunst, Letteren en Volksopvoeding vervult de functies van regeringscommissaris bij het Nationaal Orkest van België.

Surveillance.

Art. 8. Le directeur général des Arts, des Lettres et de l'Education populaire exerce auprès de l'Orchestre national de Belgique les fonctions de commissaire du gouvernement.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 9. Le commissaire du gouvernement assiste aux réunions du conseil d'administration; il y a voix consultative; il a le droit d'être entendu en tout temps par le conseil d'administration, d'avoir communication des dossiers soumis aux délibérations du conseil d'administration et des procès-verbaux de ce conseil. Il fait au conseil d'administration toutes observations qu'il juge nécessaires.

Un recours auprès du Ministre lui est ouvert contre toute décision du conseil d'administration qu'il estime contraire à la loi ou à l'intérêt général. Ce recours est suspensif; il doit être exercé au plus tard le troisième jour franc à partir du jour où le commissaire a eu connaissance de la décision.

Si le Ministre n'a pas annulé la décision dans les quinze jours du recours, celle-ci sort ses effets.

Art. 9. De regeringscommissaris woont de vergaderingen van de raad van beheer bij en heeft raadgevende stem; hij heeft het recht om te allen tijde gehoord te worden door de raad van beheer, om inzage te nemen van de dossiers welke aan de beraadslagingen van de raad van beheer onderworpen worden alsmede van de notulen van bedoelde raad. Hij maakt aan de raad van beheer alle opmerkingen welke hij nodig acht.

Hij kan in beroep komen bij de Minister tegen elke beslissing van de raad van beheer die hij in strijd acht met de wet of met het algemeen belang. Dit beroep is schorsend; het moet uitgeoefend worden uiterlijk de derde vrije dag vanaf die waarop de commissaris kennis heeft gekregen van de beslissing.

Wordt de beslissing binnen vijftien dagen na het beroep niet door de Minister vernietigd, dan heeft zij uitwerking.

— Adopté.

Aangenomen.

Orkest.

Art. 10. De Koning bepaalt het aantal musici waaruit het orkest is samengesteld. Dit aantal mag, met inbegrip van de orkestdirectie- en muziekdirecteur, niet minder dan vierenzestig bedragen.

Het orkest zal daarenboven een regisseur en een adjunct-regisseur omvatten.

L'orchestre.

Art. 10. Le Roi fixe le nombre de musiciens composant l'orchestre. Ce nombre ne pourra pas être inférieur à soixante-quatre, y compris le chef d'orchestre directeur musical.

L'orchestre comptera, en outre, un régisseur et un régisseur adjoint.

— Aangenen.

Adopté.

Art. 11. Les membres de l'orchestre doivent être Belges. Le Ministre de l'Instruction publique peut, sur proposition du conseil d'administration, recruter des ressortissants étrangers d'un talent éminent, lorsque l'intérêt de l'orchestre l'exige et pour autant qu'aucun candidat belge ne réunisse les qualités requises.

Art. 11. De leden van het orkest moeten Belg zijn. Wanneer het belang van het orkest zulks vergt en voor zover geen enkele Belgische kandidaat de vereiste voorwaarden vervult, mag de Minister van Openbaar Onderwijs op voorstel van de raad van beheer bijzonder talentvolle onderhorigen van vreemde landen aanwerven.

— Adopté.

Aangenen.

Art. 12. Al de leden van het orkest worden door de Minister van Openbaar Onderwijs benoemd, op de voordracht van de raad van beheer.

De aanwerving der leden van het orkest geschiedt door middel van een vergelijkend examen.

De solisten-aanvoerders kunnen evenwel zonder vergelijkend examen aangeworven worden, wanneer er een beroep gedaan wordt op leraars aan koninklijke conservatoria of op onderhorigen van vreemde landen.

De vergelijkende examens worden ingericht door de raad van beheer, die de programma's der examens opstelt en de leden der examencommissies aanduidt.

Art. 12. Tous les membres de l'orchestre sont nommés par le Ministre de l'Instruction publique, sur proposition du conseil d'administration.

Le recrutement des membres de l'orchestre se fait par voie de concours.

Les solistes-chefs de pupitre peuvent toutefois être recrutés sans concours, dans le cas où il est fait appel à des professeurs des conservatoires royaux ou à des ressortissants étrangers.

Les concours sont organisés par le conseil d'administration, qui compose les programmes des épreuves et désigne les membres des jurys.

— Aangenen.

Adopté.

Art. 13. Le Ministre de l'Instruction publique détermine les modalités spéciales de recrutement du chef d'orchestre directeur musical.

Art. 13. De Minister van Openbaar Onderwijs bepaalt de bijzondere voorwaarden voor de aanwerving van de orkest-dirigent-muziekdirecteur.

— Adopté.

Aangenen.

Art. 14. De personeelsleden van het Nationaal Orkest van België mogen geen enkele cumulatiebetrekking uitoefenen zonder de voorgaande toelating van de raad van beheer. Nochtans mag deze laatste aan geen enkel personeelslid van het orkest machtiging verlenen om een cumulatiebetrekking in een ander permanent orkest uit te oefenen.

Art. 14. Aucun cumul ne peut être exercé par un membre du personnel de l'Orchestre national de Belgique sans l'autorisation préalable du conseil d'administration. Toutefois, celui-ci ne peut autoriser le cumul d'un membre du personnel de l'orchestre avec un emploi dans un autre orchestre permanent.

— Aangenen.

Adopté.

Art. 15. Le conseil d'administration établit la liste des musiciens de complément et de renfort à engager chaque fois que l'exécution des programmes le rendra nécessaire.

Toutefois, ces musiciens sont payés directement par l'usager de l'orchestre au tarif syndical.

Art. 15. De raad van beheer maakt de lijst op van de toegevoegde musici en musici ter versterking, die moeten aangeworven worden telkens als de uitvoering der programma's zulks vereist.

Deze musici worden echter rechtstreeks betaald door de orkestgebruiker tegen het syndicaal tarief.

— Adopté.

Aangenen.

Verhuring.

Art. 16. Op advies van de raad van beheer, bepaalt de Minister van Openbaar Onderwijs onder welke voorwaarden het orkest ter beschikking wordt gesteld van organismen of publiekrechtelijke of private personen die zulks aanvragen.

Location.

Art. 16. Le Ministre de l'Instruction publique fixe, sur avis du conseil d'administration, les conditions dans lesquelles l'orchestre est mis à la disposition d'organismes ou de personnes publiques ou privées qui désirent l'utiliser.

— Aangenen.

Adopté.

Art. 17. Le tarif des prestations de l'orchestre est arrêté par le Ministre de l'Instruction publique, sur avis du conseil d'administration.

Art. 17. Het tarief voor de prestaties van het orkest wordt bepaald door de Minister van Openbaar Onderwijs, op advies van de raad van beheer.

— Adopté.

Aangenen.

Inkomsten.

Art. 18. De inkomsten van het Nationaal Orkest van België omvatten een toelage welke ieder jaar op de begroting van het Ministerie van Openbaar Onderwijs wordt uitgetrokken, de giften en legaten aan de instelling, de retributies betaald voor prestaties van het orkest en alle andere ontvangsten.

Ressources.

Art. 18. Les ressources de l'Orchestre national de Belgique sont constituées par une subvention inscrite annuellement au budget du Ministère de l'Instruction publique, par les dons et legs faits à l'établissement, par les redevances payées pour les prestations de l'orchestre et par toutes autres recettes.

— Aangenen.

Adopté.

Art. 19. Les dispositions entre vifs ou par testament au profit de l'Orchestre national de Belgique n'auront leur effet qu'autant qu'elles seront autorisées conformément à l'article 910 du Code civil.

Cette autorisation n'est pas requise pour les dons et legs de sommes d'argent n'excédant pas 100 000 francs qui ne sont pas grevés de charges.

L'arrêté autorisant l'établissement à accepter une libéralité comprenant un immeuble détermine, le cas échéant, le délai dans lequel cet immeuble doit être vendu.

Art. 19. De beschikkingen onder levenden of bij testament ten voordele van het Nationaal Orkest van België hebben slechts uitwerking mits daartoe overeenkomstig artikel 910 van het Burgerlijk Wetboek machtiging is verleend.

Deze machtiging is niet vereist voor giften en legaten wanneer het geldsommen betreft die niet meer bedragen dan 100 000 frank en die niet met lasten bezwaard zijn.

Het besluit waarbij de instelling gemachtigd wordt tot het aanvaarden van een gift die een onroerend goed omvat, bepaalt, in voorkomend geval, de termijn binnen welke dit onroerend goed moet verkocht worden.

— Adopté.

Aangenen.

Art. 20. Het Nationaal Orkest van België mag in eigendom of anders slechts die onroerende goederen bezitten welke nodig zijn ter verwezenlijking van het doel waarvoor het werd opgericht.

Art. 20. L'Orchestre national de Belgique ne peut posséder en propriété ou autrement que les immeubles nécessaires pour réaliser l'objet en vue duquel il a été établi.

— Aangenomen.
Adopté.

M. le Président. — L'article 21 est libellé comme suit :

Art. 21. L'article 30bis, alinéa 1er, 4°, des lois relatives aux impôts sur le revenu, coordonnées le 15 janvier 1948 et modifiées par la loi du 8 mars 1951, est complété par les mots « ou à l'Orchestre national de Belgique ».

Art. 21. Artikel 30bis, eerste lid, 4°, der wetten betreffende de inkomstenbelastingen, samengeordend op 15 Januari 1948 en gewijzigd bij de wet van 8 Maart 1951, wordt aangevuld met de woorden « of van het Nationaal Orkest van België ».

A cet article se rattache l'amendement suivant du gouvernement :
« Supprimer cet article ».
« Dit artikel schrappen ».

Je mets cet amendement aux voix.
Ik leg dit amendement ter stemming.

— L'amendement, mis aux voix, est adopté.
Het amendement, ter stemming gelegd, wordt aangenomen.

M. le Président. — Par conséquent, l'article 21 est supprimé.
Dus is artikel 21 geschrapt.

Le vote nominatif sur l'ensemble de ce projet de loi aura lieu ultérieurement.

De naamstemming over het geheel van dit wetsontwerp zal later plaatshebben.

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT L'ARRÊTÉ ROYAL N° 254 DU 12 MARS 1936 UNIFIANT LE RÉGIME DES PENSIONS DES VEUVES ET ORPHELINS DU PERSONNEL CIVIL DE L'ÉTAT ET DU PERSONNEL ASSIMILÉ ET L'ARRÊTÉ ROYAL DU 26 DÉCEMBRE 1938 RELATIF AU RÉGIME DES PENSIONS DU PERSONNEL COMMUNAL.

Discussion et vote.

WETSVORSTEL TOT WIJZIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT N° 254 VAN 12 MAART 1936 WAARBIJ EENHEID WORDT GEBRACHT IN HET RÉGIME VAN DE PENSIOENEN DER WEDUWEN EN WEZEN VAN HET BURGERLIJK RIJKSPERSONEEL EN HET DAARMEDE GELIJKGESTELD PERSONEEL, EN VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 26 DECEMBER 1938 BETREFFENDE DE PENSIOENREGELING VOOR HET GEMEENTEPERSONEEL.

Bespreking en stemming.

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, nous passons à l'examen de la proposition de loi concernant la pension des veuves et orphelins du personnel civil de l'Etat et du personnel assimilé.

Mevrouwen, Mijne Heren, wij gaan nu over tot het onderzoek van het wetsvoorstel betreffende de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk rijksperoneel en het daarmede gelijkgesteld personeel.

La discussion générale est ouverte.

Il n'y a qu'un orateur inscrit, qui est M. Jaminet.

Je lui donne la parole.

M. Jaminet (à la tribune). — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, je voudrais poser deux questions au Ministre des Finances.

Je voudrais savoir ce que signifie ces deux mots « services admissibles ». A l'article 1er, chiffre 1, il est dit en effet ceci : « que son mari ait accompli une année de services admissibles ».

A l'arrêté royal n° 234 du 2 mars 1936, il est dit : « La veuve a droit à une pension de survie à condition que son mari ait accompli une année de service au moins. »

Pour moi, cela veut dire une année de « service effectif ». Mais dans la nouvelle loi on nous propose les mots « services admissibles ».

Je désirerais obtenir des précisions à ce sujet.

M. Janssens, auteur de la proposition, utilise aussi les mots « services admissibles », mais je ne les vois nulle part ailleurs.

Deuxième question. Dans cette même proposition de loi, il est dit : « qui compte vingt années au moins s'il a été contracté postérieurement ».

Il s'agit donc de vingt années de « services admissibles », probablement.

Je voudrais savoir, en présence de l'article 1er de l'arrêté du 12 mars 1936, si l'alinéa suivant est valable également pour les veuves dont le mari ne compterait pas vingt ans de « services admissibles ».

Voici ce qui est écrit :

« Toutefois, le droit à la pension de survie est acquis quelle que soit la durée des services et du mariage si le décès de l'époux a été causé par des blessures reçues ou des accidents éprouvés dans l'exercice ou à l'occasion d'exercice de fonctions dans la métropole ou dans la colonie. »

Je voudrais savoir si la veuve d'un agent qui a dû être pensionné par suite d'accident alors qu'il ne comptait pas vingt ans de service pourrait bénéficier de cette disposition.

Telles sont les questions que je désirais vous poser quant au texte de ce projet de loi. (*Très bien! sur les bancs sociaux-chrétiens.*)

M. le Président. — La parole est à M. Janssens.

M. Janssens (à la tribune). — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Mesdames, Messieurs, je revendique le privilège de pouvoir défendre très brièvement la proposition de loi que j'ai eu l'honneur de déposer, pour la première fois, sur le bureau de la Chambre, le 25 mai 1948.

Je vous fais grâce des avatars qu'elle a subis pendant cette longue période. Non seulement à cause des lenteurs et des complications de la procédure parlementaire, mais aussi de la résistance que l'administration des pensions a longtemps opposée à cette réforme.

C'est vous dire que j'éprouve aujourd'hui une très grande satisfaction de voir enfin aboutir les efforts que j'ai déployés pendant plus de dix ans en vue de remédier à certaines erreurs et certaines injustices qui résultent de la législation actuelle sur le régime des pensions des fonctionnaires et des agents de l'Etat et des services publics.

De quoi s'agit-il?

Vous savez — et l'on vient de vous le rappeler — que l'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936 dispose en son article 2 qu'« aucun droit à la pension n'est ouvert à la femme qui a épousé un pensionné ou un agent démissionné, démissionnaire ou révoqué, ni aux enfants issus de ce mariage ».

En droit comme en fait, rien ne peut justifier la différence qui est ainsi établie entre l'épouse d'un fonctionnaire en activité et celle d'un pensionné. Je crois que vous serez tous d'accord pour reconnaître que l'une est aussi respectable que l'autre.

Dès lors, la déchéance de tout droit à la pension pour la veuve dont le mariage a été contracté après la mise à la retraite de son mari, heurte les principes la plus élémentaires de la morale et de l'équité.

Cet aspect du problème est entièrement dominé par le fait que la pension de survie ne constitue pas un don gratuit, mais bien une conséquence juridique et financière des dispositions que le fonctionnaire lui-même a prises en faveur de son épouse et de ses enfants, en contribuant à la constitution du fonds de réserve, qui doit assurer le service de la pension de survie.

La Caisse des veuves et orphelins a toujours été alimentée par des retenues opérées d'office sur le traitement des agents en activité, et ce durant toute leur carrière, qu'ils soient mariés, veufs ou célibataires.

Cette situation n'a pas été modifiée lorsque par l'arrêté royal du 27 décembre 1935 l'Etat a pris à sa charge les pensions assurées par les statuts des différentes caisses.

On peut donc dire que la pension de survie est en quelque sorte « achetée » par chaque agent et que, dès lors, l'équité exige que cet agent reste libre de transmettre son titre et tous les avantages y afférents à la personne qu'il désigne légalement par le fait de son mariage.

Qu'on le veuille ou non, le problème se ramène donc à la question de savoir si le fonctionnaire qui se marie ou se remarie après sa mise à la retraite commet un acte répréhensible dont sa veuve éventuelle doit être punie.

Je pourrais vous citer de nombreux exemples qui feraient mieux ressortir encore les anomalies et les injustices que peuvent entraîner les dispositions légales actuellement en vigueur. Je pourrais notamment vous citer des cas où la notion du droit et de la justice disparaît devant une simple question de coïncidence ou même de chance, qui enlève parfois aux pensionnés la possibilité de fonder ou de refaire un foyer.

Ces exemples prouveraient de toute façon la rigueur excessive et inconsidérée des dispositions légales et réglementaires dont est victime la femme qui épouse un fonctionnaire ou un agent retraité.

Personne ne peut raisonnablement contester la nécessité de remédier à cette injustice, et c'est là l'unique objet de ma proposition de loi, dont l'article 1er modifie, dans le sens que je viens d'indiquer, les conditions auxquelles est subordonné le droit à une pension de survie en vertu de l'arrêté royal du 12 mars 1936.

Après avoir vainement essayé de faire sortir ma proposition des cartons de la Commission des Finances, je me suis rendu compte que les mesures proposées n'avaient que fort peu de chances d'obtenir l'adhésion de la majorité du parlement, et cela en raison notamment des abus que pourrait entraîner l'extension pure et simple du droit à la pension de survie au cas particulier des veuves qui se sont mariées après la mise à la retraite de leur mari et, d'autre part, en considération du fait que le Fonds des pensions de survie se trouve dans une situation déficitaire.

Dès lors, estimant qu'un tiens vaut mieux que deux tu l'auras (ou te ne l'auras pas!), je me suis finalement résolu à amender moi-même ma proposition de loi, non pas dans son principe, qui reste intangible et auquel je tiens, — comme vous vous en rendez compte, — mais dans certaines de ses modalités d'application.

C'est l'objet des amendements que j'ai présentés à la Commission des Finances et qui ont été adoptés par celle-ci à l'unanimité, moins quatre abstentions.

Mesdames, Messieurs, c'est grâce au dépôt de ces amendements que j'ai pu obtenir l'accord de l'honorable Ministre des Finances, que je remercie, ainsi que les hauts fonctionnaires de son département, pour l'esprit de compréhension et de conciliation dont ils ont fait preuve afin de permettre l'aboutissement d'une réforme dont la solution était depuis dix ans sans cesse retardée.

Je remercie aussi le président et les membres de la Commission des Finances, qui ont bien voulu faire en sorte que ma proposition de loi puisse être discutée aujourd'hui en séance publique, ce qui évitera de devenir une fois de plus caduque.

Je remercie enfin l'honorable rapporteur, M. De Sweemer, pour la diligence exceptionnelle qu'il a mise à déposer son rapport, ce qui me permet d'espérer que ma proposition de loi sera votée par la Chambre et peut-être même, avec un peu de chance, par le Sénat, avant la fin de la législature.

Il me reste maintenant à faire appel à ce même esprit de compréhension de la part de tous les membres de cette assemblée, en formulant l'espoir qu'ils adopteront à l'unanimité, ou tout au moins à une grosse majorité et sans nouvelles modifications, ces dispositions légales qui constitueront — croyez-moi — pour celles qu'on appelle « les veuves sans pension », un très joli cadeau de Pâques. (Applaudissements sur les bancs libéraux et socialistes.)

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer verslaggever.

De heer De Sweemer, verslaggever (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Mevrouwen, Mijne Heren, uw verslaggever kan zeer kort zijn. Wij staan hier voor een voorstel dat werkelijk met algemeenheid van stemmen in deze Kamer kan goedgekeurd worden. De commissie zelf heeft blijk gegeven van begrip en heeft het mogelijk gemaakt dat vandaag dit voorstel in bespreking kwam. Ik draag dus de hulde die de heer Janssens aan de verslaggever heeft gebracht over op de commissie.

In de commissie hebben zowel de oppositie als de meerderheid het voorstel gestemd. Ik veronderstel trouwens dat de vier onthoudingen enkel werden uitgebracht op detailkwesties en dat wij vandaag dus dat voorstel met algemeenheid van stemmen kunnen goedkeuren.

Het oorspronkelijk voorstel ging uit van de heer Janssens en was tegengehouden door leden van de socialistische Kamerfractie, zodat het dus een voorstel van de meerderheid werd. Dat sluit echter niet uit dat het een menselijk principe inhoudt, dat ook door de leden van de oppositie kan aangenomen worden.

De regering heeft er zich eveneens positief tegenover uitgesproken. Ik ben ten andere overtuigd dat, meest de heer Janssens zelf geen amendementen op zijn oorspronkelijk voorstel hebben ingediend waardoor dit aanmerkelijk werd en aldus door hemzelf veiligheidsmarges tegen misbruiken werden voorzien, de Minister amendementen zou neergelegd hebben alvorens het voorstel aan de goedkeuring te onderwerpen.

Dit is geen voorstel met electoraal karakter. Het getuigt van menselijk begrip.

Ik geloof ook dat het niet de schuld van de commissie is, noch van de administratieve diensten dat het voorstel thans slechts wordt voorgelegd. Wel integendeel!

Ik sluit mij aan bij de hulde die de heer Janssens heeft gebracht aan de specialisten van de administratie die het voorstel in de werkbare zin van het woord hebben helpen schaven zodat het mogelijk werd het in de commissie vlug te stemmen.

De oorspronkelijke tekst stelde niettemin een zware principiële kwestie, die gevolgen moest hebben op andere pensioenregelingen en op de toestand van andere weduwen. Er mocht ook niet overdreven worden. Het moest zo gewijzigd worden dat niet kon gesproken worden over bevoorrechtiging, maar van recht.

Ik vraag dan ook aan de Kamer het voorstel, zoals het werd geamendeerd, met algemeenheid van stemmen goed te keuren en het aan de Senaat over te maken. (Handgeklap op de banken van de meerderheid.)

De heer Voorzitter. — Hier werd de lof gezwaaid van de verslaggever, van de administratie, van de commissie, van de meerderheid, van de minderheid en van de regering. U hebt de lof gezwaaid van iedereen, tot zelfs van de beamten van het Ministerie van Financiën.

Ik verleen dan ook thans het woord aan de Minister van Financiën.

M. Liebaert, Ministre des Finances. — Nous devons nous réjouir du climat dans lequel se déroule ce débat, climat que M. le Président vient d'ailleurs de caractériser fort heureusement. Je ne voudrais, pour rien au monde, gâter cette atmosphère, c'est pourquoi je répondrai brièvement à M. Jaminet. La réponse à sa seconde question est négative, ce qui apparaît bien, je pense à la lecture du texte. Pour la première question, nous considérons comme année de service admissible, celle au cours de laquelle l'intéressé a effectivement acquitté la cotisation de 6 p. c. pour pension de survie.

Pour le surplus, je rends également hommage à mon administration, qui a coopéré avec M. Janssens pour donner au projet sa teneur actuelle, qui est de nature à donner de larges satisfactions aux veuves sans pension, tout en évitant les complications et les abus auxquels éventuellement le projet original eût pu donner lieu.

M. le Président. — La discussion générale est close.

De algemene bespreking is gesloten.

Nous passons à l'examen des articles. Je propose que nous prenions comme base de discussion le texte proposé par la commission. (Assentiment.)

Article 1er. L'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936 unifiant le régime des pensions des veuves et orphelins du personnel civil de l'État et du personnel assimilé est modifié comme suit :

« 1. L'alinéa 1er, 1°, de l'article 1er est remplacé par le texte suivant :

« 1° Que son mari ait accompli une année de services admissibles » au moins, si le mariage a eu lieu avant la mise à la retraite de » celui-ci et vingt années au moins s'il a été contracté postérieurement. »

« 2. Il est ajouté à l'article 1er une cinquième alinéa conçu comme suit :

« Les dérogations prévues aux alinéas 2 et 3 ne sont pas applicables lorsque le mariage a été contracté après la mise à la » retraite du mari. »

« 3. Au § 1er de l'article 2, les mots « un pensionné ou » sont supprimés.

« 4. L'article 4 est complété par un cinquième et sixième alinéas, conçus comme suit :

« Si l'orphelin est issu d'un mariage contracté par son père ou sa » mère, après leur mise à la retraite, la durée des services requise » par l'alinéa 1er est portée à vingt années.

« La dérogation prévue à l'alinéa 3 n'est pas applicable dans l'hypothèse visée par l'alinéa 5. »

« 5. A l'article 5, les mots « pour autant que cette reconnaissance » ait eu lieu avant l'admission à la retraite » et « avant son admission à la retraite », qui figurent respectivement à l'alinéa 1er et à l'alinéa 2, sont supprimés.

» 6. L'article 11 est complété par le texte suivant, qui en formera le § 2, le texte existant devenant le § 1er :

« § 2. Si le mariage a été contracté après la mise à la retraite du mari, les réductions prévues au § 1er sont portées à :

- » 4 p. c. à partir de dix ans jusqu'à vingt ans exclusivement;
- » 10 p. c. à partir de vingt ans. »

» 7. L'article 21, § 1er, est complété par le texte suivant :

« La femme qui a épousé un pensionné ne peut cumuler la pension de veuve à laquelle elle pourrait prétendre de ce chef avec une ou plusieurs autres pensions de veuve à charge du Trésor public ou de la Caisse des ouvriers de l'Etat.

» Dans le cas prévu à l'alinéa qui précède, seul l'avantage le plus élevé est accordé, sans préjudice de l'application éventuelle de l'alinéa 1er. »

Artikel 1. Het koninklijk besluit n° 254 van 12 Maart 1936, waarbij eenheid wordt gebracht in de regeling van de pensioenen der weduwen en wezen van het burgerlijk rijkspersoneel en het daarmee gelijkgesteld personeel, wordt gewijzigd als volgt :

« 1. Het eerste lid, 1°, van het eerste artikel wordt door volgende tekst vervangen :

« 1° Haar echtgenoot ten minste één jaar aanneembare diensten heeft volbracht zo het huwelijk vóór de oppensioenstelling van deze laatste werd aangegaan, en ten minste twintig jaar, zo het later werd voltrokken. »

» 2. Aan het eerste artikel wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

« De in lid 2 en 3 bepaalde afwijkingen worden niet toegepast wanneer het huwelijk na de oppensioenstelling van de echtgenoot werd voltrokken. »

» 3. In § 1 van artikel 2, worden de woorden « een gepensioneerde of » weggelaten.

» 4. Artikel 4 wordt aangevuld met een lid 5 en een lid 6, die luiden als volgt :

« Indien de wees gesproken is uit een door zijn vader of zijn moeder na aan oppensioenstelling aangegaan huwelijk, wordt de bij het eerste lid vereiste duur van de diensten op twintig jaar gebracht.

» De in het derde lid bepaalde afwijking wordt niet toegepast in de bij het vijfde lid bedoelde veronderstelling. »

» 5. In artikel 5 worden de woorden « voor zover deze erkenning vóór de inruststelling geschiedde » en « vóór haar inruststelling », welke onderscheidenlijk voorkomen in het eerste en in het tweede lid, weggelaten.

» 6. Artikel 11 wordt aangevuld met de volgende tekst, die er § 2 van uitmaakt, terwijl de bestaande tekst § 1 wordt :

« § 2. Indien het huwelijk voltrokken werd na de oppensioenstelling van de echtgenoot, worden de in § 1 bepaalde verminderingen gebracht op :

- » 4 t. h. vanaf tien jaar tot twintig jaar niet inbegrepen;
- » 10 t. h. van twintig jaar af. »

» 7. Artikel 21, § 1, wordt met volgende tekst aangevuld :

« De vrouw die een gepensioneerde heeft gehuwd mag het weduwpensioen waarop zij uit dien hoofde aanspraak zou kunnen maken niet cumuleren met een of meer andere weduwpensioenen ten laste van de Openbare Schatkist of van de rijkswerklidencas.

» In het in voorgaande lid bepaalde geval wordt enkel het hoogste voordeel verleend, onverminderd de eventuele toepassing van het eerste lid. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Het koninklijk besluit n° 255 van 12 Maart 1936 tot eenmaking van het pensioenregime voor de weduwen en wezen der leden van het leger en van de rijkswacht wordt als volgt gewijzigd :

« 1. Het eerste artikel, 2°, wordt door volgende tekst vervangen :
« 2° Haar huwelijk voltrokken werd vóór dat haar echtgenoot ophield een wedde of een loon te trekken. »

» 2. Aan het eerste artikel wordt een 3° toegevoegd, dat luidt als volgt :

« 3° De duur van haar huwelijk niet korter weze dan één jaar. »

» 3. Aan het eerste artikel wordt toegevoegd wat volgt :

« Evenwel in afwijking van bovenstaande 1° en 2°, heeft eveneens recht op een overlevingspensioen, de weduwe die een huwelijk heeft aangegaan nadat haar echtgenoot werd toegelaten tot het

» genot van een pensioen wegens diensttijd, op voorwaarde dat deze laatste gedurende ten minste twintig jaar diensten heeft bewezen » welke voor de berekening van het overlevingspensioen aanneembaar zijn.

» De vóór 1 Januari 1936 bewezen diensten worden niet in aanmerking genomen, zo de echtgenoot de terugbetaling heeft bekomen van het tegoed dat bij één van de vroegere kassen voor weduwen en wezen werd gevormd.

» De weduwen van militairen die vóór 1 Januari 1922 bij het leger dienst hebben volbracht, mogen deze dienst in aanmerking doen komen voor de berekening van de bovenvermelde periode van twintig jaar, voor zover zij ten minste één jaar deelneming kunnen doen gelden aan de Kas voor weduwen van militairen van lagere rang, opgericht op voornoemde datum. »

» 4. Artikel 2, eerste lid, wordt aangevuld met de woorden « eerste lid » na de woorden « artikel 1 » ;

» 5. Het vierde lid van artikel 4 wordt door de navolgende bepalingen vervangen :

« Heeft geen recht op pensioen, het weeskind gesproken uit een huwelijk voltrokken nadat zijn vader opgehouden heeft in de bij het eerste lid van dit artikel bepaalde omstandigheden bezoldigd te worden, behalve wanneer deze laatste ten minste twintig jaren diensten heeft bewezen welke aanneembaar zijn voor de berekening van het overlevingspensioen in voorkomend geval, met inachtneming, onder de voorwaarden bepaald bij artikel 1, 1°, van de diensten volbracht vóór 1 Januari 1922 door de militairen van lagere rang, en voor zover de betrokkene het genot van een pensioen wegens diensttijd heeft bekomen.

» Heeft geen recht op een pensioen, het weeskind dat geboren is meer dan driehonderd dagen na de datum waarop zijn vader opgehouden heeft in de bij het eerste lid van dit artikel bepaalde omstandigheden bezoldigd te worden, zonder het voordeel van een pensioen wegens diensttijd te hebben bekomen. »

» 6. In artikel 5 worden de woorden « indien deze erkenning plaats had vóór de pensionering wegens diensttijd », weggelaten.

» 7. Artikel 8, § 2, wordt met volgende bepaling aangevuld :

« Nochtans, zo het huwelijk werd aangegaan nadat de echtgenoot werd toegelaten tot het genot van het pensioen wegens diensttijd, wordt het weduwpensioen berekend zoals bepaald in § 1. »

» 8. Artikel 12 wordt aangevuld met volgende tekst, welke er § 2 van uitmaakt, terwijl de bestaande tekst § 1 wordt :

« § 2. Indien het huwelijk voltrokken werd nadat de echtgenoot toegelaten werd tot het genot van een pensioen wegens diensttijd, worden de in § 1 bepaalde verminderingen gebracht op :

» 4 t. h. vanaf tien jaar tot twintig jaar niet inbegrepen;

» 10 t. h. van twintig jaar af. »

» 9. Artikel 21, § 1, wordt met volgende tekst aangevuld :

« De vrouw die met een houder van een pensioen wegens diensttijd in het huwelijk is getreden, mag het weduwpensioen waarop zij uit dien hoofde aanspraak zou kunnen maken, niet cumuleren met een of meer andere weduwpensioenen ten laste van de Openbare Schatkist of van de Rijkswerklidencas.

» In het bij voorgaand lid bepaalde geval, wordt enkel het hoogste voordeel verleend, onverminderd de eventuele toepassing van het eerste lid. »

Art. 2. L'arrêté royal n° 255 du 12 mars 1936 unifiant le régime de pension des veuves et orphelins des membres de l'armée et de la gendarmerie est modifié comme suit :

« 1. Le 2° de l'article 1er est remplacé par le texte suivant :

« 2° Que son mariage ait été contracté avant que son mari ait cessé d'être rémunéré par un traitement ou un salaire. »

» 2. Il est ajouté à l'article 1er un 3° conçu comme suit :

« 3° Que la durée de son mariage ne soit pas inférieure à un an. »

» 3. A l'article 1er, il est ajouté ce qui suit :

« Toutefois, par dérogation aux 1° et 2° ci-dessus, a également droit à une pension de survie la veuve qui a contracté mariage après l'admission de son mari au bénéfice d'une pension pour ancienneté de service, à condition que celui-ci ait rendu au moins vingt années de services admissibles pour le calcul de la pension de survie.

» Les années de services rendus avant le 1er janvier 1936 ne sont pas prises en considération, si le mari a obtenu le remboursement de l'avoir constitué auprès de l'une des anciennes caisses des veuves et orphelins.

» Les veuves de militaires qui ont accompli du service à l'armée avant le 1er janvier 1922, peuvent faire entrer ce service en ligne de compte pour le calcul de la période de vingt ans ci-dessus, pour autant qu'elles puissent faire valoir au moins un an de participation à la Caisse des veuves des militaires de rang subalterne, créée à la date précitée. »

» 4. L'article 2, alinéa 1er, est complété par l'insertion des mots « alinéa 1er », après les mots « l'article 1er ».

» 5. L'alinéa 4 de l'article 4 est remplacé par les dispositions suivantes :

« N'a pas droit à une pension l'orphelin issu d'un mariage contracté après que son père a cessé d'être rémunéré comme il est dit au premier alinéa du présent article, sauf si ce dernier a rendu au moins vingt années de services admissibles pour le calcul de la pension de survie, compte tenu, le cas échéant, dans les conditions prévues à l'article 1er, 1°, des services accomplis avant le 1er janvier 1922, par les militaires de rang subalterne et pour autant que l'intéressé ait obtenu le bénéfice d'une pension pour ancienneté de service. »

» N'a pas droit à une pension, l'orphelin dont la naissance a eu lieu plus de trois cents jours après la date à laquelle son père a cessé d'être rémunéré comme il est dit au premier alinéa du présent article, sans avoir obtenu le bénéfice d'une pension d'ancienneté. »

» 6. A l'article 5, les mots « pour autant que cette reconnaissance ait eu lieu avant l'admission à la pension pour ancienneté de service » sont supprimés.

» 7. Le § 2 de l'article 8 est complété par la disposition suivante :
« Toutefois, si le mariage a été contracté après l'admission du mari au bénéfice de la pension pour ancienneté de service, la pension de la veuve est calculée comme il est dit au § 1er. »

» 8. L'article 12 est complété par le texte suivant, qui en formera le § 2, le texte existant devenant le § 1er :

« § 2. Si le mariage a été contracté après l'admission du mari au bénéfice de la pension pour ancienneté de service, les réductions prévues au § 1er sont portées à :

- » 4 p. c. à partir de dix ans jusqu'à vingt ans exclusivement;
- » 10 p. c. à partir de vingt ans. »

» 9. L'article 21, § 1er, est complété par le texte suivant :

« La femme qui a épousé le titulaire d'une pension pour ancienneté de service ne peut cumuler la pension de veuve à laquelle elle pourrait prétendre de ce chef avec une ou plusieurs autres pensions de veuve à charge du Trésor public ou de la Caisse des Ouvriers de l'Etat.

» Dans le cas prévu par l'alinéa qui précède, seul l'avantage le plus élevé est accordé, sans préjudice de l'application éventuelle de l'alinéa 1er. »

— Aangénomen.

Adopté.

Art. 3. Le Roi apportera aux statuts de la Caisse des Ouvriers de l'Etat les modifications correspondant à celles que l'article 1er de la présente loi a introduites dans l'arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936.

Art. 3. De Koning brengt in de statuten van de Rijkswerkliedenkas de wijzigingen aan welke overeenstemmen met deze door artikel 1 van deze wet aangebracht in het koninklijk besluit n° 254 van 12 Maart 1936.

— Adopté.

Aangénomen.

Art. 4. De voordelen die voortvloeien uit de wijzigingen door of krachtens de artikelen 1 tot 3 aangebracht in de koninklijke besluiten n° 254 en 255 van 12 Maart 1936 en in het koninklijk besluit van 1 Juli 1937 houdende de statuten van de Rijkswerkliedenkas, worden eveneens verleend wanneer de gebeurtenis welke het recht op een overlevingspensioen doet ontstaan, zich heeft voorgedaan vóór de datum waarop deze wet uitwerking heeft.

Art. 4. Les avantages découlant des modifications apportées par ou en vertu des articles 1er à 3 aux arrêtés royaux n° 254 et 255 du 12 mars 1936 et à l'arrêté royal du 1er juillet 1937 portant les statuts de la Caisse des Ouvriers de l'Etat, sont également accordés lorsque l'événement donnant ouverture au droit à la pension de survie est survenu avant la date à laquelle la présente loi produit ses effets.

— Aangénomen.

Adopté.

Art. 5. L'application des dispositions qui précèdent ne peut avoir pour effet de réduire le montant de la pension dont bénéficiant ou viendraient à bénéficier des orphelins issus d'un mariage contracté par leur père avant sa mise à la retraite, pour autant que la date de naissance de ces orphelins soit antérieure à celle de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 5. De toepassing van voorgaande bepalingen mag de vermindering niet tot gevolg hebben van het pensioen hetwelk de wezen genieten, of zouden komen te genieten, die gesproten zijn uit een door hun vader vóór zijn oppensioenstelling aangegaan huwelijk, voor zover de datum van de geboorte van deze wezen vóór de inwerkingtreding van deze wet ligt.

— Adopté.

Aangénomen.

Art. 6. § 1. In geval van overlijden van de houder van een burgerlijk of kerkelijk rustpensioen, van een militair pensioen wegens diensttijd, of van een rustpensioen wordt, ten bate van zijn (haar) niet uit de echt gescheiden noch van tafel en bed gescheiden echtgenoot(e) of, bij ontstentenis, van zijn (haar) erfgenamen in de rechte linie, als compensatie voor begrafeniskosten een vergoeding uitgekeerd die overeenstemt met het bruto-bedrag van het laatste maandbedrag van het pensioen, hetwelk vóór het overlijden werd uitgekeerd.

Het bedrag van de vergoeding is in alle gevallen tot 10 000 frank beperkt.

Wegens het gedrag van de gerechtigde ten opzichte van de overledene kan, in uitzonderingsgevallen, de Minister die het Bestuur der Pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, of zijn gemachtigde, beslissen dat de vergoeding niet wordt uitgekeerd of dat het ten bate van een of meer gerechtigden zal gebeuren.

§ 2. Bij ontstentenis van de in § 1 bedoelde rechthebbenden, mag de vergoeding worden uitgekeerd ten bate van elke natuurlijke of rechtspersoon, die bewijst dat hij de begrafeniskosten heeft gedragen.

In dit geval is de vergoeding gelijk aan de werkelijk gedane kosten, zonder dat zij evenwel meer mag bedragen dan het bedrag bij dit artikel ten gunste van de echtgenoot(e) of van de erfgenamen in de rechte linie bepaald.

§ 3. In geval van cumulatie van verscheidene rustpensioenen ten laste van de Schatkist of van de Rijkswerkliedenkas, wordt de bij § 1 verleende vergoeding uit hoofde van elk pensioen toegekend, zonder dat het totaal van deze vergoedingen evenwel 10 000 frank ten hoogste mag te boven gaan.

§ 4. De Koning kan, op de voordracht van de Minister die het Bestuur der Pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft, het bij dit artikel bepaalde maximumbedrag verhogen.

Art. 6. § 1er. Lors du décès du titulaire d'une pension de retraite civile ou ecclésiastique, d'une pension militaire pour ancienneté de service ou d'une pension de retraite à charge de la Caisse des Ouvriers de l'Etat, il est liquidé au profit de son conjoint non divorcé ni séparé de corps ou, à son défaut, de ses héritiers en ligne directe, en compensation de frais funéraires, une indemnité égale au montant brut de la dernière mensualité de pension liquidée avant le décès.

Dans tous les cas, le montant de l'indemnité est limité à 10 000 francs.

En raison de la conduite du bénéficiaire à l'égard du défunt, le Ministre qui a l'Administration des Pensions dans ses attributions, ou son délégué, peut décider, dans des cas exceptionnels, que l'indemnité ne sera pas liquidée ou qu'elle le sera au profit de l'un des bénéficiaires ou de plusieurs d'entre eux.

§ 2. A défaut des ayants droit visés au § 1er, l'indemnité peut être liquidée au profit de toute personne physique ou morale qui justifie avoir assumé les frais funéraires.

Dans ce cas, l'indemnité est équivalente aux frais réellement exposés sans qu'elle puisse cependant excéder la somme prévue par le présent article en faveur du conjoint ou des héritiers en ligne directe.

§ 3. Dans le cas de cumul de plusieurs pensions de retraite à charge du Trésor ou de la Caisse des Ouvriers de l'Etat, l'indemnité accordée par le § 1er est attribuée au chef de chaque pension sans toutefois que le total de ces indemnités puisse dépasser le maximum de 10 000 francs.

§ 4. Le Roi peut, sur la proposition du Ministre qui a l'Administration des Pensions dans ses attributions, majorer le montant maximum prévu par le présent article.

— Aangénomen.

Adopté.

Art. 7. Une retenue de 0,5 p. c. est effectuée au profit du Trésor sur le montant brut des pensions de retraite civiles et ecclésiastiques, des pensions militaires pour ancienneté de service et des pensions de retraite servies par la Caisse des Ouvriers de l'Etat.

Art. 7. Een inhouding van 0,5 f. h. wordt ten bate van de Schatkist gedaan op het bruto-bedrag van de burgerlijke en kerkelijke rustpensioenen, van de militaire pensioenen wegens diensttijd en van de door de Rijkswerkliedenkas uitgekeerde pensioenen.

— Adopté.
Aangenomen.

Art. 8. De opbrengst van de bij artikel 7 bedoelde inhouding, evenals de uitgaven voortvloeiend uit deze wet en uit de wijzigingen die ze brengt aan de koninklijke besluiten n° 254 en 255 van 12 Maart 1936 alsook aan de statuten van de Rijkswerkliedenkas, worden ingeschreven op de begroting voor orde.

Art. 8. Le produit de la retenue visée à l'article 7, de même que les dépenses résultant de la présente loi et des modifications qu'elle apporte aux arrêtés royaux n° 254 et 255 du 12-mars 1936, ainsi qu'aux statuts de la Caisse des Ouvriers de l'Etat sont inscrits au budget pour ordre.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 9. La présente loi produit ses effets le premier du mois suivant la date de sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 9. Deze wet treedt in werking de eerste van de maand nadat ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

— Adopté.
Aangenomen.

M. le Président. — Le vote nominatif sur l'ensemble de ce projet de loi aura lieu ultérieurement.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 23 DÉCEMBRE 1946,
PORTANT CRÉATION D'UN CONSEIL D'ÉTAT (TRANSMIS PAR LE SÉNAT).

Discussion et vote.

WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 23 DECEMBER 1946,
HOUDENDE INSTELLING VAN EEN RAAD VAN STATE (OVERGEZONDEN
DOOR DE SENAAT).

Bespreking en stemming.

M. le Président. — Nous passons maintenant à l'examen du projet de loi modifiant la loi du 23 décembre 1946, portant création d'un Conseil d'Etat.

Wij gaan nu over tot het onderzoek van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 23 December 1946, houdende instelling van een Raad van State.

La discussion générale est ouverte.
De algemene bespreking is open.

Het woord is aan de heer Van Elslande.

De heer Van Elslande (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Mevrouwen, Mijne Heren, ik heb een amendement neergelegd bij artikel 3, en wel in verband met de substituten van de auditeur-generaal. Ik heb inderdaad in het *Beknopt Verslag* van de Senaat van de vergadering van 19 Maart l. gelezen dat de heer Neybergh de aandacht van de Minister van Binnenlandse Zaken heeft gevestigd op de enigszins gewijzigde toestand die voor de substituten van de Raad van State uit deze nieuwe wet zou voortvloeien. De heer Minister Vermeylen heeft in de Senaat geantwoord: « De vraag die werd gesteld is gegrond. »

Ik vermoed dus dat hij er mee akkoord gaat dat aan dit artikel 3 een zekere aanvulling zou moeten gebeuren om de substituten, ik zou bijna zeggen, de rechtzekerheid te geven die ze verwacht hebben op het ogenblik dat ze werden aangesteld.

Inderdaad, hoe is de toestand? Wanneer men de bespreking van de wet houdende oprichting van de Raad van State naleest, dan vindt men onder meer de volgende tekst van de toenmalige Minister van Binnenlandse Zaken, de heer Buisseret, die op 4 December 1946 in de Senaat heeft verklaard:

« Aux articles 30, 31 et 36, l'idée est que les substituts de l'auditeur soient en quelque sorte des stagiaires non titularisés comme auditeurs avant d'avoir subi l'épreuve du concours. »

En wanneer men in de bibliografie zoekt, komt men terecht bij een werk van de Franse auteur Letourneur de Merie, die na een zeer interessante studie over de Franse « Conseil d'Etat », een oogslag werpt op de Raden van Staat in de omliggende landen en over het Belgisch stelsel spreekt hij zich uit in dezelfde zin, en ik denk dat hij het doet op grond van de uitspraak door de heer Minister Buisseret in 1946 gedaan.

Ik vind in dit werk volgende tekst — men spreekt over het personeel van de Raad van State —:

« Le premier (c'est-à-dire le premier président) a au-dessous de lui un président, onze à treize conseillers, sept à dix auditeurs, des assesseurs auprès de la section de législation, enfin des substituts qui sont des stagiaires. »

Ik meen nu dat, wanneer men van de interpretatie van artikels 30, 31 en 36 van de wet op de Raad van State, zoals ze door de toenmalige Minister van Binnenlandse Zaken, de heer Buisseret, in de Senaat werd gegeven, en zonder de minste opmerking vanwege de Hoge Vergadering werd aanvaard, wij mogen aannemen, dat de wetgever werkelijk bedoeld heeft dat de substituten van de auditeur-generaal zouden worden aangezien als stagiaires die op een zekere ogenblik quasi automatisch tot auditeur zouden worden benoemd.

Er is trouwens, Mijnheer de Minister, een zekere parallelisme dat, naar mijn mening, zou moeten gelden. Wanneer wij inderdaad kijken naar de wet op de rechterlijke organisaties, zien wij in artikel 151, dat de Koning gemachtigd wordt de titel van advocaat-generaal te verlenen aan de substituten van de procureur-generaal bij het Hof van beroep, die acht jaar lang die functie hebben uitgeoefend. Het is precies in dezelfde geest dat ik in mijn amendement heb voorgesteld dat de substituten van de auditeur-generaal die gedurende vijftien jaar — ik ga dus bijna twee keer zo ver als voor de substituten van de rechterlijke macht — hun functie hebben vervuld, de substituten die gedurende die periode hun functie hebben vervuld in de voorwaarden die ik in mijn amendement heb opgesomd, zouden kunnen benoemd worden tot auditeur. Wat redelijk ware.

Ik meen dat er een laatste argument is dat ook terzake dienend is: het zijn de wedden. De Raad van State zou niet alleen een morele maar ook een bijna materiële voorrang moeten hebben op de Heven van beroep. Welnu, met de cijfers in de hand, blijkt dit niet het geval te zijn. De substituten bij de Raad van State hebben het inderdaad heel wat minder goed dan de substituten bij het Hof van beroep. Inderdaad, wanneer men de cijfers van de wet van 1952, houdende wedderegeling van de leden van de rechterlijke macht vergelijkt met deze van de wet van 1955, houdende wedderegeling van de leden van de Raad van State, dan ziet men dat er een verschil is van laten wij zeggen 50 000 frank per jaar tussen de wedde van substituit van de procureur-generaal bij het Hof van beroep en de wedde van substituit bij de Raad van State.

Ik stel vast dat het aantal substituten, dat aanvankelijk tien was, reeds driemaal zoveel bedraagt. In die omstandigheden is het meer dan waarschijnlijk dat een ruim gedeelte nooit meer de graad van auditeur zal bereiken, maar tot op het einde van de loopbaan substituit zal blijven. In de grond is dat dus een minderwaardige toestand in vergelijking met de substituten van het Hof van beroep. Ik meen dat de logica van de parallel tussen onze rechterlijke organisatie enerzijds en de Raad van State anderzijds, in het kader van de evolutie van 1946 tot 1958 vereist dat dit amendement moet aangenomen worden.

Ik meen er trouwens goed aan te doen de aandacht van de Kamer te vestigen op het feit dat dit geen onmiddellijk financieel gevolg kan hebben, vermits de eerste substituten benoemd werd in 1946 en, indien mijn amendement aangenomen wordt, de eersten die zouden kunnen aanspraak maken op de overgang van substituit naar auditeur dit slechts kunnen doen vanaf 1 Januari 1964, zodanig dat er geen financieel bezwaar kan rijzen en dat men bijgevolg dus zeer gerust dit amendement kan aannemen.

Ik hoop, Mijnheer de Minister, dat u zich hiermede zult akkoord verklaren en dat de opwerping, dat het ontwerp terug naar de Senaat zou moeten, niet steekhoudend zal zijn.

Ik weet wel dat de zittijd niet lang meer zal duren, doch na Pasen zal het parlement zijn werkzaamheden voortzetten en de Senaat heeft dus de gelegenheid zich over dit amendement uit te spreken.

Trouwens, Mijnheer de Minister, hebt u reeds tijdens een vergadering in de Senaat verklaard, dat u in feite met de grond van het idee kunt akkoord gaan. Ik hoop dus dat u mijn amendement zal bijtreden. Ik dank u. (*Handgeklap op de banken van de christelijke volkspartij.*)

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Minister van Binnenlandse Zaken.

De heer Vermeylen, Minister van Binnenlandse Zaken (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouwen, Mijne Heren, het amendement van de heer Van Elslande is zeker sympathiek en ik heb inderdaad in de Senaat gezegd dat er wel een vraagstuk was betreffende de substituten en de wijze waarop zij hun carrière zouden moeten volbrengen.

Doch de bewijsvoering van de heer Van Elslande kan ik hoegenaamd niet volgen. Inderdaad, hij verklaart dat wanneer de wet op de Raad van State hier werd gestemd, het wel duidelijk scheen dat de substituten stagiaires waren die dan normalerwijze als auditeur zouden worden benoemd. Eigenlijk is dat meer de strekking van de wet, zoals die nu zal gewijzigd worden, dan deze, zoals zij in 1946 werd gestemd. Inderdaad, een van de hoofdoelen van het ontwerp is juist toe te laten dat de substituten, auditeur zouden worden, zonder een nieuw examen, mits een vergelijkend examen niet meer plaats heeft vóór dat zij auditeur worden, maar wel vóór dat zij als substituant worden aangeworven.

Er is dus een grondige wijziging in het stelsel, in zulke mate dat de substituten nu bijna automatisch auditeur zullen worden, voor zover er plaatsen open staan.

Er stelt zich nog een vraagstuk, te weten: is de carrière voldoende? De achtbare heer Van Elslande zegt zelf, « Indien men mijn amendement aanneemt, zal dat maar gevolg hebben in het jaar 1964. »

Wel, Mevrouwen, Mijne Heren, dan vraag ik u dat amendement niet aan te nemen. De zaak zal ter studie worden gelegd de volgende jaren. Wij zullen zien welke de terugslag zal zijn van het ontwerp op de organisatie van de Raad van State. Het is dan nog tijd om in te grijpen wanneer de vraag zich werkelijk zal stellen. Ik neem nooit als argument aan dat een ontwerp naar de andere Kamer zou moeten teruggezonden worden; het is een slecht argument.

Ik vraag dat het amendement zou verworpen worden omdat het voorbarig is. Ik zeg nogmaals: er is een probleem, maar het moet niet op die wijze worden opgelost.

De heer Voorzitter. — Mevrouwen, Mijne Heren, wij hebben de auteur van het amendement gehoord die zijn standpunt heeft uiteengezet en het antwoord van de heer Minister. Ik wens er uw aandacht op te trekken dat, indien wij het amendement moesten aannemen, dit ontwerp terug naar de Senaat moet worden gestuurd.

De algemene begroting is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij gaan thans over tot het onderzoek der artikelen.

Nous passons maintenant à l'examen des articles.

Article 1er. Les articles 25, 26 et 27 de la loi du 23 décembre 1946 portant création d'un Conseil d'Etat sont remplacés par les dispositions suivantes :

« Art. 25. L'emploi des langues par les organes du Conseil d'Etat qui participent au fonctionnement de la section d'administration est réglé comme suit :

» § 1er. Les avis donnés aux Ministres en application de l'article 6 sont formulés dans la langue dont l'article 4, § 1er, de la loi du 28 juin 1932 impose l'emploi.

» Si cet article n'impose pas l'emploi d'une langue déterminée, l'avis sera donné dans la langue de la demande.

» § 2. Les affaires introduites sur la base des articles 8 et 10 sont traitées dans la langue employée dans la décision rendue par l'instance inférieure.

» Si le Conseil d'Etat estime que cette langue a été employée en contradiction avec la loi, la chambre saisie renvoie l'affaire à la chambre bilingue, qui statue dans la langue requise.

» Si la décision du Conseil d'Etat est rendue en premier et dernier ressort, il est fait usage de la langue dont l'article 4, § 1er, de la loi du 28 juin 1932 impose l'emploi.

» § 3. Les demandes d'avis et les recours en annulation fondés sur les articles 7 et 9 sont traités dans la langue dont l'article 4, § 1er, de la loi du 28 juin 1932 impose l'emploi.

» Si cet article n'impose pas l'emploi d'une langue déterminée, l'affaire sera traitée dans la langue de l'acte par lequel elle a été introduite devant le Conseil d'Etat.

» § 4. Lorsque la demande ou le recours est introduit par un agent d'un service public et a trait à une décision fixant la situation juridique individuelle ou réglant le statut de cet agent, la langue dans laquelle l'affaire sera traitée est déterminée sur la base des critères ci-après par ordre de priorité :

1° La région unilingue dans laquelle le fonctionnaire exerce ses fonctions;

» 2° Le rôle linguistique auquel il appartient;

» 3° La langue dans laquelle il a présenté son épreuve d'admission;

» 4° La langue du diplôme ou du certificat qu'il a dû produire en vue de sa nomination;

» 5° La langue de l'acte par lequel l'affaire a été introduite.

» § 5. Lorsque la demande ou le recours est introduit par un magistrat de l'ordre judiciaire, la langue dans laquelle l'affaire sera traitée est déterminée par le statut linguistique de ce magistrat tel qu'il est réglé par l'article 43 de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire.

» Lorsqu'il s'agit de magistrats dont le diplôme date d'avant le 1er janvier 1938, l'affaire est traitée dans la langue de l'acte par lequel elle a été introduite.

» § 6. Lorsque la demande ou le recours est introduit par un officier de l'armée active ou un officier du cadre de complément des forces armées, l'affaire est traitée dans la langue dont cet officier possède une connaissance approfondie au sens de l'article 2 de la loi du 30 juillet 1938, modifiée par la loi du 30 juillet 1955, concernant l'usage des langues à l'armée.

» § 7. Lorsque la demande ou le recours est introduit par un candidat officier, candidat sous-officier, officier auxiliaire ou sous-officier auxiliaire de la force aérienne, l'affaire est traitée dans la langue du diplôme ou du certificat que l'intéressé a produit en vue de son admission en qualité de candidat officier auxiliaire ou de candidat sous-officier auxiliaire de la force aérienne.

» § 8. Lorsque la demande ou le recours est introduit par un officier de réserve des forces armées, l'affaire est traitée dans la langue dans laquelle cet officier a suivi le cycle de formation préalable à sa nomination au grade de sous-lieutenant de réserve dans les forces armées.

» § 9. Lorsque la demande ou le recours est introduit par un sous-officier des cadres actifs des forces armées, l'affaire est traitée dans la langue dont le sous-officier possède une connaissance effective au sens de l'article 8, alinéa premier, de la loi du 30 juillet 1938 concernant l'usage des langues à l'armée.

» § 10. Egalement lorsque la demande ou le recours est introduit par un titulaire d'une des fonctions visées dans les §§ 4 à 9 et est relatif à une décision réglant la situation juridique individuelle d'un autre titulaire d'une fonction similaire, la langue dans laquelle l'affaire sera traitée est déterminée conformément aux §§ 4 à 9 du présent article, sans préjudice toutefois des dispositions du § 11, 4°, du présent article.

» § 11. Sont dévolues à la chambre bilingue prévue par l'article 47 de la présente loi :

» 1° Toutes les affaires nées entre parties soumises à la loi du 28 juin 1932 et appartenant à des régimes linguistiques différents;

» 2° Les affaires connexes dont l'une requiert pour la traiter une langue différente de celle qui est requise pour les autres;

» 3° Les affaires visées aux §§ 4 à 9 du présent article qui ont été introduites par requête collective et pour lesquelles l'application des critères formulés aux dits paragraphes impose l'emploi de l'une et de l'autre langue;

» 4° Les affaires visées au § 10 du présent article, lorsque le titulaire dont il s'agit de déterminer la situation juridique y intervient régulièrement et que, de ce fait, l'application dans son chef des critères formulés aux §§ 4 à 9 impose l'emploi d'une langue autre que celle dans laquelle l'affaire devrait être traitée en application du § 10 du présent article.

» § 12. Lorsque l'affaire est dévolue à la chambre bilingue, les actes écrits émanant des organes du Conseil d'Etat doivent être établis dans les deux langues.

» Les avis et arrêts sont rendus dans les deux langues nationales.

» § 13. Les avis émis sur la base de l'article 7, § 1er, et les arrêts rendus en application des articles 8, 9 et 10 sont rédigés en langue française et néerlandaise.

» En outre, les avis et arrêts sont rendus en langue allemande dans les affaires concernant un habitant des cantons d'Eupen, de Malmédy, de Saint-Vith ou des communes de Membach, Gemminisch, Moresnet et La Calamine qui en aura fait la demande.

» § 14. Lorsque la requête ou le recours se rapporte à des affaires qui, en vertu de l'article 12 de la loi du 28 juin 1932 sur l'emploi des langues en matière administrative, échappent à l'application de celles-ci, l'affaire est traitée, par dérogation aux paragraphes qui précèdent, dans la langue de l'acte, du règlement ou de la décision ayant donné lieu à l'action. Si cet acte, ce règlement ou cette décision est rédigé en plusieurs langues, l'affaire est traitée dans la langue de l'acte introductif d'instance.

» Si une partie au litige est soumise à la loi du 28 juin 1932 et, de ce fait, est tenue de faire usage d'une autre langue que celle qui, en vertu de l'alinéa précédent est imposée au Conseil d'Etat, l'affaire est déferée à la chambre bilingue.

» Art. 26. L'emploi des langues par les parties qui comparaissent devant le Conseil d'Etat est réglé comme suit :

» § 1er. Les parties soumises à la loi du 28 juin 1932 font usage dans leurs actes et déclarations de la langue dont l'emploi leur est imposé par les articles 1er à 4 de cette loi;

» Néanmoins, dans les cas visés à l'article 25, §§ 10 et 11, 4°, elles emploient la langue imposée aux organes du Conseil d'Etat.

» § 2. Sont nuls, toute requête et tout mémoire adressés au Conseil d'Etat par une partie soumise à la loi du 28 juin 1932 dans une autre langue que celle dont l'emploi lui est imposé par cette loi.

» La nullité est prononcée d'office.

» Toutefois, l'acte frappé de nullité interrompt les délais de prescription et de procédure; ces délais ne courent pas durant l'instance.

» § 3. Les parties qui ne sont pas soumises à la loi du 28 juin 1932 peuvent établir leurs actes et déclarations dans la langue de leur choix.

» Au besoin, il est fait appel à un traducteur; les frais de traduction sont à charge de l'Etat.

» Art. 27. Les travaux administratifs du Conseil d'Etat et l'organisation de ses services sont régis par les dispositions relatives aux administrations centrales de l'Etat de la loi du 28 juin 1932. »

Artikel 1. De artikelen 25, 26 en 27 van de wet van 23 December 1946 houdende instelling van een Raad van State worden vervangen als volgt :

« Art. 25. Het gebruik der talen door de organen van de Raad van State betrokken bij de werking van de afdeling administratie wordt geregeld als volgt :

» § 1. De adviezen te verstrekken bij toepassing van artikel 6 aan de Ministers worden gesteld in de taal bepaald in artikel 4, § 1, der wet van 28 Juni 1932.

» Indien dit laatste artikel het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, wordt het advies gesteld in de taal van de aanvraag.

» § 2. De zaken ingediend op grond van de artikelen 8 en 10 worden behandeld in de taal waarin de in lagere instantie getroffen beslissing is gesteld.

» Oordeelt de Raad van State dat deze taal in strijd met de wet gebruikt werd, dan verzendt de kamer waarbij de zaak aanhangig is deze naar de tweetalige kamer, die uitspraak doet in de vereiste taal.

» Wordt door de Raad van State in eerste en laatste aanleg uitspraak gedaan, dan wordt de taal gebruikt voorgeschreven bij artikel 4, § 1, van de wet van 28 Juni 1932.

» § 3. De verzoeken om advies en de beroepen tot nietigverklaring gegrond op de artikelen 7 en 9 worden behandeld in de taal voorgeschreven bij artikel 4, § 1, van de wet van 28 Juni 1932.

» Indien bedoeld artikel het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte, waarbij de zaak bij de Raad van State werd ingediend.

» § 4. Wanneer het verzoek of het beroep uitgaat van een ambtenaar in overheidsdienst en betrekking heeft op een beslissing, waarbij de individuele rechtstoestand van deze ambtenaar bepaald wordt of diens statuut geregeld, dan wordt de taal bij de behandeling van de zaak te gebruiken bepaald op grond van de navolgende criteria in de opgegeven volgorde :

» 1° Het eentalig gebied waarin de ambtenaar zijn ambt uitoefent;

» 2° De taalrol waartoe hij behoort;

» 3° De taal waarin hij zijn toelatingsexamen heeft afgelegd;

» 4° De taal van het diploma of getuigschrift dat hij voor zijn benoeming heeft moeten overleggen;

» 5° De taal van de akte waarbij de zaak werd ingediend.

» § 5. Wanneer het verzoek of het beroep uitgaat van een magistraat van de rechterlijke orde wordt de taal bij de behandeling van de zaak te gebruiken bepaald door het taalstatuut van deze magistraat zoals het is geregeld bij artikel 43 van de wet van 15 Juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken.

» Betreft het magistraten wier diploma van vóór 1 Januari 1938 gedagtekend is, dan wordt de zaak behandeld in de taal van de akte waarbij zij ingediend werd.

» § 6. Wanneer het verzoek of het beroep uitgaat van een officier van het actief leger of van een officier van het aanvullingskader der strijdkrachten, wordt de zaak behandeld in de taal waarvan de officier een grondige kennis bezit, zoals bedoeld in artikel 2 van de wet van 30 Juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger, gewijzigd bij de wet van 30 Juli 1955.

» § 7. Wanneer het verzoek of het beroep uitgaat van een aspirant-officier, aspirant-onderofficier, hulpofficier of hulponderofficier van de luchtmacht, wordt de zaak behandeld in de taal van het diploma of het getuigschrift dat belanghebbende heeft overgelegd met het oog op zijn aanvaarding als aspirant-hulpofficier of aspirant-hulponderofficier van de luchtmacht.

» § 8. Wanneer het verzoek of het beroep uitgaat van een reserve-officier der strijdkrachten, wordt de zaak behandeld in de taal waarin deze officier de opleidingscyclus heeft gevolgd die voorafging aan zijn benoeming tot de graad van reserve-onderluitenant bij de strijdkrachten.

» § 9. Wanneer het verzoek of het beroep uitgaat van een onderofficier van het actief kader der strijdkrachten wordt de zaak behandeld in de taal waarvan de onderofficier de werkelijke kennis bezit, zoals bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de wet van 30 Juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger.

» § 10. Ook wanneer het verzoek of het beroep uitgaat van een titularis van een der ambten als bedoeld in de §§ 4 tot en met 9 en betrekking heeft op een beslissing tot regeling van de individuele rechtstoestand van een ander titularis van een gelijkaardig ambt, wordt het taalgebruik bij de behandeling van de zaak geregeld overeenkomstig de §§ 4 tot en met 9 van dit artikel, onverminderd evenwel het bepaalde in § 11, 4°, van dit artikel.

» § 11. Naar de tweetalige kamer, bedoeld bij artikel 47 van deze wet, worden verwezen :

» 1° Alle gedingen tussen partijen, welke onderworpen zijn aan de wet van 28 Juli 1932 en die een verschillend taalstelsel hebben;

» 2° De verknochte zaken, waarvan de behandeling in een verschillende taal moet geschieden;

» 3° De zaken bedoeld in de §§ 4 tot en met 9 van dit artikel, welke bij een collectief verzoekschrift ingediend werden en waarvoor de toepassing van de in deze paragraaf vermelde criteria het verplicht gebruik van een verschillende taal tot gevolg heeft;

» 4° De zaken bedoeld in § 10 van dit artikel, wanneer de titularis wiens rechtstoestand geregeld wordt op regelmatige wijze in de zaak tussenkomt, waardoor de toepassing in zijnen hoofde van de in de §§ 4 tot en met 9 vermelde criteria het verplicht gebruik van een andere taal dan die waarin de zaak bij toepassing van § 10 van dit artikel zou moeten behandeld worden, tot gevolg heeft.

» § 12. Wanneer de zaak naar de tweetalige kamer wordt verwezen, moeten de geschreven akten uitgaande van de organen van de Raad van State in de beide landstalen gesteld zijn.

» De adviezen en arresten worden in de beide landstalen verleend.

» § 13. De adviezen te verstrekken op grond van artikel 7, § 1, en de arresten te wijzen op grond van de artikelen 8, 9 en 10 worden in het Nederlands en in het Frans gesteld.

» De adviezen en arresten worden bovendien in het Duits gesteld voor zaken betreffende een inwoner van de kantons Eupen, Malmedy, Sankt-Vith of van de gemeenten Membach, Gemmenich, Moresnet en Kalmis, die het gebruik van deze taal mocht hebben aangevraagd.

» § 14. Wanneer het verzoek of het beroep betrekking heeft op zaken die krachtens artikel 12 van de wet van 28 Juni 1932 op het gebruik der talen in bestuurszaken aan de toepassing van die wet worden onttrokken, geschiedt de behandeling van de zaak, bij afwijking van de voorgaande paragrafen, in de taal waarin de akte, het reglement of de beslissing is gesteld die tot het geding aanleiding heeft gegeven. Is die akte, dat reglement of die beslissing in verschillende talen gesteld, dan geschiedt de behandeling in de taal waarin de akte is gesteld waarmede het geding wordt ingeleid.

» Wordt bij het geding een partij betrokken die wel aan de wet van 28 Juni 1932 onderworpen is en daardoor tot het gebruik van een andere taal gehouden is, dan deze krachtens het vorig lid aan de Raad van State opgelegd, dan wordt de zaak naar de tweetalige kamer verwezen.

» Art. 26. Het gebruik der talen door de partijen die verschijnen vóór de Raad van State wordt geregeld als volgt :

» § 1. De partijen die onderworpen zijn aan de wet van 28 Juni 1932 gebruiken voor hun akten en verklaringen de taal welke hun opgelegd is door de artikelen 1 tot 4 van voormelde wet;

» Evenwel in de gevallen bedoeld bij artikel 25, §§ 10 en 11, 4°, gebruiken zij de taal opgelegd aan de organen van de Raad van State.

» § 2. Zijn nietig, ieder verzoekschrift en iedere memorie door een aan de wet van 28 Juni 1932 onderworpen partij tot de Raad van State gericht in een andere taal dan die welke genoemde wet haar oplegt.

» De nietigheid wordt ambtshalve uitgesproken.

» De nietige akte stuit echter de termijnen van de verjaring en van procedure; deze termijnen lopen niet gedurende de instantie.

» § 3. De partijen die niet onderworpen zijn aan de wet van 28 Juni 1932 mogen voor hun akten en verklaringen de taal gebruiken welke zij verkiezen.

» Zo nodig wordt beroep gedaan op een vertaler; de kosten van vertaling zijn ten laste van de Staat.

» Art. 27. De administratieve werkzaamheden van de Raad van State en de organisatie van zijn diensten worden beheerst door de bepalingen betreffende de hoofdbesturen van de Staat van de wet van 28 Juni 1932.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Artikel 28, tweede lid, wordt vervangen als volgt :

« De Raad van State telt bovendien :

» 1° Een auditoraat als volgt samengesteld :

» a) Een auditeur-generaal;

» b) Negen auditteurs;

» c) Substituut-auditteurs-generaal, wier getal door de Koning wordt vastgesteld;

» 2° Een bureau voor samenordering bestaande uit drie leden;

» 3° Een griffier en ten minste twee adjunct-griffiers. »

Art. 2. L'article 28, alinéa 2, est remplacé par la disposition suivante :

« Le Conseil d'Etat comporte en outre :

» 1° Un auditorat composé comme suit :

» a) Un auditeur général;

» b) Neuf auditteurs;

» c) Des substitués de l'auditeur général, dont le Roi fixe le nombre;

» 2° Un bureau de coordination composé de trois membres;

» 3° Un greffier et deux greffiers adjoints au moins. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. L'article 31 est remplacé par la disposition suivante :

« Nul ne peut être nommé substitut de l'auditeur général ou membre du bureau de coordination s'il n'a vingt-cinq ans accomplis et s'il n'est docteur en droit.

» Les substitués et les membres du bureau de coordination sont nommés par le Roi sur une liste indiquant l'ordre de leur classement à un concours dont le Conseil d'Etat détermine les conditions et constitue le jury. Le jury doit comprendre au moins un membre du Conseil d'Etat, un membre de l'auditorat désigné par l'auditeur général et une personne étrangère à l'institution.

» Toutefois, les substitués peuvent être nommés membres du bureau de coordination sur une double liste de deux candidats présentée, d'une part, par l'assemblée générale du Conseil d'Etat et, d'autre part, par l'auditeur général.

» Il n'est pas procédé à l'organisation d'un concours pour les places à pourvoir lorsque des présentations ont été faites à ces places conformément à l'alinéa précédent.

» Les auditteurs sont nommés par le Roi parmi les substitués sur une liste de deux candidats présentée, d'une part, par l'assemblée générale du Conseil d'Etat et, d'autre part, par l'auditeur général.

» L'auditeur général est nommé par le Roi parmi les auditteurs.

» Un membre de l'auditorat doit avoir pendant au moins cinq ans suivi le barreau au Congo belge ou au Ruanda-Urundi, ou y avoir occupé un emploi d'administration générale ou une fonction judiciaire.

» Par dérogation à l'alinéa 5 du présent article, le Roi peut nommer un auditeur colonial sur une double liste de deux candidats présentée, d'une part, par l'assemblée générale du Conseil d'Etat et, d'autre part, par l'auditeur général. Dans ce cas, les candidats doivent être âgés de 35 ans au moins et avoir pendant au moins

dix ans suivi le barreau au Congo belge ou au Ruanda-Urundi, ou y avoir occupé un emploi d'administration générale ou une fonction judiciaire.

» Les membres de l'auditorat et du bureau de coordination peuvent être révoqués par le Roi, le Conseil d'Etat entendu. »

Art. 3. Artikel 31 wordt door de navolgende bepaling vervangen :

« Niemand kan tot substituut-auditeur-generaal of lid van het bureau voor samenordering worden benoemd zo hij niet ten volle vijf en twintig jaar oud en doctor in de rechten is.

» De substituten en de leden van het bureau voor samenordering worden door de Koning benoemd uit een lijst vermeldende hun rangschikking in een vergelijkend examen, waarvan de Raad van State de voorwaarden bepaalt en waarvoor hij de examencommissie aanstelt. Deze examencommissie bestaat tenminste uit één lid van de Raad van State, één door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat en één buiten de instelling staande persoon.

» De substituten kunnen evenwel tot leden van het bureau voor samenordering worden benoemd uit een dubbele lijst van twee kandidaten, voorgedragen, enerzijds, door de algemene vergadering van de Raad van State en, anderzijds, door de auditeur-generaal.

» Voor de te begeven plaatsen wordt geen vergelijkend examen uitgeschreven wanneer voor die plaatsen voordrachten overeenkomstig het vorige lid zijn gedaan.

» De auditteurs worden door de Koning benoemd onder de substituten uit een dubbele lijst van twee kandidaten voorgedragen, enerzijds door de algemene vergadering van de Raad van State en anderzijds, door de auditeur-generaal.

» De auditeur-generaal wordt door de Koning onder de auditteurs benoemd.

» Eén lid van het auditoraat moet gedurende ten minste vijf jaar bij de balie in Belgisch-Congo of in Ruanda-Urundi zijn ingeschreven geweest of er een bediening van algemeen bestuur of een rechterlijk ambt hebben vervuld.

» Bij afwijking van het vijfde lid van dit artikel, kan de Koning een koloniaal auditeur benoemen, uit een dubbele lijst van twee kandidaten voorgedragen enerzijds door de algemene vergadering van de Raad van State en, anderzijds, door de auditeur-generaal. In dit geval moeten de kandidaten ten minste 35 jaar oud zijn en gedurende tenminste tien jaar bij de balie van Belgisch-Congo of van Ruanda-Urundi zijn ingeschreven geweest of er een bediening van algemeen bestuur of een rechterlijk ambt hebben vervuld.

» De leden van dit auditoraat en van het bureau voor samenordering kunnen door de Koning worden afgezet, de Raad van State gehoord. »

M. le Président. — A cet article, il y a un amendement de M. Van Elslande, libellé comme suit :

Bij dit artikel is er een amendement van de heer Van Elslande luidend als volgt :

Een zesde lid invoegen, luidend als volgt :

« Ongeacht artikel 28, tweede lid, kan de Koning, op voordracht van de algemene vergadering van de Raad van State en van de auditeur-generaal tot auditteurs benoemen de substituten van de auditeur-generaal die gedurende vijftien jaar hun functies hebben uitgeoefend. »

Insérer un sixième alinéa, libellé comme suit :

« Nonobstant l'article 28, deuxième alinéa, le Roi peut, sur la proposition de l'assemblée générale du Conseil d'Etat et de l'auditeur général, nommer auditteurs les substitués de l'auditeur général qui ont exercé leurs fonctions pendant quinze années. »

Het woord is aan de heer Van Elslande.

De heer Van Elslande. — Mijnheer de Voorzitter, moest de heer Minister van Binnenlandse Zaken nog beschikken over een jaar ambtsduur, dan zou ik hem kunnen volgen, en zou ik hem mijn vertrouwen schenken om zelf een wijziging voor te stellen. Wij hebben die zekerheid niet en daarom verzoek ik hem, alsmede de ganse regering, niet uit te stellen tot morgen wat men vandaag nog doen kan.

Ik vraag de stemming over mijn amendement.

De heer Voorzitter. — Ik wil aan het verzoek van de heer Van Elslande gevolg geven, doch ik stel hem voor de stemming over dit amendement voor te behouden. Is de Kamer het daarmee eens? (Instemming.)

De stemming over dit amendement en het voorbehouden artikel zal later plaatshebben.

Le vote sur cet amendement et sur l'article réservé aura lieu ultérieurement.

Nous passons maintenant à l'examen des articles suivants :

Wij gaan nu over tot het onderzoek van de volgende artikelen :

Art. 4. Artikel 32 wordt door de navolgende bepaling vervangen :

« Niemand kan tot griffier worden benoemd zo hij niet volle zeventwintig jaar oud is, zo hij geen doctor in de rechten en zo hij niet ten minste twee jaar het ambt van adjunct griffier heeft uitgeoefend. Van deze laatste voorwaarden kan echter worden afgeweken wanneer geen enkele adjunct-griffier hieraan voldoet of wanneer geen enkele adjunct-griffier die het ambt gedurende twee jaar heeft uitgeoefend, het bewijs levert dat hij de twee landstalen machtig is. Indien geen enkele adjunct-griffier het bewijs levert dat hij de twee landstalen machtig is, kan de griffier buiten de adjunct-griffiers worden benoemd.

» Niemand kan tot adjunct-griffier worden benoemd zo hij niet ten volle vijftwintig jaar oud en doctor in de rechten is. De adjunct-griffiers worden benoemd uit een lijst, vermeldende hun rangschikking in een vergelijkend examen, waarvan de Raad van State de voorwaarden bepaalt, en de examencommissie aanstelt. Ook de griffier wordt op deze wijze benoemd wanneer hij niet onder de adjunct-griffiers kan worden gekozen. De examencommissie bestaat ten minste uit een lid van de Raad van State, een door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat en een buiten de instelling staande persoon. »

Art. 4. L'article 32 est remplacé par la disposition suivante :

« Nul ne peut être nommé greffier s'il n'est âgé de 27 ans accomplis, s'il n'est docteur en droit et s'il n'a exercé les fonctions de greffier adjoint pendant deux ans au moins. Il peut être dérogé à cette dernière condition lorsqu'aucun greffier adjoint ne la remplit ou lorsqu'aucun greffier adjoint ayant exercé les fonctions pendant deux ans ne justifie de la connaissance des deux langues nationales. Si aucun greffier adjoint ne justifie de la connaissance des deux langues nationales, le greffier peut être nommé en dehors des greffiers adjoints.

» Nul ne peut être nommé greffier adjoint s'il n'a 25 ans accomplis et s'il n'est docteur en droit. Les greffiers adjoints sont nommés sur une liste indiquant l'ordre de leur classement à un concours dont le Conseil d'Etat détermine les conditions et constitue le jury. Le greffier est également nommé de cette manière lorsqu'il ne peut être choisi parmi les greffiers adjoints. Le jury doit comprendre au moins un membre du Conseil d'Etat, un membre de l'auditorat désigné par l'auditeur général et une personne étrangère à l'institution. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. L'article 33 est remplacé par la disposition suivante :

« § 1er. Le président doit justifier par son diplôme qu'il a passé l'examen de docteur en droit dans la langue nationale autre que celle du premier président.

» Les conseillers, les assesseurs, l'auditeur général avec les auditeurs, les substitués de l'auditeur général, les membres du bureau de coordination, le greffier avec les greffiers adjoints doivent, pour la moitié de leur nombre, justifier par leur diplôme qu'ils ont passé l'examen de docteur en droit en langue néerlandaise, l'autre moitié devant justifier avoir subi cet examen en langue française. S'il est prévu pour l'une de ces catégories un nombre d'emplois impair, un titulaire de cette catégorie ne sera pas compté pour l'application de la présente disposition.

» § 2. Un des deux présidents doit justifier de la connaissance de la langue nationale autre que celle de son diplôme.

» Deux conseillers au moins, l'auditeur général, trois auditeurs au moins, un tiers au moins des substitués de l'auditeur général, un tiers des membres du bureau de coordination, le greffier et un tiers au moins des greffiers adjoints doivent justifier de la connaissance de la langue nationale autre que celle de leur diplôme.

» A cette exigence doit également être satisfait par le membre de l'auditorat visé à l'article 31, alinéas 7 et 8; il est compris dans le nombre des auditeurs ou substitués de l'auditeur général bilingue.

» Lorsque la connaissance de la deuxième langue nationale est imposée, un juste équilibre doit être respecté entre les titulaires des deux groupes linguistiques.

» La justification de la connaissance de la seconde langue nationale est faite conformément aux dispositions de l'article 40 de la loi du 21 mai 1929 sur la collation des grades académiques, modifié par l'article 43, § 8, alinéa 2, de la loi du 15 juin 1935 sur l'emploi des langues en matière judiciaire.

» § 3. Il y aura au moins un conseiller, un membre de l'auditorat, un greffier ou greffier adjoint qui devront en outre justifier de la connaissance suffisante de la langue allemande. Un arrêté royal déterminera le mode de justification de la connaissance de la langue allemande. »

Art. 5. Artikel 33 wordt vervangen als volgt :

« § 1. De voorzitter moet door zijn diploma het bewijs leveren dat hij het examen van doctor in de rechten heeft afgelegd in de andere landstaal dan de eerste-voorzitter.

» De raadsheren, de bijzitters, de auditeur-generaal samen met de auditeurs, de substituut-auditeurs-generaal, de leden van het bureau voor samenordering, de griffier samen met de adjunct-griffiers moeten voor de ene helft van hun aantal het bewijs leveren, door hun diploma, dat zij het examen van doctor in de rechten in de Nederlandse taal hebben afgelegd; de andere helft dat zij dit examen in de Franse taal hebben afgelegd. Indien voor een dezer categorieën een oneven aantal ambten is voorzien, wordt voor de toepassing van deze bepaling een titularis van die categorie niet meegeteld.

» § 2. Een van beide voorzitters moet het bewijs leveren van de kennis van de andere landstaal dan die waarin zijn diploma is gesteld.

» Tenminste twee raadsheren, de auditeur-generaal, tenminste drie auditeurs, ten minste een derde van de substituut-auditeurs-generaal, een derde van de leden van het bureau voor samenordering, de griffier en tenminste één derde van de adjunct-griffiers, moeten het bewijs leveren van de kennis van de andere landstaal dan die waarin hun diploma gesteld is.

» Aan deze vereiste moet ook voldoen het lid van het auditoraat bedoeld in artikel 31, zevende en achtste lid; hij is begrepen in het aantal tweetalige auditeurs of substituut-auditeurs-generaal.

» Bij het opleggen van de kennis van de tweede landstaal moet een billijk evenwicht worden inachtgenomen tussen de titularissen van beide taalgroepen.

» Het bewijs van de kennis van de tweede landstaal wordt geleverd overeenkomstig het bepaalde bij artikel 40 van de wet van 21 Mei 1929 op de toekenning der academische graden, gewijzigd bij artikel 43, § 8, lid 2, van de wet van 15 Juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

» § 3. Een raadsheer, een lid van het auditoraat, een griffier of adjunct-griffier, moeten bovendien het bewijs leveren van een voldoende kennis van de Duitse taal. Een koninklijk besluit bepaalt de wijze waarop het bewijs van de kennis van de Duitse taal moet geleverd worden. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Artikel 36 wordt vervangen als volgt :

« De leden van het auditoraat verlenen in de twee afdelingen hun medewerking bij de behandeling der zaken. Zij kunnen belast worden met de onderzoeken waartoe de afdeling administratie besloten heeft. In die afdeling brengen zij hun advies uit in openbare terechtzitting bij het einde der debatten.

» De auditeur-generaal leidt de werkzaamheden van de leden van het auditoraat en verdeelt de zaken onder hen.

» De auditeur-generaal oefent toezicht uit op de werkzaamheden van de leden van het bureau voor samenordering, die tot opdracht hebben de wetten, de organieke koninklijke besluiten en de onderscheiden algemene reglementaire teksten van kracht in België, in Belgisch-Congo en in Ruanda-Urundi te ordenen, de teksten ervan te bewaren en ze bij te houden. Die documentatie blijft ter beschikking van de twee afdelingen van de Raad van State. »

Art. 6. L'article 36 est remplacé par la disposition suivante :

« Les membres de l'auditorat participent à l'instruction dans les deux sections. Ils peuvent être chargés de procéder aux enquêtes décidées par la section d'administration. A cette section, ils donnent leur avis en audience publique à la fin des débats.

» L'auditeur général dirige les travaux des membres de l'auditorat et répartit les affaires entre eux.

» L'auditeur général contrôle l'activité des membres du bureau de coordination, lesquels ont pour mission de coordonner les lois, les arrêtés royaux organiques et les divers textes réglementaires généraux en vigueur en Belgique, au Congo belge et au Ruanda-Urundi, d'en conserver les textes et de les tenir à jour, cette documentation étant à la disposition des deux sections du Conseil d'Etat. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. L'article 40, alinéa 1er, est remplacé par la disposition suivante :

« Un règlement d'ordre intérieur arrêté par l'assemblée générale du Conseil d'Etat et approuvé par arrêté royal organise le travail des sections, fixe la tenue des séances et détermine les devoirs du greffier et des greffiers adjoints. »

Art. 7. Artikel 40, eerste lid, wordt vervangen als volgt :

« De werkzaamheden der afdelingen, het beleggen van de vergaderingen en de ambtsbezigdheden van de griffiers en de adjunct-griffiers worden geregeld en bepaald bij een reglement van orde, dat door de algemene vergadering van de Raad van State vastgesteld en bij koninklijk besluit goedgekeurd wordt. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. De derde zin van het eerste lid van artikel 43 wordt vervangen als volgt :

« Hij wijst voor dezelfde duur en ter vervanging van de titularissen, in geval van verhinderd, een raadsheer aan die het bewijs levert dat hij de twee landstalen machtig is, twee raadsheren die het bewijs leveren dat zij de Nederlandse taal machtig zijn en twee raadsheren die het bewijs leveren dat zij de Franse taal machtig zijn. »

Art. 8. La troisième phrase de l'alinéa 1er de l'article 43 est remplacée par la disposition suivante :

« Il désigne, pour le même terme et pour suppléer les titulaires en cas d'empêchement, un conseiller justifiant de la connaissance des deux langues nationales, deux conseillers justifiant de la connaissance de la langue française, deux conseillers justifiant de la connaissance de la langue néerlandaise. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 9. Les alinéas 2 et 3 de l'article 48 de la même loi, modifiée par la loi du 18 mars 1954, sont remplacés par les dispositions suivantes :

« Dans tous les cas où une chambre reconnaît y avoir lieu à révision ou à annulation du chef de détournement de pouvoir, le renvoi à l'assemblée générale de la section est de droit.

» En matière d'avis, toute affaire peut, à la majorité des voix, être renvoyée à l'assemblée générale de la section. Elle peut l'être de même, soit en matière d'avis, soit en matière d'arrêts, lorsqu'est soulevé un moyen tiré de la violation des lois ou règlements sur l'emploi des langues en matière administrative et à l'effet seulement de statuer sur ce moyen.

» Le renvoi à l'assemblée générale de la section est exclu dans tous les autres cas. »

Art. 9. Het tweede en het derde lid van artikel 48 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 18 Maart 1954, worden vervangen als volgt :

« Telkens wanneer een kamer erkent dat er aanleiding bestaat tot herziening of vernietiging wegens machtsafwendig, wordt de zaak van rechtswege naar de algemene vergadering van de afdeling verwezen.

» Iedere advieszaak kan bij meerderheid van stemmen naar de algemene vergadering van de afdeling worden verwezen. Een zaak, waarin hetzij bij wijze van advies, hetzij bij wijze van arrest, uitspraak moet worden gedaan, kan aldus ook worden verwezen wanneer een middel steunend op de schending van de wetten of reglementen op het gebruik der talen in bestuurszaken wordt aangevoerd, doch enkel om over dit middel uitspraak te doen.

» In alle andere gevallen is de verwijzing naar de algemene vergadering van de afdeling niet geoorloofd. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. Artikel 50, eerste lid, wordt vervangen als volgt :

« De wedden, verhogingen en vergoedingen, toe te kennen aan de leden van de Raad van State, van het auditoraat, van het bureau voor samenordering en van de griffie, alsmede de vergoedingen toevallende aan de bijzitters van de afdeling wetgeving, worden bij de wet vastgesteld. »

Art. 10. L'article 50, premier alinéa, est remplacé par la disposition suivante :

« Une loi fixe les traitements, majorations et indemnités alloués aux membres du Conseil d'Etat, aux membres de l'auditorat, du bureau de coordination et du greffe, ainsi que les indemnités revenant aux assesseurs de la section de législation. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 11. L'article 53 est complété par les dispositions suivantes :

« Les membres de l'auditorat, les membres du bureau de coordination, les greffier et greffiers adjoints et les employés, qui, à l'âge de 65 ans révolus, ne réunissent pas les conditions légales de service pour obtenir une pension de retraite sont placés dans la position de disponibilité selon le même régime que celui qui est prévu pour les agents de l'Etat. Toutefois, dans le cas où ils ne compteraient pas dix années de service, ils sont maintenus en activité jusqu'à ce que le minimum légal de temps de service leur soit acquis.

» Les membres du bureau de coordination, les greffier et greffiers adjoints, ainsi que les employés peuvent, sur la proposition du Conseil d'Etat, être exceptionnellement maintenus en activité au-delà des limites fixées à l'alinéa 1er dans les cas où le Conseil d'Etat aurait un intérêt particulier à conserver leur concours, alors qu'ils devraient être remplacés s'ils étaient mis à la retraite. Le maintien en activité se fait par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres pour les membres du bureau de coordination, les greffier et greffiers adjoints, en vertu d'une autorisation donnée par le Roi dans la même forme, pour les employés. L'arrêté royal qui maintient ou autorise le maintien en activité n'a d'effet que pour un an, mais il peut être renouvelé. »

Art. 11. Artikel 53 wordt aangevuld als volgt :

« De leden van het auditoraat, de leden van het bureau voor samenordering, de griffier en de adjunct-griffiers, alsmede de beambten, die, bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar, niet de wettelijke voorwaarden in zake dienst vervullen om een rustpensioen te bekomen, worden geplaatst in de toestand van terbeschikkingstelling, volgens de regelen die voor het rijkspersoneel gelden. Ingeval zij echter geen tien jaren dienst mochten tellen worden zij in dienst gehouden tot wanneer zij de wettelijke minimumdiensttijd hebben.

» De leden van het bureau voor samenordering, de griffier en de adjunct-griffiers alsmede de beambten kunnen, op voorstel van de Raad van State, bij wijze van uitzondering in dienst worden gehouden hoven de in het eerste lid gestelde grens, ingeval de Raad van State bij hun verdere medewerking bijzonder belang heeft en zij bij hun inruststelling zouden moeten worden vervangen. De indiensthouding geschiedt bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit voor de leden van het bureau voor samenordering, de griffier en de adjunct-griffiers, en krachtens een door de Koning in dezelfde vorm verleende machtiging voor de beambten. Het koninklijk besluit tot indiensthouding of tot machtiging tot indiensthouding geldt slechts voor één jaar, maar het kan worden hernieuwd. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 12. Artikel 54 wordt aangevuld als volgt :

« Wat de beambten betreft, kunnen evenwel door de algemene vergadering van de Raad van State afwijkingen worden toegestaan in de gevallen waarin de bepalingen van toepassing op het rijkspersoneel aan de leden van dit laatste of aan hun echtgenoten toelaten sommige bijkomende werkzaamheden uit te oefenen.

Art. 12. L'article 54 est complété par la disposition suivante :

« En ce qui concerne les employés, des dérogations peuvent toutefois être autorisées par l'assemblée générale du Conseil d'Etat dans les cas où les dispositions applicables aux agents de l'Etat permettent à ceux-ci ou à leurs épouses l'exercice de certaines occupations complémentaires. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 13. Il est inséré un article 54bis, libellé comme suit :

« Art. 54bis. Les titulaires d'une fonction au Conseil d'Etat peuvent être autorisés par le Roi à exercer au Congo belge ou au Ruanda-Urundi des fonctions publiques et bénéficier des avantages prévus à l'article 33 de la loi sur le gouvernement du Congo belge, modifié par la loi du 18 mai 1929.

» Dans ce cas, ils sont placés par le Roi en congé sans traitement et peuvent être remplacés nonobstant le nombre des emplois fixé par l'article 28.

» Le remplacement des titulaires autorisés par application de l'article 3, alinéa 7, de la loi du 5 avril 1955 à accepter des fonctions judiciaires auprès d'un organisme international s'effectue de la même façon.

» Les titulaires des fonctions conférées pour assurer des remplacements sont nommés définitivement. Ils accèdent sans nomination nouvelle et au fur et à mesure des vacances aux emplois prévus par les lois et règlements organiques du Conseil d'Etat. »

Art. 13. Er wordt een artikel 54bis ingevoegd, luidende :

« Art. 54bis. De titularissen van een ambt bij de Raad van State kunnen door de Koning ertoe gemachtigd worden openbare ambten in Belgisch Congo of in Ruanda-Urundi uit te oefenen en de voordelen genieten bepaald in artikel 33 van de wet op het beheer van Belgisch Congo, gewijzigd bij de wet van 18 Mei 1929.

» In dergelijk geval worden zij door de Koning met verlof zonder wedde gesteld en kunnen zij vervangen worden, ongeacht het aantal plaatsen vastgesteld bij artikel 28.

» De vervanging der titularissen, die bij toepassing van artikel 3, 7° lid, van de wet van 5 April 1955 ertoe gemachtigd worden rechterlijke ambten bij een internationaal orgaan te aanvaarden, geschiedt op dezelfde wijze.

» De titularissen van ambten begeven om in vervangingen te voorzien, zijn in vast verband benoemd. Zij hebben, zonder nieuwe benoeming en naar gelang van de vacatures, toegang tot de ambten bedoeld in de organieke wetten en reglementen op de Raad van State. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 14. Aan het einde van artikel 57 worden, na de woorden « de leden van de Raad van State », de woorden « en van het auditoraat » ingevoegd.

Art. 14. Les mots « et de l'auditorat » sont ajoutés *in fine* à l'article 57.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 15. L'article 59 de l'arrêté du Régent du 26 juin 1947 contenant le Code des droits de timbre, confirmé par la loi du 14 juillet 1951, est complété par la disposition ci-après :

« 12bis : les expéditions, copies ou extraits délivrés par le greffier du Conseil d'Etat. »

Art. 15. Artikel 59 van het besluit van de Regent van 26 Juni 1947 houdende het Wetboek der zegelrechten, bevestigd bij de wet van 14 Juli 1951, wordt aangevuld als volgt :

« 12bis : de uitgiften, afschriften of uittreksels afgeleverd door de griffier van de Raad van State. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 16. De woorden « de gebieden onder Belgisch mandaat », in de artikelen 1 en 30 van de wet van 23 December 1946, worden vervangen door de woorden « Ruanda-Urundi ».

De uitdrukkingen « koloniaal gouvernement » en « gouvernement der kolonie », in artikel 7, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 23 December 1946, worden vervangen door de woorden « gouvernement van Belgisch Congo en Ruanda-Urundi ».

Art. 16. Les mots « les territoires sous mandat belge », figurant à l'article 1er de la loi du 23 décembre 1946, et les mots « dans les territoires sous mandat belge », figurant à l'article 30 de la même loi, sont respectivement remplacés par les mots « le Ruanda-Urundi » et « au Ruanda-Urundi ».

Les mots « de la colonie », figurant à l'article 7, § 1er, alinéas 1 et 2, de la loi du 23 décembre 1946, sont remplacés par les mots « du Congo belge et du Ruanda-Urundi ».

— Aangenomen.

Adopté.

Disposition transitoire.

Art. 17. § 1er. Si, au moment de la publication de la présente loi, un membre du personnel administratif ou un membre de l'auditorat a, en raison de son âge, été mis à la retraite ou mis en disponibilité en vue de la retraite sans qu'il ait été pourvu à son remplacement, il peut être réintégré dans ses fonctions et maintenu en activité, suivant les formes et dans les conditions prévues à l'article 53, alinéa 4, de la loi du 23 décembre 1946, tel que cet article est modifié par la présente loi. Les dispositions de l'article 33, § 2, 3e alinéa, ne lui sont pas applicables.

§ 2. L'article 31, alinéa 3, de la loi du 23 décembre 1946, modifié par la présente loi, est applicable aux greffiers adjoints et aux docteurs en droit, membres du personnel administratif, en fonctions le 22 août 1956.

Ils peuvent, sur la présentation de l'auditeur général et de l'assemblée générale du Conseil d'Etat, être nommés substitut de l'auditeur général sans être soumis aux conditions de concours prévues par l'alinéa 2 du même article.

§ 3. Les membres de l'auditorat en fonctions à la date de la présente loi peuvent accéder à la fonction d'auditeur général par dérogation aux dispositions de l'article 33, § 2, alinéa 2, de la loi du 23 décembre 1946.

Si l'auditeur général ne justifie pas de la connaissance de la langue nationale autre que celle de son diplôme, le Roi désigne parmi les auditeurs, pour l'assister dans l'exercice de ses fonctions, un auditeur qui a obtenu son diplôme dans la langue dont l'auditeur général n'a pas la connaissance ou qui est inscrit au rôle linguistique qui n'est pas celui auquel appartient l'auditeur général, conformément à l'arrêté royal visé au § 7 du présent article.

L'auditeur général délègue à l'auditeur général adjoint ses attributions chaque fois que l'exercice d'une de ces attributions porte sur une affaire qui doit être instruite dans la langue qui n'est pas celle du diplôme de l'auditeur général.

§ 4. Les titulaires d'une fonction au Conseil d'Etat qui ont obtenu le diplôme de docteur en droit avant le 1er janvier 1938 justifient de la connaissance des langues nationales selon les modalités prévues par l'article 60, § 1er, de la loi du 15 juin 1935 sur l'emploi des langues en matière judiciaire.

Par dérogation à l'article 33, § 1er, les membres du Conseil d'Etat en charge au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi continuent à pouvoir accéder aux fonctions de président et de premier président sans qu'il y ait lieu d'avoir égard à la langue dans laquelle ils ont obtenu le grade de docteur en droit. Toutefois, les deux présidents doivent toujours appartenir à un rôle linguistique différent, conformément à l'arrêté royal visé au § 7 du présent article.

§ 5. Si la langue du concours ou de l'examen en vertu duquel un membre de l'auditorat a été nommé avant l'entrée en vigueur de la présente loi diffère de la langue de son diplôme de docteur en droit, il est tenu compte pour ce membre de l'auditorat, en vue de l'application de l'article 33, non pas de la langue du diplôme, mais de la langue du concours ou de l'examen.

§ 6. Au cas où des fonctions seraient à la date d'entrée en vigueur de la présente loi pourvues de titulaires ne pouvant justifier des connaissances linguistiques requises, il sera satisfait progressivement aux prescriptions de la dite loi lors des nominations ultérieures.

§ 7. Le Roi classe les titulaires d'une fonction au Conseil d'Etat selon la langue dont ils ont fait usage pour la prestation de serment lors de l'accession à l'emploi qu'ils occupent à la date de la présente loi.

Overgangsbepaling.

Art. 17. § 1. Zo, op het ogenblik van de bekendmaking van deze wet, een lid van het administratief personeel of een lid van het auditoraat wegens zijn leeftijd in ruste gesteld is, onderscheidenlijk in beschikbaarheid met het oog op zijn marustelling, zonder dat in zijn vervanging werd voorzien, kan dit lid weder in zijn ambt opgenomen en in activiteit gehouden worden in de vormen en onder de voorwaarden bepaald bij artikel 53, 4° lid, van de wet van 23 December 1946, zoals dit artikel bij deze wet is gewijzigd. Het bepaalde in artikel 33, § 2, 3° lid, is op hem niet van toepassing.

§ 2. Artikel 31, 3° lid, van de wet van 23 December 1946, gewijzigd bij deze wet, is van toepassing op de adjunct-griffiers en op de doctoren in de rechten, leden van het administratief personeel, in dienst op 22 Augustus 1956.

Zij kunnen, op voordracht van de auditeur-generaal en van de algemene vergadering van de Raad van State, tot substituu-
t-auditeur-generaal worden benoemd zonder onderworpen te zijn aan de examenvoorwaarden bepaald bij het tweede lid van hetzelfde artikel.

§ 3. De leden van het auditoraat die op de datum van deze wet in dienst zijn, kunnen bij afwijking van het bepaalde in artikel 33, § 2, 2° lid, van de wet van 23 December 1946, tot het ambt van auditeur-generaal toegelaten worden.

Zo de auditeur-generaal niet het bewijs levert van de kennis van de andere landstaal dan die waarin zijn diploma is gesteld, wijst de Koning onder de auditeurs, om de auditeur-generaal in de uitoefening van zijn ambtsopdrachten bij te staan, een auditeur aan die zijn diploma behaald heeft in de andere landstaal dan die van de auditeur-generaal of die behoort tot de andere taalrol dan die waartoe de auditeur-generaal behoort volgens het koninklijk besluit waarvan sprake in § 7 van dit artikel.

De auditeur-generaal delegeert zijn bevoegdheden aan de adjunct-auditeur-generaal telkens als de uitoefening van één van die bevoegdheden een zaak betreft die moet behandeld worden in de taal die niet de taal is van het diploma van de auditeur-generaal.

§ 4. De titularissen van een ambt bij de Raad van State, die hun diploma van doctor in de rechten hebben behaald vóór 1 Januari 1938 leveren het bewijs van de kennis der landstalen volgens de modaliteiten vastgesteld in artikel 60, § 1, van de wet van 15 Juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Bij afwijking van artikel 33, § 1, kunnen de leden van de Raad van State, die in dienst zijn op de datum van de inwerkingtreding van deze wet, benoemd worden tot de ambten van voorzitter en eerste-voorzitter, ongeacht in welke taal zij hun diploma van doctor in de rechten hebben behaald. Evenwel zullen de beide voorzitters steeds moeten behoren tot een verschillende taalrol volgens het koninklijk besluit waarvan spraak in § 7 van dit artikel.

§ 5. Ingeval de taal van de wedstrijd of het examen, op grond waarvan een lid van het auditoraat, vóór het van kracht worden van deze wet benoemd werd, verschilt van de taal van zijn diploma van doctor in de rechten, wordt voor dat lid van het auditoraat voor de toepassing van artikel 33 van de wet van 23 December 1946 rekening gehouden, niet met de taal van het diploma, doch met de taal van de wedstrijd of het examen.

§ 6. Ingeval sommige ambten bij de inwerkingtreding van deze wet zouden voorzien zijn van titularissen die niet het bewijs van de vereiste talenkennis kunnen leveren, zal er aan de voorschriften van bedoelde wet geleidelijk voldaan worden bij de latere benoemingen.

§ 7. De Koning deelt de titularissen van een functie bij de Raad van State in volgens de taal waarvan zij gebruik hebben gemaakt voor de eedaflegging bij de benoeming tot het ambt dat zij waarnemen op de datum van deze wet.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Le vote sur l'article réservé et le vote nominatif sur l'ensemble de ce projet auront lieu ultérieurement.

De stemming over het voorbehouden artikel en de naamstemming over het geheel van dit ontwerp zullen later plaatshebben.

PROPOSITION DE LOI RELATIVE
A CERTAINES CLAUSES DES CONTRATS DITS « DE BRASSERIE ».

Ajournement.

WETSVOORSTEL BETREFFENDE
SOMMIGE BEDINGEN IN DE ZOGENAAMDE « BROUWERIJCONTRACTEN ».

Verdagging.

M. le Président. — Le point suivant à l'ordre du jour est la proposition de loi relative à certaines clauses des contrats dits « de brasserie ».

Het volgende punt op de dagorde is het wetsvoorstel betreffende sommige bedingen in de zogenaamde « brouwerijcontracten ».

Mesdames, Messieurs, M. le Ministre est retenu au Sénat, et il demande de remettre à plus tard l'examen de ce projet. Il ne peut pas quitter l'Assemblée du Sénat.

De heer Minister is weerhouden in de Senaat en verzoekt ons het onderzoek van dit wetsvoorstel tot later uit te stellen.

La Chambre est-elle d'accord? (*Assentiment*).

Et en sera ainsi.

Is de Kamer het daarmee eens? (*Instemming*.)

Aldus zal geschieden.

PROJET DE LOI RELATIF
AU CUMUL MÉDICO-PHARMACEUTIQUE. (AMENDÉ PAR LE SÉNAT.)

Examen et vote.

WETSONTWERP
BETREFFENDE DE MEDISCH-PHARMACEUTISCHE CUMULATIE.
(DOOR DE SENAAT GEWIJZIGD.)

Onderzoek en stemming.

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, nous passons à l'examen du projet de loi relatif au cumul médico-pharmaceutique.

Mevrouwen, Mijne Eeren, wij gaan over tot het onderzoek van het wetsontwerp betreffende de medisch-pharmaceutische cumulatie.

La discussion générale est ouverte. Personne ne demandant la parole, elle est close et nous passons à l'examen des articles.

De algemene bespreking is geopend. Daar niemand het woord vraagt, is zij gesloten en wij gaan dus over tot het onderzoek van de artikelen.

Voici l'article premier :

Ziehier artikel één :

Article 1er. L'exercice simultané de la médecine et de la pharmacie est interdit, même aux porteurs de diplômes conférant le droit d'exercer chacune de ces professions.

Artikel 1. Gelijktijdige uitoefening van de geneeskunde en van de artsnijbereidkunde is verboden, zelfs aan de houders van diploma's die het recht verlenen elk dezer beroepen uit te oefenen.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Voici l'article 2 :

Ziehier artikel 2 :

Art. 2. Jeder door een geneesheer gehouden depot van geneesmiddelen wordt binnen twee jaren na de afkondiging van deze wet afgeschaft.

Art. 2. Tout dépôt de médicaments tenu par un médecin est supprimé endéans les deux ans qui suivent la promulgation de la présente loi.

Il y a, à l'article 2, un amendement de M. Dexters, conçu comme suit :

Er is een amendement voorgesteld bij artikel 2, door de heer Dexters, en opgesteld als volgt :

De woorden : « twee jaren » vervangen door « vijf jaren ».

Remplacer les mots : « deux ans » par « cinq ans ».

Je propose de réserver le vote sur cet amendement et l'article 2 jusqu'au moment du vote nominatif sur l'ensemble. (*Assentiment*.)

Ik stel voor de stemming over het amendement en het artikel 2 uit te stellen tot op het ogenblik dat de naamstemming over het geheel zal plaatshebben. (*Instemming*.)

Voici l'article 3 :

Ziehier artikel 3 :

Art. 3. Il peut être dérogé, en faveur des médecins tenant un dépôt de médicaments à l'usage exclusif de leurs malades en traitement, à l'interdiction formulée à l'article premier, lorsqu'ils s'établissent dans une région où la répartition géographique des officines ne permet pas de répondre aux exigences de la santé publique.

Toutefois, la dérogation peut être rapportée si les besoins de la population en cette matière viennent à être couverts dans l'intervalle par l'installation d'une ou plusieurs pharmacies. Dans ce cas, la procédure prévue aux articles 6 et 7 est d'application. En cas de retrait de la dérogation, un délai de deux ans est accordé au médecin, sans préjudice le cas échéant de l'application de l'article 8, pour assurer la liquidation de son dépôt.

Art. 3. Er mag van het bij artikel 1 gestelde verbod afgeweken worden ten gunste van de geneesheren die een depot van geneesmiddelen houden uitsluitend ten behoeve van de bij hen in behandeling zijnde zieken, wanneer zij zich in een streek vestigen waar het, wegens de geografische verspreiding van de officina's, niet mogelijk is aan de vereisten van de volksgezondheid te voldoen.

De afwijking kan echter ingetrokken worden wanneer ondertussen, door de vestiging van een of meer apotheken, in de behoeften van de bevolking op dat gebied voorzien wordt. In dat geval wordt de bij de artikelen 6 en 7 voorgeschreven procedure toegepast. Bij intrekking van de afwijking wordt, in voorkomend geval, onverminderd de toepassing van artikel 8, aan de geneesheer een termijn van twee jaar verleend om zijn depot op te heffen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Afwijkingen van artikel 2 mogen eveneens verleend worden wanneer de toepassing ervan, doordat zij de geneesheer in een toestand plaatst die het hem niet meer mogelijk maakt zijn kunst verder uit te oefenen op de plaats waar hij gevestigd is, tot gevolg heeft dat de behoorlijke geneeskundige verzorging in gevaar wordt gebracht.

De aanvragen tot afwijking moeten, op straffe van uitsluiting, tot de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin gericht worden binnen zes maanden na de inwerkingtreding van de wet.

Bij de beslissingen die ter uitvoering van dit lid worden genomen, moet in ieder geval rekening worden gehouden met de geografische verspreiding van de officina's in gewestelijk verband en met redenen van maatschappelijk belang, waaronder met name de duur van de beroepswerkzaamheid van de geneesheer, de bevolkingsdichtheid in verhouding tot zijn clientèle, de toestand van zijn gezin en, in het algemeen, al de gegevens waarvan de invloed op de uitoefening van een normale werkzaamheid voor de praktijkszinnig beslissend kan zijn.

Art. 4. Des dérogations à l'article 2 peuvent de même être accordées si son application, en plaçant le médecin dans des conditions qui ne lui permettent plus de poursuivre la pratique de son art à l'endroit où il était établi, a pour effet de compromettre la dispensation convenable des soins médicaux.

Les demandes de dérogation doivent, sous peine de forclusion, être adressées au Ministre de la Santé publique et de la Famille dans les six mois de l'entrée en vigueur de la loi.

Les décisions à intervenir en exécution de cet alinéa tiennent compte dans chaque cas de la répartition géographique des officines sur le plan régional et de motifs d'ordre social, dont notamment la durée d'activité professionnelle du médecin, la densité de la population par rapport à sa clientèle, sa situation familiale et, en général, tous les éléments dont l'influence peut être déterminante quant à l'exercice d'une activité normale pour le praticien.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. Afin de protéger la dispensation normale et régulière des soins médicaux à la population de certaines régions rurales, il peut être sursis à l'installation d'une pharmacie si elle est de nature à mettre en péril l'existence des cabinets médicaux.

Lorsqu'un conseil provincial de l'Ordre des pharmaciens est avisé d'un projet d'installation d'une pharmacie dans une région où existent encore des dépôts de médicaments tenus par des médecins, ce conseil en informe immédiatement les organismes visés à l'article 6, alinéa 2.

Ceux-ci peuvent faire valoir, endéans le mois, les motifs éventuels d'opposition auprès de la commission d'appel prévue à l'article 7. De toute manière, ils informent de leur point de vue le conseil provincial de l'Ordre des pharmaciens, qui en avise l'intéressé.

En cas d'opposition, la commission d'appel rend sa décision motivée endéans un délai de trois mois qui prend cours à dater du jour où elle est saisie de l'affaire.

Si la commission n'a pas statué dans ce délai, la pharmacie peut être installée.

Art. 5. Met het oog op de vrijwaring van de normale en geregelde geneeskundige bijstand aan de bevolking van sommige plattelandstrekken, kan de oprichting van een apotheek uitgesteld worden indien zij het bestaan van de dokterspraktijken in gevaar brengt.

Wanneer een provinciale raad van de Orde der apothekers op de hoogte gebracht wordt van het plan tot oprichting van een apotheek in een streek waar nog door geneesheren gehouden depots van geneesmiddelen bestaan, licht deze raad onmiddellijk de bij artikel 6, tweede lid, bedoelde lichamen hierover in.

Deze kunnen, binnen een termijn van één maand, de eventuele redenen van hun verzet aan de bij artikel 7 bedoelde commissie van beroep mededelen. In ieder geval maken zij hun standpunt bekend aan de provinciale raad van de Orde der apothekers, die de betrokkene hiervan op de hoogte stelt.

In geval van verzet brengt de commissie van beroep haar met redenen omklede beslissing uit binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum waarop de zaak bij haar aanhangig gemaakt wordt.

Indien zij binnen deze termijn geen uitspraak gedaan heeft, mag de apotheek worden opgericht.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin laat de verzoeken in behandeling nemen, die hem overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 3 en 4 worden gezonden.

Bij de behandeling van die verzoekschriften moet het advies worden ingewonnen van de provinciale geneeskundige commissie, van de provinciale raad van de Orde der geneesheren, van de provinciale raad van de Orde der apothekers, evenals van de meest representatieve beroepsverenigingen van de betrokken partijen.

De behandeling wordt afgesloten met een verslag van het bestuur, waarvan de conclusies tegelijkertijd worden medegedeeld aan een commissie van eerste aanleg, die bij het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin wordt ingesteld, en aan de persoon die de afwijking aangevraagd heeft.

De commissie van eerste aanleg is samengesteld uit drie vaste leden, door de Koning benoemd, waaronder de voorzitter, evenals uit een geneesheer en een apotheker, aangewezen door de voorzitter van de op het stuk van de toestand van het depot van geneesmiddelen bevoegde provinciale geneeskundige commissie. De Koning wijst insgelijks plaatsvervangers voor de vaste leden aan.

De commissie doet uitspraak over de conclusies van het bestuur. Haar met redenen omklede beslissing wordt betekend aan de aanvrager evenals aan de lichamen waarvan het advies tijdens het onderzoek gevraagd is.

Art. 6. Le Ministre de la Santé publique et de la Famille fait procéder à l'instruction des requêtes qui lui sont adressées en vertu des dispositions des articles 3 et 4.

L'instruction de ces requêtes comporte nécessairement l'avis de la commission médicale provinciale, du conseil provincial de l'Ordre des médecins, du conseil provincial de l'Ordre des pharmaciens, ainsi que des organisations professionnelles les plus représentatives des parties en cause.

Cette instruction se clôture par un rapport de l'administration, dont les conclusions sont communiquées simultanément à une commission de première instance créée auprès du Ministère de la Santé publique et de la Famille, et à la personne qui a sollicité la dérogation.

La commission de première instance est composée de trois membres permanents nommés par le Roi, dont le président, et d'un médecin et d'un pharmacien désignés par le président de la commission médicale provinciale compétente, eu égard à la situation du dépôt de médicaments. Le Roi désigne également des suppléants aux membres permanents.

Cette commission statue sur les conclusions de l'administration. Sa décision motivée est notifiée au demandeur ainsi qu'aux organismes dont l'avis a été sollicité au cours de l'instruction.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. Un recours est ouvert aux intéressés contre la décision prise par la commission de première instance.

Ce recours est introduit auprès d'une commission d'appel dont le Roi détermine la composition et qui est présidée par un magistrat d'une Cour d'appel du royaume. Elle comprend obligatoirement deux autres magistrats choisis respectivement parmi les assesseurs des conseils provinciaux de l'Ordre des médecins et de l'Ordre des pharmaciens. Le Roi désigne également les suppléants des président et membres de la commission d'appel.

Cette commission statue en dernier ressort par une décision motivée.

En cas d'annulation par le Conseil d'Etat, sur la base de l'article 9 de la loi du 23 décembre 1946, l'affaire est renvoyée devant la commission autrement composée, qui se conforme à l'arrêt du Conseil d'Etat sur les points de droit jugés par celui-ci.

Art. 7. De betrokkenen kunnen beroep instellen tegen de beslissing van de commissie van eerste aanleg.

Dit beroep wordt ingesteld bij een commissie van beroep waarvan de Koning de samenstelling bepaalt en waarvan het voorzitterschap wordt waargenomen door een magistraat van een Hof van beroep van het rijk. Zij moet nog twee andere magistraten omvatten, die respectievelijk gekozen worden uit de bijzitters van de provinciale raden van de Orde der geneesheren en van de Orde der apothekers. De Koning wijst insgelijks de plaatsvervangers aan van de voorzitter en van de leden van de commissie van beroep.

Deze commissie doet in laatste aanleg uitspraak bij een met redenen omkleue beslissing.

In geval van vernietiging door de Raad van State op grond van artikel 9 van de wet van 23 December 1946, wordt de zaak teruggezonden naar de anders samengestelde commissie, die zich naar het arrest van de Raad van State richt voor de rechtspunten waarover deze uitspraak heeft gedaan.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. Wanneer een geneesheer die een depot houdt, een op de artikelen 3, tweede lid, en 4, eerste lid, steunend verzoek heeft ingediend, wordt de termijn van twee jaar voor het sluiten van het depot zo nodig verlengd tot wanneer tegen de beslissing van de laatste instantie waarbij de betrokkene beroep heeft ingesteld, geen rechtsmiddel meer kan worden aangevend.

Ingeval deze laatste beslissing de intrekking of de weigering van afwijking tot gevolg heeft, wordt zij eerst drie maanden na de uitspraak uitvoerbaar, ten einde de betrokkene in de mogelijkheid te stellen zijn depot op te heffen.

Art. 8. Lorsqu'un médecin tenant dépôt a introduit une requête fondée sur l'article 3, alinéa 2, et l'article 4, alinéa 1er, le délai de deux ans prévu pour la fermeture du dépôt est prolongé, s'il échet, jusqu'au moment où n'est plus susceptible de recours la décision de la dernière instance devant laquelle s'est pourvu l'intéressé.

Dans les cas où cette dernière décision entraîne le retrait ou le refus de la dérogation, cette décision ne devient exécutoire que trois mois après son prononcé afin de permettre à l'intéressé d'assurer la liquidation de son dépôt.

— Aangenen.

Adopté.

Art. 9. Le Roi détermine les délais, les règles de la procédure d'instruction visée à l'article 6, ainsi que le fonctionnement de la commission de première instance et de la commission d'appel prévues aux articles 6 et 7.

L'arrêté royal réglant la procédure devant la commission d'appel prévoit notamment la publicité des audiences, l'audition des intéressés, la faculté pour ceux-ci de se faire assister par un conseil et l'obligation de motiver les décisions.

Art. 9. De Koning bepaalt de termijnen, de regels van de bij artikel 6 bedoelde procedure van onderzoek alsmede de werking van de commissie van eerste aanleg en van de commissie van beroep waarvan sprake in de artikelen 6 en 7.

Het koninklijk besluit waarbij de procedure voor de commissie van beroep wordt geregeld, voorziet met name in de openbaarheid van de terechtzittingen, het verhoor van de betrokkenen, de bevoegdheid van dezen om zich door een raadsman te laten bijstaan en de verplichting om de beslissingen met redenen te omkleden.

— Adopté.

Aangenen.

Art. 10. De raden van de Orde der geneesheren waken voor de naleving van de regels van de plichtlenier, welke toepasselijk zijn op de geneesheren-depothouders, na overleg met de raad van de Orde der apothekers van hetzelfde gebied.

Art. 10. Les conseils de l'Ordre des médecins sont chargés de veiller à l'observation des règles déontologiques applicables aux médecins tenant dépôt, après consultation du conseil de l'Ordre des pharmaciens du même ressort.

— Aangenen.

Adopté.

Art. 11. Les infractions à la présente loi seront punies d'un emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende de 50 à 1 000 francs ou de l'une de ces peines seulement.

Les médicaments et instruments qui ont servi ou qui sont destinés à commettre l'infraction seront confisqués.

Les dispositions du livre 1er du Code pénal, le chapitre VII et l'article 85 non exceptés, sont applicables à ces infractions.

Art. 11. Overtreding van deze wet wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van 50 tot 1 000 frank of met één van die straffen alleen.

De geneesmiddelen en de instrumenten die gediend hebben of bestemd zijn om het misdrijf te plegen, worden verbeurdverklaard.

De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn op deze misdrijven van toepassing.

— Adopté.

Aangenen.

Art. 12. De wet van 25 Juli 1952 betreffende de medisch-pharmaceutische cumulatie wordt opgeheven.

Art. 12. La loi du 25 juillet 1952 relative au cumul médico-pharmaceutique est abrogée.

— Aangenen.

Adopté.

M. le Président. — Le vote sur l'article réservé et le vote nominatif sur l'ensemble auront lieu ultérieurement.

De stemming over het voorbehouden artikel en de naamstemming over het geheel zullen later plaatshebben.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 10 MARS 1925
ORGANIQUE DE L'ASSISTANCE PUBLIQUE. (TRANSMIS PAR LE SÉNAT.)

Examen et vote.

WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 10 MAART 1925
TOT REGELING VAN DE OPENBARE ONDERSTAD.
(DOOR DE SENAAT OVERGEMAAKT.)

Onderzoek en stemming.

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, nous passons à l'examen du projet de loi modifiant la loi du 10 mars 1925, organique de l'assistance publique.

Mevrouwen, Mijne Heren, wij gaan over tot het onderzoek van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 10 Maart 1925, tot regeling van de openbare onderstand.

La discussion générale est ouverte. Personne ne demandant la parole, elle est close et nous passons à l'examen des articles.

De algemene bespreking is open. Daar niemand het woord vraagt is zij gesloten, en wij gaan over tot het onderzoek der artikelen.

Voici l'article 1er :

Ziehier artikel 1 :

Article 1er. A l'article 66 de la loi du 10 mars 1925 organique de l'assistance publique, modifié par la loi du 8 juin 1945, il est inséré entre les alinéas 2 et 3 un alinéa nouveau, rédigé comme suit :

« Préalablement à tout examen de l'indigence, mais sans préjudice à la vérification ultérieure de cet état, elles portent secours à, transportent et admettent dans les établissements visés à l'article 70, toute personne se trouvant sur le territoire de la commune et dont l'état, par suite d'accident ou de maladie, requiert des soins de santé immédiats. »

Artikel 1. In artikel 66 van de wet van 10 Maart 1925 tot regeling van de openbare onderstand, gewijzigd bij de wet van 8 Juni 1945, wordt tussen het tweede en het derde lid een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

« Voor ieder onderzoek naar de behoefte, doch onverminderd later onderzoek daaromtrent, verlenen zij hulp aan, vervoeren en nemen zij op, in de bij artikel 70 bedoelde instellingen, iedere persoon die zich op het grondgebied van de gemeente bevindt en die, ingevolge ongeval of ziekte, onmiddellijke gezondheidsverzorging nodig heeft. »

— Adopté.

Aangenen.

Art. 2. § 1. De inleidende zin van artikel 70, eerste lid, derzelfde wet wordt door de volgende tekst vervangen :

« De commissies van openbare onderstand moeten aan de behoeftigen die zich op hun gebied bevinden en aan de bij artikel 66, derde lid, bedoelde personen, geneeskundige behandeling verzekeren. »

§ 2. Hetzelfde lid wordt aangevuld met een littera c, luidend als volgt :

« c) Door het vervoer van zieken en gekwetsten naar ziekenhuizen in te richten of door daartoe een overeenkomst te sluiten, hetzij met een andere commissie van onderstand, een openbaar bestuur of een instelling van openbaar nut, ofwel, mits de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin hen daartoe machtigt, met een private instelling »

Art. 2. § 1er. Le liminaire de l'article 70, alinéa 1er, de la même loi est remplacé par le texte suivant :

« Les commissions d'assistance publique doivent assurer les soins médicaux aux indigents qui se trouvent sur leur territoire et aux personnes visées à l'article 66, troisième alinéa. »

§ 2. Le même alinéa est complété par un littéra c, rédigé comme suit :

« c) En organisant le transport des malades et blessés vers les établissements hospitaliers ou en concluant à cette fin une convention, soit avec une autre commission d'assistance, un pouvoir public ou un organisme d'utilité publique, soit, moyennant l'autorisation du Ministre de la Santé publique et de la Famille, avec un organisme privé. »

— Aangenen.

Adopté.

M. le Président. — Le vote nominatif sur l'ensemble de ce projet de loi aura lieu ultérieurement.

De naamstemming over het geheel van dit wetsontwerp zal later plaatshebben.

PROJET DE LOI INSTITUANT UNE PRIME SPÉCIALE
D'ACCIDENT AÉRONAUTIQUE. (TRANSMIS PAR LE SÉNAT.)

Examen et vote.

WETSONTWERP HOUDENDE INSTELLING VAN EEN BIJZONDERE PREMIE
WEGENS LUCHTVAARTONGEVAL. (OVERGEMAAKT DOOR DE SENAAT.)

Onderzoek en stemming.

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, nous abordons l'examen du projet de loi instituant une prime spéciale d'accident aéronautique (projet transmis par le Sénat).

Aucun orateur n'étant inscrit, nous passons à l'examen des articles.

Daar geen sprekers ingeschreven zijn, gaan we over tot het onderzoek der artikelen.

Article 1er. § 1er. Indépendamment des avantages accordés en vertu de la législation sur les pensions de réparation et de la législation sur les officiers et sous-officiers auxiliaires de la force aérienne, une prime d'accident aéronautique d'un montant de cinq cent mille francs est allouée, en temps de paix, aux personnes qui réunissent les conditions fixées par la présente loi.

§ 2. Le paiement de la prime visée au § 1er exclut, à concurrence de son montant, l'attribution pour un même fait dommageable de dommages-intérêts à charge de l'Etat.

Celui-ci est subrogé, à concurrence du montant de la prime payée, dans les droits de tout bénéficiaire de cette prime, contre les tiers responsables du fait dommageable.

Artikel 1. § 1. Onverminderd de voordelen toegekend krachtens de wetgeving betreffende de vergoedingspensioenen en de wetgeving betreffende de hulpofficieren en -onderofficieren van de luchtmacht, wordt een premie wegens luchtvaartongeval, ten bedrage van vijfhonderd duizend frank, in vredetijd, aan hen toegekend die aan de bij deze wet gestelde vereisten voldoen.

§ 2. De betaling van de in de § 1 bedoelde premie sluit, tot het beloop van haar bedrag, de toekenning uit van schadevergoeding ten bezware van de Staat voor hetzelfde schadelijk feit.

De Staat treedt, tot het beloop van het bedrag van de betaalde premie, in de rechten van iedere rechthebbende op de premie tegen de voor het schadelijk feit aansprakelijke derden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Op de premie wegens ongeval heeft recht de militair die genoodzaakt is de dienst voorgoed te verlaten wegens lichamelijke ongeschiktheid ten gevolge van een ongeval dat zich bij het uitvoeren van een regelmatig bevolen of toegelaten vliegdiens heeft voorgedaan, voor zover niet vaststaat dat hij een grove fout heeft begaan.

Art. 2. A droit à la prime d'accident, le militaire contraint de quitter définitivement le service pour cause d'inaptitude physique consécutive à un accident survenu dans l'accomplissement d'un service aérien régulièrement commandé ou autorisé, s'il n'est pas établi qu'il y a eu faute lourde de sa part.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. § 1er. En cas de décès d'un militaire résultant d'un accident ou des suites d'un accident survenu dans l'accomplissement d'un service aérien régulièrement commandé ou autorisé, si l'accident n'a pas été intentionnellement provoqué par la victime et si celle-ci n'a pas perçu la prime en vertu de l'article 2, ont droit à la prime :

1° Le conjoint non séparé de corps;

2° Par parts égales, les enfants légitimes, les enfants naturels reconnus par le militaire et les enfants adoptés par le militaire si ce dernier était veuf, divorcé, séparé de corps ou célibataire.

§ 2. Dans le cas prévu au § 1er, et à défaut d'ayants droit qui y sont visés, ont droit à la prime :

1° Le père, ou, à son défaut, la mère de la victime; en cas de divorce, de séparation de corps ou de séparation de fait, celui des parents qui habitait avec la victime au moment de l'accident ou qui prouve l'avoir élevée et avoir veillé à son entretien pendant une période de cinq ans avant l'âge de dix-huit ans; si aucune de ces conditions n'est remplie ou si chacun des parents en remplit une, la prime est payée par moitié au père et à la mère;

2° Par parts égales, les frères et sœurs de la victime, à défaut de père ou de la mère ou si aucun des deux ne remplit les conditions requises pour obtenir la prime;

3° Par parts égales, les personnes physiques qui prouveront avoir élevé et avoir veillé à l'entretien de la victime pendant une période de cinq ans avant l'âge de dix-huit ans, à défaut de frères et sœurs ou si les frères et sœurs ne remplissent pas les conditions requises pour obtenir la prime.

Les personnes visées au présent paragraphe n'ont droit à la prime d'accident que si elles profitaient directement des rémunérations du militaire; sont présumées telles, celles qui habitaient avec lui ou celles chez qui le militaire avait son foyer.

Sous peine de déchéance, les personnes visées au présent paragraphe doivent demander la prime d'accident par lettre recommandée à la poste, adressée au Ministre de la Défense Nationale dans un délai de trois mois à partir du 1er du mois qui suit celui au cours duquel le décès est survenu.

Art. 3. § 1. Bij overlijden van een militair, veroorzaakt door een ongeval of door de gevolgen van een ongeval dat zich bij het uitvoeren van een regelmatig bevolen of toegelaten vliegdiens heeft voorgedaan, mits het ongeval niet opzettelijk door het slachtoffer is veroorzaakt en de betrokkene de premie niet krachtens artikel 2 heeft ontvangen, hebben op de premie recht :

1° De niet van tafel en bed gescheiden echtgenoot;

2° Bij gelijke delen, de wettige kinderen, de door de militair erkende natuurlijke kinderen en de door de militair aangenomen kinderen, indien deze weduwnaar, uit de echt of van tafel en bed gescheiden of ongehuwd was.

§ 2. In het geval bepaald in de § 1, en bij ontstentenis van aldaar bedoelde rechthebbenden, hebben op de premie recht :

1° De vader of, bij dezes ontstentenis, de moeder van het slachtoffer; in geval van echtscheiding, van scheiding van tafel en bed of van feitelijke scheiding, degene van de ouders die ten tijde van het ongeval met het slachtoffer woonde of die bewijst het slachtoffer te hebben opgevoed en in zijn onderhoud te hebben voorzien gedurende vijf jaren vóór de leeftijd van achttien jaar; indien aan geen van deze voorwaarden voldaan is of indien ieder van de ouders een van deze voorwaarden vervult, wordt de premie voor de helft aan de vader en aan de moeder uitgekeerd;

2° Bij gelijke delen, de broeders en zusters van het slachtoffer, bij ontstentenis van de vader of van de moeder of indien geen van beiden de voorwaarden vervult om de premie te ontvangen;

3° Bij gelijke delen, de natuurlijke personen die bewijzen dat zij het slachtoffer hebben opgevoed en in zijn onderhoud hebben voorzien gedurende vijf jaren vóór de leeftijd van achttien jaar, bij ontstentenis van broeders en zusters, of indien de broeders en zusters de voorwaarden niet vervullen om de premie te ontvangen.

De in deze paragraaf bedoelde personen hebben op de premie wegens ongeval alleen recht indien de bezoldigingen van de militair hun rechtstreeks ten goede kwamen; als zodanig worden aangemerkt zij die met hem woonden of bij wie de militair zijn tehuis had.

Op straffe van verval moeten de in deze paragraaf bedoelde personen de premie wegens ongeval, bij een ter post aangetekende brief, bij de Minister van Landsverdediging aanvragen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de eerste van de maand volgende op die waarin het overlijden heeft plaatsgehad.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Onder een ongeval bij de uitvoering van een vliegdiens moet worden verstaan :

1° Ieder ongeval dat aan de piloot, aan leden van de bemanning of aan de passagiers overkomt tussen het ogenblik waarop zij met het oog op het opstijgen of om het even welke verplaatsing

plaats genomen hebben in een Belgisch of vreemd militair luchtvaartuig, tot op het ogenblik waarop zij het luchtvaartuig hebben verlaten;

2° Ieder ongeval dat zich voordoet bij de uitvoering van een parachutesprong.

Art. 4. Par accident survenu dans l'accomplissement d'un service aérien, il faut comprendre :

1° Tout accident survenant au pilote, aux membres de l'équipage ou aux passagers entre le moment où ils ont pris place à bord d'un aéronef militaire belge ou étranger, en vue de l'envol ou de tout déplacement, jusqu'au moment où ils ont quitté l'aéronef;

2° Tout accident survenant au cours de l'exécution d'un saut en parachute.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. Pour l'application de l'article 2, est contraint de quitter définitivement le service pour cause d'incapacité physique :

L'officier ou le militaire au-dessous du rang d'officier bénéficiaire d'une pension de retraite pour cause d'incapacité physique;

L'officier auxiliaire ou le sous-officier auxiliaire de la force aérienne dont l'engagement est résilié ou n'est pas renouvelé pour cause d'incapacité physique;

Le candidat officier auxiliaire ou sous-officier auxiliaire de la force aérienne dont l'engagement est résilié ou n'est pas renouvelé pour cause d'incapacité physique;

L'officier auxiliaire ou le sous-officier auxiliaire de la force aérienne qui n'est pas admis dans les cadres actifs pour cause d'incapacité physique;

L'officier qui cesse de faire partie du cadre de complément pour incapacité physique;

L'officier qui cesse de faire partie du cadre de réserve pour incapacité physique;

Le militaire licencié par réforme.

Art. 5. Voor de toepassing van artikel 2, 1°, is wegens lichamelijke ongeschiktheid genoodzaakt de dienst voorgoed te verlaten :

De officier of de militair beneden de rang van officier die een rustpensioen geniet wegens lichamelijke ongeschiktheid;

De hulpofficier of de hulponderofficier van de luchtmacht wiens dienstverband wegens lichamelijke ongeschiktheid verbroken of niet vernieuwd wordt;

De kandidaat-hulpofficier of -onderofficier van de luchtmacht wiens dienstverband wegens lichamelijke ongeschiktheid wordt verbroken of niet vernieuwd wordt;

De hulpofficier of -onderofficier van de luchtmacht die wegens lichamelijke ongeschiktheid niet tot het actief kader wordt toegelaten;

De officier die wegens lichamelijke ongeschiktheid ophoudt tot het aanvullingskader te behoren;

De officier die wegens lichamelijke ongeschiktheid ophoudt tot het reservekader te behoren;

De wegens reform ontslagen militair.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. § 1. Een commissie oordeelt bij gemotiveerde beslissing onherroepelijk of de vereisten voor het toekennen van de bijzondere premie wegens ongeval vervuld zijn.

§ 2. De commissie wordt voorgezeten door een magistraat en bestaat, benevens de voorzitter, uit twee officieren van de luchtmacht, een officier van de landmacht, een officier van de zeemacht, de geneesheer die de leiding heeft van de afdeling van de gezondheidsdienst bij de luchtmacht en een hoofdofficier-geneesheer verbonden aan het krijgsmachtdeel waartoe de militair, slachtoffer van het ongeval, behoort.

De Koning benoemt de leden van de commissie, alsook een plaatsvervanger voor elk van hen.

§ 3. De Koning bepaalt de vóór de commissie te volgen procedure-regelen; deze moeten onder meer voorzien in de mogelijkheid voor de betrokkenen van de gegevens van het dossier inzage te nemen en hun middelen mondeling of schriftelijk voor te dragen.

§ 4. De beslissingen van de commissie zijn vatbaar voor hetzelfde beroep als artikel 9 van de wet van 23 December 1946, houdende instelling van een Raad van State, openstelt tegen administratieve beslissingen in betwiste zaken.

Dit beroep kan zowel door de Staat als door de oorspronkelijke verzoekers worden ingesteld.

Wordt de beslissing vernietigd, dan wordt de zaak verwezen naar de anders samengestelde commissie, die zich schikt naar het arrest van de Raad van State wat betreft het rechtspunt waarover deze heeft beslist.

Art. 6. § 1er. Une commission statue souverainement, par décision motivée, sur l'existence des conditions requises pour l'octroi de la prime spéciale d'accident.

§ 2. La commission est présidée par un magistrat et comprend, outre le président, deux officiers de la force aérienne, un officier de la force terrestre, un officier de la force navale, le médecin dirigeant la section du service de santé à la force aérienne, et un officier supérieur médecin attaché à la force à laquelle appartient le militaire victime de l'accident.

Le Roi nomme les membres de la commission ainsi qu'un suppléant pour chacun d'eux.

§ 3. Le Roi fixe les règles de procédure qui seront suivies devant la commission; elles permettront notamment aux intéressés de prendre connaissance des éléments du dossier et de présenter oralement ou par écrit leurs moyens.

§ 4. Les décisions de la commission sont soumises au recours ouvert par l'article 9 de la loi du 23 décembre 1946 portant création d'un Conseil d'Etat, contre les décisions contentieuses administratives.

Ce recours peut être introduit tant par l'Etat que par les requérants originaires.

Si l'annulation est prononcée, l'affaire est renvoyée devant la commission autrement composée, qui devra se conformer à l'arrêt du Conseil d'Etat sur le point de droit jugé par lui.

— Aangenomen.

Adopté.

Dispositions transitoires.

Art. 7. § 1er. La réglementation fixée antérieurement concernant la prime spéciale d'accident aéronautique est d'application pour tous les faits dommageables antérieurs à la date d'entrée en vigueur de la présente loi.

§ 2. La réglementation dont question au § 1er est applicable à partir du 1er octobre 1946 aux militaires en service dans les unités de parachutistes, victimes d'un accident survenu au cours d'un saut en parachute antérieurement à l'entrée en vigueur de la présente loi, et reconnus définitivement inaptes au service, ou, en cas de décès de ces militaires, à leurs ayants droit, d'après la réglementation précitée.

Overgangsbepalingen.

Art. 7. § 1. De vroeger vastgestelde regeling betreffende de bijzondere premie wegens luchtvaartongeval is toepasselijk op alle schadelijke feiten die zich hebben voorgedaan vóór de datum van inwerkingtreding van deze wet.

§ 2. De regeling waarvan sprake in § 1 is van 1 October 1946 af toepasselijk op de militairen in dienst bij de parachutisten-eenheden, die vóór het in werking treden van deze wet het slachtoffer geworden zijn van een ongeval bij de uitvoering van een parachutesprong en die voorgoed ongeschikt voor de dienst zijn bevonden of, in geval van overlijden van deze militairen, op hun rechtverkrigenden ingevolge voornoemde regeling.

— Adopté.

Aangenomen.

Slotbepalingen.

Art. 8. Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Dispositions finales.

Art. 8. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Le vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi aura lieu ultérieurement.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES DOTATIONS
POUR L'EXERCICE 1958.

Examen et vote.

WETSONTWERP HOUDENDE DE BEGROTING DER DOTATIËN
VOOR HET DIENSTJAAR 1958.

Onderzoek en stemming.

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, nous passons à l'examen du projet de loi contenant le budget des dotations pour l'exercice 1958.

Mevrouwen, Mijne Heren, wij gaan over tot het onderzoek van het wetsontwerp houdende de begroting der dotatiën voor het dienstjaar 1958.

Indien niemand het woord vraagt, is het niet nodig de vergadering met gesloten deuren verder te zetten. Dan kunnen wij onmiddellijk overgaan tot de lezing van het enig artikel. *(Instemming.)*

Article unique. Il est ouvert pour les dépenses de l'exercice 1958 afférentes au budget des dotations et énumérées au tableau ci-annexé, des crédits s'élevant à la somme de 325 909 000 francs.

Enig artikel. Voor de aan het dienstjaar 1958 verbonden en in hierbijgaande tabel opgesomde uitgaven betreffende de begroting van dotatiën zijn kredieten geopend die de som van 325 909 000 frank belopen.

— L'article est adopté avec le tableau.

Het artikel wordt met de tabel aangenomen.

(Les articles du tableau figurent en annexe A à la présente séance. — De artikelen van de tabel verschijnen in bijlage A aan deze vergadering.)

M. le Président. — Le vote nominatif sur l'ensemble de ce projet de loi aura lieu ultérieurement.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET
DU MINISTÈRE DES COLONIES POUR L'EXERCICE 1958.
DÉPENSES MÉTROPOLITAINES.

Discussion et vote.

WETSONTWERP HOUDENDE DE BEGROTING
VAN HET MINISTÈRE VAN KOLONIËN VOOR HET DIENSTJAAR 1958.
UITGAVEN VOOR HET MOEDERLAND.

Bespreking en stemming.

M. le Président. — Nous abordons le budget du Ministère des Colonies pour l'exercice 1958, dépenses métropolitaines.

Je constate qu'il n'y a qu'un orateur inscrit dans le budget métropolitain.

Het woord is aan de heer Eyskens.

De heer Eyskens *(op het spreekgestoelte)*. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Mevrouwen, Mijne Heren, ingevoelge een koninklijk besluit van 14 of 15 Januari van dit jaar, werd een instituut voor de « Inga » opgericht. Er werd een raad van beheer samengesteld, evenals vijf consultatieve commissies, die geroepen zijn advies uit te brengen in verband met het ondernemen van werken in de vallei van de « Inga ».

Wij hebben destijds protest aangetekend tegen de eenzijdige wijze, waarop de raad van beheer van de « Inga » werd samengesteld. Ondermeer hebben wij protest aangetekend tegen het klaarblijkelijk onevenwicht dat bestaat wat de vertegenwoordiging betreft van Vlamingen en Walen in dit belangrijk organisme.

De achtbare heer Minister heeft sedertdien deze raad van beheer aangevuld. Wij kunnen niet zeggen dat door die aanvulling voldoening werd gegeven aan het Vlaamse landgedeelte, maar de heer Minister heeft gepoogd in een zekere mate rekening te houden met de bemerkingen, die hier werden gemaakt.

Wanneer ik thans tussenkom, is het om een andere reden.

Wij zijn thans 2 April, en ik stel vast dat tot op heden, bij ons weten, geen enkele aktie is uitgegaan van de raad van beheer van het Inga-instituut, en in elk geval werd geen enkele van de vijf consultatieve commissies tot nog toe bijeengeroepen.

Ik kan zeer goed begrijpen dat zich hier een moeilijk vraagstuk stelt; dat er tijd geveerd wordt om toe te laten dat een dergelijk organisme geïnstalleerd geraakt en in feite zijn werkzaamheden

aanvat. Maar anderszins zijn wij getroffen door het feit dat wij in de buitenlandse pers kunnen vernemen dat andere projecten worden uitgewerkt; dat ondermeer van Franse zijde zeer grote aandacht wordt besteed aan het project van Kouilon. In dat verband kan enige ongerustheid rijzen. Men kan zich inderdaad afvragen of de vooruitzichten, die hier werden ontwikkeld aangaande het gebruiken van de grote energiebronnen van de Inga, in de toekomst aan enige werkelijkheid zullen beantwoorden, gezien elders concurrerende projecten worden uitgewerkt.

Ik weet niet of de achtbare heer Minister in staat is dienaangaande een verklaring af te leggen. Maar ik wens mijn verwondering erover uit te drukken dat met niet meer spoed wordt gehandeld in verband met het instituut van de Inga, aan hetwelk een belangrijke opdracht werd gegeven.

Ik wens ook mijn verwondering uit te drukken over het feit dat geen enkele van de vijf raadgevende commissies tot hiertoe geraadpleegd is geworden. Ik ken daarvan de reden niet, maar ik geloof dat het de Kamer en de openbare mening zou interesseren vanwege de achtbare heer Minister te vernemen hoe deze gedragingen zijn uit te leggen.

Het gaat hier inderdaad om een zeer belangrijke aangelegenheid. Het Inga-project is veel belangrijker nog dan het tienjaren-plan, dat wij destijds hebben besproken en goedgekeurd, voor de economische ontwikkeling van Kongo.

Wij zijn bevreesd dat, indien men van Belgische zijde te lang zou dralen, elders en ondermeer van Franse zijde initiatieven zullen genomen worden die op de duur de ontwikkeling van Inga zullen verhinderen.

Ik zal bijgevolg de achtbare Minister dankbaar zijn zo hij in dit verband enige toelichting aan de Kamer zou kunnen verstrekken. *(Handeklap op de banken van de christelijke volkspartij.)*

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Minister van Koniënen.

M. Buisseret, Ministre des Colonies *(à la tribune)*. — Mesdames, Messieurs, je croyais que nous discussions cet après-midi le budget métropolitain, mais je ne voudrais pas vous donner l'impression de me dérober à une interpellation, fût-elle déguisée, comme l'intervention que nous venons d'entendre au sujet de la question très importante de la mise en valeur des ressources hydro-électriques du Congo.

C'est là une question très ancienne, qui a été traitée sur un plan plus étiqué qu'aujourd'hui pendant de nombreuses années, et qui a donné lieu à des recherches et à diverses études tendant à l'utilisation des ressources hydro-électriques de la Colonie.

Il faut, à cet égard, rendre hommage aux chercheurs tel que le général Van Deuren, qui a été parmi les pionniers de la mise en valeur du site d'Inga. Il est issu de cette préoccupation d'heureuses initiatives, telles celles qui ont été prises en d'autres lieux, notamment sous l'autorité de certains de mes prédécesseurs. — l'un d'entre eux se trouve en ce moment dans cette assemblée, — initiatives qui ont amené la création d'un certain nombre d'importants organismes de production hydro-électrique.

A Inga, nous nous trouvons en présence de possibilités d'une importance exceptionnelle, puisqu'on s'accorde à reconnaître qu'il s'agit du site hydro-électrique le plus puissant du monde; il représente exactement un tiers de ce qu'est la puissance hydro-électrique du fleuve Congo, de Léopoldville à l'estuaire, et cette partie du fleuve Congo représente elle-même plus du dixième du potentiel hydro-électrique du monde entier.

Il y a donc là une richesse virtuelle énorme; il ne se trouve dans le monde aucun site qui ouvre de telles perspectives.

Cette richesse est là, elle peut être considérée comme un des grands espoirs de la communauté belgo-congolaise et du monde libre tout entier.

Le gouvernement a pris la décision, tout d'abord, de faire étudier à fond la question de l'équipement du site et de faire examiner s'il était possible de l'équiper progressivement sans engager en une fois des dépenses excessives.

Ceci a été parfaitement mis en lumière par une série d'études successives et, tout d'abord, par celles de la Commission nationale qui a été créée au début de 1955 et présidée par l'actuel Ministre des Affaires économiques, M. Motz. Cette Commission a conclu à la nécessité de créer un bureau gouvernemental d'étude.

Ce bureau gouvernemental n'est autre que l'instrument dont nous disposons maintenant sous le nom d'Institut de développement du Bas-Congo. Je me demande quelles critiques fondées on pourrait faire à son endroit.

Le développement du Bas-Congo a fait tout d'abord l'objet des délibérations d'une commission nationale créée à mon initiative en mars 1955. J'avais espéré que cette commission serait, par sa composition et le climat qui en résulterait, réellement nationale. En son sein j'avais veillé à ce que les trois partis nationaux fussent représentés. Malheureusement, il a été impossible d'obtenir la coopération des mandataires politiques sociaux-chrétiens.

Je n'ai cessé de regretter et regrette encore qu'une étude, qu'une œuvre de cette importance n'ait pu rallier la collaboration de la droite, alors qu'elle était acquise dans le privé.

En attendant qu'il pût constituer le bureau officiel recommandé par la Commission nationale, le gouvernement ne voulut perdre aucun temps et confia l'étude de l'équipement du site d'Inga à des bureaux spécialisés hautement qualifiés.

Ces bureaux, qui avaient puisé des éléments de renfort dans divers organismes, étaient au nombre de quatre. Ils ont abouti à des conclusions qui démontraient la possibilité d'une mise en valeur dans des conditions maxima de prudence.

De ces travaux, il est résulté environ une quinzaine avant-projets qui aboutissaient tous à des formules presque identiques tout au moins au point de vue « timing » de l'équipement.

Une quasi-unanimité se fit bientôt sur l'intérêt qu'il y a à commencer la mise en valeur par la partie du site qui offre des possibilités égales au double seulement de la puissance du Kouilou.

Les avant-projets furent alors soumis à un collège de 10 experts, dont 5 experts internationaux particulièrement indépendants et compétents, tels que le chef de tous les services hydro-électriques de l'Etat norvégien, le principal technicien de l'Aluminium du Canada, un expert italien appartenant au « Groupe Edison »; je ne puis les citer tous de mémoire, n'ayant pas été averti que je serais interpellé sur un sujet étranger au budget métropolitain.

En présence des conclusions apportées par ces dix experts, le gouvernement a constaté qu'il était en mesure de prendre tout d'abord une décision de principe, puis de décider de passer aux réalisations. La décision de principe a été prise déjà lors d'un Conseil des Ministres, qui s'est tenu vers le mois de septembre ou le début octobre de l'année dernière, avec toute la discrétion qui convenait. L'analyse du problème fut poussée à fond, ce qui permit au gouvernement, sous la présidence enthousiaste de S. M. le Roi, de décider de réaliser cette grande œuvre nationale, en entérinant les conclusions du comité d'experts; ainsi que je viens de le dire, leurs propositions, inspirées par la prudence, envisageaient un premier stade comportant l'installation de 1 570 000 kilowatts.

Telle a été la naissance de l'affaire. Malgré la complexité et la diversité des problèmes qui lui sont soumis, l'institut créé à cette fin a fait preuve d'une grande activité et a accompli déjà une tâche importante; les lignes directrices des réalisations décidées une fois tracées, il consultera, à mesure des besoins, les groupes auxiliaires qui lui ont été adjoints.

Il y a lieu d'examiner, entre autres préoccupations, quelles sont les perspectives d'utilisation du courant à produire et leur échelonnement dans le temps. Il est nécessaire aussi de décider, en se référant aux indications fournies par les experts, les détails d'application des principes adoptés au mois de novembre et d'étudier également les modalités du financement de l'entreprise.

Placé dans le cadre d'une production de 1 570 000 kilowatts et d'une évaluation de dépenses se situant aux environs de 15 milliards à investir en quelque sept ans, on peut dire de ce problème que sa solution ne dépasse pas les possibilités dont nous disposons. De telle sorte que la décision qui a été prise le 13 novembre — et il n'est pas question de la rétracter ni d'en retarder l'exécution — est de procéder à l'équipement de la première partie du site, c'est-à-dire de la vallée Van Deuren.

Cet équipement se fera dans les conditions les plus favorables: nulle part, quoi qu'en dise certaine presse, on n'a fait des études aussi approfondies que celles auxquelles la Belgique s'est attachée; les études techniques de pure exécution qui se continuent sont de celles que l'on fait parfois en cours de travail.

Il s'agit de la vallée Van Deuren et de savoir dans quelles conditions on pourra y établir un barrage dans la partie inférieure de la vallée et une prise d'eau du fleuve dans le haut de celle-ci. Ce projet n'excède donc pas le cadre d'une étude technique courante, qui, lorsqu'on pense au prix qu'ont coûté les études de la plupart des installations hydro-électriques du Congo, n'exigera pas des sacrifices financiers considérables.

Je me réjouis de cette interpellation improvisée et ne regrette qu'une chose, c'est de n'en avoir pas été averti et de n'avoir pu me munir de mon dossier.

Je n'en remercie pas moins l'honorable M. Eyskens de m'avoir donné l'occasion de répéter ici la volonté du gouvernement de mettre sans retard à exécution la décision prise le 13 novembre

dernier, sous l'égide de S. M. le Roi, et de continuer, quelles que soient les influences qui s'exerceraient à l'extérieur comme à l'intérieur, l'œuvre dont nous avons décidé la réalisation.

En ce qui concerne l'exploitation à prévoir, je crois pouvoir dire qu'à l'heure actuelle, il n'existe pas de projet offrant plus de garanties d'utilisation qu'on en trouve dans le site d'Inga.

Le plan financier, qu'élaborent déjà des spécialistes instruits des données essentielles de l'affaire et éclairés par les avis qu'ils recueilleront, pourra vraisemblablement être arrêté dans le détail dans le délai d'un mois.

Quant au principe, il n'est pas question d'y revenir; nous sommes certains d'avoir donné l'impulsion de départ à une grande œuvre, qui ouvre des perspectives illimitées d'expansion industrielle et scientifique, tant à la Belgique qu'au Congo lui-même.

Si l'on découvrait, par exemple, un riche gisement dans le sud de l'Italie, croyez-vous que ce pays reculerait devant sa mise en exploitation et craindrait de manquer d'utilisateurs? Les industries se sont régulièrement installées auprès des sources d'énergie, plutôt qu'auprès des gisements de minerais.

Mesdames, Messieurs, le gouvernement ne reculera pas devant la responsabilité d'une entreprise pleine de promesses exaltantes pour le Congo et pour la Belgique.

J'en arrive à une question qui apparaît bien mesquine dans un tel débat, celle de savoir si, constituant les organes de l'instrument qui doit éclairer l'autorité publique dans sa tâche constructive, l'idée a pu germer dans l'esprit de quiconque de céder à la partisanerie, que ce soit dans le domaine linguistique ou dans le domaine politique. Celui qui ferait preuve de tels sentiments serait impardonnable. (*Rires ironiques sur les bancs sociaux-chrétiens.*)

Messieurs, je déplore votre ironie, comme je déplore votre défection, lorsque le problème s'est posé il y a quelque trois ans et que l'on vous a offert de venir vous asseoir aux côtés de vos collègues de gauche, dans la Commission nationale, créée au mois de mars 1955.

Ce fut là, de votre part, une véritable fuite devant les responsabilités et aussi devant l'honneur de réaliser une œuvre telle que celle-là.

M. De Vleeschauwer. — Monsieur le Président, je demande la parole.

M. le Président. — Messieurs, revenons-en, je vous prie, au budget.

M. Buisseret, Ministre des Colonies. — Ce n'est pas moi qui ai mis la discussion sur ce terrain; je suis à votre disposition, Monsieur le Président, pour parler du budget métropolitain, car c'est bien pour cela que je me trouve à cette tribune. Je n'ai d'ailleurs que deux choses à signaler à son sujet.

Tout d'abord, que le gouvernement a déposé un amendement d'un montant de 4 millions et un autre d'un montant de 26 millions.

Il s'agit de gestes que la Belgique fait en faveur du Congo; j'en remercie l'honorable Ministre des Finances qui, malgré les difficultés de sa tâche, n'a pas fait obstacle à ce que ces amendements puissent être introduits dans mon budget.

Le premier amendement tend à inscrire un crédit de 4 millions pour couvrir la contribution que la métropole a décidé dès à présent d'apporter aux dépenses de l'université d'Elisabethville. Il est vraisemblable que ce premier geste sera suivi d'une dotation comparable à celle que le Congo lui-même, d'après le décret qui a créé l'université, s'est engagé à faire à celle-ci.

Le deuxième amendement porte sur un crédit de 26 millions, destiné à subventionner le Centre culturel du Congo, qui a été fondé, dans le privé, par des hommes appartenant à toutes les obédiences politiques et qui se sont placés au-dessus de ces tristes querelles que malheureusement vous vous obstinez à faire renaître.

Le Centre culturel du Congo doit, tout d'abord, construire un palais culturel à Léopoldville. On en a calculé le prix. On avait vu très grand à l'origine. On est arrivé, sans nuire au prestige et à l'efficacité de l'œuvre, à arrêter le plan d'un édifice qui coûtera 112 millions. A l'occasion du cinquantième anniversaire du rattachement du Congo à notre pays, la Belgique a donc décidé, par l'organe de son gouvernement, de prendre en charge les frais de cette construction, la gestion restant à la charge de l'association qui est à l'origine de cette belle initiative.

Cela signifie, pour 1958, une dépense de 26 millions de francs; la dépense sera de 44 millions en 1959 et de 42 millions en 1960, soit au total 112 millions.

Je ne doute pas que la Chambre soit d'accord avec le gouvernement pour que la Belgique fasse ce double geste. (*Applaudissements sur les bancs libéraux et socialistes.*)

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Vleeschauwer.

De heer De Vleeschauwer (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Mevrouwen, Mijne Heren, ik kom op deze tribune om mijn verwondering uit te spreken over de manier van werken van de Kamer.

Sedert 2 u 30 m zijn de leden van de Commissie voor de Koloniën vergaderd in commissie, met als voorwerp van hun activiteit het onderzoek van de koloniale begrotingen voor het dienstjaar 1958 en de goedkeuring van het verslag van de heer Housiaux.

Het verslag van de heer Housiaux is een lijvig document, — ik heb het hier in handen, — dat 106 bladzijden bevat. We hebben het gekregen, in proef, het tweede deel in de nacht van Maandag tot Dinsdag, en konden er werkelijk niet vroeger kennis van nemen dan vandaag.

De commissie werd regelmatig bijeengeroepen en vergadert dus regelmatig op dit ogenblik.

Terwijl wij in de Commissie van Koloniën vergaderen, wordt hier aan de dagorde de metropolitaanse begroting geplaatst en besproken. Nu moet iedereen toch bekennen dat het niet opgaat hier in deze publieke vergadering van de Kamer juist nu met deze bespreking aan te vangen : wij zitten daar in de bevoegde Commissie van Koloniën en hier begint men een geïmproviseerde discussie over de metropolitaanse begroting. Ik dank de heer Eyskens en bewonder hem omdat hij naar de tribune heeft willen komen om over dergelijke zaken te spreken. Maar het aangesneden onderwerp, nl. Inga, behoort ten gronde tot de begrotingen welke wij in de commissie aan het behandelen zijn. Trouwens, het verslag van de heer Housiaux wijdt aan de kwestie van Inga niet minder dan 21 bladzijden, die we nog moeten discussiëren. Het gaat om bladzijden 79 tot 100. We waren daarvoor samen in de commissie en terwijl wordt deze kwestie nu hier besproken. Ik heb de heer Eyskens niet gehoord, maar daar ik zijn gedachten hierover ken, weet ik waarover hij het had, namelijk het niet-bijeenroepen van de werkcommissies voor Inga gecreëerd. Ik hoor echter dat de Minister hierop een antwoord geïmproviseerd heeft, slaande op de gehele kwestie van Inga. De verklaringen welke hij hier komt te doen, vragen een zeer ernstig onderzoek : want ze stemmen niet overeen met wat in het verslag van de heer Housiaux staat. Ik protesteer tegen die doemwijze in naam van de Commissie van Koloniën van de Kamer en ik denk dat al de leden van de Commissie van Koloniën met mij daarover akkoord zijn. Dat is een eerste opmerking.

Verder, vermits wij dan toch de metropolitaanse begroting bespreken, kunnen wij desaanvaande onmiddellijk een niet-geïmproviseerde kritiek uitbrengen en ons gedacht zeggen : namelijk dat de metropolitaanse begroting terzelfdertijd moet besproken worden als de begroting van Koloniën zelf.

De heer Lahaye. — Anders heeft het geen zin, zoals u zegt.

De heer De Vleeschauwer. — Inderdaad, die begroting apart bespreken heeft geen zin, daar hebt u al één lid van de Commissie van Koloniën die daarmee eens is en ik ben overtuigd dat al de leden van deze commissie denken zoals de heer Lahaye. Die begrotingen moeten in één bespreking doorgaan : want, alhoewel de metropolitaanse begroting van meer administratieve aard schijnt te zijn, ze oefent toch — of men het wil of niet — een politieke invloed uit in Congo. Men kan deze verschillende begrotingen juridisch scheiden, maar praktisch gaat dat niet.

In de mate dan dat men ze scheiden kan en dat men ze toch scheiden wil, heb ik een ernstige opmerking te maken aan de heer Minister van Koloniën. Spijtig, ik zie hem niet meer. (Gelach op verschillende banken.)

M. Larock, Ministre des Affaires étrangères. — M. le Ministre des Colonies est appelé au Sénat pour voter.

M. De Vleeschauwer. — J'accepte, mais je ne comprends pas. (Onderbrekingen op de socialistische en liberale banken.)

Waarom ben ik hier op deze tribune? Om opmerkingen te maken betreffende de metropolitaanse begrotingen van Koloniën. En als de heer Minister van Koloniën niet aanwezig kan zijn, dan zal hij wellicht vertegenwoordigd zijn.

Mijnheer de Minister van Buitenlandse Zaken, vertegenwoordigt gij de heer Minister van Koloniën? (Ontkenmend gebaar van de heer Larock.)

Misschien de heer Eerste-Minister? (Onderbrekingen op verschillende banken. — De heer Voorzitter hamert.)

Ik moet mij toch tot iemand kunnen wenden.

De heer Voorzitter. — Mag ik uw aandacht vestigen op het feit dat de metropolitaanse begroting hier sedert twee maanden besproken is geworden, dat die zaak hangende was en dat eigenlijk

vandaag de moeilijkheid voorkomt dat wij op het einde van ons werk in deze Kamer gaan? Wij hebben getracht zo eenvoudig mogelijk tot een goed resultaat te komen teneinde het stemmen van voorlopige kredieten te vermijden. Voor de bespreking van de Congobegroting hebben wij vergaderingen in de commissie gehad. Vandaag staan wij slechts vóór de uitgaven van de metropool en daarover was het iedereen bijna roerend eens.

Ik zou aandringen, waarde kollega, in deze moeilijke toestand, — want het is u toch ook reeds gebeurd in zulke moeilijke toestand te verkeren, — dat u hierover geen verwijten maakt aan uw opvolger.

De heer De Vleeschauwer. — Ik zou ook roerend willen akkoord zijn, indien ik het kon. (Onderbrekingen en gelach op de socialistische en liberale banken.)

Ik wil geen verwijten maken, maar ik stel enkel vast dat ik geen opmerking kan maken aan de bevoegde Minister, die toch de enige is die er nut kan uithalen.

Ik moet dus de heer Eerste-Minister verzoeken aan de Minister van Koloniën over te zeggen wat ik hier wil vooropzetten.

De heer Voorzitter. — De heer Minister van Koloniën is op dit ogenblik opgeroepen om in de Senaat te stemmen.

De heer De Vleeschauwer. — Akkoord, Mijnheer de Voorzitter, niemand kan op twee plaatsen tegelijk zijn. Ik was in commissie-vergadering en men kwam mij verwittigen dat in de Kamer de begroting van Koloniën werd besproken. Het is toch om ons gedacht te zeggen dat men ons hier geroepen heeft. (Onderbrekingen op verschillende banken.)

Laat mij dan een ogenblik, om toch nuttig werk te kunnen verrichten, mijn gedacht zeggen ter gelegenheid van de metropolitaanse begroting en strikt daarbij blijven.

Ik zal niet spreken over Inga, Mijnheer Van Acker. Gij moet niet bang zijn. Gij zult niet hoeven te improviseren...

De heer Van Acker, Eerste Minister. — Ik ben niet bang.

De heer De Vleeschauwer. — Over Inga werd er reeds gesproken, en wij hebben gehoord hoe en gezegd waarom dit niet opgaat. (Gelach op de banken van de christelijke volkspartij.) Maar ik wil een opmerking maken betreffende het beheer in de metropool dat het voorwerp uitmaakt van deze begroting. Ik denk dat wij het recht en de plicht hebben dit te kritiseren.

Welnu, betreffende dit beheer wil ik een zeer grondige kritiek uitbrengen. Te weten, dat de heer Buisseret door zijn kabinet Congo heeft laten beheeren. Dit gaat nu eens echt de metropolitaanse begroting aan : dat hij zich in zijn kabinet heeft omringd met een twintigtal en meer attachés van alle aard en dat dit kabinet administreert over Congo, achter de rug van de verantwoordelijke hiërarchische overheden van Congo zelf. Dit is een van de grote oorzaken van de wanordelijke toestand die daar geschapen werd, bij onze administratie in Afrika, die het traditioneel goed meende, zonder enige partijpolitiek, welke aldaar niet bestond.

De heer Buisseret beheert Congo met een stel medewerkers, waarvan sommigen Congo zelfs niet kennen, en waarvan anderen in Congo slecht aangeschreven stonden. Zodoende heeft hij de administratie van Congo ondermijnd.

Dat is een grondige kritiek die ik wilde doen betreffende zijn administratie, niet de normale administratie die zeer flink en goed werkt, maar zijn geïmproviseerde administratie welke hij in zijn kabinet in het leven heeft geroepen met het gevolg wanorde in Congo te veroorzaken. Daarover klaagt heel Congo, daarover klagen alle kolonials, tot welke opinie zij ook behoren.

Dit is een opmerking die niet geïmproviseerd is naar de grond, maar wel naar de vorm en welke ik bij deze bespreking wilde te berde brengen.

Voor het overige vraag ik u, Mijnheer de Voorzitter, ons terug te laten gaan naar de commissie daar ons werk te verrichten en de bespreking over de begrotingen van Congo voort te zetten, hetgeen toch onze taak is. (Handgeklap op de banken van de christelijke volkspartij.)

De heer Voorzitter. — Dat kan altijd gebeuren.

La parole est à M. Wigny.

M. Wigny (à la tribune). — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, je prends la parole pour faire deux remarques seulement. Tout d'abord, je partage l'idée de M. De Vleeschauwer. Je trouve qu'il est regrettable de commencer la discussion d'un budget aussi important que celui des Colonies en l'absence des commissaires et du Ministre. Trouvez-vous que c'est là une manière digne

de traiter le Congo belge? En dehors de cette Chambre ce sera certainement mal interprété et ce d'autant plus, je pense, que sur tous les bancs les commissaires ont toujours été d'accord pour que l'on fasse discuter ensemble les deux budgets.

M. Demuyter. — Depuis de nombreuses années, on demande de joindre les deux budgets.

M. Wigny. — Par conséquent, Monsieur le Président, sur ce premier point je trouve qu'il faudrait remettre le débat.

M. le Président. — Monsieur Wigny, pour un ancien Ministre, ne faites pas l'étonné. Vous vous êtes trouvé aussi parfois dans des conditions anormales de ce genre. Ne jouez pas les collégiens!

M. Wigny. — Je ne joue pas du tout les collégiens. Je suis un parlementaire comme les autres et je trouve que nous faisons du mauvais travail. Je vous demande si nous remplissons vraiment notre devoir vis-à-vis du Congo belge en nous contentant d'un travail bâclé. (*Applaudissements sur les bancs sociaux-chrétiens.*)

M. le Président. — On fait toujours ce qu'on peut.

M. Wigny. — La seconde remarque que je voulais faire, est celle-ci : suite aux questions de M. Eyskens, M. le Ministre des Colonies est venu à la tribune improviser une explication que j'ai trouvée incomplète et offensante à la fois. Elle était d'abord offensante parce qu'elle a fait allusion à une certaine « défection » du parti social-chrétien quand il s'est agi de discuter l'affaire importante d'Inga.

Je voudrais bien, Monsieur le Président, qu'on se souvienne de la manière dont le débat s'est engagé. M. le Ministre des Colonies, par la voix de ses attachés, avait trouvé utile de prendre contact avec des puissances étrangères; en tout cas, la Commission des Colonies n'en savait rien. Elle s'est réunie d'abord pour avoir certaines explications.

Je pense que ni M. le Ministre des Affaires étrangères ni d'ailleurs son honorable prédécesseur, ne l'ignoraient.

M. De Vleeschauer. — M. le Premier Ministre non plus.

M. Wigny. — Ceci étant fait, M. le Ministre des Colonies a créé alors une Commission nationale pour l'étude des problèmes d'Inga.

Il a eu des difficultés du côté de l'Association des intérêts coloniaux, qui n'a cependant pas un caractère politique. Il a eu aussi pas mal de difficultés de notre côté. Pourquoi? Parce que, voulant s'entourer d'avis, M. le Ministre avait trouvé que ceux de MM. De Vleeschauer et Dequae et de moi-même étaient inutiles. Je ne puis pas m'en plaindre. Mais vous admettez, Mesdames, Messieurs, que quand on demande l'avis de gens supposés connaître le problème, on pourrait peut-être interroger aussi les anciens Ministres des Colonies. Il a paru au P.S.C. tellement étonnant de composer une Commission nationale de cette façon, dans une atmosphère qui, à cette époque, était celle que vous n'avez pas oubliée, qu'il a préféré ne pas participer à ses travaux.

DES VOIX SUR LES BANCS SOCIALISTES : Ce n'est pas vrai.

M. Wigny. — Ma remarque suivante, et c'est la plus importante, — je regrette que M. le Ministre des Colonies ne soit pas là en ce moment, je dois donc parler en son absence et ce n'est pas de ma faute d'ailleurs, je lui répéterai mes paroles par après, — cette remarque concerne les résultats obtenus pour Inga.

Je me permets de dire que s'il y a des résultats tangibles, M. le Ministre devrait nous les préciser. Pourra-t-il nous confirmer ce que hier le journal *Le Soir* racontait : selon certaines rumeurs, les Français auraient abandonné leur projet. Ce serait là évidemment un bon résultat. S'il n'en est rien, je constate simplement que, dans les études, il y a de grands retards, tout comme dans les négociations avec les étrangers. Nous ne sommes donc nulle part au point de vue des conclusions et, vraiment, il n'est pas du tout normal de se targuer, dans un but politique, — je ne veux pas dire électoral, — d'un résultat dont personne ne peut encore se vanter.

Voilà les observations que je voulais faire, en insistant, Monsieur le Président, pour qu'on recommence ce débat. Et, pensez-le bien, si même nous votons le budget des dépenses métropolitaines aujourd'hui, nous reprendrons quand même la discussion lors de l'examen du budget colonial. Je proclame donc que cette procédure n'est pas la bonne. (*Applaudissements sur les bancs sociaux-chrétiens.*)

M. le Président. — La parole est à M. Housiaux.

M. Housiaux (1). — Je n'ai pas apporté à la tribune toute la documentation que j'ai devant moi pour vous faire des lectures. Rassurez-vous!

M. De Vleeschauer. — Il y a 28 pages!

M. Housiaux. — Merci, Monsieur. Le problème d'Inga n'entre pas dans le cadre du budget métropolitain, mais relève des budgets coloniaux.

La discussion au sein de la commission est en cours et elle est approfondie.

Considérons donc le budget métropolitain comme un budget d'ordre administratif et réservons le débat sur Inga pour le moment où seront discutés les budgets coloniaux. Ce débat ne sera ainsi nullement bâclé. Au surplus, les observations de M. Wigny appelleraient plusieurs mises au point.

Je ne pense pas que ce soit le moment de les faire. Il s'agit uniquement, pour l'instant, du budget métropolitain, je le répète. Cela étant dit, retournons à nos travaux et approfondissons, en Commission des Colonies les problèmes qui nous sont soumis.

M. le Président. — Vous avez parlé exactement comme M. De Vleeschauer.

De heer De Vleeschauer. — Dat was overeengekomen. (*Gelach.*)

M. le Président. — En somme, je dois constater votre accord. (*Rires et exclamations à droite.*)

Ouï ouï! j'ai bien compris et j'interprète bien vos discours!

Plus personne ne demandant la parole, nous passons à l'examen des articles.

Je propose de prendre comme base de discussion le texte tel qu'il a été amendé par le gouvernement. (*Assentiment.*)

TITRE 1er. — DÉPENSES ORDINAIRES.

Article 1er. Il est ouvert pour les dépenses ordinaires de l'exercice 1958, affectées au Ministère des Colonies et énumérées au titre 1er du tableau de la présente loi, des crédits s'élevant à la somme de 104 924 000 francs.

TITEL I. — GEWONE UITGAVEN.

Artikel 1. Voor de aan het dienstjaar 1958 verbonden en in titel I van de tabel van de huidige wet opgesomde gewone uitgaven betreffende het Ministerie van Koloniën zijn kredieten geopend die de som van 104 924 000 frank belopen.

— L'article est adopté avec le tableau.

Het artikel wordt met de tabel aangenomen.

(*Les articles du tableau figurent en annexe B à la présente séance. — De artikelen van de tabel verschijnen in bijlage B van deze vergadering.*)

Art. 2. Gezien het spoedeisend karakter der te voorziene uitgaven en bij afwijking van het gewijzigd artikel 15 van de wet dd. 29 October 1846 op de inrichting van het Rekenhof, kunnen achtereenvolgende geldvoorschotten van hoogstens 200 000 frank die later zullen verantwoord worden, worden toegestaan aan de rekenplichtige van de sociale dienst die belast is met de vereffening van de uitgaven voorzien op artikel 8 van de begroting.

Art. 2. Vu le caractère urgent des dépenses à prévoir et par dérogation à l'article 15 modifié de la loi organique de la Cour des Comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds successives d'un montant ne dépassant pas 200 000 francs, dont il sera justifié ultérieurement, peuvent être allouées au comptable du service social chargé de la liquidation des dépenses prévues à l'article 8 du budget.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. Par dérogation à l'article 15 modifié de la loi organique de la Cour des Comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 750 000 francs chacune peuvent être consenties au comptable extraordinaire du Département.

Art. 3. Bij afwijking van het gewijzigd artikel 15 van de wet van 29 October 1846 op de inrichting van het Rekenhof mogen geldvoorschotten tot een maximum bedrag van 750 000 frank ieder, verleend worden aan de buitengewone rekenplichtige van het Departement.

— Adopté.

Aangenomen.

(1) Inséré d'après le *Compte rendu analytique*. (Décision de la Ch. des Repr. du 11 mars 1896.)

TITEL II. — BUITENGEWONE UITGAVEN.

Art. 4. Betalingskredieten voortspruitende uit verplichtingen aangegaan in uitvoering van de door onderhavige wet en vroegere wetten verleende machtigingen zijn geopend ten belope van 600 miljoen frank, onderverdeeld overeenkomstig titel II van de tabel van onderhavige wet.

Mogen met ingang van 1 Januari 1959 gebruikt worden, de door onderhavige wet toegestane betalingskredieten welke op 31 December 1958 nog niet waren aangewend.

TITRE II. — DÉPENSES EXTRAORDINAIRES.

Art. 4. Des crédits de paiement résultant des obligations contractées en exécution des autorisations accordées par la présente loi et par les lois antérieures sont ouverts jusqu'à concurrence de 600 000 000 de francs répartis conformément au titre II du tableau de la présente loi.

Il pourra être fait usage, dès le 1er janvier 1959, des crédits de paiement accordés par la présente loi et dont il n'aurait pas été fait emploi au 31 décembre 1958.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 5. Le Roi fixe, dans les limites de chacune des autorisations portées au titre II du tableau de la présente loi, le montant du crédit à rattacher à la rubrique correspondante de l'exercice 1959 reconnu nécessaire à la réalisation de l'objet pour lequel le crédit a été alloué.

Il est fait usage de ces autorisations conformément à l'alinéa 2 de l'article 4 ci-dessus.

Art. 5. De Koning bepaalt, binnen de perken van elk van de machtigingen opgenomen in titel II van de tabel van onderhavige wet, het bedrag dat aan de overeenstemmende rubriek van het dienstjaar 1959 dient gehecht, als zijnde noodzakelijk voor de verwezenlijking van het doel waarvoor het krediet werd verleend.

Deze machtigingen mogen aangewend worden overeenkomstig lid 2 van artikel 4 hierboven.

— Adopté.
Aangenomen.

Art. 6. Uiterlijk de 10e van elke maand, zenden de rekenplichtigen van de vastgelegde uitgaven aan het Rekenhof, in driedubbel exemplaar, gestaafd door een eensluitend afschrift van de contracten, overeenkomsten en alle andere vastleggingsbescheiden, de rekening van de vastleggingen geboekt tot de laatste dag van de maand waarvoor de rekening wordt opgemaakt, ten laste van de door de onderhavige wet toegestane machtigingen; de verrichtingen eigen aan de beschouwde maand zullen afzonderlijk op het dokument voorkomen.

Het Rekenhof zendt aan de Minister van Financiën, binnen de tien dagen twee exemplaren van de rekening terug bekleed met zijn visum, eventueel na verwerping uit deze rekening van vastleggingsverrichtingen die in strijd met de wet mochten aangegaan zijn.

De uitslagen van de comptabiliteit der vastgelegde uitgaven worden opgenomen in de begrotingsrekeningen.

Art. 6. Le 10 de chaque mois au plus tard, les comptables des dépenses engagées transmettent à la Cour des Comptes, en triple exemplaire, appuyé d'une copie certifiée conforme des contrats, marchés et tous autres documents d'engagement, le compte des engagements enregistrés à la charge des autorisations accordées par la présente loi jusqu'au dernier jour du mois pour lequel le compte est rendu, en faisant apparaître distinctement les opérations propres au mois considéré.

La Cour des Comptes renvoie au Ministre des Finances, endéans les dix jours, deux exemplaires du compte munis de son visa, éventuellement après avoir rejeté de ce compte les engagements qui auraient été contractés en violation de toute disposition légale quelle qu'elle soit.

Les résultats de la comptabilité des dépenses engagées sont intégrés dans les comptes des budgets.

— Aangenomen.
Adopté.

M. le Président. — Le vote nominatif sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

De naamstemming over het geheel van dit wetsontwerp zal later plaats hebben.

Nous allons maintenant procéder aux votes qui ont été réservés.

Après ceux-ci, nous reprendrons l'examen du budget de la justice. Il y a encore des orateurs inscrits que nous devons entendre. Nous devons aussi examiner ensuite le budget des pensions. C'est pourquoi, je demande aux membres de l'assemblée de rester en séance.

Je signale aussi qu'il y a encore des votes réservés et le vote sur des ordres du jour.

PROJET DE LOI RELATIF AU CUMUL MÉDICO-PHARMACEUTIQUE
(AMENDÉ PAR LE SÉNAT).

Vote de l'article réservé.

WETSONTWERP BETREFFENDE DE MEDISCH-PHARMACEUTISCHE CUMULATIE
(DOOR DE SENAAT GEWIJZIGD).

Stemming van het voorbehouden artikel.

M. le Président. — Nous procédons maintenant au vote réservé d'un amendement concernant le projet de loi relatif au cumul médico-pharmaceutique. Il y a un amendement de M. Dexters, à l'article 2.

Wij gaan thans over tot de aangehouden stemming van een amendement betreffende het wetsontwerp houdende de medisch-pharmaceutische cumulatie. Er is een amendement van de heer Dexters, aan het artikel 2.

Cet article est libellé comme suit :

Art. 2. Ieder door een geneesheer gehouden depot van geneesmiddelen wordt binnen twee jaren na de afkondiging van deze wet afgeschaft.

Art. 2. Tout dépôt de médicaments tenu par un médecin est supprimé endéans les deux ans qui suivent la promulgation de la présente loi.

Voici le texte de l'amendement :

De woorden : « twee jaren » vervangen door : « vijf jaren ».
Remplacer les mots : « deux ans » par : « cinq ans ».

Je mets cet amendement aux voix.

— L'amendement n'est pas adopté.
Het amendement wordt niet aangenomen.

M. le Président. — Je mets l'article 2 aux voix.

— Adopté.
Aangenomen.

M. le Président. — Le vote nominatif sur l'ensemble de ce projet de loi aura lieu au cours de la séance.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 23 DÉCEMBRE 1946
PORTANT CRÉATION D'UN CONSEIL D'ÉTAT (TRANSMIS PAR LE SÉNAT).

Vote de l'article réservé.

WETSONTWERP

TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 23 DECEMBER 1946 HOUDENDE
INSTELLING VAN EEN RAAD VAN STATE (DOOR DE SENAAT OVERGEMAAKT).

Stemming van het voorbehouden artikel.

M. le Président. — Nous devons encore procéder au vote réservé d'un amendement concernant le projet de loi modifiant la loi du 23 décembre 1946 portant création d'un Conseil d'Etat.

Wij moeten nog overgaan tot de aangehouden stemming van een amendement betreffende het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 23 December 1946 houdende instelling van een Raad van State.

Il s'agit d'un amendement de M. Van Elslande, à l'article 3, ainsi conçu :

Er is een amendement van de heer Van Elslande, aan het artikel 3, luidend als volgt :

Art. 3. L'article 31 est remplacé par la disposition suivante :
« Nul ne peut être nommé substitut de l'auditeur général ou membre du bureau de coordination, s'il n'a vingt-cinq ans accompli et s'il n'est docteur en droit.

» Les substituts et les membres du bureau de coordination sont nommés par le Roi sur une liste indiquant l'ordre de leur classement à un concours dont le Conseil d'Etat détermine les conditions et constitue le jury. Le jury doit comprendre au moins un membre du Conseil d'Etat, un membre de l'auditorat désigné par l'auditeur général et une personne étrangère à l'institution.

» Toutefois, les substituts peuvent être nommés membres du bureau de coordination sur une double liste de deux candidats présentée, d'une part, par l'assemblée générale du Conseil d'Etat, et d'autre part, par l'auditeur général.

» Il n'est pas procédé à l'organisation d'un concours pour les places à pourvoir lorsque des présentations ont été faites à ces places conformément à l'alinéa précédent.

» Les auditeurs sont nommés par le Roi parmi les substituts sur une liste de deux candidats présentée d'une part par l'assemblée générale du Conseil d'Etat et d'autre part par l'auditeur général.

» L'auditeur général est nommé par le Roi parmi les auditeurs.

» Un membre de l'auditorat doit avoir pendant au moins cinq ans, suivi le barreau au Congo belge ou au Ruanda-Urundi, ou y avoir occupé un emploi d'administration générale ou une fonction judiciaire.

» Par dérogation à l'alinéa 5 du présent article, le Roi peut nommer un auditeur colonial sur une double liste de deux candidats présentée d'une part par l'assemblée générale du Conseil d'Etat et d'autre part par l'auditeur général. Dans ce cas, les candidats doivent être âgés de 35 ans au moins et avoir pendant au moins dix ans, suivi le barreau au Congo belge ou au Ruanda-Urundi, ou y avoir occupé un emploi d'administration générale ou une fonction judiciaire.

» Les membres de l'auditorat et du bureau de coordination peuvent être révoqués par le Roi, le Conseil d'Etat entendu. »

Art. 3. Artikel 31 wordt door de navolgende bepaling vervangen :

« Niemand kan tot substituut-auditeur-generaal of lid van het bureau voor samenordering worden benoemd zo hij niet ten volle vijf en twintig jaar oud en doctor in de rechten is.

» De substituten en de leden van het bureau voor samenordering worden door de Koning benoemd uit een lijst vermeldende hun rangschikking in een vergelijkend examen, waarvan de Raad van State de voorwaarden bepaalt en waarvoor hij de examencommissie aanstelt. Deze examencommissie bestaat ten minste uit één lid van de Raad van State, één door de auditeur-generaal aangegeven lid van het auditoraat en één buiten de instelling staande persoon.

» De substituten kunnen evenwel tot leden van het bureau voor samenordering worden benoemd uit een dubbele lijst van twee kandidaten, voorgedragen, enerzijds door de algemene vergadering van de Raad van State, en anderzijds, door de auditeur-generaal.

» Voor de te begeven plaatsen wordt geen vergelijkend examen uitgeschreven wanneer voor die plaatsen voordrachten overeenkomstig het vorige lid zijn gedaan.

» De auditeurs worden door de Koning benoemd onder de substituten uit een dubbele lijst van twee kandidaten voorgedragen, enerzijds, door de algemene vergadering van de Raad van State, en anderzijds, door de auditeur-generaal.

» De auditeur-generaal wordt door de Koning onder de auditeurs benoemd.

» Een lid van het auditoraat moet gedurende ten minste vijf jaar bij de balie in Belgisch Congo of in Ruanda-Urundi zijn ingeschreven geweest of er een bediening van algemeen bestuur of een rechterlijk ambt hebben vervuld.

» Bij afwijking van het vijfde lid van dit artikel, kan de Koning een koloniaal auditeur benoemen, uit een dubbele lijst van twee kandidaten voorgedragen, enerzijds, door de algemene vergadering van de Raad van State en, anderzijds, door de auditeur-generaal. In dit geval moeten de kandidaten ten minste 35 jaar oud zijn en gedurende ten minste tien jaar bij de balie van Belgisch Congo of van Ruanda-Urundi zijn ingeschreven geweest of er een bediening van algemeen bestuur of een rechterlijk ambt hebben vervuld.

» De leden van dit auditoraat en van het bureau voor samenordering kunnen door de Koning worden afgezet, de Raad van State gehoord. »

A cet article, M. Van Elslande propose l'amendement suivant :

Een zesde lid invoegen, luidend als volgt :

« Ongeacht artikel 28, tweede lid, kan de Koning, op voordracht van de algemene vergadering van de Raad van State en van de auditeur-generaal tot auditeurs benoemen de substituten van de auditeur-generaal die gedurende vijftien jaar hun functies hebben uitgeoefend. »

Insérer un sixième alinéa, libellé comme suit :

« Nonobstant l'article 28, deuxième alinéa, le Roi peut, sur la proposition de l'assemblée générale du Conseil d'Etat et de l'auditeur général, nommer auditeurs les substituts de l'auditeur général qui ont exercé leurs fonctions pendant quinze années. »

Je mets cet amendement aux voix.

— L'amendement, mis aux voix par assis et levé, n'est pas adopté. Het amendement, ter stemming gelegd bij zitten en rechtstaan, wordt niet aangenomen.

M. le Président. — Je mets aux voix l'article 3.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Le vote nominatif sur l'ensemble de ce projet de loi aura lieu ultérieurement.

VOTES NOMINATIFS. — NAAMSTEMMINGEN.

M. le Président. — Nous allons procéder aux votes nominatifs sur les projets de loi terminés.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET
DU MINISTÈRE DES FINANCES POUR L'EXERCICE 1958
(TRANSMIS PAR LE SÉNAT).

Vote nominatif.

WETSONTWERP HOUDENDE DE BEGROTING
VAN HET MINISTERIE VAN FINANCIËN VOOR HET DIENSTJAAR 1958
(DOOR DE SENAAT OVERGEMAAKT).

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi. Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

180 membres y prennent part.

180 leden nemen er deel aan.

101 répondent oui.

101 antwoorden ja.

78 répondent non.

78 antwoorden neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekrachtiging aan de Koning voorgelegd worden.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Bertelson, Blum, Bonjean, Boutet, Bracops, Brunfaut, Buset, Castel, Chalmet, Collard, Cooremans, Mme Coppée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Cudell, Cugnon, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Groote, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Deltrenre, Demets, Demuyter, Denis, De Pauw, Deruelles, Destenay, De Sweemer, Detiège, Devèze, D'haeseleer, Dieudonné, Diriken, Fayat, Feyaerts, Mme Fontaine-Borguet, MM. Gailly, Gelders, Geldof, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Hicquet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kronacker, Lahaye, Mme Lambert, MM. Larock, Leburton, Lefebvre (René), Liebaert, Longeval, Magé, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Merlot (Joseph-Jean), Messinne, Mouvet, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pierson, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Sercu, Spinoy, Tahon, Thielemans (Georges), Thielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Belle, Van Cleemput, Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Eynde, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Trimpont, Van Winghe, Vercauteren, Wostyn et Huysmans.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord.

MM. Berghmans, Bode, Brasseur, Bruyninx, Charpentier, Mme Craeybeckx-Orij, MM. Debucquoy, Décarpentrie, Decker, De Clerck, De Gryse, Dehandschutter, Dejace, Delhache, Delwaide, Mme de Moor-Van Sina, MM. De Nolf, De Paepe, Dequae, Mme De Riemaecker-Legot, MM. De Saeger, Deschepper, De Vleeschauwer, Dewulf, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fimmers, Mme Fontaine-Van Hoof, MM. Gaspar, Gillès de Pélichy, Goetghebeur, Goffin, Héger, Hermans, Jacques, Jaminet, Kiebooms, Kofferschläger, Lalmand, Lamalle, Lefère (Fernand), Lefèvre (Théodore), Mertens, Mertens de Wilmars, Meyers, Moriau, Moyersoën, Parisis, Pêtre, Philippart, Robyns, Saint-Remy, Scheyven, Streel, Struyvelt, Tanghe, Terfve, Van Acker (Benoît), Van Cauwelaert, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Vanden Boeynants, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van Elslande, Van Goey, Van Royen, Verbist, Verboven, Verhamme (Camille), Verroken, Wagemans, Willot et Wirix.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Behogne.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET
DU MINISTÈRE DE L'AGRICULTURE POUR L'EXERCICE 1958
(AMENDÉ PAR LE SÉNAT).

Vote nominatif.

WETSONTWERP HOUDENDE DE BEGROTING
VAN HET MINISTERIE VAN LANDBOUW VOOR HET DIENSTJAAR 1958
(DOOR DE SENAAT GEWIJZIGD).

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.
Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

178 membres y prennent part.

178 leden nemen er deel aan.

103 répondent oui.

103 antwoorden ja.

74 répondent non.

74 antwoorden neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekrachtiging aan de Koning voorgelegd worden.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Bertelson, Blum, Bonjean, Boutet, Bracops, Brunfaut, Buset, Castel, Chalmet, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Cudell, Cugnon, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Grootte, Dejace, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Deltenre, Demets, Mme de Moor-Van Sina, MM. Demuyter, Denis, De Nolf, De Paepe, De Pauw, Dequae, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Deruelles, De Saeger, Deschepper, Destenay, De Sweemer, Dettiège, Devèze, De Vleeschauwer, Dewulf, D'haeseleer, Diendoné, Diriken, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fayat, Feyaerts, Fimmers, Mmes Fontaine-Borguet, Fontaine-Van Hoof, MM. Gailly, Gaspar, Gelders, Geldof, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Héger, Hermans, Hicquet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Janssens, Jeunhomme, Juste, Kronacker, Lahaye, Lalmand, Mme Lambert, MM. Larock, Leburton, Lefebvre (René), Liebaert, Longeval, Magé, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Merlot, (Joseph-Jean), Messinne, Mouvet, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pierson, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Sercu, Spinoy, Tahon, Terfve, Thielemans (Georges), Thielemans (François), Van Acker (Achille), Van Belle, Van Cleemput, Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Eynde, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Trimpont, Van Winghe, Vercauteren, Wostyn et Huysmans.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Berghmans, Bode, Brasseur, Bruyninx, Charpentier, Mme Craeybeckx-Orij, MM. Debucquoy, Décarpentrie, Decker, De Clerck, De Gryse, Dehandschutter, Delhache, Delwaide, Mme de Moor-Van Sina, MM. De Paepe, Dequae, Mme De Riemaecker-Legot, MM. De Saeger, Deschepper, De Vleeschauwer, Dewulf, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fimmers, Mme Fontaine-Van Hoof, MM. Gaspar, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Héger, Hermans, Jacques, Jaminet, Kiebooms, Kofferschläger, Lamalle, Lefère (Fernand), Lefèvre (Théodore), Mertens, Mertens de Wilmars, Meyers, Moriau, Moyersoën, Parisis, Pêtre, Philippart, Robyns, Saint-Remy, Scheyven, Streel, Struyvelt, Tanghe, Van Acker (Benoît), Van Cauwelaert, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van Elslande, Van Goey, Van Royen, Verbist, Verboven, Verhamme (Camille), Verroken, Wagemans, Willot et Wirix.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Behogne.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARRÊTÉ ROYAL DU 30 SEPTEMBRE 1937
RELATIF A LA CRÉATION D'UN INSTITUT NATIONAL DE CRÉDIT AGRICOLE
(TRANSMIS PAR LE SÉNAT).

Vote nominatif.

WETSONTWERP HOUDENDE WIJZIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT
VAN 30 SEPTEMBER 1937 TOT OPRICHTING VAN EEN NATIONAAL
INSTITUUT VOOR LANDBOUWKREDIET (DOOR DE SENAAT OVER-
GEMAAKT).

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.
Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

180 membres y prennent part.

180 leden nemen er deel aan.

Tous répondent oui.

Allen antwoorden ja.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekrachtiging aan de Koning voorgelegd worden.

Ont pris part au vote :

Hebben aan de stemming deelgenomen :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Behogne, Berghmans, Bertelson, Blum, Bode, Bonjean, Boutet, Bracops, Brasseur, Brunfaut, Bruyninx, Buset, Castel, Chalmet, Charpentier, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Mme Craeybeckx-Orij, MM. Cudell, Cugnon, Debucquoy, Décarpentrie, Decker, De Clerck, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Grootte, De Gryse, Dehandschutter, Dejace, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Delhache, Deltenre, Delwaide, Demets, Mme de Moor-Van Sina, MM. Demuyter, Denis, De Nolf, De Paepe, De Pauw, Dequae, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Deruelles, De Saeger, Deschepper, Destenay, De Sweemer, Dettiège, Devèze, De Vleeschauwer, Dewulf, D'haeseleer, Diendoné, Diriken, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fayat, Feyaerts, Fimmers, Mmes Fontaine-Borguet, Fontaine-Van Hoof, MM. Gailly, Gaspar, Gelders, Geldof, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Héger, Hermans, Hicquet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Jacques, Jaminet, Janssens, Jeunhomme, Juste, Kiebooms, Kofferschläger, Kronacker, Lahaye, Lalmand, Mme Lambert, MM. Larock, Leburton, Lefebvre (René), Lefère (Fern.), Lefèvre (Théod.), Liebaert, Longeval, Magé, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Merlot (Joseph-Jean), Mertens, Messinne, Meyers, Moriau, Mouvet, Moyersoën, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Parisis, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pêtre, Philippart, Pierson, Robyns, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Saint-Remy, Scheyven, Sercu, Spinoy,

Streel, Struyvelt, Tahon, Tanghe, Terfve, Thielemans (Georges), Thielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Acker (Benoit), Van Belle, Van Cauwelaert, Van Cleemput, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Vanden Boeynants, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Elslande, Van Eynde, Van Goey, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Royen, Van Trimpont, Van Winghe, Verbist, Verboven, Vercauteren, Verhamme (Camille), Verroken, Wagemans, Wigny, Willot, Wirix, Wostyn et Huysmans.

PROJET DE LOI AUTORISANT LA SOCIÉTÉ NATIONALE DES CHEMINS DE FER BELGES À ÉMETTRE, SOUS LA GARANTIE DE L'ÉTAT, DES EMPRUNTS À CONCURRENCE D'UNE SOMME EFFECTIVE DE 460 MILLIONS DE FRANCS POUR COUVRIR L'AUGMENTATION ENREGISTRÉE DANS LA VALEUR DU STOCK DES APPROVISIONNEMENTS (TRANSMIS PAR LE SÉNAT).

Vote nominatif.

WETSONTWERP WAARBIJ DE NATIONALE MAATSCHAPPIJ DER BELGISCHE SPOORWEGEN ERTOE GEMACHTIGD WORDT, ONDER WAARBORG VAN DE STAAT, LENINGEN TOT BELOOP VAN EEN EFFECTIEF BEDRAG VAN 460 000 000 FRANK UIT TE GEVEN TOT DEKKING VAN DE GEBOEKTE WAARDEVERMEERDERING VAN DE STOCK DER VOORRADEN (DOOR DE SENAAT OVERNEMAAKT).

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

180 membres y prennent part.

180 leden nemen er deel aan.

102 répondent oui.

102 antwoorden ja.

77 répondent non.

77 antwoorden neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekrachtiging aan de Koning voorgelegd worden.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Bertelson, Blum, Bonjean, Boutet, Bracops, Brunfaut, Buset, Castel, Chalmet, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Cudell, Cugnon, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Groote, Dejace, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Deltre, Demets, Demuyter, Denis, De Pauw, Deruelles, Desienay, De Sweemer, Detiège, D'haeseleer, Dieudonné, Diriken, Fayat, Feyaerts, Mme Fontaine-Borguet, MM. Gailly, Gelders, Geldof, Mme Grosser-Schroyens, MM. Grootjans, Hicgnet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kronacker, Lahaye, Lalmand, Mme Lambert, MM. Larock, Leburton, Liebaert, Longeval, Magé, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Merlot (Joseph-Jean), Messinne, Mouvet, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pierson, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Sercu, Spinoy, Tahon, Terfve, Thielemans (Georges), Thielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Belle, Van Cleemput, Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Eynde, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Trimpont, Van Winghe, Vercauteren, Wostyn et Huysmans.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Berghmans, Bode, Brasseur, Bruyninx, Charpentier, Mme Craeybeckx-Orij, MM. Debucquoy, Décarpentrie, Decker, De Clerck, De Gryse, Dehandschutter, Delhache, Delwaide, Mme de Moor-Van Sina, MM. De Nolf, De Paape, Deque, Mme De Riemaeker-Legot, MM. De Saeger, Deschepper, De Vleeschauwer, Dewulf, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Enema, Eyskens, Fimmers, Mme Fontaine-Van Hoof, MM. Gaspar, Gillès

de Pélitchy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Héger, Hermans, Jacques, Jaminet, Kicbooms, Kofferschläger, Lamalle, Lefère (Fern.), Lefèvre (Théodore), Mertens, Mertens de Wilmars, Meyers, Moriau, Moyersoën, Parisi, Pêtre, Philippart, Robyns, Saint-Remy, Scheyven, Streel, Struyvelt, Tanghe, Van Acker (Benoit), Van Cauwelaert, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Vanden Boeynants, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van Elslande, Van Goey, Van Royen, Verbist, Verboven, Verhamme (Camille), Verroken, Wagemans, Wigny, Willot et Wirix.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Behogne.

PROJET DE LOI RELATIF À LA REPRISE DÉFINITIVE DES CHEMINS DE FER CONCÉDÉS DE MARIENBOURG À LA FRONTIÈRE DE FRANCE ET DE MARIENBOURG À HASTIÈRE ET À L'INCORPORATION DE CES CHEMINS DE FER DANS LE RÉSEAU DE LA SOCIÉTÉ NATIONALE DES CHEMINS DE FER BELGES (TRANSMIS PAR LE SÉNAT).

Vote nominatif.

WETSONTWERP BETREFFENDE DE DEFINITIEVE OVERNAME VAN DE GECONCESSIONEERDE SPOORWEGEN MARIENBOURG-FRANSE GRENS EN MARIENBOURG-HASTIÈRE EN BETREFFENDE DE OPNAME VAN DIE SPOORWEGEN IN HET NET VAN DE NATIONALE MAATSCHAPPIJ DER BELGISCHE SPOORWEGEN (DOOR DE SENAAT OVERGEMAAKT).

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

177 membres y prennent part.

177 leden nemen er deel aan.

Tous répondent oui.

Allen antwoorden ja.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekrachtiging aan de Koning voorgelegd worden.

Ont pris part au vote :

Hebben aan de stemming deelgenomen :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Behogne, Berghmans, Bertelson, Bertrand, Blum, Bode, Borjean, Boutet, Bracops, Brunfaut, Bruyninx, Buset, Castel, Chalmet, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Mme Craeybeckx-Orij, MM. Cudell, Cugnon, Debucquoy, Décarpentrie, Decker, De Clerck, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Groote, De Gryse, Dehandschutter, Dejace, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Delhache, Deltre, Delwaide, Demets, Mme de Moor-Van Sina, MM. Demuyter, Denis, De Nolf, De Paape, De Pauw, Deque, Mme de Riemaeker-Legot, MM. Deruelles, De Saeger, Deschepper, Desienay, De Sweemer, Detiège, Devèze, De Vleeschauwer, Dewulf, D'haeseleer, Dieudonné, Diriken, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Enema, Eyskens, Fayat, Feyaerts, Fimmers, Mmes Fontaine-Borguet, Fontaine-Van Hoof, MM. Gailly, Gaspar, Gelders, Geldof, Gillès de Pélitchy, Gilson, Goetghebeur, Mme Grosser-Schroyens, MM. Grootjans, Héger, Hermans, Hicgnet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Jacques, Jaminet, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kiebooms, Kronacker, Lahaye, Lalmand, Lamalle, Mme Lambert, MM. Larock, Leburton, Lefère (Fernand), Liebaert, Longeval, Magé, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Merlot (Joseph-Jean), Mertens, Mertens de Wilmars, Messinne, Meyers, Moriau, Mouvet, Moyersoën, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Parisi, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pêtre, Philippart, Pierson, Robyns, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Saint-Remy, Scheyven, Sercu, Spinoy, Streel, Struyvelt, Tahon, Tanghe, Terfve, Thielemans (Georges), Thielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Acker (Benoit), Van Belle, Van Cauwelaert, Van Cleemput, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Vanden Boeynants, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Elslande, Van Eynde, Van Goey, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Royen, Van Trimpont, Van Winghe, Verbist, Verboven, Vercauteren, Verhamme (Camille), Verroken, Wagemans, Wigny, Willot, Wirix, Wostyn et Huysmans.

PROJET DE LOI PORTANT MODIFICATION DE LA LOI DU 5 JUILLET 1956, MODIFIANT LE BUDGET DES RECETTES ET DÉPENSES EXTRAORDINAIRES DE L'EXERCICE 1956 EN VUE DE LA RÉALISATION D'UN PROGRAMME D'INVESTISSEMENTS URGENTS ET D'INTÉRÊT GÉNÉRAL AU PORT D'ANVERS (TRANSMIS PAR LE SÉNAT).

Vote nominatif.

WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 5 JULI 1956, WELKE WET DE BEGROTING VAN DE BUITENGEWONE ONTVANGSTEN EN UITGAVEN VOOR HET DIENSTJAAR 1956 WIJZIGT MET HET OOG OP HET UITVOEREN IN DE HAVEN VAN ANTWERPEN VAN EEN PROGRAMMA VAN DRINGENDE INVESTERINGEN VAN NATIONAAL BELANG (DOOR DE SENAAT OVERGEMAAKT).

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi. Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

182 membres y prennent part.
182 leden nemen er deel aan.

Tous répondent oui.
Allen antwoorden ja.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekrachtiging aan de Koning voorgelegd worden.

Ont pris part au vote :

Hebben aan de stemming deelgenomen :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Behogne, Berghmans, Bertelson, Bertrand, Blum, Bode, Bonjean, Boutet, Bracops, Brasseur, Brunfaut, Bruyninx, Buset, Castel, Chalmet, Charpentier, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Mme Craeybeckx-Orij, MM. Cudell, Cugnon, Debucquoy, Décarpenrie, Decker, De Clerck, Deconinck, Dedoyard, De Groote, De Gryse, Dehandschutter, Dejace, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Delhache, Deltenre, Delwaide, Demets, Mme de Moor-Van Sina, MM. Demuyter, Denis, De Nolf, De Paeppe, De Pauw, Dequae, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Deruelles, De Saeger, Deschepper, Destenay, De Sweemer, Detiège, Devèze, De Vleeschauwer, Dewulf, D'haeseleer, Dieudonné, Diriken, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fayat, Feyaerts, Fimmers, Mmes Fontaine-Borguet, Fontaine-Van Hoof, MM. Gailly, Gaspar, Gelders, Geldof, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Héger, Hermans, Hicquet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Jacques, Jaminet, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kiebooms, Kofferschläger, Kronacker, Lahaye, Lalmand, Lamalle, Mme Lambert, MM. Leburton, Lefebvre (René), Lefèvre (Fernand), Lefèvre (Théodore), Liebaert, Longeval, Magé, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Merlot (Joseph-Jean), Mertens, Mertens de Wilmars, Messinne, Meyers, Moriau, Mouvet, Moyersoer, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Parisis, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pêtre, Philippart, Pierson, Robyns, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Saint-Remy, Scheyven, Sercu, Spinoy, Streel, Struyvelt, Tahon, Tanghe, Terive, Thielemans (Georges), Tielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Acker (Benoît), Van Belle, Van Cauwelaert, Van Cleemput, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Vanden Boeynants, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Elslande, Van Eynde, Van Goey, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Royen, Van Trimpont, Van Winghe, Verbist, Verboven, Vercauteren, Verhamme (Camille), Verroken, Wagenmans, Wigny, Willot, Wirix, Wostyn et Huysmans.

PROJET DE LOI RELATIF A LA PENSION DES MEMBRES DU PERSONNEL DE CERTAINS ORGANISMES D'INTÉRÊT PUBLIC ET DE LEURS AYANTS DROIT.

Vote nominatif.

WETSONTWERP BETREFFENDE HET PENSOEN VAN HET PERSONEEL VAN ZEKERE ORGANISMEN VAN OPENBAAR NUT ALSMEDE VAN HUN RECHTHEBBENDEN.

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi. Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

182 membres y prennent part.
182 leden nemen er deel aan.

181 répondent oui.
181 antwoorden ja.

1 s'abstient.
1 onthoudt zich.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera transmis au Sénat.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal overgemaakt worden aan de Senaat.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoordt :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Behogne, Berghmans, Bertelson, Bertrand, Blum, Bode, Bonjean, Boutet, Bracops, Brasseur, Brunfaut, Bruyninx, Buset, Castel, Chalmet, Charpentier, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Mme Craeybeckx-Orij, MM. Cudell, Cugnon, Debucquoy, Décarpenrie, Decker, De Clerck, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Groote, De Gryse, Dehandschutter, Dejace, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Delhache, Deltenre, Delwaide, Demets, Mme de Moor-Van Sina, MM. Demuyter, Denis, De Nolf, De Paeppe, De Pauw, Dequae, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Deruelles, De Saeger, Deschepper, Destenay, De Sweemer, Detiège, Devèze, De Vleeschauwer, Dewulf, D'haeseleer, Dieudonné, Diriken, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fayat, Feyaerts, Fimmers, Mmes Fontaine-Borguet, Fontaine-Van Hoof, MM. Gailly, Gaspar, Gelders, Geldof, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Héger, Hermans, Hicquet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Jacques, Jaminet, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kiebooms, Kofferschläger, Kronacker, Lahaye, Lalmand, Lamalle, Mme Lambert, MM. Leburton, Lefère (Fernand), Lefèvre (Théodore), Liebaert, Longeval, Magé, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Merlot (Joseph-Jean), Mertens, Mertens de Wilmars, Messinne, Meyers, Moriau, Mouvet, Moyersoer, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pêtre, Philippart, Pierson, Robyns, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Saint-Remy, Scheyven, Sercu, Spinoy, Streel, Struyvelt, Tahon, Tanghe, Terive, Thielemans (Georges), Tielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Acker (Benoît), Van Belle, Van Cauwelaert, Van Cleemput, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Vanden Boeynants, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Elslande, Van Eynde, Van Goey, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Royen, Van Trimpont, Van Winghe, Verbist, Verboven, Vercauteren, Verhamme (Camille), Verroken, Wagenmans, Wigny, Willot, Wirix, Wostyn et Huysmans.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Parisis.

M. le Président. — Le membre qui s'est abstenu est prié de faire connaître le motif de son abstention.

Het lid dat zich heeft onthouden wordt verzocht de reden van zijn onthouding bekend te maken.

De heer Parisis. — Je me suis abstenu pour les raisons que j'ai développées hier.

PROJET DE LOI
ÉTENDANT LA CAPACITÉ DE LA FEMME MARIÉE ET DU MINEUR
A CERTAINS DÉPÔTS D'ÉPARGNE (TRANSMIS PAR LE SÉNAT).

Vote nominatif.

WETSONTWERP WAARBIJ VOOR BEPAALDE SPAARGELDINLEG DE HANDELINGSBEKWAAMHEID VAN DE GEHUWDE VROUW EN VAN DE MINDERJARIGE WORDT UITGEBREID (DOOR DE SENAAT OVERGEMAAKT).

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi. Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

176 membres y prennent part.
176 leden nemen er deel aan.

Tous répondent oui.
Allen antwoorden ja.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekrachtiging aan de Koning voorgelegd worden.

Ont pris part au vote :

Hebben aan de stemming deelgenomen :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Behogne, Berghmans, Bertelson, Bertrand, Blum, Bode, Bonjean, Boutet, Bracops, Brasseur, Brunfaut, Bruyninx, Buset, Castel, Chalmet, Charpentier, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Mme Craeybeckx-Orij, MM. Cudell, Cugnon, Debucquoy, Décarpentrie, Decker, De Clerck, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Groot, De Gryse, Dehandschutter, Dejace, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Delhache, Deltenre, Delwaide, Demets, Mme de Moor-Van Sina, MM. Demuyter, Denis, De Nolf, De Paep, De Pauw, Dequae, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Deruelles, De Saeger, Deschepper, Destenay, De Sweemer, Detiège, Devèze, De Vleeschauwer, Dewulf, Dieudonné, Diriken, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fayat, Feyaerts, Fimmers, Mmes Fontaine-Borguet, Fontaine-Van Hoof, MM. Gailly, Gaspar, Gelders, Geldof, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Héger, Hermans, Hicguet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Jacques, Jaminet, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kiebooms, Kofferschläger, Kronacker, Lahaye, Lalmand, Lamalle, Mme Lambert, MM. Larock, Leburton, Lefère (Fernand), Lefèvre (Théodore), Liebaert, Longeval, Magé, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Merlot (Joseph-Jean), Mertens, Mertens de Wilmars, Messinne, Meyers, Moriau, Mouvet, Moyersoen, Mundeleur, Namèche, Nazé, Paque, Parisis, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pêtre, Philippart, Pierson, Robyns, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Saint-Remy, Scheyven, Sercu, Spinoy, Streel, Struyvelt, Tahon, Terfve, Thielemans (Georges), Tielemans (François), Van Acker (Achille), Van Acker (Benoît), Van Belle, Van Cauwelaert, Van Cleemput, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Elslande, Van Fynde, Van Goey, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Royen, Van Trimpont, Verbist, Verboven, Vercauteren, Verhamme (Camille), Wigny, Willot, Wirix, Wostyn et Huysmans.

PROJET DE LOI

RÈGLEMENTANT LES COMBATS ET EXHIBITIONS DE BOXE
(AMENDÉ PAR LE SÉNAT).

Vote nominatif.

WETSONTWERP

TOT REGLEMENTERING VAN DE BOKSWEDSTRIJDEN EN -EXHIBITIES
(DOOR DE SENAAAT GEWIJZIGD).

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.
Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

171 membres y prennent part.

171 leden nemen er deel aan.

118 répondent oui.

118 antwoorden ja.

49 répondent non.

49 antwoorden neen.

4 s'abstiennent.

4 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekrachtiging aan de Koning voorgelegd worden.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Baccus, Becquevort, Berghmans, Bertelson, Bertrand, Bode, Boutet, Brasseur, Brunfaut, Chalmet, Collard, Mme Craeybeckx-Orij, MM. Cugnon, Debucquoy, Décarpentrie, Decker, Deconinck, De Gent, De Gryse, Dehandschutter, Dejace, Delhache, Deltenre, Delwaide, Mme de Moor-Van Sina, MM. De Nolf, De Pauw, Dequae, Mme De Riemaecker-Legot, MM. De Saeger, Deschepper, Detiège,

Devèze, De Vleeschauwer, Dewulf, Dieudonné, Diriken, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eneman, Eyskens, Fayat, Feyaerts, Fimmers, Mmes Fontaine-Borguet, Fontaine-Van Hoof, MM. Gaspar, Geldof, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Héger, Hermans, Husson, Jacques, Janssens, Juste, Kiebooms, Kofferschläger, Lalmand, Lamalle, Lefère (Fernand), Lefèvre (Théodore), Liebaert, Longeval, Masquelier, Merchiers, Mertens, Mertens de Wilmars, Messinne, Meyers, Moriau, Mouvet, Moyersoen, Nazé, Paque, Parisis, Peereboom, Pêtre, Philippart, Pierson, Robyns, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Saint-Remy, Streel, Struyvelt, Tanghe, Terfve, Thielemans (Georges), Toubeau, Van Acker (Benoît), Van Belle, Van Cauwelaert, Van Cleemput, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Elslande, Van Goey, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Royen, Verbist, Verboven, Vercauteren, Verhamme (Camille), Wagemans, Willot, Wirix et Wostyn.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Anseele, Blum, Bonjean, Bracops, Castel, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Cudell, De Clerck, Dedoyard, De Groot, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Demets, Demuyter, Denis, De Paep, Deruelles, Destenay, D'haeseleer, Eeckman, Gailly, Hicguet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Jeunehomme, Kronacker, Lahaye, Mme Lambert, MM. Magé, Martel, Massart, Merlot (Joseph-Jean), Mundeleur, Namèche, Peeters (Justin), Peiffer, Scheyven, Sercu, Spinoy, Tahon, Tielemans (François), Van Acker (Achille), Van der Schueren, Van Eynde, Van Trimpont et Van Winghe.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Behogne, De Sweemer, Jaminet, et Huysmans.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître le motif de leur abstention.

De leden die zich onthouden hebben worden verzocht de reden van hun onthouding te doen kennen.

M. Huysmans. — Je me suis abstenu pour avoir l'occasion de dire qu'à mon avis, il conviendrait plutôt d'interdire radicalement les combats et exhibitions de boxe.

M. De Vleeschauwer. — Un Président ne doit pas commenter son vote, Monsieur le Président! (Rires.)

M. Huysmans. — Le Président est obligé de dire pour quelle raison il s'est abstenu.

De heer De Sweemer. — Ik heb mij onthouden omdat ik vind dat het ontwerp in de Senaat volledig uiteen « gebokst » werd. (Algemeen gelach.)

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI PROVINCIALE.

Vote nominatif.

WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE PROVINCIALE WET.

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.
Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

178 membres y prennent part.

178 leden nemen er deel aan.

Tous répondent oui.

Allen antwoorden ja.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera transmis au Sénat.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal overgemaakt worden aan de Senaat.

Ont pris part au vote :

Hebben aan de stemming deelgenomen :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Behogne, Berghmans, Bertelson, Bertrand, Blum, Bode, Bonjean, Boutet, Bracops, Brasseur, Brunfaut, Buset, Castel, Chalmet, Charpentier, Collard, Cooremans,

Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Mme Craeybeckx-Orij, MM. Cudell, Cugnon, Debucquoy, Décarpentrie, Decker, De Clerck, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Grootte, De Gryse, Dehandschutter, Dejace, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Delhache, Deltenre, Delwaide, Demets, Mme De Moor-Van Sina, MM. Demuyter, Denis, De Nolf, De Paepe, De Pauw, Dequae, Mme De Riemaeker-Legot, MM. Deruelles, De Saeger, Deschepper, Destenay, De Sweemer, Detiège, Devèze, De Vleeschauwer, Dewulf, D'haeseleer, Dieudonné, Diriken, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fayat, Feyaerts, Fimmers, Mmes Fontaine-Borguet, Fontaine-Van Hoof, MM. Gailly, Gaspar, Gelders, Geldof, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Héger, Hermans, Hicguet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Jacques, Jaminet, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kiebooms, Kofferschläger, Lahaye, Lalmand, Lamalle, Mme Lambert, MM. Leburton, Lefère (Fernand), Lefèvre (Théodore), Liebaert, Longeval, Magé, Major, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Merlot (Joseph-Jean), Mertens, Messinne, Meyers, Moriau, Mouvet, Moyersoën, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Parisis, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pêtre, Philippart, Pierson, Robyns, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Saint-Remy, Scheyven, Sercu, Spinoy, Streel, Struyvelt, Tahon, Tanghe, Terfve, Thielemans (Georges), Tielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Acker (Benoit), Van Belle, Van Cauwelaert, Van Cleemput, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Vanden Boeynants, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Elslande, Van Eynde, Van Goey, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Royen, Van Trimpont, Van Winghe, Verbist, Verboven, Vercauteren, Verhamme (Camille), Verroken, Wagemans, Wigny, Willot, Wirix, Wostyn et Huysmans.

PROJET DE LOI
RELATIF AU STATUT DE L'ORCHESTRE NATIONAL DE BELGIQUE.
(TRANSMIS PAR LE SÉNAT.)

Vote nominatif.

WETSONTWERP
BETREFFENDE HET STATUUT VAN HET NATIONAAL ORKEST VAN BELGIË.
(DOOR DE SENAAT OVERGEMAAKT.)

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.
Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

175 membres y prennent part.
175 leden nemen er deel aan.

Tous répondent oui.
Allen antwoorden ja.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekrachtiging aan de Koning voorgelegd worden.

Ont pris part au vote :
Hebben aan de stemming deelgenomen :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Behogne, Berghmans, Bertelson, Bertrand, Blum, Bode, Bonjean, Boutet, Bracops, Brasseur, Brunfaut, Buset, Castel, Chalmet, Charpentier, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Mme Craeybeckx-Orij, MM. Cudell, Cugnon, Debucquoy, Décarpentrie, Decker, De Clerck, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Grootte, De Gryse, Dehandschutter, Dejace, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Delhache, Deltenre, Delwaide, Demets, Mme de Moor-Van Sina, MM. Demuyter, Denis, De Nolf, De Paepe, De Pauw, Dequae, Mme De Riemaeker-Legot, MM. Deruelles, De Saeger, Deschepper, Destenay, De Sweemer, Detiège, Devèze, De Vleeschauwer, D'haeseleer, Dieudonné, Diriken, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fayat, Feyaerts, Fimmers, Mmes Fontaine-Borguet, Fontaine-Van Hoof, MM. Gailly, Gaspar, Gelders, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Héger, Hermans, Hicguet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Jacques, Jaminet, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kiebooms, Kofferschläger, Kronacker, Lahaye, Lalmand,

Mme Lambert, MM. Leburton, Lefère (Fernand), Lefèvre (Théodore), Longeval, Magé, Major, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Merlot (Joseph-Jean), Mertens, Messinne, Meyers, Moriau, Mouvet, Moyersoën, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Parisis, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pêtre, Philippart, Pierson, Robyns, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Saint-Remy, Scheyven, Sercu, Spinoy, Streel, Struyvelt, Tahon, Tanghe, Terfve, Thielemans (Georges), Tielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Acker (Benoit), Van Belle, Van Cauwelaert, Van Cleemput, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Vanden Boeynants, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Elslande, Van Eynde, Van Goey, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Royen, Van Trimpont, Van Winghe, Verbist, Verboven, Vercauteren, Verhamme (Camille), Verroken, Wagemans, Wigny, Willot, Wirix, Wostyn et Huysmans.

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT L'ARRÊTÉ ROYAL N° 254 DU 12 MARS 1936 UNIFIANT LE RÉGIME DES PENSIONS DES VEUVES ET ORPHELINS DU PERSONNEL CIVIL DE L'ÉTAT ET DU PERSONNEL ASSIMILÉ ET L'ARRÊTÉ ROYAL DU 26 DÉCEMBRE 1938 RELATIF AU RÉGIME DES PENSIONS DU PERSONNEL COMMUNAL.

Vote nominatif.

WETSVOORSTEL TOT WIJZIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT N° 254 VAN 12 MAART 1936 WAARBIJ EENHEID WORDT GEBRACHT IN HET REGIME VAN DE PENSIOENEN DER WEDUWEN EN WEZEN VAN HET BURGERLIJK RIJKSPERSONEEL EN HET DAARMEDE GELIJKGESTELD PERSONEEL, EN VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 26 DECEMBER 1938 BETREFFENDE DE PENSIOENREGELING VOOR HET GEMEENTEPERSONEEL.

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.
Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

176 membres y prennent part.
176 leden nemen er deel aan.

Tous répondent oui.
Allen antwoorden ja.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera transmis au Sénat.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal overgemaakt worden aan de Senaat.

Ont pris part au vote :
Hebben aan de stemming deelgenomen :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Behogne, Berghmans, Bertelson, Bertrand, Blum, Bonjean, Bracops, Brasseur, Brunfaut, Buset, Castel, Chalmet, Charpentier, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Mme Craeybeckx-Orij, MM. Cudell, Cugnon, Debucquoy, Décarpentrie, Decker, De Clerck, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Grootte, De Gryse, Dehandschutter, Dejace, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Delhache, Deltenre, Delwaide, Demets, Mme de Moor-Van Sina, MM. Demuyter, Denis, De Nolf, De Paepe, De Pauw, Dequae, Mme De Riemaeker-Legot, MM. Deruelles, De Saeger, Deschepper, Destenay, De Sweemer, Detiège, Devèze, De Vleeschauwer, Dewulf, D'haeseleer, Dieudonné, Diriken, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fayat, Feyaerts, Fimmers, Mmes Fontaine-Borguet, Fontaine-Van Hoof, MM. Gailly, Gaspar, Gelders, Geldof, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Héger, Hermans, Hicguet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Jacques, Jaminet, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kiebooms, Kofferschläger, Kronacker, Lahaye, Lalmand, Lamalle, Mme Lambert, MM. Leburton, Lefère (Fernand), Lefèvre (Théodore), Liebaert, Longeval, Magé, Major, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Merlot (Joseph-Jean), Mertens, Messinne, Meyers, Moriau, Mouvet, Moyersoën, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Parisis, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pêtre, Philippart, Pierson, Robyns, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Saint-Remy, Scheyven, Sercu, Spinoy, Streel, Struyvelt, Tahon, Tanghe, Terfve, Thielemans (Georges), Tielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Acker (Benoit), Van Belle, Van Cauwelaert,

Van Cleemput, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Elslande, Van Eynde, Van Goey, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Royen, Van Trimpont, Verbist, Verboven, Vercauteren, Verhamme (Camille), Verroken, Wagemans, Wigny, Willot, Wirix, Wostyn et Huysmans.

PROJET DE LOI MODIFIANT

LA LOI DU 23 DÉCEMBRE 1946 PORTANT CRÉATION D'UN CONSEIL D'ÉTAT
(TRANSMIS PAR LE SÉNAT).

Vote nominatif.

WETSONTWERP

TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 23 DECEMBER 1946 HOUDENDE
INSTELLING VAN EEN RAAD VAN STATE (DOOR DE SENAAT OVERGEMAAKT).

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.
Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

180 membres y prennent part.
180 leden nemen er deel aan.

177 répondent oui.
177 antwoorden ja.

3 s'abstiennent.
3 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekrachtiging aan de Koning voorgelegd worden.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Behogne, Berghmans, Bertelson, Blum, Bode, Bonjean, Boutet, Bracops, Brasseur, Brunfaut, Buset, Castel, Chalmet, Charpentier, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Mme Craeybeckx-Orij, MM. Cudell, Cugnon, Debucquoy, Décarpentrie, Decker, De Clerck, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Groot, De Gryse, Dehandschutter, Dejace, De Jardin, De Keuleneir, De Kinder, Delhache, Deltenre, Delwaide, Demets, Mme de Moor-Van Sina, MM. Demuyter, Denis, De Nolf, De Paepe, De Pauw, Dequae, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Deruelles, De Saeger, Deschepper, Destenay, De Sweemer, Dettiège, Devèze, De Vleeschauwer, Dewulf, D'haeseleer, Dieudonné, Diriken, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fayat, Feyaerts, Fimmers, Mmes Fontaine-Borguet, Fontaine-Van Hoof, MM. Gailly, Gaspar, Gelders, Geldof, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Héger, Hermans, Hicquet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Jacques, Jaminet, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kiebooms, Kofferechläger, Kronacker, Lahaye, Lalmand, Lamalle, Mme Lambert, MM. Larock, Leburton, Lefère (Fernand), Lefèvre (Théodore), Liebaert, Longeval, Magé, Major, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Mertens, Mertens de Wilmars, Messinne, Meyers, Moriau, Mouvet, Moyersoen, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paris, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pêtre, Pierson, Robyns, Rombaut, Rongvaux, Saint-Remy, Scheyven, Sercu, Spinoy, Streef, Struyvelt, Tahon, Tanghe, Terfve, Thielemans (Georges), Thielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Acker (Benoit), Van Belle, Van Cauwelaert, Van Cleemput, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Elslande, Van Eynde, Van Goey, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Royen, Van Trimpont, Van Winghe, Verbist, Verboven, Vercauteren, Verhamme (Camille), Verroken, Wagemans, Wigny, Willot, Wirix, Wostyn et Huysmans.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Merlot (Joseph-Jean), Paque et Sainte.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître le motif de leur abstention.

M. J.-J. Merlot. — Je n'ai pas voté non parce que j'estime que le principe du projet est valable.

Je n'ai pas voté oui parce qu'il rétablit le bilinguisme à certains échelons.

PROJET DE LOI
RELATIF AU CUMUL MÉDICO-PHARMACEUTIQUE
(AMENDÉ PAR LE SÉNAT).*Vote nominatif.*

WETSONTWERP

BETREFFENDE DE MEDISCH-PHARMACEUTISCHE CUMULATIE
(DOOR DE SENAAT GEWIJZIGD).

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.
Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

175 membres y prennent part.
175 leden nemen er deel aan.

165 répondent oui.
165 antwoorden ja.

9 répondent non.
9 antwoorden neen.

1 s'abstient.
1 onthoudt zich.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekrachtiging aan de Koning voorgelegd worden.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Behogne, Berghmans, Bertelson, Blum, Bode, Bonjean, Boutet, Bracops, Brunfaut, Buset, Castel, Chalmet, Charpentier, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Mme Craeybeckx-Orij, MM. Cudell, Cugnon, Debucquoy, Décarpentrie, De Clerck, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Groot, De Gryse, Dejace, De Jardin, De Keuleneir, De Kinder, Delhache, Deltenre, Delwaide, Demets, Mme de Moor-Van Sina, MM. Demuyter, Denis, De Nolf, De Paepe, De Pauw, Dequae, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Deruelles, De Saeger, Destenay, De Sweemer, Dettiège, Devèze, De Vleeschauwer, D'haeseleer, Dieudonné, Diriken, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fayat, Feyaerts, Fimmers, Mmes Fontaine-Borguet, Fontaine-Van Hoof, MM. Gailly, Gelders, Geldof, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Héger, Hermans, Hicquet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Jaminet, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kiebooms, Kofferechläger, Kronacker, Lahaye, Lalmand, Mme Lambert, MM. Larock, Leburton, Lefère (Fernand), Liebaert, Longeval, Magé, Major, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Merlot (Joseph-Jean), Mertens, Mertens de Wilmars, Messinne, Meyers, Moriau, Mouvet, Moyersoen, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Paris, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pêtre, Pierson, Robyns, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Saint-Remy, Scheyven, Sercu, Spinoy, Streef, Struyvelt, Tahon, Tanghe, Terfve, Thielemans (Georges), Thielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Acker (Benoit), Van Belle, Van Cauwelaert, Van Cleemput, Mme Van Daele-Huys, MM. Van den Eynde (Jan), Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Elslande, Van Eynde, Van Goey, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Trimpont, Verbist, Verboven, Vercauteren, Verhamme (Camille), Verroken, Wagemans, Wigny, Willot, Wostyn et Huysmans.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Decker, Dehandschutter, Deschepper, Dewulf, Gaspar, Jacques, Lamalle, Van Royen et Wirix.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Lefèvre (Théodore) et Van den Daele.

De heer Voorzitter. — De leden die zich onthouden hebben worden verzocht de reden van hun onthouding te laten kennen.

De heer Van den Daele. — Ik heb mij onthouden om te protesteren tegen de wijze waarop dit belangrijk ontwerp hier werd besproken.

Het is pas hedenvoormiddag op de agenda gebracht. Wij hebben niet eens de gelegenheid gehad behoorlijk kennis te nemen van de tekst. En er is over de kwestie nochtans veel te zeggen!

Ik heb niet neen gestemd, omdat ik met het principe akkoord ga.

Ik heb niet ja gestemd, omdat ik meen dat er in de overgangperiode onvoldoende waarborgen zijn gegeven voor de verworven rechten.

PROJET DE LOI MODIFIANT
LA LOI DU 10 MARS 1925 ORGANIQUE DE L'ASSISTANCE PUBLIQUE
(TRANSMIS PAR LE SÉNAT).

Vote nominatif.

WETSONTWERP
TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 10 MAART 1925 TOT REGELING
VAN DE OPENBARE ONDERSTAND (DOOR DE SENAAT OVERGEMAAKT.)

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.
Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

180 membres y prennent part.
180 leden nemen er deel aan.

179 répondent oui.
179 antwoorden ja.

1 s'abstient.
1 onthoudt zich.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekrachtiging aan de Koning voorgelegd worden.

Ont répondu oui :
Hebben ja geantwoord :

MM. Anseele, Baccus, Becquevoort, Behogne, Berghmans, Bertelson, Bertrand, Blum, Bode, Bonjean, Boutet, Bracops, Brunfaut, Buset, Castel, Chalmet, Charpentier, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Mme Craeybeckx-Orij, MM. Cudell, Cugnon, Debucquoy, Décarpentrie, Decker, De Clerck, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Grootte, De Gryse, Dehandschutter, Dejace, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Delhache, Deltenre, Delwaide, Demets, Mme de Moor-Van Sina, MM. Demuyter, Denis, De Nolf, De Paepe, De Pauw, Dequae, Mme De Riemaeker-Legot, MM. Deruelles, De Saeger, Deschepper, Destenay, De Sweemer, Detiège, Devèze, De Vleeschauwer, Dewulf, D'haeseleer, Dieudonné, Diriken, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fayat, Feyaerts, Fimmers, Mmes Fontaine-Borguet, Fontaine-Van Hoof, MM. Gailly, Gaspar, Gelders, Geldof, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Héger, Hermans, Hicguet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Jacques, Jaminet, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kiebooms, Kofferschläger, Kronacker, Lahaye, Lalmand, Lamaile, Mme Lambert, MM. Larock, Leburton, Lefère (Fernand), Lefèvre (Théodore), Liebaert, Longeval, Magé, Major, Martel, Masquelier, Massart, Merlot (Joseph-Jean), Mertens, Mertens de Wilmars, Messinne, Meyers, Moriau, Mouvet, Moyersoens, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Parisis, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pèire, Philippart, Pierson, Robyns, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Saint-Remy, Scheyven, Sercu, Spinoy, Streel, Struyvelt, Tahon, Tanghe, Terive, Thielemans (Georges), Tielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Acker (Benoit), Van Belle, Van Cauwelaert, Van Cleemput, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Elslande, Van Eynde, Van Goey, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Royen, Van Trimpont, Van Winghe, Verhist, Verboven, Vercauteren, Verhamme (Camille), Verroken, Wagemans, Wigny, Willot, Wirix, Wostyn et Huysmans.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Merchiers.

De heer Voorzitter. — Het lid dat zich onthouden heeft, wordt verzocht de reden van zijn onthouding te laten kennen.

De heer Merchiers. — Ik heb niet « neen » gestemd omdat het voorstel gesteund is op humanitaire beweegredenen.

Ik heb niet « ja » gestemd omdat het ontwerp aan de C.O.O. nieuwe opdrachten oplegt die volledig vreemd zijn aan haar zending, zoals de wet van 10 Mei 1925 ze heeft bepaald, en omdat nieuwe lasten en uitgaven daaruit zullen voortspruiten.

PROJET DE LOI
INSTITUANT UNE PRIME SPÉCIALE D'ACCIDENT AÉRONAUTIQUE
(TRANSMIS PAR LE SÉNAT).

Vote nominatif.

WESTONTWERP HOUDENDE INSTELLING
VAN EEN BIJZONDERE PREMIE WEGENS LUCHTVAARTONGEVAL
(DOOR DE SENAAT OVERGEMAAKT.)

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.
Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

176 membres y prennent part.
176 leden nemen er deel aan.

Tous répondent oui.
Allen antwoorden ja.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekrachtiging aan de Koning voorgelegd worden.

Ont pris part au vote :
Hebben aan de stemming deelgenomen :

MM. Anseele, Baccus, Becquevoort, Behogne, Berghmans, Bertelson, Bertrand, Blum, Bode, Bonjean, Boutet, Bracops, Brunfaut, Buset, Castel, Chalmet, Charpentier, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Mme Craeybeckx-Orij, MM. Cudell, Cugnon, Debucquoy, Décarpentrie, Decker, De Clerck, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Grootte, De Gryse, Dehandschutter, Dejace, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Deltenre, Delwaide, Demets, Mme de Moor-Van Sina, MM. Demuyter, Denis, De Nolf, De Paepe, De Pauw, Dequae, Mme De Riemaeker-Legot, MM. Deruelles, De Saeger, Deschepper, De Sweemer, Detiège, Devèze, De Vleeschauwer, Dewulf, D'haeseleer, Dieudonné, Diriken, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fayat, Feyaerts, Mmes Fontaine-Borguet, Fontaine-Van Hoof, MM. Gailly, Gaspar, Gelders, Geldof, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Héger, Hermans, Hicguet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Jacques, Jaminet, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kiebooms, Kofferschläger, Kronacker, Lahaye, Lalmand, Lamalle, Mme Lambert, MM. Larock, Leburton, Lefère (Fernand), Lefèvre (Théodore), Liebaert, Longeval, Magé, Major, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Merlot (Joseph-Jean), Mertens, Mertens de Wilmars, Messinne, Meyers, Moriau, Mouvet, Moyersoens, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Parisis, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pèire, Philippart, Pierson, Robyns, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Saint-Remy, Scheyven Sercu, Spinoy, Streel, Struyvelt, Tahon, Tanghe, Terive, Tielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Acker (Benoit), Van Belle, Van Cauwelaert, Van Cleemput, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Elslande, Van Eynde, Van Goey, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Royen, Van Trimpont, Van Winghe, Verhist, Verboven, Vercauteren, Verhamme (Camille), Verroken, Wagemans, Wigny, Willot, Wirix, Wostyn et Huysmans.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET
DES SERVICES DU PREMIER MINISTRE POUR L'EXERCICE 1958
(TRANSMIS PAR LE SÉNAT).

Vote nominatif.

WETSONTWERP HOUDENDE DE BEGROTING
VAN DE DIENSTEN VAN DE EERSTE-MINISTER
VOOR HET DIENSTJAAR 1958 (DOOR DE SENAAT OVERGEMAAKT).

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.
Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

178 membres y prennent part.

178 leden nemen er deel aan.

100 répondent oui.

100 antwoorden ja.

77 répondent non.

77 antwoorden neen.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekrachtiging aan de Koning voorgelegd worden.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Bertelson, Blum, Bonjean, Boutet, Bracops, Brunfaut, Buset, Castel, Chalmet, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Cudell, Cugnon, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Grootte, Dejace, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Deltenre, Demets, Demuyter, Denis, De Nolf, De Paep, De Pauw, Deruelles, Destenay, De Sweemer, Detiège, Devèze, D'haeseleer, Dieudonné, Diriken, Fayat, Feyaerts, Mme Fontaine-Borguet, MM. Gailly, Gelders, Geldof, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Hicguet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kronacker, Lahaye, Mme Lambert, MM. Larock, Leburton, Liebaert, Longeval, Magé, Major, Martel, Masquelier, Maesart, Merchiers, Merlot (Joseph-Jean), Messinne, Meuvet, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pierson, Rombaut, Rongvaux, Sercu, Spiroy, Tahon, Thielemans (Georges), Thielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Belle, Van Cleemput, Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Eynde, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Trimpont, Van Winghe, Vercauteren, Westyn et Huysmans.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Berghmans, Bertrand, Bode, Charpentier, Mme Craeybeckx-Orij, MM. Debucquoy, Décarpentrie, Decker, De Clerck, De Gryse, Dehandschutter, Dejace, Delhache, Delwaide, Mme de Moor-Van Sina, MM. De Nolf, De Paep, Dequae, Mme De Riemaecker-Legot, MM. De Saeger, Deschepper, De Vleeschauwer, Dewulf, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fimmers, Mme Fontaine-Van Hoof, MM. Gaspar, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Héger, Hermans, Jacques, Jaminet, Kiebooms, Kofferschläger, Lalmand, Lamalle, Lefèvre (Fernand), Lefèvre (Théodore), Mertens, Mertens de Wilmars, Meyers, Moriau, Moyersoen, Parisis, Pêtre, Philippart, Robyns, Saint-Remy, Scheyven, Streef, Struyvelt, Tanghe, Terfve, Van Acker (Benoit), Van Cauwelaert, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van Elslande, Van Goey, Van Royen, Verbist, Verboven, Verhamme (Camille), Verroken, Wagemans, Willot et Wirix.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Behogne.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DES DOTATIONS
POUR L'EXERCICE 1958 (TRANSMIS PAR LE SÉNAT).

Vote nominatif.

WETSONTWERP HOUDENDE DE BEGROTING DER DOTATIËN
VOOR HET DIENSTJAAR 1958 (DOOR DE SENAAT OVERGEMAAKT).

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.
Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

172 membres y prennent part.

172 leden nemen er deel aan.

167 répondent oui.

167 antwoorden ja.

3 répondent non.

3 antwoorden neen.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera à nouveau transmis au Sénat.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal opnieuw overgemaakt worden aan de Senaat.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Behogne, Berghmans, Bertelson, Bertrand, Blum, Bode, Bonjean, Boutet, Bracops, Brunfaut, Buset, Castel, Chalmet, Charpentier, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Mme Craeybeckx-Orij, MM. Cudell, Cugnon, Debucquoy, Décarpentrie, Decker, De Clerck, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Grootte, De Gryse, Dejace, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Delhache, Deltenre, Delwaide, Demets, Mme de Moor-Van Sina, MM. Demuyter, Denis, De Nolf, De Paep, De Pauw, Dequae, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Deruelles, De Saeger, Destenay, De Sweemer, Detiège, Devèze, D'haeseleer, Dieudonné, Diriken, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fayat, Feyaerts, Mme Fontaine-Van Hoof, MM. Gailly, Gaspar, Gelders, Geldof, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Héger, Hermans, Hicguet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Jaminet, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kiebooms, Kofferschläger, Kronacker, Lahaye, Lalmand, Lamalle, Mme Lambert, MM. Larock, Leburton, Lefèvre (Fernand), Lefèvre (Théodore), Longeval, Magé, Major, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Merlot (Joseph-Jean), Mertens, Mertens de Wilmars, Messinne, Meyers, Moriau, Mouvet, Moyersoen, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Parisis, Peereboom, Peeters (Justin), Peiffer, Pêtre, Philippart, Pierson, Rombaut, Rongvaux, Sainte, Saint-Remy, Scheyven, Sercu, Spinoy, Streef, Struyvelt, Tahon, Tanghe, Terfve, Thielemans (Georges), Thielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Belle, Van Cauwelaert, Van Cleemput, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Elslande, Van Eynde, Vangraefscheppe, Van Heupen, Van Trimpont, Van Winghe, Verbist, Verboven, Vercauteren, Verhamme (Camille), Verroken, Wigny, Willot, Westyn et Huysmans.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Fimmers, Robyns et Wagemans.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Dehandschutter et De Vleeschauwer.

De heer Voorzitter. — De leden die zich onthouden hebben worden verzocht de reden van hun onthouding te laten kennen.

De heer De Vleeschauwer. — Ik heb niet « neen » gestemd, omdat in deze begroting veel goeds staat en ze dan ook ten gronde mijn goedkeuring bekomen moet.

Ik heb niet « ja » gestemd, om de gelegenheid te hebben te protesteren tegen het feit dat we hier zelfs niet hebben kunnen deelnemen aan de bespreking.

PROJET DE LOI CONTENANT
LE BUDGET DU MINISTÈRE DES COLONIES POUR L'EXERCICE 1958.

Vote nominatif.

WETSONTWERP HOUDENDE DE BEGROTING
VAN HET MINISTERIE VAN KOLONIËN VOOR HET DIENSTJAAR 1958.

Naamstemming.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.
Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

176 membres y prennent part.
176 leden nemen er deel aan.

98 répondent oui.
98 antwoorden ja.

76 répondent non.
76 antwoorden neen.

2 s'abstiennent.
2 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera transmis au Sénat.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal overgemaakt worden aan de Senaat.

Ont répondu oui :
Hebben ja geantwoord :

MM. Anseele, Baccus, Becquevort, Bertelson, Bonjean, Boutet, Bracops, Brunfaut, Buset, Castel, Chalmet, Collard, Cooremans, Mme Copée-Gerbinet, MM. Cornet, Craeybeckx (Lode), Cudell, Cugnon, Deconinck, Dedoyard, De Gent, De Groote, Dejardin, De Keuleneir, De Kinder, Deltenre, Demets, Demuyter, Denis, De Pauw, Deruelles, Destenay, De Sweemer, Detiège, Devèze, D'haeseleer, Dieudonné, Diriken, Fayat, Feyaerts, Mme Fontaine-Borguet, MM. Gailly, Gelders, Geldof, Mme Groesser-Schroyens, MM. Grootjans, Hicquet, Hossey, Housiaux, Hoyaux, Husson, Janssens, Jeunehomme, Juste, Kronacker, Lahaye, Mme Lambert, MM. Larock, Leburton, Liebaert, Longeval, Magé, Major, Martel, Masquelier, Massart, Merchiers, Merlot (Joseph-Jean), Messinne, Mouvet, Mundeleer, Namèche, Nazé, Paque, Peereboom, Pecters (Justin), Peiffer, Pierson, Rombaut, Sainte, Sercu, Tahon, Thielemans (Georges), Thielemans (François), Toubeau, Van Acker (Achille), Van Belle, Van Cleemput, Van der Schueren, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Van Eynde, Vangraefscheppe, Van Heuven, Van Trimpont, Van Winghe, Vercauteren, Wostyn et Huysmans.

Ont répondu non :
Hebben neen geantwoord :

MM. Berghmans, Bertrand, Bode, Charpentier, Mme Craeybeckx-Orij, MM. Debucquoy, Décarpentrie, Decker, De Clerck, De Gryse, Dehandschutter, Dejace, Delhache, Delwaide, Mme de Moor-Van Sina, MM. De Nolf, De Paep, Dequae, Mme De Riemaecker-Legot, MM. De Saeger, Deschepper, Dewulf, Discry, du Bus de Warnaffe, Duvivier, Eeckman, Eneman, Eyskens, Fimmers, Mme Fontaine-Van Hoof, MM. Gaspar, Gillès de Pélichy, Gilson, Goetghebeur, Goffin, Héger, Hermans, Jacques, Jaminet, Kiebooms, Kofferschläger, Laimand, Lamalle, Lefère (Fernand), Lefèvre (Théodore), Mertens, Mertens de Wilmars, Meyers, Moriau, Moyersoën, Parisis, Pêtre, Philippart, Robyns, Saint-Remy, Scheyven, Streel, Struyvelt, Tanghe, Terfve, Van Acker (Benoît), Van Cauwelaert, Mme Van Daele-Huys, MM. Vanden Berghe, Van den Daele, Van den Eynde (Jan), Van Elslande, Van Goey, Van Royen, Verbist, Verboven, Verhamme (Camille), Verroken, Wagemans, Willot et Wirix.

Se sont abstenus :
Hebben zich onthouden :

MM. Behogne et De Vleeschauwer.

De heer Voorzitter. — De leden die zich onthouden hebben, worden verzocht de reden van hun onthouding te laten kennen.

De heer De Vleeschauwer. — Ik heb mij onthouden om nogmaals te protesteren tegen de wijze waarop de begroting van Koloniën, moederlandse uitgaven, hier werd behandeld, terwijl de leden van de Commissie van Koloniën in de vergadering van de commissie weerhouden waren.

PERSOONLIJK FEIT. — FAIT PERSONNEL.

De heer De Vleeschauwer. — Mijnheer de Voorzitter, ik vraag het woord. (Protest. — Hevige woordenwisseling. — De heer Voorzitter hamert.)

Na mijn verklaring nopens mijn onthouding, zou de heer Minister hardop gezegd hebben : « Pour éviter quelques calomnies. » Indien zulks waar is, verzoek ik hem dit te willen bevestigen.

SUR LES BANCS SOCIAUX-CHRÉTIENS : Expliquez-vous, Monsieur Buisseret.

(Hevige woordenwisselingen. — Het rumoer groeit aan. — De heer Voorzitter hamert.)

M. Buisseret, Ministre des Colonies. — Je donnerai toutes explications utiles lors de la discussion des budgets coloniaux. (Protestations sur les bancs sociaux-chrétiens, où l'on crie : « Non! immédiatement! immédiatement! — Tumulte.)

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, nous poursuivons par le vote sur les ordres du jour. (Vives protestations sur les bancs sociaux-chrétiens.)

Il me semble qu'une mise au point s'impose. Le mot « calomnie », adressé à un collègue, n'est pas parlementaire. Mais je me permets de faire observer qu'il est employé trop souvent par des membres de tous les partis. (Protestations sur les bancs sociaux-chrétiens.)

De heer Eyskens. — Mijnheer de Voorzitter, ik vraag het woord.

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Eyskens.

De heer Eyskens. — Mijnheer de Voorzitter, die woorden werden uitgesproken door een Minister in functie. Deze is verplicht zich nader te verklaren of te zeggen dat hij die woorden niet heeft uitgesproken of zich heeft vergist. Nochtans moet ik zeggen dat elkeen het heeft verstaan en daarom dring ik erop aan dat hij zijn gedachte zou toelichten.

Ik herhaal dat de Minister, ofwel die woorden moet intrekken, ofwel bekennen dat hij zich vergist. (Handgeklap op de banken van de christelijke volkspartij. — Rumoer. — Langdurige onderbrekingen.)

M. le Président. — La parole est à M. le Ministre des Colonies.

M. Buisseret, Ministre des Colonies (à la tribune). — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, j'ai dit — et je maintiens ce que j'ai dit, — que rouvrir la discussion à l'occasion d'une explication de vote n'est pas permis (c'était le sens de mon intervention) et qu'ainsi nous éviterions de voir s'échanger quelques calomnies. (Protestations sur les bancs sociaux-chrétiens.) Et je maintiens ce mot. (Nouvelles protestations sur les mêmes bancs.) Je le maintiens. (Tumulte sur les bancs sociaux-chrétiens.)

M. Héger. — Ce n'est pas ce que vous avez dit.

M. Buisseret, Ministre des Colonies. — C'est ce que j'ai dit et je le maintiens, pour le bon motif que la discussion approfondie que nous ferons des budgets coloniaux me permettra de révéler pas mal de calomnies (protestations sur les bancs sociaux-chrétiens) qui ont été proférées à cette tribune. Et je me réjouis que l'occasion n'ait pas été donnée d'apporter à cette tribune des allégations qu'il eût été impossibles de contester. (Protestations sur les bancs sociaux-chrétiens. — Applaudissements sur les bancs libéraux et socialistes.)

M. Héger. — Ce n'est pas ce que vous avez dit! (Tumulte.)

De heer De Vleeschauwer. — Mijnheer de Voorzitter, ik vraag het woord.

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Vleeschauwer.
(M. De Vleeschauwer monte à la tribune, tandis que des protestations s'élèvent sur les bancs de la majorité.)

De heer De Vleeschauwer (op het spreekgestoelte). — Mevrouwen, Mijne Heren, het is het recht van een lid van deze Kamer het woord te nemen nadat een Minister heeft gesproken. Ik maak enkel van dat recht gebruik.

Het was niet normaal dat, wanneer ik mijn onthouding heb gemotiveerd, de Minister van Koloniën, die zelfs geen lid is van deze Kamer, over die redenen van motivering luidop een opmerking heeft gemaakt. Dat was niet reglementair. Wanneer een lid zijn onthouding motiveert, doet hij wat zijn plicht is. Indien een Minister dat niet graag hoort, kunnen we daar niets aan verhelpen, maar dan moet hij in ieder geval zwijgen. (*Rumoer.*) Trouwens, in de motivering van mijn onthouding was er niets kwetsend voor de Minister.

Ik herhaal dat ik mij onthouden heb om te kunnen protesteren tegen de manier waarop deze begroting werd besproken. Dat is alles wat ik heb gezegd. Ik kan maar niet begrijpen waarom de Minister dat « calomnie » noemt. Er is misschien verschil in opvatting : voor ons betekent « calomnie » laster.

Ik betreurt, dat terwijl wij in de Commissie van Koloniën weerhouden waren, om uw begrotingen voor onze overzeese gebieden te onderzoeken, op datzelfde ogenblik in openbare vergadering een bespreking werd geïmproviseerd over kwesties ahangende van de begrotingen welke wij juist in behandeling hebben in de commissie, en dit ter gelegenheid van de bespreking van de begroting voor moederlandse uitgaven.

Ik meen dat we op dat punt allen akkoord zijn.

U noemt dat « calomnie », maar ik zeg dat u niet reglementair hebt gehandeld. Neem het mij niet kwalijk, Mijnheer de Minister, maar ik moet u zeggen dat wij Kamerleden zijn en geen leden van de Hoge Vergadering. (*Gelach.*) Een stemming hier uitgebracht moet worden eerbiedigd. Ik herhaal nogmaals dat de motivering van mijn onthouding voor u niet kwetsend was. De heer Voorzitter had kunnen zeggen dat ik zijn beleid ter zake moest eerbiedigen, maar u was bij de zaak niet betrokken. Indien uw improvisatie over Inga niet had plaats gehad, dan had ik zonder meer « neen » kunnen stemmen. Nu wil ik bij deze stemming tevens mijn voorbehoud maken omtrent de inhoud van uw improvisatie : het is natuurlijk dat u van deze zaak meer op de hoogte zijt dan wij; wij verlangen daaromtrent wat meer precisies te vernemen, en wij hopen dan ook de gelegenheid te krijgen de zaak hier grondig te bespreken, ten minste indien u daar nog de tijd toe krijgt. (*Handgeklap op de banken van de christelijke volkspartij. — Woordenwisseling. — Geroep op alle banken.*)

De heer Voorzitter. — Ik weet niet hoe de leden nog kunnen protest aantekenen tegen grove woorden die hier worden uitgesproken. Ik ben er werkelijk verwonderd over, omdat hier zo dikwijls zulke woorden in die richting worden gebruikt, dat het mij onmogelijk geworden is daarin een reden tot protest te vinden. Ik vraag niet beter dan dat dergelijke taal in deze Kamer niet meer zou worden gebruikt. De leden moeten zich niet meer ergeren, wanneer met grof geschut wordt geschoten.

De heer De Vleeschauwer. — Ik protesteer.

De heer Voorzitter. — U bent persoonlijk totaal onschuldig.

De heer De Vleeschauwer. — Daar twijfel ik niet aan.

De heer Voorzitter. — Indien de Minister u had willen beledigen, zou hij ongelijk en zeker overdreven hebben. (*Hevig geroep en langdurige onderbrekingen.*)

Ik zeg u, Mijnheer De Vleeschauwer, dat ik tevreden ben dat u hebt geprotesteerd tegen onparlementaire uitdrukkingen en ik hoop dat u door iedereen voortaan zult worden gevolgd.

De heer De Vleeschauwer. — Ik dank u, Mijnheer de Voorzitter.

De heer Voorzitter. — Het incident is gesloten.

INTERPELLATION DE MM. BERTRAND ET PÊTRE « SUR LA SITUATION DES STOCKS DE CHARBON » A M. LE PREMIER MINISTRE ET A M. LE MINISTRE DES AFFAIRES ÉCONOMIQUES.

Vote sur la motion de confiance.

INTERPELLATIE VAN DE HEREN BERTRAND EN PÊTRE « OVER DE TOESTAND DER KOLENVOORRADEN », GERICHT TOT DE HEER EERSTE-MINISTER EN TOT DE HEER MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN.

Stemming over de motie van vertrouwen.

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, nous passons maintenant au vote par assis et levé de la motion de confiance introduite par MM. Paque et Demuyter, et libellée comme suit :

« La Chambre, après avoir entendu les interpellations de M. Bertrand et M. Pêtre « sur la situation des stocks de charbon » à M. le Premier Ministre et à M. le Ministre des Affaires économiques;

» Fait confiance au gouvernement pour résoudre ce problème,

» Et passe à l'ordre du jour. »

Mevrouwen, Mijne Heren, wij gaan thans over tot de stemming over de motie van vertrouwen ingediend door de heren Paque en Demuyter, luidende als volgt :

« De Kamer, na de interpellatie te hebben gehoord van de heren Bertrand en Pêtre « over de toestand der kolenvoorraden », gericht tot de heer Eerste-Minister en tot de heer Minister van Economische Zaken;

» Stelt vertrouwen in de regering voor de oplossing van dit probleem,

» En gaat over tot de orde van de dag. »

— De motie van vertrouwen ingediend door de heren Paque en Demuyter wordt bij zitten en opstaan aangenomen.

La motion de confiance introduite par MM. Paque et Demuyter est adoptée par assis et levé.

ORDRE DES TRAVAUX. — ORDE DER WERKZAAMHEDEN.

Communication du bureau. — Mededeling vanwege het bureau.

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, la Chambre s'ajournera aujourd'hui, si vous le voulez bien, jusqu'au 15 avril. A l'ordre du jour de la rentrée figureront notamment le budget du Travail et de la Prévoyance sociale, le budget du Congo belge et du Ruanda-Urundi (si le rapport a été distribué en temps utile), enfin les projets de loi dont les rapports seront prêts et pour lesquels je demande à la Chambre la dispense de la formalité du dépôt sur le bureau. Si c'était nécessaire, certaines commissions pourraient se réunir dans la semaine qui suit la fête de Pâques pour examen des projets urgents et approbation des rapports.

D'autre part, M. Philippart demande que sa proposition modifiant l'article 30 des lois coordonnées relatives aux impôts sur le revenu figure à l'ordre du jour de la rentrée. Le bureau est également saisi d'une demande de M. Van den Daele visant à faire inscrire à ce même ordre du jour trois propositions : la première fixant le salaire minimum à 20 francs l'heure, la seconde relative aux allocations familiales des travailleurs salariés, et la troisième relative au relèvement des allocations familiales des travailleurs indépendants.

Mevrouwen, Mijne Heren, indien gij er in toestemt zal de Kamer heden met verlof gaan tot 15 April aanstaande.

Op de agenda van de vergadering van die datum zullen, onder meer, voorkomen :

1° Het wetsontwerp houdende de begroting van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg voor het dienstjaar 1958;

2° Het wetsontwerp houdende de begroting van Belgisch Congo;

3° De wetsontwerpen, waarvan de verslagen zouden klaar zijn en waarvoor ik de Kamer verzoek vrijstelling te willen verlenen tot vervulling van de formaliteit om de verslagen op het bureau neer te leggen.

Wanneer het nodig mocht blijken, zouden zekere commissies kunnen vergaderen gedurende de week na Pasen voor behandeling van dringende wetsontwerpen of goedkeuring van verslagen.

De heer Van den Daele vraagt dat zij wetsvoorstellen, tot vaststelling van een minimumloon van 20 frank per uur, tot verhoging van de kinderbijslagen voor de loontrekkenden en tot verhoging van de kinderbijslagen voor de zelfstandigen, die door de commissie werden verworpen, bij de terugkeer van de Kamer op de dagorde zouden geschreven worden.

De heer Philippart vraagt eveneens dat zijn wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 26 en 27 van de samengeoordnete wetten betreffende de inkomstenbelastingen ook op de agenda zou voorkomen na het reces.

Je consulte la Chambre sur l'opportunité d'inscrire à l'ordre du jour de la rentrée la proposition de M. Philippart et les trois propositions de M. Van den Daele.

— L'inscription de ces propositions à l'ordre du jour, mis aux voix par assis et levé, n'est pas adoptée.

De inschrijving op de dagorde na het verlof van de wetsvoorstellen van de heren Philippart en Van den Daele wordt, bij zitten en rechtstaan, niet aangenomen.

M. le Président. — En conséquence, la Chambre n'adopte pas, et ces propositions de loi ne figureront pas à l'ordre du jour de la rentrée.

INDIENING VAN VERSLAGEN. — DÉPÔT DE RAPPORTS.

De heer Vercauteren. — Ik heb de eer ter tafel neer te leggen het verslag over het wetsontwerp tot oprichting van een Fonds voor schoolgebouwen en gebouwen in schoolverband van het Rijk; een Fonds voor hoger-onderwijsgebouwen en studentverblijven van het Rijk (door de Senaat overgemaakt).

Vertaling :

M. Vercauteren dépose sur le bureau de la Chambre le rapport sur le projet de loi portant création d'un Fonds des constructions scolaires et parascolaires de l'Etat; d'un Fonds des constructions de l'enseignement supérieur et des cités universitaires de l'Etat (transmis par le Sénat).

— Drukken en ronddelen.
Impression et distribution.

M. Bertelson. — J'ai l'honneur de déposer sur le bureau de la Chambre le rapport sur le projet de loi complétant l'article 149 du Code des droits de succession (transmis par le Sénat).

Ik heb de eer ter tafel neer te leggen het verslag over het wetsontwerp tot aanvulling van artikel 149 van het Wetboek der successierechten (door de Senaat overgemaakt).

— Impression et distribution.
Drukken en ronddelen.

De heer Geldof. — Ik heb de eer ter tafel neer te leggen het verslag over het wetsontwerp tot het verlenen van strandconcessies (door de Senaat overgemaakt).

J'ai l'honneur de déposer sur le bureau de la Chambre le rapport sur le projet de loi organisant l'octroi des concessions de plages (transmis par le Sénat).

— Drukken en ronddelen.
Impression et distribution.

DÉPÔT D'UN PROJET DE LOI. — INDIENING VAN EEN WETSONTWERP.

M. Collard, Ministre de l'Instruction publique. — D'après les ordres du Roi, j'ai l'honneur de déposer sur le bureau de la Chambre un projet de loi modifiant l'article 34 des lois coordonnées sur l'enseignement primaire, relatif aux allocations et indemnités accordées aux instituteurs.

Traduction :

De heer Collard, Minister van Openbaar Onderwijs, legt ter tafel een ontwerp van wet tot wijziging van artikel 34 der samen-geordende wetten op het lager onderwijs betreffende de aan de onderwijzers toegekende toelagen en vergoedingen.

— Il est donné acte à M. le Ministre de l'Instruction publique du dépôt de ce projet de loi, qui sera imprimé, distribué et renvoyé à la Commission de l'Instruction publique.

Er wordt de heer Minister van Openbaar Onderwijs akte verleend van de indiening van dit wetsontwerp, dat gedrukt zal worden, rondgedeeld en verzonden naar de Commissie voor het Openbaar Onderwijs.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA JUSTICE POUR L'EXERCICE 1958.

Suite de la discussion générale.

WETSONTWERP HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN JUSTITIE VOOR HET DIENSTJAAR 1958.

Vervolg van de algemene bespreking.

M. le Président. — Mesdames et Messieurs, nous poursuivons maintenant la discussion générale du budget du Ministère de la Justice pour l'exercice 1958.

Mevrouwen, Mijne Heren, wij vervolgen thans de algemene bespreking van de begroting van het Ministerie van Justitie voor het dienstjaar 1958.

La parole est à Mme Fontaine-Borguet.

Mme Fontaine-Borguet (à la tribune). — Monsieur le Président Mesdames, Messieurs, mon intervention sera brève.

Tout d'abord, qu'il me soit permis de remercier le gouvernement et le Ministre de la Justice en particulier d'avoir bien voulu procéder à l'extension des droits des femmes mariées.

Aujourd'hui même nous venons de voter un projet de loi étendant la capacité de la femme mariée et du mineur à certains dépôts d'épargne.

Mes collègues masculins trouvaient qu'on venait de donner beaucoup plus de droits aux épouses. Cela ne m'apparaît pas tout à fait exact.

Si j'ai bien compris ce projet de loi, la femme mariée pourra désormais étendre son épargne à d'autres organismes, tels que les banques. Mais je ne crois pas qu'on ait modifié la réglementation relative aux retraits de la Caisse d'Épargne.

La femme mariée pourra-t-elle retirer plus de 1 000 francs, maximum fixé par les textes légaux? Je ne le pense pas. Je ne l'ai lu ni dans le projet ni dans le rapport du Sénat et j'aimerais, Monsieur le Ministre, que vous me répondiez publiquement, à savoir si la femme mariée qui opérera des dépôts soit à la Caisse d'Épargne, soit dans des établissements privés pourra désormais les retirer à son gré, puisqu'il s'agit de ses propres économies.

Je voudrais aborder maintenant un sujet un peu plus particulier et vous entretenir des statuts des auxiliaires sociaux.

Depuis près de dix ans, je me suis adressée à maintes reprises aux Premiers Ministres et aux Ministres de la Justice qui se sont succédés et je leur ai lancé un S.O.S. en faveur des auxiliaires sociaux, qu'on pourrait appeler les malmenés parmi les fonctionnaires de l'Etat.

Il convient de souligner qu'on a fait deux distinctions importantes dans cette catégorie professionnelle.

Une première est fondée — nous ne n'en comprenons pas la raison — sur l'emploi occupé par les auxiliaires sociaux dans les départements ministériels, c'est-à-dire qu'on établit des distinctions suivant les services auxquels ils sont attachés. En effet, des barèmes différents sont octroyés suivant qu'un assistant social est occupé par le Ministère de la Justice ou par le Ministère de la Santé publique.

Une nouvelle discrimination vient d'être introduite par le Ministère de l'Instruction publique quant aux auxiliaires sociaux occupés dans les offices psycho-médico-sociaux, qui se voient allouer un barème nettement supérieur aux précédents.

Cependant, Monsieur le Ministre, sachez que les auxiliaires sociaux, où qu'ils soient engagés, ont tous reçus dans les écoles la même formation professionnelle; on leur a imposé un programme que votre département a d'ailleurs fixé, le Conseil supérieur des écoles de service social ayant été entendu.

Dès que les assistantes sociales sont désignées soit à la protection de l'enfance, soit dans un service social pénitentiaire, soit dans des centres d'orientation professionnelle ou des services d'assistance et de prévoyance, elles remplissent une mission similaire; nous ne voyons pas en quoi le travail peut les distinguer les unes des autres au point de justifier des barèmes préférentiels.

Quel que soit leur travail, elles font appel aux mêmes techniques professionnelles pour élaborer des enquêtes, établir des rapports détaillés et circonstanciés, procéder à la rédaction d'un courrier souvent volumineux, avoir des rapports positifs avec les œuvres et organismes susceptibles d'intervenir et faire de multiples démarches d'ordres divers.

Par ailleurs, leurs contacts humains avec leur clientèle — qu'il s'agisse d'enfants ou d'adultes — requièrent une connaissance suffisante de la psychologie. L'assistante sociale doit être acceptée dans le milieu familial.

Qu'elle s'occupe d'un condamné à réadapter dans le milieu familial, d'un enfant à stabiliser dans son foyer ou d'un malade tuberculeux à remettre dans le milieu familial ou encore d'un malade mental à réintégrer parmi les siens, sa mission reste également délicate.

C'est pourquoi nous ne comprenons pas pour quelle raison des barèmes différents sont établis aux Ministères de la Justice, de la Santé publique et de l'Instruction publique.

On nous a laissé entendre qu'on allait vers un alignement des barèmes sur celui du Ministère de la Justice, c'est-à-dire vers 65 600. Ceci ne peut être considéré que comme une première étape déjà dépassée par les administrations subalternes.

On est vraiment étonné de l'insuffisance du barème des assistantes sociales. On exige d'elles un effort particulier du point de vue des études. Et après six ans d'humanité et trois années d'études techniques supérieures, on leur alloue le barème d'un rédacteur, alors qu'elles ont fait trois ans d'études supérieures de plus que lui.

Je me demande si c'est parce qu'il s'agit d'une profession essentiellement féminine qu'on n'a pas voulu améliorer leur statut ou si c'est parce qu'on méconnaît le travail des auxiliaires sociales.

Le réseau des lois et des œuvres sociales exige des techniciens capables d'établir des relations entre les organismes sociaux et les personnes mandatées pour appliquer les lois. C'est pourquoi nous vous demandons d'être vigilant et de revoir la question avec MM. les Ministres de l'Instruction publique et de la Santé publique, — et surtout avec M. le Premier Ministre, — pour mettre fin à cette inégalité des auxiliaires sociales qui sont en droit de recevoir un

salaires qui correspondent à leur formation et à leurs responsabilités professionnelles, d'autant plus que leur carrière est plane et que jamais elles ne pourront devenir chef de service ou chef de bureau.

Une deuxième distinction s'établit entre elles depuis le reclassement des études en A1 prévu par l'arrêté royal de février 1952.

Depuis 1954, la première promotion d'assistants sociaux diplômés A1 sont sur le marché de l'emploi. On leur alloue — nous venons de le constater — au département de l'Instruction publique un barème préférentiel de 82 000 francs au lieu de 65 600 francs. Et c'est juste!

Or, ces nouvelles promues doivent leur formation professionnelle non seulement aux cours reçus dans les écoles, mais aussi aux stages de technique sociale qu'elles ont effectués dans les services sociaux, aux côtés d'assistantes sociales diplômées d'avant 1952 et auxquelles elles doivent la connaissance de la pratique du métier.

Il faut craindre la rébellion des anciennes assistantes sociales qui refuseraient les élèves stagiaires et paralyseraient le travail des écoles de service social et la formation future des travailleuses sociales. Dès lors, aucune distinction portant sur la date du diplôme ne devrait départager les assistantes sociales.

La mission de l'assistante sociale est difficile et délicate. Les jeunes gens et les jeunes filles qui acceptent de faire ces études s'engagent dans une mission où l'intelligence et les qualités de cœur devront dominer. Par conséquent, quand ces jeunes gens font ces études, ils sont surtout guidés par les qualités de cœur, mais bientôt ils apprennent, à leurs dépens, que leur profession est sous-évaluée. Par ailleurs, les écoles en pâtissent, tant dans la qualité que dans la valeur lors du recrutement des élèves.

Il faut noter que faisant des études comparables à celles du régent, ils ne reçoivent guère le même barème, loin s'en faut. Le barème du régent est de 87 000-153 000; celui de l'assistante sociale est de 65 600-116 000! C'est inconcevable vraiment!

Le même problème se posera bientôt en ce qui concerne les infirmières, dont le Ministre de la Santé publique vient de revaloriser les études. Dans deux ans, les premières élèves recevront également un diplôme de technique A1. Nous nous en réjouissons vivement pour elles, car elles accomplissent une mission profondément humaine et leur statut est nettement insuffisant.

Au reste, le sort des assistantes sociales est lié au leur, faut dans les cadres administratifs qu'en matière de rémunération.

Une réaction violente pourrait également se produire chez les infirmières. Leur rébellion serait d'autant plus marquante qu'une grève éventuelle des infirmières paralyserait la vie de toutes les institutions médicales et de santé.

Il est évident qu'une grève des tabliers blancs impressionnerait davantage tous les membres du parlement et du gouvernement.

Faudra-t-il attendre une grève des tabliers blancs pour que viennent s'y joindre la grève des tabliers bleus des assistantes sociales?

On reste surpris qu'on tarde tant à apporter une solution équitable aux justes revendications des assistantes sociales. Ce rajustement ne coûterait du reste pas grand-chose à l'Etat.

Il est d'autant plus important de revaloriser leurs barèmes que les institutions privées s'alignent sur l'Etat en matière de traitements.

Je vous demande, Monsieur le Ministre, d'être attentif à ce problème. Si vous ne pouvez pas y apporter une solution entière, apportez-y tout au moins une très bonne solution partielle avant les élections! Vous ferez œuvre sage pour ces fonctionnaires d'élite que sont les auxiliaires sociales. *(Très bien! et applaudissements sur de nombreux bancs.)*

M. le Président. — La parole est à M. Demuyter.

M. Demuyter (à la tribune). — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Mesdames, Messieurs, mon intervention sera brève et se limitera à deux questions.

Le 16 janvier 1957, lors de la discussion de votre budget, Monsieur le Ministre, je conclusais mon intervention, axée sur l'incivisme, de la façon suivante : « Les résistants qui ont su dire non à l'occupant espèrent que le gouvernement dira aussi non à ceux qui, sous le prétexte que les années ont passé, veulent réhabiliter les inciviques condamnés pour trahison, alors qu'une masse de condamnés de droit commun se trouvent exactement dans la même situation, sans que personne ne s'en soucie, parce que c'est en vertu de lois parfaitement normales qu'ils sont frappés. »

L'article 123sexies ne constitue nullement, nous croyons l'avoir démontré à la comparaison des autres textes légaux similaires, une disposition exceptionnelle, qui serait en contraction avec nos autres dispositions pénales.

Dans ces conditions, rien ne milite, bien au contraire, en faveur de la modification de l'article 123sexies, qui ne fait qu'appliquer aux inciviques, condamnés pour trahison, des dispositions que depuis toujours le législateur applique aux simples commerçants déclarés en faillite.

M. Mertens. — C'est inexact, Monsieur Demuyter.

De heer Wagemans. — Gij kent er niets van.

M. Demuyter. — C'est sous le bénéfice de ces observations personnelles que je voterai le budget du Ministère de la Justice.

Ce que je viens de vous déclarer date du 16 janvier 1957.

Je vous confirme aujourd'hui ce que je vous disais à l'époque.

Je vous le confirme au nom de tous ceux qui ont lutté et souffert pour une Belgique libre, saine, unie et tolérante.

Il est bien entendu que l'application de l'indulgence et de la mansuétude aux lampistes est aussi bien pratiquée par ces bons patriotes que par n'importe qui; mais il y a des limites qu'il ne faut pas dépasser, sous peine de profaner le culte du souvenir de ceux qui ont donné leur vie pour la liberté de notre pays.

Avant de passer au deuxième point dont je vais vous entretenir qui lui est d'importance matérielle, morale aussi, mais dans un sens moindre que ce dont je viens de vous parler, je voudrais, ayant entendu ce matin notre collègue P.S.C., M. De Gryse, reprocher à M. le Ministre de la Justice sa carence, lui dire qu'il minimise le règlement du problème de l'incivisme. Vous parlez de l'opinion publique et vous trouviez étonnant que ce problème ne soit pas définitivement réglé.

Sur ce point, nous avons de grandes divergences dans nos conceptions. M. De Gryse manifeste une certaine émotion quand il parle des 242 exécutés.

Ce chiffre en effet est regrettable, mais l'envahisseur et la trahison en sont responsables.

Je ne ferai que quelques réflexions très brèves à ce sujet.

J'ai enregistré, Monsieur le Ministre, ce que disait ce collègue du P.S.C. et me suis rappelé certains de nos échanges de vues il y a quelques années. Il vous reproche donc votre carence et évoque les conséquences pénibles qui en découlent pour les détenus, oubliant les drames que ceux-ci avaient provoqué par leurs trahisons.

Il a signalé notamment, comme je viens de le dire, qu'il y a eu 242 exécutions, mais ce qu'il ignore, et malheureusement je ne puis entrer dans trop de détails à la tribune de cette Chambre, c'est que votre sentiment humain et votre cœur sont la cause que ce chiffre n'a pas été beaucoup plus élevé.

En effet, M. le Ministre, m'a fait l'honneur, vu la confiance qu'il me témoigne et mon appartenance à la Résistance, de me faire part de son état d'âme au sujet des exécutions. Si je vous en parle aujourd'hui et fais une très brève allusion à ces souvenirs émouvants, c'est pour vous dire que nous n'entretenons pas en nous la haine, nous en avons donné les preuves.

Nous ne demanderions pas mieux que de régler certaines situations, alors que nous sommes certains que si le sort de la guerre avait été défavorable pour nous, on ne nous aurait certes pas ménagés. Mais il y a des limites qu'on ne peut dépasser.

Certains qui ont occupé des situations de haute trahison dans le passé ne peuvent à nouveau remplir certaines tâches, sous peine que leur mise au travail ne constitue un camouflet pour ceux qui ont lutté, souffert et qui sont morts pour la liberté de cette Belgique dans laquelle ceux qui ont survécu sont heureux de vivre aujourd'hui.

Ceci dit, je passe au second point de mon intervention. Cette partie de mon exposé est plus matérielle. En effet, elle touche un problème moins élevé, mais il a néanmoins sa grande importance. Il s'agit, Monsieur le Ministre, de notre police judiciaire.

Je me permets d'attirer votre attention sur le problème des effectifs à la police judiciaire.

Il est évident que les effectifs actuels ne correspondent plus à ceux d'une police moderne. Ces derniers temps, on a constaté une recrudescence de la criminalité. L'opinion publique s'émue du nombre de crimes qui se produisent. Et si, à la radio, nous entendons très souvent des annonces de la police judiciaire nous apprenant la disparition de beaucoup de jeunes filles, nous savons ce que cela veut dire; à côté de cela il y a les crimes, les attentats, les incendies, les vols qui se commettent chaque jour. Eh bien, ces crimes ne disparaîtraient certes pas, mais leur nombre en serait peut-être fortement atténué, par une organisation meilleure et une augmentation des effectifs de la police judiciaire. Ils sont actuellement squelettiques à côté de ceux de la gendarmerie. Les autres polices faisant constamment appel à la police judiciaire, il en résulte que celle-ci est actuellement débordée.

La magistrature est régulièrement augmentée, les cadres de la police judiciaire n'ont plus été modifiés depuis de nombreuses années.

Au contraire, en 1950, les effectifs de la police judiciaire ont même été réduits de plusieurs unités.

Il s'avère urgent de remédier à cette situation, notamment en créant de nouvelles brigades et en renforçant les autres.

Le cadre organique devrait être augmenté de cent unités au moins.

A la suite des examens qui ont été organisés l'année dernière, vous disposez d'une réserve de 100 agents et de 125 officiers.

Vous avez donc la possibilité de renforcer considérablement notre police judiciaire et de lui rendre toute sa vitalité.

Un problème se pose également pour les officiers dont l'âge moyen est actuellement de près de 50 ans.

Si le cadre n'est pas augmenté, la plupart des officiers ne seront nommés qu'entre 55 et 60 ans, d'autres ne le seront jamais.

Il en résultera un vieillissement des effectifs qui sera préjudiciable à la bonne marche du service. D'autre part, aucun examen de recrutement ne pourra plus être organisé avant vingt-cinq ans au moins.

Un autre problème existant à la police judiciaire est celui des inspecteurs principaux commissionnés en qualité d'officiers de la police judiciaire.

Ces policiers exercent des fonctions supérieures, puisqu'ils ont les mêmes attributions que les commissaires : exécution de mandats de perquisition, saisies, etc.

Avant la guerre, les inspecteurs principaux n'avaient pas la qualité d'officier de police judiciaire.

En leur donnant des responsabilités supplémentaires, on n'a nullement augmenté leurs traitements. Ne serait-il pas équitable de rémunérer ce commissionnement?

Je voudrais également dire quelques mots des inspecteurs chauffeurs.

Ces policiers ont la responsabilité de conduire un véhicule de service en plus de leur mission d'inspecteur. Ils sont ainsi astreints à faire de nombreuses heures supplémentaires de jour et de nuit, qui ne sont ni compensées ni rémunérées.

Il n'existe aucun statut qui régle leur situation en cas d'accident. L'Etat est-il responsable si un inspecteur-chauffeur cause un accident?

Il serait souhaitable qu'une indemnité de conduite leur soit accordée, en compensation de leurs prestations et responsabilités supplémentaires.

Comme ils ne sont que quelques-uns dans chaque brigade, le budget n'en souffrirait pas tellement.

Je voudrais aussi attirer votre attention, Monsieur le Ministre, sur la situation des laboratoires de police scientifique. J'ai eu l'occasion, lors du voyage d'une délégation parlementaire en Grande-Bretagne, d'être invité par nos collègues britanniques à visiter Scotland Yard.

Nous ne pouvons rivaliser avec cette puissante organisation, mais il y a quand même certains domaines où nous pourrions nous développer. Pour ces laboratoires de police scientifique, actuellement il n'y a plus de chef de laboratoire à Gand, à Bruges et à Anvers, ce qui préjudicie au service. Peut-on espérer l'organisation d'un examen avant la fin de cette législature?

Il n'y a plus de commissaire en chef à la police judiciaire de Gand depuis deux ans. Puis-je savoir si une proposition a été introduite par le procureur général en fonction pour pourvoir à cette vacance? Il est évident que cette situation est fortement préjudiciable pour la bonne marche du service. Souhaitons qu'une solution intervienne prochainement.

Quelques mots enfin en ce qui concerne le statut syndical du personnel des greffes et parquets.

De toutes les catégories de fonctionnaires, ce sont les seuls à ne pas posséder de statut syndical. Je crois qu'il y a quelques mois vous avez donné, Monsieur le Ministre, votre accord pour doter ce personnel d'un statut syndical.

Je s'espère que ce sera chose faite avant la fin de la législature.

Je me permets également d'insister sur la nomination des temporaires qui travaillent encore dans les parquets.

Je ne parle pas du Congo belge, où la situation de la police judiciaire est la même qu'en Belgique.

Ses effectifs sont tout à fait insuffisants.

Je n'aime pas le régime par trop policier, Monsieur le Ministre, mais il faut quand même l'indispensable.

Il faut appliquer le principe, prévoir, c'est gouverner.

Un mot en terminant, Monsieur le Ministre, pour vous remercier, à la fin de cette législature, pour le travail constructif que vous avez fait dans beaucoup d'autres domaines et, notamment aujourd'hui encore, vous avez eu la satisfaction de voir approuver par le Sénat votre projet relatif à l'égalité civile des époux, ce qui n'est qu'un des problèmes intéressants que vous avez réglés.

Dans l'ensemble, on peut dire que vous avez fait œuvre utile; aussi je me permets de compter que vous donnerez toute votre bienveillante attention aux suggestions que je viens de vous exposer. (*Applaudissements sur les bancs libéraux.*)

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Delwaide.

De heer Delwaide (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Mevrouwen, Mijne Heren, volgens het verslag van de heer Tahon over de bespreking van deze begroting in de Commissie van Justitie, heeft een lid de Minister er op attent gemaakt dat er een wanverhouding bestaat tussen de getalsterkten van de gerechtelijke politie in Vlaanderen en in Wallonië. Indien ik goed ben ingelicht, was het een lid van de meerderheid die de aandacht van de Minister op deze aangelegenheid heeft gevestigd.

Het spijt mij dat er dienaangaande in het verslag geen cijfers gepubliceerd werden. Misschien heeft het lid van de commissie, dat daarover gesproken heeft, de cijfers niet aan de verslaggever medegedeeld.

Wat mij betreft, ben ik die zaak enigszins nader gaan onderzoeken. Ik heb de cijfers hier te mijner beschikking, en vermits zij niet in het verslag vermeld staan, zal ik zo vrij zijn ze in deze uiteenzetting te geven omdat ze werkelijk illustratief zijn voor de gegrondheid van de opmerkingen die door bedoeld lid, bij de behandeling van de begroting in de schoot van de Commissie van Justitie, gemaakt werden.

Er zijn twee soorten cijfers in het oog te houden.

Ten eerste, de effectieven van de gerechtelijke politie, zoals zij vastgesteld werden ingevolge de kaderwet van 7 April 1919.

Wanneer wij die effectieven bekijken, moeten wij reeds een duidelijke onevenwichtigheid vaststellen tussen de getalsterkten van de leden, en meer in het bijzonder van de officieren der gerechtelijke politie in het Vlaamse landsgedeelte enerzijds, en in Wallonië anderzijds. Maar die onevenwichtigheid komt nog scherper tot uiting in de werkelijke toestand.

Ingevolge de kaderwet, zijn er in Wallonië 47 betrekkingen van officier van de gerechtelijke politie voor 3 miljoen inwoners, hetzij 1 officier voor 64 000 inwoners. In Vlaanderen zijn er 44 betrekkingen van officier van de gerechtelijke politie voor een bevolking van 4,5 miljoen, of 1 officier per 100 000 inwoners.

Dat is de verdeling van de effectieven zoals ze gebeurd is ingevolge de kaderwet. In werkelijkheid is de wanverhouding echter nog groter.

In werkelijkheid zijn er voor Wallonië 62 officieren of 1 officier voor 48 000 inwoners; voor Vlaanderen zijn er 39 of 1 officier per 115 000 inwoners.

Dat is dus een verhouding van 3 tegen 7 ten nadele van het Vlaamse landsgedeelte.

Treffender is nog de indeling per provincie. Ik heb enkele vergelijkingen gemaakt tussen de verschillende provincies :

Oost-Vlaanderen met 1 250 000 inwoners heeft 7 officieren, of een officier voor 178 000 inwoners; de provincie Henegouwen, met hetzelfde getal inwoners, heeft 33 officieren, of 1 officier voor 37 000 inwoners; de provincie West-Vlaanderen met 1 miljoen inwoners heeft 10 officieren, of 1 officier voor 102 000 inwoners; de provincie Luik met 990 000 inwoners heeft 18 officieren of 1 officier voor 54 000 inwoners; de provincie Limburg met 517 000 inwoners heeft 2 officieren of 1 officier voor 258 000 inwoners; de provincie Namen met 363 000 inwoners heeft 6 officieren of 1 officier voor 51 000 inwoners.

Ik verontschuldigd mij voor die droge opsomming van cijfers, maar vermits ze niet in het verslag voorkomen was het nodig ze aan te halen tot verduidelijking van mijn betoog.

De gevolgen van deze wanverhouding zijn bij de gerechtelijke politie in het Vlaamse land : overwerk met maandelijkse prestaties van meer dan tweehonderd vijftig uren, verre verplaatsingen, gemis aan bevorderingsmogelijkheden en ontmoediging bij de betrokken ambtenaren.

Wat vraag ik dan aan de heer Minister?

1° Die ongehoorde wanverhoudingen te willen erkennen. Hij heeft dit overigens reeds gedaan in de schoot van de commissie, te oordelen naar het antwoord dat hij gegeven heeft aan het lid dat hem daarover ondervraagd heeft;

2° Aan die wanverhouding een einde te stellen en in de gerechtelijke politie van het Vlaamse land normale toestanden in het leven te roepen. (*Handgeklap op de banken van de christelijke volkspartij.*)

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Rombaut.

De heer Rombaut (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Mevrouwen, Mijne Heren, Mevr. Fontaine-Borguet, in het begin van haar uiteenzetting heeft u een vraag gesteld, Mijnheer de Minister, die ongetwijfeld mocht gesteld worden in het licht van de begroting die wij hier behandelen, maar die wellicht toch beter zou thuis gehoord hebben bij de bespreking van het wetsontwerp waarbij voor bepaalde spaargeldinleg de handelingsbekwaamheid van de gehuwde vrouw en de minderjarigen wordt uitgebreid. Het betreft het wetsontwerp dat wij zoëven in de vorm, waarin het door de Senaat geamendeerd werd, hebben goedgekeurd.

Als verslaggever van bedoeld wetsontwerp, gesproken uit het wetsvoorstel van de achtbare heer Pierson, acht ik mij verplicht even aan Mevr. Fontaine-Borguet te antwoorden.

Ik ga haar onmiddellijk zeggen dat de wijziging door de Senaat gebracht aan het wetsvoorstel haar volledig voldoening moet geven.

Het wetsvoorstel had tot doel de privé-spaarkassen — het zijn er, meen ik, 27 — op gelijke voet te stellen met de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, wat betreft het openen van een spaarboekje, en het innen van gespaarde gelden door de gehuwde vrouw en de minderjarige. Het wetsvoorstel in zijn originele vorm en zoals het eerst door ons werd goedgekeurd, voorzag dan ook dat de gehuwde vrouw bij de privé-spaarkas juist als bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas een spaarboekje kan openen waar ze maandelijks zonder toelating van haar echtgenoot duizend frank zou kunnen gaan afnemen.

Toen echter dit wetsontwerp aan de Senaat werd voorgelegd, had deze intussen het wetsontwerp goedgekeurd op de wederzijdse rechten en plichten van de echtgenoten en dit wetsontwerp voorzag onder andere een wijziging van de wet van 16 Maart 1865, houdende instelling van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, wijziging waardoor de gehuwde vrouw de bevoegdheid krijgt om al de bedragen ingeschreven op het spaarboekje dat op haar naam werd geopend, af te halen. En de Senaat, logischerwijze en het principe eerbiedigend van het originele wetsvoorstel om de privé-spaarkassen op gelijke voet te plaatsen met de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, heeft dan ook de tekst door ons goedgekeurd, gewijzigd.

Zo zien wij dat thans het tweede lid van het eerste artikel zegt, dat zelfs onder het regime van de gemeenschap van goederen, de gehuwde vrouw alleen de bevoegdheid heeft om de bedragen ingeschreven op haar spaarboekje op te halen. Dat betekent dus dat zij zonder bijstand van haar echtgenoot zowel een spaarboekje kan openen op haar naam en tegelijkertijd al de bedragen kan innen zonder daartoe de machtiging van haar echtgenoot nog nodig te hebben.

Mme Fontaine-Borguet. — Pour quel montant?

M. Rombaut. — J'attire votre attention sur le texte du second alinea de l'article 1er disant que la femme mariée, même commune en biens, a seule le pouvoir de retirer les sommes inscrites au livret ouvert à son nom.

Mme Fontaine-Borguet. — Même pour un montant supérieur à 1 000 francs par mois?

M. Rombaut. — Pour tous les montants.

Mijnheer de Minister, Mevrouwen, Mijne Heren, ik kom thans even tot mijn eigenlijke tussenkomst, die trouwens zeer kort zal zijn, en die zich zal beperken tot een paar personeelszaken.

U mag, Mijnheer de Minister, de eer opeisen de herziening van het statuut van de griffiers en het griffiepersoneel, eindelijk na zoveel jaren, tot een goed einde te hebben gebracht.

Op 31 December 1957 is immers in het *Belgisch Staatsblad* de wet verschenen van 20 December 1957, houdende herziening van het statuut van de griffiers van de rechterlijke macht en van het personeel van de griffiers van Hoven en rechtbanken.

Artikel 20 van deze wet zegt, dat ze in werking treedt zes maanden na de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*. Dat betekent in casu op 1 Juli van dit jaar.

U heeft aldus, Mijnheer de Minister, voor altijd de diepe en werkelijk verdiende erkentelijkheid van het griffiepersoneel voor deze verwezenlijking verworven. Maar, met het oog op de inwerkingtreding van het nieuw statuut dient er nog heel wat gedaan te worden.

Eerst en vooral dienen er wetsontwerpen neergelegd te worden tot vaststelling van de wedde van de vroeger niet bestaande graden van het griffierskorps, en tevens tot vaststelling van het kader der griffiers en griffiersklerken der burgerlijke gerechten.

De herziening van het kader is jarenlang uitgesteld geworden in afwachting van de goedkeuring van het nieuwe statuut.

Nu dit statuut er eindelijk is, Mijnheer de Minister, durf ik aandringen op een spoedige vaststelling van het kader.

Verder moeten er koninklijke besluiten en ook ministeriële besluiten verschijnen die de uitvoering van het statuut moeten verzekeren. Koninklijke besluiten onder andere tot vaststelling van de modaliteiten van uitreiking van het getuigschrift van kandidaat-griffier en de inrichting van examens en cursussen, tot vaststelling van het voorlopig kader der griffiersklerken, tot organisatie van het maturiteitsexamen voor griffie-opstellers en -bedienden. En verder, ministeriële besluiten betreffende de vaststelling van de wedden van de opstellers en bedienden der griffies, en betreffende de boden.

Het verschijnen van deze besluiten, Mijnheer de Minister, is zeer dringend, want anders dreigt, na 1 Juli 1958, de aanwerving van het personeel voor een tijd stil te vallen en zouden de griffiers zonder personeel geraken in geval zich vacaturen zouden voordoen. Na 1 Juli kunnen immers de griffiehoofden niet meer benoemen; u alleen, Mijnheer de Minister, kan dan nog benoemingen doen.

Om te kunnen benoemen moet er een maturiteitsexamen uitgeschreven worden.

Ik dring dan ook aan, in het belang van de goede gang van het gerecht, dat zo spoedig mogelijk bedoelde wetsontwerpen zouden neergelegd worden, en dat de nodige koninklijke en ministeriële besluiten, tot uitvoering van het statuut, eerstdaags zouden verschijnen.

Te dezer gelegenheid, Mijnheer de Minister, wens ik u een suggestie te doen, mij ingegeven door de lezing van de toelichting bij het wetsontwerp tot verhoging van de bezoldiging van de leden der rechterlijke orde, neergelegd op 12 Maart 1920, in deze Kamer, door de toenmalige Minister van Justitie, Emile Vandervelde.

Ik lees namelijk in deze toelichting: « De bedienden bij de griffies en parketten dringen sedert lang bij de regering aan om een verbetering hunner positie te bekomen, zowel met het oog op de vastheid van hun ambt, als op hun bezoldiging en de zekerheid hunner toekomst. »

Verder: « Een commissie, waarvan afgevaardigden der bedienden deel uitmaakten, kreeg voor opdracht om de wensen der bedienden te onderzoeken. Die commissie heeft erkend dat de door de afgevaardigden der bedienden uitgebrachte wensen ten dele dienen ingewilligd te worden; zekere wensen kunnen bij koninklijk of ministerieel besluit verwezenlijkt worden; enkele andere slechts bij de wet; daarover handelen de artikelen 7 tot 10 van het ontwerp. »

Dit ontwerp, mits zekere wijzigingen, werd de wet van 31 Juli 1920.

Wetnu, Mijnheer de Minister, de huidige bedienden hebben ongetwijfeld, zo goed als hun voorgangers van 1920, betreffende de wetten en besluiten die het statuut van de griffiers en het griffiepersoneel nog moeten aanvullen, zekere wensen uit te brengen, die waard zijn onderzocht en overwogen te worden.

Ik meen dat het derhalve gepast ware dat u eveneens, zoals Minister Vandervelde in 1920, een commissie zou samenstellen, waarvan afgevaardigden van de bedienden der griffies deel zouden uitmaken, ten einde de wensen van dit personeel te onderzoeken en er advies over uit te brengen.

Aan mij, Mijnheer de Minister, die tot dezelfde balie als u behoort, zal u mij niet kwalijk nemen, met het oog op het vaststellen van het kader der griffiers, even te kijken naar de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, die in dat opzicht vrij stiefmoederlijk wordt behandeld.

Inderdaad, op 1 Mei 1937 kende de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen 17 griffiers en 6 boventallige griffiers, tegenover 25 magistraten van de zetel en 15 van het parket. Op dit ogenblik telt deze rechtbank 10 rechters meer, 8 substituten meer, doch slechts 1 griffier meer, wat dan nog een automatisch gevolg is van de meerinrichting van een onderzoekskabinet.

Mijnheer de Minister, een laatste bemerking betreft het vakpersoneel, dat aan verschillende rechtbanken is gehecht. Het gaat om electriciërs, schrijnwerkers, stokers, enz. In dat verband herinner ik u aan de vraag die ik u op 2 Augustus 1957 heb gesteld. Ik wees erop hoe onbillijk het is deze vaklui als ondergeschikte arbeiders te beschouwen. Zij hangen wel rechtstreeks af van de voorzitter van de rechtbank, maar deze kan toch niet de rol van meestergast vervullen. Deze lieden werken dus gans zelfstandig, en voeren hun taak vakkundig uit, zonder enige technische directieven van een overste. Daarom zou het billijk en rechtvaardig zijn

deze vakmensen tot een hogere graad te verheffen dan deze welke zij nu bekleden. Op mijn vraag hebt u geantwoord langs het Bulletin der *Vragen en Antwoorden* van 24 September 1957 :

« De toestand van het meesters-, vak- en dienstpersioneel van Hoven en rechtbanken en van de parketten houdt mijn aandacht gaande. Zodra het statuut van deze personeelsleden door de wetgever zal vastgelegd zijn, op grond van een wetsontwerp, dat thans in voorbereiding is, zal het mogelijk zijn hun toestand op billijke wijze te regelen. »

Mijnheer de Minister, ik vraag u ons te zeggen of dit wetsontwerp, waarvan ik hoop dat het met mijn bemerkingen zal rekening hebben gehouden, ondertussen is klaargekomen. Gelieve het mogelijke te doen opdat dit wetsontwerp nog tijdens deze legislatuur zou worden neergelegd. Het vakpersoneel, wees ervan overtuigd, zal u ten zeerste dankbaar zijn. (*Zeer wel! op de banken van de meerderheid.*)

De heer Bertrand. — Dan zal het rap moeten gaan!

De heer Rombaut. — Als het moet, dan gaat het wel!

De heer Voorzitter. — Ik zal onmiddellijk aan de laatste spreker het woord geven.

La parole est à M. Philippart.

M. Philippart (à la tribune). — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, ce n'est pas la première fois, à cette tribune, mais c'est la dernière fois que l'occasion m'est donnée d'appeler l'attention de M. le Ministre de la Justice sur l'impunité insolite de maintes transgressions de la loi pénale.

Vous êtes le grand-maître de la Justice; vous avez, je pense, à donner des ordres à vos procureurs généraux et à vos procureurs pour faire respecter la loi pénale partout et dans toutes ses dispositions.

Que fait-on? Loi sur l'alcool. On ferme les yeux sur le débit de liqueurs fines, après dîner, dans les restaurants de luxe. Pourquoi réserve-t-on les sévérités de la loi aux petits cabarettiers? Je veux une justice égale et l'interdiction du débit d'alcool doit être respectée dans tous les établissements publics. (*Très bien! sur les bancs sociaux-chrétiens.*)

Quid du jeu? Est-ce le Ministre, est-ce le parlement, sont-ce les parquets qui doivent porter la responsabilité de cette outréculante violation quotidienne de la loi? Dans une grosse demi-douzaine de villes privilégiées, on joue, et nul n'ignore l'existence du cercle de jeu, pas même le fisc, qui en partage les profits! Collusion inconcevable, propre à troubler les consciences.

Les localités privilégiées — mais quelle est l'autorité qui les immunise? — tirent gros profits de l'exploitation du jeu. Pourquoi d'autres villes, aussi intéressantes, sont-elles privées de cette source vespasienne de profits? Qui dit oui, qui dit non? Et quelles sont les règles suivant lesquelles on accorde à Ostende, au Zoute, à Middelkerke, à Blankenberge, à Spa, à Namur, ce privilège?

Le parlement manquerait-il la vigueur nécessaire pour enrayer cet abus flagrant? Si l'on estime qu'il faille des abcès de fixation, qu'un projet de loi soit déposé qui permette l'ouverture de deux cercles de jeu, un, en Flandre, à Ostende, un, en Wallonie, à Spa, et que le désordre et l'anarchie ne règnent pas dans cet important secteur de la loi pénale.

Il paraît, Monsieur le Ministre, que, dans certaines régions, les combats de coqs auraient encore lieu, avec de-ci de-là une certaine complaisance des autorités locales.

Vous avez, Monsieur le Ministre, nommé une commission spéciale qui a édifié un travail très poussé pour la revision et l'extension de la loi de 1929 sur la protection des animaux. Je vous demande de veiller à l'application de la loi actuelle, aussi bien que de la loi de demain, et d'assurer humainement la protection des animaux.

Quant à la boxe, j'en dis un mot encore. C'est le seul sport où le combat public est une violation scandaleuse de la loi pénale. Nous sommes bien d'accord, tous les juristes. Le coup de poing est un coup essentiellement volontaire; il n'a rien d'un accident, à la différence de tous les autres sports. Pourquoi a-t-on fermé les yeux jusqu'ici? Il semble qu'on craigne de heurter les intérêts sordides des exploiters méprisables du ring et la vanité des paradeurs des fédérations pugilistiques?

Front ouvert jusqu'à l'os, nez écrasé, telles sont les blessures fréquentes, outre le terrible décollement de la rétine et l'irrémissible encéphalopathie du boxeur. Pourquoi a-t-on laissé faire? Mais demain, en vertu d'une loi que la Chambre et presque la moitié du Sénat auraient voulu plus prohibitive, un arrêté royal définira les règles du combat de boxe.

Monsieur le Ministre de la Justice, avec votre collègue de la Santé publique, vous aurez à soumettre au Roi un projet de réglementation. Rappelez-vous que la volonté du parlement, c'est de mettre fin

au ring sanglant, aux spectacles de cirque romain, à l'exploitation sans scrupules de la souffrance humaine et des appétits malsains de la foule. Les limitations devront être radicales. Je vous ai dit hier, mais je ne veux pas préjuger, que l'interdiction des coups à la tête paraît être une nécessité, et si vraiment on veut assurer le respect de la loi, il faut que demain soit condamné le laisser-aller d'aujourd'hui.

Je dirai un dernier mot des affiches de certains cinémas.

J'ai eu l'attention attirée sur un leader article, bien pensé et bien écrit, d'un journal hebdomadaire, qui n'est pas pudibond, *Le Phare Dimanche*. J'en extrais ces quelques lignes. Après avoir souligné les efforts que Bruxelles déploie pour recevoir dignement les millions d'étrangers attendus, applaudi aux opérations de police qui tendent à purger la capitale d'une pègre de souteneurs et tenanciers de maisons louches, l'auteur enchaîne :

« Si les initiatives courageuses du procureur du Roi ont épuré la capitale avant l'arrivée des visiteurs de l'Exposition, on doit craindre, hélas, que de nombreux étrangers, surtout ceux qui viendront chez nous en compagnie de leurs enfants, protesteront avec énergie contre les excès publicitaires auxquels se livrent certains cinémas.

» Ces salles, dites spécialisées, projettent, chaque semaine, en effet, des films d'un érotisme aussi vulgaire qu'épais. Elles se les procurent dans d'obscures officines italiennes et françaises, font peinturlurer sur de vastes panneaux-réclames d'énormes vamps aux charmes agressifs, placardant même des affiches d'une affligeante faideur sur tous les murs de la ville. Bref, cette industrie d'un genre particulier envahit et souille la capitale. »

Et l'auteur — je rends hommage à son courage — de continuer et d'achever :

« Nous avons visité presque toutes les grandes villes de l'Occident. Nulle part nous n'avons vu un tel étalage de photos de mauvais goût, de publicités aussi basement, aussi tristement pornographiques.

» C'est, hélas! au cœur même de la ville que se multiplient les cinémas orduriers, dont les exploitants n'hésitent devant aucune outrance pour appâter les badauds.

» On mène campagne, avec raison, pour l'embellissement de Bruxelles et pour que ses habitants fassent preuve de courtoisie à l'égard des étrangers. A quand quelques mesures de stricte salubrité publique vis-à-vis de personnages dont les poubelles à films souillent fâcheusement notre capitale? »

Ce propos vaut pour la plupart de nos grandes villes.

Monsieur le Ministre, je voudrais nous livrer ces quelques observations. Je suis sûr qu'elles rencontreront votre pleine approbation et que, demain, votre département aura le souci d'appliquer ses consignes de la morale, de la propreté et du droit, et notamment du droit pénal. (*Applaudissements sur les bancs sociaux-chrétiens.*)

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Minister van Justitie.

De heer Lilar, Minister van Justitie (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouwen, Mijne Heren, ik zal mij bij deze tussenkomst beperken tot het antwoorden op de overigens talrijke problemen, die vandaag door de onderscheidene sprekers gedurende de bespreking van mijn begroting, werden aangeraakt.

De eerste spreker, de heer De Gryse, heeft als woordvoerder van zijn groep een hele reeks problemen van zeer uiteenlopende aard behandeld. Hij heeft namelijk zekere onderwerpen behandeld, die ik als de « eeuwige onderwerpen » van de begroting van Justitie zou kunnen betitelen.

De heer De Gryse. — Dat heb ik overigens ook gezegd.

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Het is geen verwijt, dat ik u toericht.

Maar wanneer de heer De Gryse spreekt over de hervorming van de rechtbanken van koophandel, over de hervorming van de arbeids-gerechten en van de vrederechten, weet hij dat deze problemen reeds sedert lange jaren bestudeerd worden en dat de meningen desaan gaande betrekkelijk uiteenlopend zijn.

Het probleem van de rechtbanken van koophandel werd in verschillende voorstellen behandeld, waarvan er reeds vóór 1940 bij uw Kamer werden neergelegd.

In 1937 werd in de Senaat een ontwerp ingediend, dat het voorzitterschap van de rechtbanken van koophandel toekende aan de referendarissen.

Een ander ontwerp is vóór de oorlog opgesteld geworden door de C.E.R.E., en nadien is dat ontwerp hervormen geworden.

Ik moet zeggen dat, wat de rechtbanken van koophandel betreft, de meningen betreffende de problemen, die hierbij rijzen, ontegensprekelijk zeer uiteenlopend zijn; blijkbaar bestaat er geen eensgezindheid met het oog op het veranderen van de bestaande toestand, en zie ik dan ook geen onmiddellijke mogelijkheid om het regime van de rechtbanken van koophandel te wijzigen, in de zin zoals door de achtbare her De Gryse in zijn voorstel wordt gewenst.

De heer De Gryse. — Meent u dan dat die zaak moet geklasseerd worden, Mijnheer de Minister?

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Zij moet voorzeker niet geklasseerd worden. Het is een zaak die, naar mijn mening, op dit ogenblik geen aanleiding moet geven tot onmiddellijke behandeling.

Het tweede punt, dat belangrijker is, betreft de arbeidsgerechten.

De Kamer is in het bezit van onderscheidene voorstellen betreffende dat belangrijk probleem. Het is een zeer actueel probleem. Het is ontegensprekelijk, dat indien de rechtbanken van koophandel, naar mijn mening, weinig aanleiding geven tot een dringende herziening wat hun reorganisatie betreft, het probleem van de arbeidsgerechten integendeel een probleem is, waar verandering en ook een oplossing moet komen, die echter niet de oplossing is die wij thans beogen.

De heer De Gryse. — Zeer juist!

De heer Lilar, Minister van Justitie. — In 1953 werd desaangaande een voorstel ingediend, dat door de heer De Gryse mede-ondertekend werd.

De heer De Gryse. — En dat later hernomen werd.

De heer Lilar, Minister van Justitie. — In 1954 werd een voorstel ingediend door de heer Major, dat daarna hernomen werd en dat sinds 1956 in deze Kamer hangend is.

Ik hoop dat binnen zeer korte tijd deze voorstellen door de bevoegde commissie zullen kunnen besproken worden. Ik ben het volledig met de heer De Gryse eens, wanneer hij zegt dat het probleem opnieuw in behandeling moet genomen worden en dat het aanleiding geeft tot een nieuwe organisatie voor de oplossing van de arbeidsgeschillen. In feite betreft het hier een sociaal probleem.

Ik zal niet spreken over de hervorming van de vredegerichten. Het betreft hier een zeer ongelukkig probleem en ik geloof dat de heer De Gryse, evenals ik, overtuigd is dat, wanneer men het probleem wil aansnijden voor het gehele land, het onvermijdelijk dezelfde moeilijkheden en dezelfde verwickelingen zal ontmoeten, zoals, bij voorbeeld, het ontwerp Struye, dat dagtekent van 15 juli 1948, en dat in feite nooit tot een oplossing heeft kunnen leiden.

Ik meen dat deze kwestie op regionaal terrein moet opgelost worden. Daar waar zulks nodig is, dient het probleem fragmentair opgelost te worden. Zo heb ik, bij voorbeeld, een ontwerp neergelegd betreffende het arrondissement Tongeren, waarover de Kamer zich op 20 Februari l.l. heeft uitgesproken.

Dit is vervat in het verslag over de bespreking in de Senaatscommissie die dezer dagen werd beëindigd.

De achtbare heer De Gryse heeft dan het probleem aangeraakt van de sociale assistenten. Dit probleem heeft ook aanleiding gegeven tot tussenkomsten van andere Kamerleden.

Ik ben er sterk van overtuigd dat dit probleem onze zeer bijzondere aandacht verdient, daar ingevolge de ontwikkeling van de bevoegdheden die afhangen van mijn departement de rol van de sociale assistenten morgen groter en groter zal worden, zodanig dat wij aan deze belangrijke functie meer en meer aandacht zullen moeten schenken.

Ik heb dan ook naar aanleiding van de vraag die mij reeds in de Commissie van Justitie werd gesteld door het achtbare lid zoveel mogelijk elementen over de huidige toestand aan de verslaggever, de heer Tahon, medegedeeld. Hij heeft ze in zijn verslag, steunend op de gegevens van mijn departement, vermeld op bladzijden 6, 7 en 8. Ik meen dus dat het overbodig is deze inlichtingen hier nogmaals te herhalen.

Il wil alleen aan de heer De Gryse antwoorden dat dit probleem mijn bijzondere aandacht gaande houdt, vooral op een ogenblik waarop ik hoop de hervorming in zake de kinderbescherming te kunnen doorvoeren en dus meer en meer beroep zal moeten doen op deze zeer belangrijke en toegewijde medewerkers die de sociale assistenten zijn.

De heer De Gryse heeft dan een ander onderwerp aangesneden, namelijk dit van de minnelijke schikkingen. Aan de hand van de elementen die ik hem had medegedeeld in antwoord op een door

hem gestelde vraag, heeft hij vastgesteld dat er inderdaad bij nazicht van de tabellen van de verschillende arrondissementen, een zeker onevenwicht bestaat in de getroffen minnelijke schikkingen. Dat is inderdaad juist.

Welke zijn daarvan de oorzaken? Deze zijn talrijk; zij zijn te wijten aan de wijze van optreden van de politiediensten in de onderscheiden arrondissementen en aan een zekere transactiepolitiek die er wordt gevoerd. De oorzaken van deze verschillen zijn van allerlei aard.

De heer De Gryse. — Ik maak u daarvan geen verwijt, Mijnheer de Minister, maar ik vraag u of er geen algemene maatregelen kunnen genomen worden om de willekeur of althans de indruk van willekeur die wordt verwekt, tegen te gaan.

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Ik deel uw zienswijze. Algemene richtlijnen werden gegeven; ik ben bereid in die zin verder te gaan en in het gehele land dezelfde richtlijnen te geven. Het is trouwens wenselijk dat overal op dezelfde wijze gewerkt wordt en in het ene arrondissement niet gemakkelijker tot transacties kan overgegaan worden dan in het andere. Niettemin worden deze richtlijnen steeds geïnterpreteerd en toegepast met het temperament van de mensen die hiermede belast zijn, en wij zullen dus nooit tot een volledige eenvormigheid kunnen komen.

De heer De Gryse. — Ik ben het daarover met u eens.

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Principieel moeten de richtlijnen voor al de rechtsgebieden gegeven worden, ten einde zoveel mogelijk eenheid tot stand te brengen.

De heer De Gryse heeft dan het probleem van de kinderbescherming aangeraakt en hij heeft gewezen op het bestaan van zekere wantoestanden, voornamelijk wat betreft het opvoedend personeel van de dienst voor kinderbescherming.

Hij zal me toelaten hem te zeggen dat ik zijn zienswijze volledig deel, in de zin dat het gaat om personen die in het algemeen met grote toewijding hun taak vervullen, zodanig dat het wenselijk is hun barema's zo hoog mogelijk te houden. In de laatste jaren werd in die zin door ons, — laat het ons zeggen met veel bescheidenheid, — een poging gedaan.

Mme Fontaine-Borguet. — C'est incontestable.

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Ik zeg niet dat het voldoende is. U weet dat om een poging te verwezenlijken men ook de toestemming van anderen moet hebben, maar ik heb toch de richting aangewezen.

Mme Fontaine-Borguet. — Je le reconnais, Monsieur le Ministre, vous avez sûrement tracé la voie.

De heer Lilar, Minister van Justitie. — En wanneer ik mag verwijzen naar de aanduidingen die men desaangaande vindt in het verslag van de heer Tahon, dan zult u zien dat ik verscheidene schikkingen heb genomen gedurende deze laatste jaren, die werkelijk een vooruitgang betekenen voor wat betreft het heel toegewijde personeel van de kinderbescherming.

Ik wil u alleen wijzen op de absoluut onvoldoende weddeschalen van de opvoeders toen ik in 1954 de leiding van het departement van Justitie overnam. Ik heb ze dan zodanig verbeterd dat op dit ogenblik de opvoeders, die in de gestichten van de kinderbescherming tewerkgesteld zijn, hun eindwedge dan toch sedert 1954 met 50 000 frank aan 100 t. h. per jaar zien verhoogd. Ik zeg niet dat het te veel is; ik heb integendeel de neiging te zeggen dat het niet voldoende is, maar het is toch een stap vooruit in de richting die, naar ik meen, op verschillende banken van deze Kamer werd gewenst.

Ik ga ook antwoorden op de vragen gesteld, enerzijds, door Mevr. Fontaine-Borguet in verband met detail-problemen, en die, anderzijds, door de heer De Gryse werden naar voren gebracht.

Ik zal eerst aan de heer De Gryse antwoorden, vermits hij de eerste spreker is geweest.

Mijnheer De Gryse, u hebt gewezen op het belang van de preventie inzake kinderbescherming. Omoedig te zeggen dat ik diep overtuigd ben van de juistheid dezer stelling.

Naarmate men de problemen van de kinderbescherming uitdiept, verwerft het probleem van de preventie groter belang.

Ik meen dat wanneer wij binnenkort het ontwerp over de kinderbescherming zullen kunnen bespreken, dat feitelijk een basis is voor de hervorming die ik zou willen verwezenlijken, zeker door leden van de verschillende banken de klem zal gelegd worden op het belang van het gedeelte aangaande de preventie.

U hebt ook gesproken over het probleem van de prostitutie, want u hebt alle problemen aangevat. Ik zal hierover niet veel uitweiden. Het is in het lang besproken geweest in de Senaat, naar aanleiding van het gedetailleerd verslag neergelegd door Mevr. Vandervelde.

De wet van 1948 is nu tien jaar oud en heeft ongetwijfeld een grote verandering gebracht in de opvatting betreffende de prostitutie; na tien jaar praktijk, is volgens mij het ogenblik gekomen om een studie te maken van de resultaten die wij bereikt hebben of van de verbeteringen die moeten komen aan het stelsel dat thans in voege is.

Eindelijk hebt u gesproken over de repressie en zoals het de gewoonte is — op de rechtse banken spreekt men gewoonlijk niet van het incivisme, maar wel van de repressie, — juist alsof het verschil, dat wij moeten onderzoeken, niet een fenomeen is van incivisme, maar wel van repressie.

Laat mij toe u te zeggen dat ik die zienswijze moeilijk kan delen.

De heer De Gryse. — Ik begrijp niet wat u bedoelt.

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Maar als u spreekt van het probleem van de repressie, dan moet ik u terecht wijzen en u zeggen dat het probleem van de repressie niet het fundamenteel probleem is. Wij zullen misschien straks gelegenheid hebben daarop terug te komen, wanneer de achtbare heer Wagemans ons zal spreken niet over de repressie, maar over het incivisme.

Wat er ook van weze, ik beken gaarne dat de repressie van het incivisme een moeilijk en zeer ingewikkeld probleem is, dat ons na de oorlog en de daarop volgende jaren tot de huidige toestand heeft geleid. En het is des te ingewikkelder, dat het van jaar tot jaar de opvattingen noodzakelijkerwijze deed veranderen.

Ik geloof dat ik het reeds lange jaren geleden heb gezegd, in 1946, toen ik voor de eerste maal met dat probleem werd geconfronteerd.

Het is daarom dat ik ook uw mening niet kan delen, wanneer gij denkt dat de maatregelen die ik in de laatste jaren getracht heb te nemen, niet tot een geleidelijke vereffening van dit probleem leiden.

Ik wil ook niet bedoelen dat alles op zijn best is, maar ik geloof dat ik werkelijk al het nodige gedaan heb om tot een oplossing te komen. Dan bedoel ik natuurlijk de problemen die zich stellen in het kader van het Departement van Justitie en die dus onder mijn bevoegdheid vallen. Daarom zeg ik dat het probleem van de repressie mag beschouwd worden als zijnde gekomen tot een geleidelijke oplossing. Zo zijn er hoofdzakelijk twee problemen, te weten het probleem van de gedetineerden, enerzijds, en het verval van rechten, artikel 123sexies van het Wetboek van Strafrecht, anderzijds.

Op het probleem van de gedetineerden kom ik nu niet meer terug, want het is onnodig u te zeggen dat het al moeilijker en moeilijker op te lossen wordt, vermits natuurlijk diegenen die zich nog in de gevangnissen bevinden tot de « zwaarste gevallen » behoren.

Niettemin werd dit probleem geleidelijk opgelost zodanig dat u zult zien in het verslag van de achtbare heer Tahon, dat er op 30 April 1954 nog 555 gedetineerden waren wegens feiten van incivisme en op 1 Maart 1958 nog slechts 170. Ik kan u verzekeren dat die oplossing op de beste manier is gebeurd, dit wil zeggen, met inachtneming van de herklassering van die gedetineerden in de maatschappij, en met de medewerking van de consultatieve commissie, welke samengesteld is uit personen die onder de oorlog uitstekende diensten bewezen hebben aan het land. De leden van deze commissie komen uit zeer verschillende milieus. Hun medewerking is zeer vruchtbaar geweest en men heeft aldus, zonder de minste discussie, kunnen overgaan tot de geleidelijke invrijheidstelling van talrijke gedetineerden.

Dan hebt u gesproken over het probleem dat zich stelt ingevolge het verval van rechten of het fameuze artikel 123sexies. U hebt er mij aan herinnerd dat ik gezegd had, dat deze zaak binnen het jaar tot een oplossing zou komen.

Welm, het jaar is niet verlopen zonder dat ik mijn woord niet heb gehouden, want ik heb op 15 januari 1957, in de Senaat, een wetsontwerp neergelegd tot wijziging van artikel 123sexies.

U hebt me nog gezegd dat ik aan de behandeling van het ontwerp niet het gewenste impuls had gegeven. Welnu, Mijnheer De Gryse, laat me toe u mede te delen dat het wetsontwerp op 15 januari 1957 werd neergelegd en dat op 5 februari van hetzelfde jaar, dus drie weken nadien, de heer Ancot tot verslaggever in de Senaat werd aangesteld, dat de Commissie van Justitie herhaalde malen het ontwerp heeft onderzocht, namelijk op 14 en 21 Mei 1957, om het

nieteindelijk aan te nemen op 17 December 1957. Mag ik de heer De Gryse wijzen op het feit dat na de aanvaarding van het ontwerp door de Commissie, de achtbare verslaggever nog meer dan drie maanden nodig gehad heeft om zijn verslag neer te leggen? Dat hangt niet van mij af. Ik zie niet goed in hoe ik aan de verslaggever van het ontwerp een impuls had kunnen geven om hem zijn verslag vroeger te doen neerleggen. Het verslag werd neergelegd op 25 Maart.

De heer De Gryse. — Dat werd gedaan in andere zaken, Mijnheer de Minister.

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Ik veronderstel dat het zo is gebeurd, vermits ik herhaaldelijk heb aangedrongen. Het verslag werd neergelegd op 25 Maart 1958, dit wil zeggen drie of vier dagen geleden. Ik zal nog een poging doen vóór het einde van de legislatuur om het vóór de Senaat te brengen, en indien u met de impuls die u hebt, nog de kans ziet het in de Kamer de behandelen, dan zal ik u daarmee gelukwensen, en dan zult u beantwoorden aan uw wens en tegelijkertijd aan de mijne. Wat er ook van weze, ik meen dat ik ongetwijfeld heb gedaan wat ik toegezegd had.

Er blijft een punt dat u hebt aangeraakt en dat afhangt van de bevoegdheid van de heer Minister van Financiën, die daarstraks aanwezig was, de kwestie van het ontwerp betreffende de schadevergoedingen. Ik heb u gezegd dat ik sedert lang mijn advies heb uitgebracht betreffende dit ontwerp. Voor zover het geldelijke veroordelingen zijn die van mij afhangen, dit wil zeggen verbeurdverklaringen, en zomeer, heb ik regelmatig de zaken opgelost volgens de bestaande wetgeving, op voldoende wijze, meen ik.

De heer Voorzitter. — U hoeft niet te antwoorden, Mijnheer de Minister, aan de leden die niet aanwezig zijn.

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Ik zal gevolg geven aan de suggestie van de heer Voorzitter, en alleen antwoorden aan de leden die aanwezig zijn, maar de heer De Gryse is op de eerste rang van de toeschouwers, en ik zou hem graag zo uitvoerig mogelijk willen antwoorden.

De heer Voorzitter. — Ik zal het hem overmaken. (Men lacht.)

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Ik wil onmiddellijk een antwoord geven aan Mevr. Vanderveken, die insgelijks meerdere problemen heeft aangesneden, namelijk het eerste probleem dat haar aandacht heeft weerhouden is dat van de vrouwelijke agenten die in de administratie zijn opgenomen. Zoals zij het in herinnering heeft gebracht, heb ik het aantal agenten en officieren in de gerechtelijke politie opgedreven van drie tot negen, en alle schikkingen zijn genomen om dit tot een werkelijkheid te maken, dat wil zeggen, dat de nodige examens zullen worden ingericht en de benoemingen daarop onmiddellijk zullen volgen.

Zij heeft insgelijks gewezen op het belang van de wetgeving inzake kindbescherming. Ik zal doen zoals het achthaar lid, en over dat onderwerp spreken wanneer het ontwerp in deze kamer zal komen. Ik heb het wetsontwerp, dat levig is, vóór een paar weken in deze Kamer ter tafel neergelegd.

Mevr. Vanderveken heeft insgelijks gesproken over het centrum voor wetenschappelijk onderzoek van de oorzaken der jeugdellinkwentie. Ik zal haar eerst en vooral zeggen, dat het centrum niet een administratief gedeelte van mijn Ministerie uitmaakt, maar onder vorm van een V.Z.W.D. werd opgericht. De bedoeling is dat aan dat centrum vertegenwoordigers van de vier universiteiten van het land zouden kunnen medewerken. De administratie kan de voorzingsstaak, die het centrum opgenomen heeft niet zelf vervullen. De eerste resultaten door het studiecentrum bereikt schijnen bemoedigend te zijn. De vruchtbare samenwerking tussen de leden ervan werd bewezen ter gelegenheid van het colloquium dat zopas werd georganiseerd en waarop Mevr. Vanderveken heeft gezinspeeld. Daar werd een grondige en interessante studie gemaakt van de belangrijkste oorzaken der jeugdellinkwentie, wat, naar mijn mening, werkelijk van heel groot belang is voor de toekomstige wetgeving. De vorm, die aan deze vereniging gegeven werd, is betrekkelijk van weinig belang.

Ik zal aan Mevr. Vanderveken teneinde niet nutteloos de tijd van de vergadering in beslag te nemen, het detail over samenstelling en organisatie van het centrum schriftelijk mededelen.

Het verslag over het colloquium zal in volledige uitgave binnen weinige dagen medegedeeld worden. Een uitstekend verslag ervan is reeds verschenen in het weekblad *Le Journal des Tribunaux*, onder de handtekening van Mevr. Motte. Dit is natuurlijk slechts een samenvatting van deze bespreking.

Ik ga eveneens akkoord met de suggestie die door Mevr. Vanderveken gedaan werd : dat dit centrum een verslag zou uitgeven bij elk dienstjaar; verder dat hetzelfde zou gebeuren betreffende de werkzaamheden van de Dienst voor Kinderbescherming. Ik denk dat dit van groot belang kan zijn voor het volgen van de verdere ontwikkeling van dit zeer belangrijk probleem.

Mme Fontaine-Borguet. — Les membres de la Commission de la Justice et les membres suppléants ne pourraient-ils recevoir ces documents, Monsieur le Ministre?

M. Lilar, Ministre de la Justice. — Bien sûr, Madame.

Mme Fontaine-Borguet. — Ce serait très intéressant; ce sont des études qu'on ne connaît pas toujours.

M. Lilar, Ministre de la Justice. — Très volontiers.

Mme Fontaine-Borguet. — Merci, Monsieur le Ministre.

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Ik zie dat Mevr. De Riemaecker aanwezig is. Zij heeft mij vier vragen gesteld, en ik zal haar dus op die vier vragen antwoorden.

De eerste vraag betreft artikel 28, 3°, van het budget betreffende de aanpassing van de toelagen aan de privé-instellingen.

In de loop van het jaar 1957 is een verhoging van 10 f. h. toegekend, met uitwerking vanaf 1 Januari 1957 voor de privé-instellingen; van 6 f. h. voor de zelfstandige homes van halve vrijheid.

Mevr. De Riemaecker mag overtuigd zijn dat ik niet wens daarbij te blijven. De interministeriële commissie door mij ingesteld met het oog op de studie van het probleem der onderhoudsprijzen, heeft als advies uitgebracht voortaan de onderhoudsprijzen te binden aan het indexcijfer. Zij stelt voor een nieuwe verhoging van 5 f. h. toe te passen van 1 Januari 1958 voor de privé-instellingen. Dit zijn twee maatregelen die door deze commissie werden voorgesteld en die ik aan het begrotingscomité onderworpen heb. Ik denk niet dat zij voldoende zijn, maar ze zijn toch weer een stap in de goede richting. Deze voorstellen werden reeds op 15 Februari van dit jaar aan de Minister van Financiën overgemaakt met verzoek het begrotingscomité daarvan te vatten.

De tweede vraag die door Mevr. De Riemaecker werd gesteld, betreft het kader van het centraal bestuur van de kindbescherming.

Op 28 September 1955 werd een ontwerp van kader voor de kindbescherming aan de inspectie van Financiën overgemaakt. Het advies werd gegeven op 30 December 1955. De syndicale commissie heeft haar advies uitgebracht op 28 Februari 1956, en het begrotingscomité-ambtenaren heeft eindelijk een gunstig advies aan dat ontwerp van nieuw kader gegeven. Het werd reeds onderzocht in het ministerieel begrotingscomité, tijdens twee zittingen van 13 December 1957 en 17 Januari 1958, en ik hoop binnen kort tot een verwezenlijking van het ontwerp te kunnen komen.

Mevr. De Riemaecker-Legot. — Mijnheer de Minister, met welke kredieten zult u het nodige doen in verband met deze eerste twee vragen? Uw begroting van 1958 voorziet immers niets.

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Wanneer het kader zal zijn vastgesteld, moeten bijkomende kredieten worden gestemd.

Mevr. De Riemaecker-Legot. — Maar wat zult u doen tijdens het dienstjaar 1958?

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Ik herhaal dat zo nodig bijkredieten zullen worden gestemd nadat het kader zal zijn vastgelegd.

Mevr. De Riemaecker-Legot. — Dan zullen we nog lang mogen wachten!

De heer Lilar, Minister van Justitie. — De derde vraag van Mevr. De Riemaecker betreft het gesticht te Brugge, waaraan door de leden van de Commissie van Justitie voor een paar jaren een bezoek werd gebracht. Zij hebben kunnen vaststellen dat daar door het personeel loffelijke pogingen worden gedaan om in dat akelig gebouw toch iets te kunnen verwezenlijken. Ik geloof dat daar werkelijk iets werd bereikt. Dat wil nochtans niet zeggen dat het voldoende is en ik ben de eerste om het tegenovergestelde te beweren. Ik durf zeggen dat ik genoeg heb gevochten om uit dat gebouw te geraken. Het principe werd aangenomen dat een nieuw gebouw moest worden opgericht in de omstreken van Brugge. Ik wacht op de nodige kredieten om de werkzaamheden een aanvang te laten

nemen. De plannen liggen klaar om daar een pavillonaal gesticht op te richten, dat het afschuwelijke gebouw van Brugge moet vervangen.

Mevr. De Riemaecker-Legot. — Moeten deze kredieten van Openbare Werken komen? Daar werd immers niets voorzien!

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Neen, daar werd niets voorzien, maar, wanneer de kredieten nodig zullen zijn, zullen zij eveneens worden aangevraagd.

De heer De Paepe. — Dan zal het wel de volgende regering zijn die ervoor kan zorgen!

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Vermoedelijk. U ziet wel hoe bescheiden ik ben. (Gelach.)

De laatste vraag betreft het kader van de afgevaardigden bij de kindbescherming. Aangaande het aantal, kan ik zeggen dat ik het tijdens deze legislatuur van 60 op 69 heb gebracht. Sindsdien heb ik aan de magistraten gevraagd mij voorstellen te doen voor een definitief kader. Ik ben akkoord met Mevr. De Riemaecker om te zeggen dat het huidige kader onvoldoende is. Ik meen dat het definitief kader moet worden vastgelegd met het oog op de algemene hervorming van de wet op de kindbescherming.

Mme Fontaine-Borguet s'est occupée de plusieurs questions qui, dans une certaine mesure, ont fait déjà l'objet d'une réponse à l'occasion d'autres interventions traitant du même sujet.

En ce qui concerne la question des dépôts d'épargne de la femme mariée, je crois qu'elle aura trouvé, dans l'intervention du rapporteur de ce projet, M. Rombaut, une réponse à laquelle je me rallie entièrement et qui est conforme au texte voté.

Je puis dire, en ce qui concerne le problème de la femme mariée, que les textes votés par la Chambre sont devenus une loi par l'adhésion du Sénat aujourd'hui même, et qu'ils seront soumis très prochainement à la sanction royale.

Mme Fontaine-Borguet. — C'est une amélioration incontestable!

M. Lilar, Ministre de la Justice. — Ces textes ont été votés aujourd'hui par le Sénat.

Mme Fontaine-Borguet. — Je vous en remercie.

M. Lilar, Ministre de la Justice. — En ce qui concerne les auxiliaires sociales, je comprends l'insistance de Mme Fontaine-Borguet. Je regrette que, dans l'ensemble, ce problème n'ait pas reçu de solution suffisante. Vous savez que les barèmes que j'ai proposés sont plus favorables que ceux en vigueur dans d'autres services. Je ne dis pas qu'ils soient suffisants, mais, dans une certaine mesure, ils sont plus favorables.

Je crois que l'idée qui domine la question, c'est qu'on souhaite que le régime des assistantes sociales soit soumis à une conception d'ensemble. Je crois me rappeler qu'après le vote du précédent budget, vous avez pris contact avec l'Administration générale pour régler ce problème. Vous pouvez compter sur moi.

Mme Fontaine-Borguet. — Je voudrais vous demander de vous mettre en rapport avec MM. les Ministres de l'Instruction publique et de la Santé publique, — au besoin avec M. le Premier Ministre, — pour qu'une solution définitive soit apportée au problème, tant pour le reclassement que pour les barèmes.

M. Lilar, Ministre de la Justice. — Je m'y efforcerai.

M. Demuyter a parlé de l'incivisme et il a insisté pour que soit maintenue la rigueur de l'article 123sexies, ce qui prouve que toutes les opinions sont représentées dans cette Chambre.

Il a demandé que soit examinée la situation de la police judiciaire. Je reconnais volontiers avec lui que les problèmes de la police judiciaire doivent être mis au point. Il s'agit, comme d'autres intervenants l'ont rappelé, d'un corps de police d'élite. Il faut lui maintenir cette qualité et il faut, dans toute la mesure du possible, le renforcer.

Je puis rassurer M. Demuyter et lui dire que les observations très fouillées qu'il a présentées seront examinées avec beaucoup de diligence.

M. Demuyter. — Merci!

M. Lilar, Ministre de la Justice. — Il s'est occupé ensuite de la situation du commissaire de police en chef de la police judiciaire près le parquet du tribunal de première instance de Gand. Ici, je dois lui rappeler qu'un commissaire en chef ne se désigne que sur proposition du procureur général.

Le procureur général près la Cour d'appel de Gand a fait, il y a quelque temps, une proposition tendant à faire nommer à ce poste un fonctionnaire qui n'a pas été désigné parce qu'il ne remplissait pas les conditions réglementaires. J'attends une nouvelle proposition, car le Ministre de la Justice ne peut pas présenter la nomination au Roi si le procureur général ne lui a pas fait de proposition valable.

M. Delwaide est absent. Je lui répondrai donc par écrit.

M. Rombaut, lui, est présent, et cette fois encore a accordé toute son attention au problème des greffiers.

De heer Rombaut heeft, meen ik, zijn voldoening tot uiting gebracht, omdat het statuut van de griffiers een werkelijkheid is geworden. Hij weet dat het niet zo eenvoudig is geweest. Het is waar dat deze wet op zichzelf niet tot een definitief resultaat kan leiden, wanneer geen aanvullende schikkingen worden genomen, én onder de vorm van wetten, én onder de vorm van koninklijke besluiten.

Ik kan hem verzekeren dat dit binnen de kortst mogelijke tijd zal geschieden, met inachtneming van de belangen van de griffiebedienden en van het griffiepersoneel, dat eveneens onze aandacht verdient.

Je dirai quelques mots relatifs à l'intervention de M. Philippart. Celui-ci a évoqué dans son exposé tous les problèmes que le législateur n'a pas résolus ou dont la solution ne lui a pas donné satisfaction. Il a mentionné aussi que, dans le pays, il s'est établi, dans certains domaines, des pratiques qui ne sont pas conformes à la loi.

Je voudrais lui dire que, personnellement, quel que soit le sujet traité, je suis d'accord avec lui pour exiger que les lois soient respectées. Pour ma part, j'estime que, dans tous les domaines, la meilleure solution est d'avoir des lois libérales et généreuses qui ne soient pas tâtonnantes. Mais, une fois ces lois votées, il faut les respecter. Ce ne fut pas le cas pour la plupart des sujets qui ont été évoqués par l'honorable membre. Nous devons, certes, tant au gouvernement qu'au parlement, entrer dans la voie d'une stricte légalité.

M. Philippart ne s'attendait sans doute pas de ma part à une autre déclaration.

Un effort législatif doit donc être fait pour adapter ces divers problèmes aux nécessités de la morale et de nos habitudes nationales, et de la façon la plus large et la moins étriquée possible, puis, il faut faire respecter la loi. Voilà quel est mon point de vue dans ces diverses questions pour lesquelles M. Philippart ne s'attend sans contester pas à ce que je lui apporte actuellement la solution à cette tribune. (*Applaudissements sur les bancs libéraux et socialistes.*)

M. le Président. — Comme il n'y a plus d'orateurs inscrits, je déclare la discussion générale close.

Daar er geen sprekers meer ingeschreven zijn, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Voici maintenant les articles du projet de loi contenant le budget :
Ziehier de artikelen van het wetsontwerp houdende de begroting :

TITRE 1er. — Dépenses ordinaires.

Article 1er. Il est ouvert pour les dépenses ordinaires du Ministère de la Justice, afférentes à l'exercice 1958, et énumérées au tableau ci-annexé, des crédits s'élevant à la somme de 1 833 978 000 francs.

TITRE I. — Gewone uitgaven.

Artikel 1. Voor de aan het dienstjaar 1958 verbonden en in hierbijgaande tabel opgesomde gewone uitgaven betreffende het Ministerie van Justitie, zijn kredieten geopend die de som van 1 miljard 833 978 000 frank belopen.

— L'article 1er est adopté avec le tableau.

Artikel 1 wordt met de tabel aangenomen.

(*Les articles du tableau figurent en annexe aux Annales parlementaires du Sénat du 13 mars 1958. — De artikelen van de tabel verschijnen in bijlage aan de Parlementaire Handelingen van de Senaat, van 13 Maart 1958.*)

Art. 2. In afwijking van artikel 15 van de wet van 29 October 1846, op de inrichting van het Rekenhof, mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 750 000 frank verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen van het departement.

Door middel van deze voorschotten mogen de buitengewone rekenplichtigen van het departement, benevens de kleine uitgaven, de schuldvorderingen betalen die niet hoger zijn dan 10 000 frank.

Art. 2. Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des Comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 750 000 francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires du département.

Au moyen de ces avances, les comptables extraordinaires du département peuvent, indépendamment des menues dépenses, effectuer les paiements des créances ne dépassant pas 10 000 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. Il pourra être mis provisoirement et dès l'ouverture de l'exercice, à la disposition :

a) Du caissier du *Moniteur belge* et des comptables des prisons à Forest, Saint-Gilles et Centrale à Louvain, et des commissaires en chef aux délégations judiciaires à Bruxelles et à Liège, des avances de fonds n'excédant pas 1 000 000 de francs;

b) Du comptable de l'administration centrale chargé du paiement des menues dépenses de l'Ordre judiciaire, des avances de fonds n'excédant pas 4 000 000 de francs.

Art. 3. Er kunnen voorlopig en dadelijk bij de opening van het dienstjaar, geldvoorschotten ter beschikking worden gesteld :

a) Van de kassier van het *Belgisch Staatsblad* en van de rekenplichtigen der gevangnissen te Vorst, Sint-Gillis en der Centrale Gevangenis te Leuven en van de hoofdcommissarissen bij de rechterlijke opdrachten te Brussel en te Luik, geldvoorschotten die 1 000 000 frank niet overschrijden.

b) Van de rekenplichtige van het hoofdbestuur belast met de betaling der kleine uitgaven van de rechterlijke macht, geldvoorschotten die 4 000 000 frank niet overschrijden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Dadelijk bij de opening van het dienstjaar zullen kredieten kunnen geopend worden voor de rekenplichtige van het bestuur der strafinrichtingen, belast met het betalen van de dringende uitgaven betreffende de voeding en het onderhoud van de gedetineerden en geïnterneerden.

Art. 4. Des crédits pourront être ouverts, dès l'ouverture de l'exercice, au comptable de l'administration des établissements pénitentiaires chargé du paiement des dépenses urgentes relatives à la nourriture et à l'entretien des détenus et internés.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. Vu le caractère urgent des dépenses, et par dérogation à l'article 15 de la loi du 29 octobre 1846, des avances de fonds pourront être consenties, dans les limites fixées par l'article 2 de la présente loi, en vue du paiement des secours et allocations à caractère social, ainsi que des allocations en faveur des cercles culturels et sportifs créés parmi le personnel du Ministère de la Justice.

Art. 5. Gezien het spoedeisend karakter van de uitgaven, en bij afwijking van artikel 15 van de wet dd. 29 October 1846, zullen geldvoorschotten kunnen toegestaan worden binnen de bij artikel 2 van deze wet vastgestelde perken, met het oog op de uitbetaling van hulpelden en toelagen met sociaal karakter, alsmede van toelagen ten gunste van de cultuur- en sportkringen opgericht onder het personeel van het Ministerie van Justitie.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Gezien de uitgaven menigvuldige en belangrijk zijn, en in afwijking van artikel 15 der wet van 29 October 1846, zullen geldvoorschotten kunnen toegestaan worden binnen de bij artikel 2 van deze wet vastgestelde perken, met het oog op de uitbetaling van vergoedingen die werkelijke lasten dekken aan de leden van de gerechtelijke politie en van de buitendiensten van de Veiligheid van de Staat die tot dergelijke uitschotten verplicht zijn.

Art. 6. Vu le caractère fréquent et important des dépenses, et par dérogation à l'article 15 de la loi du 29 octobre 1846, des avances de fonds pourront être consenties dans les limites fixées par l'article 2 de la présente loi, en vue du paiement d'indemnités couvrant des charges réelles aux membres de la police judiciaire et des services extérieurs de la Sûreté de l'Etat astreints à pareils débours.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. Par dérogation à l'article 20 de la loi du 15 mai 1846 sur la comptabilité de l'Etat, le Ministre de la Justice est autorisé à accorder des provisions aux avoués, experts et huissiers qui interviennent pour compte de son département.

Art. 7. In afwijking van artikel 20 van de wet van 15 Mei 1846 op de rijkscomptabiliteit, wordt de Minister van Justitie gemachtigd provisie te verlenen aan de pleitbezorgers, deskundigen en deurwaarders die voor rekening van zijn departement optreden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. In afwijking op artikel 20 der wet van 15 Mei 1846 op de rijkscomptabiliteit, kunnen voorschotten tot een maximumbeloop van 12 000 000, 3 000 000 en 2 000 000 frank respectievelijk worden toegekend aan de rijksweldadigheidskoloniën te Merksplas, aan de rijksweldadigheidskoloniën te Wortel en aan de rijksweldadigheids-geschieden te Sint-Andries-bij-Brugge, in mindering op de aan die inrichtingen voor het onderhoud van de kolonisten en gedetineerden verschuldigde bedragen.

Art. 8. Par dérogation à l'article 20 de la loi du 15 mai 1846 sur la comptabilité de l'Etat, des avances d'un montant maximum de 12 000 000, 3 000 000 et 2 000 000 de francs pourront être allouées respectivement aux colonies de bienfaisance de l'Etat à Merksplas, aux colonies de bienfaisance de l'Etat à Wortel et aux établissements de bienfaisance de l'Etat à Saint-André-lez-Bruges, à valoir sur les sommes dues à ces établissements pour l'entretien des colons et détenus.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 9. Les dépenses prévues à la section I « Ministère de la Justice proprement dit », article 28-3, pourront s'effectuer au moyen d'avances de fonds excédant 200 000 francs par juridiction et dont l'emploi sera justifié dans le délai de trois mois.

Les sommes dues à des particuliers du chef d'entretien et d'éducation des mineurs qui leur sont confiés en vertu de la loi sur la protection de l'enfance peuvent être liquidées sur états approuvés par les juges des enfants, les procureurs du Roi et les procureurs généraux, en ce qui concerne les mineurs relevant de leur juridiction.

Art. 9. De uitgaven voorzien in sectie I « Eigenlijk Ministerie van Justitie », artikel 28-3, zullen kunnen gedaan worden door middel van geldvoorschotten welke 200 000 frank per rechtsmacht overschrijden en waarvan de aanwending moet verantwoord worden binnen de tijd van drie maanden.

De bedragen verschuldigd aan private personen wegens onderhoud en opvoeding der minderjarigen die hun werden toevertrouwd op grond van de wet op de kindbescherming, kunnen vereffend worden op staten goedgekeurd door de kinderrechtshouders, de procureurs des Konings en de procureurs-generaal wat betreft de minderjarigen die onder hun rechtsmacht geplaatst zijn.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. De bij artikel 21 en 22-7 bedoelde toelagen zullen bij besluit toegekend worden. Verantwoording van het aanwenden dier toelagen moet aan de Minister van Justitie gedaan worden.

Art. 10. Les subsides visés aux articles 21 et 22-7 seront alloués par arrêté. Justification de l'emploi de ces subsides sera fournie au Ministère de la Justice.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Le vote nominatif sur l'ensemble de ce projet de loi aura lieu ultérieurement.

De naamstemming over het geheel van dit wetsontwerp zal later plaatshebben.

DÉPÔT DE RAPPORT. — INDIENING VAN EEN VERSLAG.

M. Housiaux. — J'ai l'honneur de déposer sur le bureau de la Chambre le rapport sur les projets de loi contenant : a) le budget ordinaire du Congo belge et du Ruanda-Urundi pour l'exercice 1958; b) le budget des recettes et des dépenses extraordinaires du Congo belge et du Ruanda-Urundi pour l'exercice 1958.

Traduction :

De heer Housiaux legt ter tafel het verslag over de wetsontwerpen houdende : a) de gewone begroting van Belgisch Congo en van Ruanda-Urundi voor het dienstjaar 1958; b) de begroting der buitengewone ontvangsten en uitgaven van Belgisch Congo en van Ruanda-Urundi voor het dienstjaar 1958.

— Impression et distribution.

Drukken en ronddelen.

INTERPELLATION DE M. WAGEMANS A M. LE MINISTRE DE LA JUSTICE ET ÉVENTUELLEMENT A M. LE MINISTRE DE L'INTÉRIEUR « SUR LA CAUSE ET LES MOTIFS DE L'INTERVENTION DE LA BRIGADE SPÉCIALE DE RECHERCHES ET DE LA GENDARMERIE A GAND, DANS LA NUIT DU 8 AU 9 MARS 1958, SUIVIE DE L'EXPULSION DE PLUS D'UNE CENTAINE D'ÉTRANGERS, AINSI QUE SUR LES CIRCONSTANCES DE CETTE INTERVENTION ».

Discussion.

INTERPELLATIE VAN DE HEER WAGEMANS TOT DE HEER MINISTER VAN JUSTITIE EN ZO NODIG OOK TOT DE HEER MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN « OVER DE OORZAAK EN DE AANLEIDING VAN HET OPTREDEN VAN DE BIJZONDERE ONDERZOEKSBRIGADE EN DE RIJKS-WACHT TE GENT, IN DE NACHT VAN 8 OP 9 MAART 1958, GEVOLGD DOOR DE UITWIJZING VAN MEER DAN HONDERD BUITENLANDERS, ALSOOK OVER DE WIJZE VAN OPTREDEN ».

Bespreking.

M. le Président. — Nous abordons à présent l'interpellation de M. Wagemans à M. le Ministre de la Justice et éventuellement à M. le Ministre de l'Intérieur « sur la cause et les motifs de l'intervention de la brigade spéciale de recherches et de la gendarmerie à Gand, dans la nuit du 8 au 9 mars 1958, suivie de l'expulsion de plus d'une centaine d'étrangers, ainsi que sur les circonstances de cette intervention. »

Wij gaan thans over tot de interpellatie van de heer Wagemans tot de heer Minister van Justitie en eventueel tot de heer Minister van Binnenlandse Zaken « over de oorzaak en de aanleiding van het optreden van de bijzondere onderzoeksbrigade en de rijks-wacht te Gent, in de nacht van 8 op 9 Maart 1958, gevolgd door de uitwijzing van meer dan honderd buitenlanders, alsook over de wijze van optreden ».

Het woord is aan de heer Wagemans.

De heer Wagemans (1). — Ik zou, vóór ik mijn interpellatie ontwikkel, een paar punten van de begroting willen aanraken. Het is mij opgevallen, dat in vele kleine rechtbanken de onderzoeks-rechter gevraagd wordt als rechter, om te zetelen in zaken ten gronde, zelfs in zaken waarin hij als onderzoeksrechter is opgetreden. Ik weet dat de wetgeving niet toelaat een dergelijk magistraat te wraken. Nochtans u zult akkoord gaan, Mijnheer de Minister, dat een onderzoeksrechter, die de inhechtenisneming gevraagd heeft of de bekrachtiging ervan, hoe rechtschapen hij ook zij, toch nog moeilijk, onbevooroordeeld, als rechter kan zetelen.

En ander punt : het zou goed zijn indien met de werken in het Antwerpse paleis van justitie, en vooral in de cellen, snel een aanvang werd gemaakt.

En nu mijn interpellatie.

Ik heb gearzeld alvorens te interpelleren over wat er is gebeurd te Gent, in de nacht van 8 op 9 Maart. Ik heb het toch gedaan, omdat hier een mentaliteit tot uiting kwam, die, mijns inziens, verderfelijik is.

Uit de gegevens, verschaft door de heer De Gryse, bleek dat 350 000 mensen verdacht werden van incivismisme, plus al de mensen, die op de lijst van de auditeur kwamen. Als men er de gezinnen van die personen bij telt, komt men tot astronomische cijfers. Dan is één Belg op acht een « inciviek »!

Dat volstaat, mij dunkt, om de schromelijke overdrijving te onderstrepen.

(1) Overgenomen uit het *Beknopt Verslag*. (Beslissing van de K. d. V. dd. 11 Maart 1896.)

Tussen degenen die gestraft zijn, is er een categorie van personen waarvoor men, welke ideologie men ook aankleeft, eerbied mag hebben. Ik bedoel zij die hun leven hebben ingezet aan het Oostfront om er te strijden tegen het communisme. Onder hen zijn er heel wat verminkten en geamputeerden, die van nergens hulp krijgen. Het is verklaarbaar dat de Belgische Staat hen geen kunstledematen verschaft. Maar zij moeten toch van ergens hulp krijgen.

Wanneer die mensen zich willen rehabiliteren, moeten ze kunstledematen hebben. Zij hebben enkele verenigingen opgericht, ware mutualiteiten. Die staan in betrekking met Duitse organisaties, omdat in sommige gevallen een financiële tussenkomst van de Duitse overheid mogelijk is. Uit die contacten zijn vriendschapsbanden ontstaan. Die vrienden zijn op 8 Maart in Gent samengekomen. Er werd een bal ingericht. Alles verliep normaal, tot de rijkswacht plots de zaal binnenviel, in volle uitrusting, alsof het een aanval in regel gold. De rijkswachters waren verbaasd op een gewoon bal te komen en hebben nog getracht de gerechtelijke autoriteiten op te bellen, om te vragen of er geen vergissing was begaan. Maar het was Zaterdagavond en men vond niemand. Dus ging de zaak verder.

Welnu, elke buitenlander die aanwezig was, werd opgeleid naar de rijkswachtkazerne. Daarna kregen zij, van de burgemeester van Gent, meen ik, een schriftelijk bevel om onmiddellijk, d. i. uiterlijk op 9 Maart 1958, het land te verlaten. Zuiver juridisch bracht dit mee dat al de betrokkenen vier en wintig uur tijd kregen om het land te verlaten. In plaats daarvan, heeft men hen onmiddellijk naar de grens gebracht en uitgewezen onder geleide van de rijkswacht.

Het doel van het bal kon zulk optreden niet rechtvaardigen. Ik vraag me af hoe het mogelijk is dat er een collectief bevel van uitwijzen kan worden afgeleverd. Ik geef toe dat de rijkswacht na het eerste hardhandig optreden, hoffelijk is geweest. Daarover gaat het niet. Wel echter over de mentaliteit die uit dit optreden is gebleken. Die mentaliteit is gevaarlijk.

Wij leven in 1958. De internationale verhoudingen ondergingen een diepe wijziging. West-Duitsland is onze N.A.T.O.-landgenoot. Ons leger staat onder het bevel van een Duitse generaal, die door de Koning en onze Minister van Landsverdediging wordt ontvangen. Is het optreden te Gent wel overeen te brengen met die politiek van Belgisch-Duitse verbondenheid?

De Minister heeft steeds het recht een ongewenste vreemdeling uit te wijzen. Maar waren het in dit geval wel ongewenste vreemdelingen? Het optreden van de politie heeft in Duitsland opschudding verwekt juist op een ogenblik dat wij propaganda maken voor de Wereldtentoonstelling. Ik lees in een ernstig Duits blad wat volgt. Ik lees het in de oorspronkelijke taal voor, omdat het Duits toch ook één van onze nationale talen is :

« Dass die belgische Polizei mit ehemaligen deutschen Soldaten (vor allem, wenn sie in der Waffen-SS waren) nicht viel im Sinn hat, lässt sich denken. Dass sie Kameradschaftstreffen über die Grenzen hinweg fürchtet, auch wenn es sich nur um Wohltätigkeitsfälle handelt, lässt sich nicht verhindern. Dass die belgische Polizei aber im tiefsten Frieden mit Stahlhelm und aufgepflanztem Bajonett Angehörige eines verbündeten N.A.T.O.-Landes — darunter Frauen und Schwerebeschädigte — wie Verbrecher abschiebt, lässt sich weder entschuldigen noch rechtfertigen, mögen die Ressentiments noch so gross sein. »

De Duitse pers begrijpt best dat er ressentiment bestaat in België. Zij is niet onredelijk. Ook wij mogen niet onredelijk zijn en bij voorbeeld de Vlaamse Oostfrontsoldaten in het S.S.-legioen Vlaanderen verwarren met de S.S.-politie. Daarom meen ik dat de Minister ons hier een uitleg verschuldigd is.

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouwen, Mijne Heren, indien ik een ogenblik had moeten twijfelen aan de gegrondheid van de maatregel die ik genomen heb toen ik bevel heb gegeven deze vreemde S.S.-mannen terug naar de grens te leiden, indien ik daar naar een ogenblik had moeten aan twijfelen, dan zou zeker de uiteenzetting van de achtbare heer Wagemans die twijfel onmiddellijk hebben verdreven.

Ik ben zinnens enkel de feiten voor de Kamer uiteen te zetten, maar het is me totaal onmogelijk mijn verbazing niet uit te drukken, wanneer ik hier op deze tribune, door een lid van deze Kamer hoor zeggen dat hij in zijn geest de Oostfrontstrijders, dat wil zeggen de jongens die zich gedurende de oorlog aan de kant van de vijand hebben geschaard, dan wanneer onze mensen werkelijk de grootste inspanning deden die wij allen kennen, gelijkstelt met de weerstanders.

De heer Wagemans. — Dat heb ik niet gezegd.

De heer Lilar, Minister van Justitie. — Ik heb zeer aandachtig geluisterd naar uw redevoering. Ik heb nooit in deze problemen een uiterste houding aangenomen, en dat weet u, en ik neem aan dat, wanneer men de fout moet beoordelen van hem die naar het Oostfront trok, men zeer goed zijn idee kan verstaan, als de schuld van iemand die dan toch zijn leven waagt, schuld die veel kleiner is dan voor andere feiten, die gedurende de oorlog werden bedreven. Maar wanneer gij hier komt zeggen, en ik vraag mezelf af hoe ge daar een ogenblik aan gedacht hebt, dat die mensen, die werkelijk aan de kant van de vijand, volop in de oorlog zijn vertrokken om zich daar dienstig te stellen als S.S.-mannen, moeten worden gelijkgesteld met de besten onder ons, laat mij u dan zeggen, Mijnheer Wagemans, dat dit alles te boven gaat.

Laten wij nu in het licht van die mentaliteit, die de uwe schijnt te zijn, even spreken van hetgeen aanleiding heeft gegeven tot uw interpellatie. Wat is er gebeurd? Er bestaan een paar organisaties van S.S.-mannen, gewezen Oostfrontstrijders in België. Deze organisaties staan onder leiding van enkele mensen die veroordeeld werden om gedurende de oorlog de wapens te hebben opgenomen tegen België.

Voor de vriendenkring Snyssens, zie ik dat de leider en de secretaris alle twee veroordeeld werden om wapens tegen België te hebben opgenomen. In de andere kringen, met dezelfde bedoeling, vinden we een voorzitter, twee beheerders, vijf jaar, vijftien jaar, achttien jaar, twintig jaar en vijftien jaar, om hun land gedurende de oorlog te hebben verraden. Dat zijn diegenen die uitnodigen, die bals en spreekbeurten inrichten, die aanleiding hebben gegeven tot deze inval. Die mensen nodigen vrienden uit, andere veroordeelden, andere S.S.-mannen. Dat dit nu mensen zijn van hier, dat die samen willen bijeenkomen, willen dansen, tot daar. Ons land is werkelijk een gelukkig land, waar gewezen verraders en andere veroordeelden er mogen aan denken bijeen te komen om te dansen. Laat ons het dan niet erger maken met die mensen slecht te willen behandelen. Dansen en spreekbeurten houden, moet hun toegelaten worden. Maar waar ik u niet kan volgen, Mijnheer Wagemans, is, wanneer diezelfde S.S.-mannen uitnodigingen sturen naar andere veroordeelden, tevens vreemdelingen, om hier bij ons het centrum uit te maken van die verradersbijeenkomsten.

Wie hebben zij uitgenodigd? Een tiental Nederlanders, waarvan zes veroordeelde politieke delinquenten, drie echtgenoten van drie van deze mensen, en een zeer jonge man. Dat zijn hun genodigden, en daarbij een honderdtal Duitse S.S.-mannen. Die komen dan bijeen te Gent om spreekbeurten te houden en te dansen.

Dan zeg ik u heel eenvoudig, Mijnheer Wagemans, wij moeten vandaag die toestand niet duiden. Laat uw vrienden en S.S.-mannen van het Oostfront, waar u zoveel sympathie voor hebt, vergaderen, dansen. Maar wanneer gij bij ons de Duitse S.S.-mannen gaat bijeen trommelen, de Hollandse veroordeelden gaat bijeen trommelen om die mensen, met de mentaliteit die hun eigen is, een vergaderingsavond te laten doorbrengen, dat gaat niet.

Wanneer ik vernomen heb dat die Snyssenskring te Gent een dergelijke avond ging inrichten, waar gedanst zou worden en spreekbeurten zouden gehouden worden samen met Duitse vooraanstaande S.S.-mannen, die in de oorlog een zekere vermaardheid hebben verkregen en die Nederlandse S.S.-veroordeelden, heb ik eenvoudig gezegd : Laten wij de zachtste maatregel nemen die kan genomen worden. Laten wij die mensen terug naar de grens brengen. Ik heb zelfs geen ministerieel besluit van uitwijzing genomen. Ik heb het recht, zoals u weet, wanneer een vreemdeling hier komt, in voorwaarden die volgens mij moeten vermeden worden, die mensen terug aan de grens te zetten. Ik heb ze heel eenvoudig en zonder het minste geweld terug in hun cars doen stoppen en laten terugbrengen naar hun respectievelijke grenzen.

Dat is alles wat er gebeurd is. Die mensen hebben zelfs geen uitwijzingsbevel gekregen. Zij kunnen gerust uitgenodigd worden om naar de Wereldtentoonstelling te komen. Zij zijn niet het voorwerp van een uitwijzing. Maar wanneer die mensen, die vreemdelingen met diegenen die veroordeeld werden voor oorlogsfeiten, hier een centrum willen vormen, zoals dat ingericht werd, zeg ik : Neen, dat is onbescheidenheid, dat is een totaal gemis aan takt, die mensen hebben wij niet nodig, ze moeten terug naar de grens, niets meer en niets minder.

Wanneer u zich afvraagt hoe men er in Duitsland over denkt, dan vraag ik u of u werkelijk meent dat de Duitsers en de Duitse overheid niet veel genoeg zien dat die kerels naar hier komen om te vergaderen met onze verraders en veroordeelden. Niet het minst! De Duitsers en de leiders van de Bondsrepubliek, die zeer graag en met recht goede verhoudingen met ons hebben, vragen niets beter dan dat hun mensen met onze degelijke burgers bijeenkomen en verbroederen in heel de mate van het mogelijke.

Vermits u een uittreksel uit de Duitse pers naar voren hebt gebracht, wil ik insgelijks een enkel uittreksel uit de Duitse pers voorlezen. Ik beschik over de originele versie en de vertaling in

het Nederlands. Deze tekst werd gepubliceerd in de *Frankfurter Rundschau* van 15 Maart laatstleden. Daarin beoordeelt men die toestand met zeer veel gezond verstand. Ik lees de vertaling :

« Dat de Vlaamse S.S.-mannen indertijd met de vijanden van hun land samen tegen hun eigen landgenoten hebben gevochten en dan ook meestal wegens landverraad tot hoge straffen werden veroordeeld, dat derhalve solidariteitsverhoudingen van Duitse met Belgische S.S.-mannen op Belgisch grondgebied een inmenging in de Belgische politiek is, of op zijn minst genomen een groot gemis aan takt betuigt, dat schijnt nog niet te zijn doorgedrongen tot de heren die met hun S.S.-aangelegenheden in het buitenland rondleuren. De Himmler-krijgers hebben trouwens nooit uitgeblonken door takt. »

Dat is de beoordeling, Mijnheer Wagemans, van de *Frankfurter Rundschau* van 15 Maart 1958 over de uitstap van die S.S.-mannen naar Vlaanderen.

Geloof mij, indien u, zoals velen onzer medeburgers, wenst dat geleidelijk de internationale verhoudingen steeds verbeteren, indien u wenst dat ook geleidelijk en stilaan diegenen, die fouten hebben begaan, in de maatschappij terug hun plaats vinden, nodig dan geen S.S.-mannen — ik spreek van de mensen over dewelke u het hebt, wel te verstaan — en geen veroordeelden van Nederland of Duitsland uit, om hier spreekbeurten te houden of bals bij te wonen. Laat ze in Duitsland, en u zult hun een grote dienst hebben bewezen. (*Handgeklap op de banken van de meerderheid en op een bank van de oppositie.*)

M. le Président. — Il n'y a plus d'orateurs inscrits.

M. Dejace. — Monsieur le Président, n'oubliez pas que mon collègue M. Terfve s'est fait inscrire dans ce débat.

M. le Président. — Excusez-moi, je croyais que vous vous contenteriez de la réponse du Ministre.

M. Terfve. — J'aurais préféré être consulté.

M. le Président. — La parole est à M. Terfve.

M. Terfve (à la tribune). — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, lorsque j'ai pris connaissance de l'annonce de l'interpellation de M. Wagemans...

M. Demuyter. — Vous vous êtes pincé. (*Rires.*)

M. Terfve. — ... je ne suis fait inscrire, ainsi que je l'ai dit au Président, à toutes fins utiles. Je ne suis pas atteint de la maladie des discours rentrés. Je ne désirais intervenir que s'il y avait lieu.

J'avoue que je me félicite d'avoir pris cette précaution. Je regrette que ce débat vienne à l'extrême fin d'une séance et même à l'extrême fin d'une session, à la veille des vacances.

Il eût été singulièrement instructif pour le parlement tout entier d'avoir vu se dérouler devant une Chambre pleine l'interpellation que M. Wagemans a osé présenter à la tribune.

M. Demuyter. — On aurait pu apprécier les réactions d'écoeurement.

M. Terfve. — Je ne considère pas M. Wagemans comme un fantaisiste et je ne m'indigne nullement de ce qu'il ait les idées qui sont les siennes. Je pense à ceux qui avant guerre ont été rexistes ou nationalistes flamands. Ils se trompaient, mais leur erreur était acceptable. Je pense même à ceux qui dans les primes débuts de la guerre ont conservé la même orientation. En ce moment, le bénéfice du doute pouvait peut-être encore jouer en leur faveur. Mais à partir d'un certain moment, pour ceux qui ont persévéré, ce fut autre chose, et les gens au nom de qui vous avez parlé aujourd'hui, Monsieur Wagemans, et que vous défendez, ceux-là un seul vocable peut leur convenir, celui de traître.

Ce serait trop facile, Monsieur Wagemans!

Avez-vous oublié ou ne savez-vous pas ce qui s'est passé avec les S.S. pendant la guerre? Il a des gens qui en conservent le souvenir ailleurs que dans la mémoire.

Il ne m'est pas souvent arrivé au cours des douze années durant lesquelles j'ai exercé mon mandat parlementaire de me prévaloir à un moment quelconque, soit dans mes discours, soit par des signes extérieurs, du rôle que j'ai joué pendant la guerre. Mais, après vous avoir entendu, je n'hésite pas à en faire état.

L'assimilation que vous avez faite, Monsieur Wagemans, entre les S.S. et les résistants est une de ces choses sur lesquelles on a envie de cracher. Les résistants que nous étions pendant la guerre, savez-vous ce qu'ils essayaient de faire? Ils essayaient d'abattre au coin d'une rue les S.S. dont vous prenez la défense. Ils l'ont fait et ils avaient raison de le faire!

Et ce n'est pas parce qu'il s'est écoulé quinze ans depuis lors que vous avez le droit de venir faire ici des assimilations quelconques entre S.S. et résistants. Et ce n'est pas non plus le déroulement actuel de la politique internationale qui vous donne ce droit.

On peut constater certaines maladresses, certaines fautes graves dans la politique présente, mais quand nous nous expliquons avec ceux qui les commettent, nous nous expliquons entre égaux, entre gens qui peuvent tenir le même langage.

Mais vous et vos amis, vous prévaloir de cela, c'est la preuve ou bien d'un cynisme exceptionnel ou d'une aberration qui dépasse les limites permises.

Monsieur Wagemans, croyez-vous vraiment que dans les rangs de la légion de l'Est pullulaient les grands idéalistes? Ne croyez-vous pas que les légionnaires étaient, pour les trois quarts, des mercenaires prêts à servir n'importe qui?

Vous vous frottez les mains de ce qu'ils aient été sur le front de l'Est et, comme vous l'avez dit tout à l'heure, qu'ils aient été faire, les premiers, directement et les armes à la main, la chasse aux communistes. Mais dans la fin de l'année 1944, quand se produisait le reflux de l'offensive von Rundstedt, ces mêmes hommes, ce n'était pas sur le front de l'Est qu'ils se battaient, c'était dans nos Ardennes, et c'était des gens de chez nous qu'ils torturaient ou abattaient bestialement.

S'il vous plaît, vous avez l'air moins vieux que beaucoup d'entre nous, mais ou vous avez la mémoire un peu défaillante ou on vous a mal appris l'histoire. Il n'est pas trop tard, Monsieur Wagemans, pour vous rafraîchir cette mémoire, car si elle fonctionnait correctement, vous ne viendriez pas prononcer le discours que vous avez fait, ici, aujourd'hui.

Je n'ai jamais été partisan, quant à moi, d'une répression brutale et dure et j'ai été mêlé de près, il y a quelques années, à ces questions. J'accepte que la chose ait été assez mal faite. Mais on ne dit pas toujours pourquoi elle a été mal faite. On ne dit pas toujours que l'on a exagérément poursuivi ou condamné certains, de façon à mieux tirer d'affaire ceux qui portaient les véritables responsabilités.

M. Gelders. — Qui sont toujours en vie!

M. Terfve. — C'est là le drame de la répression dans notre pays. Mais que la justice se soit appesantie lourdement sur les épaules de ceux qui avaient porté l'uniforme ennemi et qui avaient combattu à l'Est ou chez nous dans les rangs de l'armée hitlérienne, c'est très bien. Il y a trop de mes amis qui ont été torturés, qui sont morts dans les camps, qui ont été fusillés à cause de la dénonciation ou de l'intervention de vos amis S.S. combattant sous l'uniforme de l'armée allemande pendant la guerre.

Que la justice ait eu la main lourde, c'est très bien, c'est justice. Beaucoup d'entre eux sont d'ailleurs maintenant libérés; ils s'en sont relativement tirés à bon compte.

Vous voulez nous apitoyer sur le sort de certains d'entre eux, qui, blessés et ayant besoin de prothèses, organisent des réunions de bienfaisance. N'ayez pas le cœur trop tendre, il y a toujours bien des moyens et bien des gens disposés à leur venir discrètement en aide. Quand vous invitez dans des réunions les anciens compagnons d'armes des pays voisins où se reconstituent les organisations d'anciens S.S., ce n'est pas pour le plaisir de boire un pot ensemble ou d'évoquer les fastes militaires, c'est pour entretenir l'inquiétant esprit de corps qui était celui des mercenaires hitlériens. Cela, non. Que vos amis ne soient plus en prison, tant mieux pour eux; mais, de grâce, le maximum de discrétion! Leur seule préoccupation devrait être d'essayer de faire oublier ce qu'ils ont fait. Qu'on ne les pourchasse pas jusqu'à la fin de leurs jours, d'accord. Il y a là une mansuétude qui est de mise dans tout pays civilisé. Mais la mansuétude qu'on a à l'égard des coupables implique pour eux d'avoir un comportement à la mesure de la mansuétude, et non pas l'exhibitionnisme de la trahison.

Et surtout, — et j'en terminerai par là, — il est bien triste qu'il se soit trouvé un député belge, quinze ans après la libération, pour venir faire, à la tribune du parlement, l'apologie des S.S. et la honteuse exhibition que vous avez faite aujourd'hui. (*Applaudissements sur les bancs communistes, socialistes, libéraux et sur quelques bancs sociaux-chrétiens.*)

M. le Président. — La parole est à M. le Ministre de l'Instruction publique.

M. Collard, Ministre de l'Instruction publique. — Je m'excuse d'intervenir dans le débat, mais M. Verroken et moi avons-nous des chances de nous confronter?

M. le Président. — J'ai déjà conseillé d'ajourner le débat. Rien ne presse. C'est une affaire de papiers et de circonstances. Ce sera avant les élections. Le résultat sera exactement le même, que vous interveniez maintenant ou plus tard.

Het woord is aan de heer Verroken.

De heer Verroken. — Mijnheer de Voorzitter, ik zou alleen de zekerheid willen hebben dat mijn interpellatie nog vóór de verkiezing kan plaatshebben.

De heer Voorzitter. — Die zekerheid kan ik u geven.

De heer Verroken. — Maar het is reeds de derde maal dat mijn interpellatie verdaagd wordt.

De heer Voorzitter. — Ik heb mijn best gedaan om een plaats voor uw interpellatie op de agenda te vinden. Ik ben echter niet meester over de welsprekendheid van de parlementsleden. Ik zou zowel de leden van uw partij als de leden van onze partij willen verzoeken dat zij hun tussenkomst wat korter zouden maken en zouden inkrimpen, maar dat schijnt moeilijk te zijn.

Wanneer de heer Minister met de verdaging akkoord gaat, zal ik u met vreugde aanhoren, en ik maak mij sterk dat ik de nodige tijd voor uw interpellatie zal vinden.

De heer Verroken. — Ik ben akkoord dat mijn interpellatie op 15 April zou kunnen doorgaan.

M. Collard, Ministre de l'Instruction publique. — Je suis resté ici jusqu'à 6 h 30 m. Je veux bien rester jusqu'à 8 heures.

M. le Président. — Je vous propose d'ajourner le débat à la rentrée.

De heer De Paepe. — Dat zijn vijgen na Pasen!

M. le Président. — Nous l'ajournons? (*Interruptions diverses et colloques.*)

Het woord is aan de heer Kiebooms.

De heer Kiebooms (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Mevrouwen, Mijne Heren, ik betreur persoonlijk dat deze interpellatie werd gehouden, omdat zij de openbare opinie nogmaals prikkelt in de repressiebeoordeling. Maar, nu zij toch heeft plaatsgehad, denk ik dat ik het recht heb over het incident, dat te Gent is voorgekomen, mijn mening tot uiting te brengen.

Het ware veel beter geweest hadde men de feiten in de vergetel-hoek geduwd, en eenvoudig het incident in de bladen doen vermelden. Het zou daarmede gedaan zijn geweest.

Mijns inziens verdienen dergelijke incidenten niet de eer om in het parlement te worden naar voren gebracht, en vooral niet omdat het een ander effect heeft gehad, dat de achtbare heer interpellant waarschijnlijk heeft verwacht.

Wat de feiten zelf betreft, hierover zou ik openhartig mijn mening willen zeggen.

Vergaderingen van oud-Oostfrontstrijders, waar zij openlijk het karakter van oud-S.S.-legionnaires afficheren, kunnen vanzelfsprekend niet goedgekeurd worden.

Welke nu ook de persoonlijke opvattingen zijn geweest, wat ook de inzichten van de mensen zelf zijn geweest, welke hun gedrag is geweest, zij hebben misdaan, en zij moesten toch gestraft worden. De gemeenschap kan immers niet dulden dat in een periode, waarin het land door een buitenlandse vijand wordt overvallen, landgenoten zonder de minste aanleiding de partij van de overvaller kiezen. Wij wensen ons niet te mengen in de binnenlandse toestand van Duitsland, maar in zover het nationaal-socialisme een politieke en wijsgerige doctrine uitmaakt, waarvan de uitstraling ook tot de naburige landen was doorgedrongen, hebben wij ze als democraten en als christenen openlijk met de meeste krachtadigheid bekampt. Erger werd het wanneer de nationaal-socialistische Staat een wereldoorlog ontkende, waarvoor het alleen de historische verantwoordelijkheid zal dragen, en die over de mensheid en over het Duitse volk zelf een catastrofe zonder weerga heeft verwekt.

Wanneer deze nazi's dan België binnenvallen en, na een korte periode van verdragzame heezing, tot de inschakeling van ons land in hun oorlogspolitiek willen overgaan, en daartoe beroep gaan doen op hun Belgische geestesverwanten, dan moet het niet verwonderen dat de weerstand als het ware op een spontane wijze te voorschijn treedt.

In een land dat zich eerbiedigt en een juist begrip heeft van de vaderlandsliefde zijner inwoners, heeft men tot plicht de soldaten, het georganiseerde leger, de vrijwilligers van de weerstand en de slachtoffers van hun vaderlandse plicht te eren en te huldigen. Dat land is ook verplicht degenen, die de hand geleend hebben aan de bezetter, en zij die deel hebben uitgemaakt van zijn militaire formaties, streng te straffen.

De openbare opinie kan dan ook moeilijk aannemen dat er vergaderingen worden belegd, waarvan zou kunnen afgeleid worden dat gewezen Oostfrontstrijders, die dan bovendien allen gewezen veroordeelden zijn, zich opnieuw zouden groeperen, met het doel het onvaderlandse werk van onder de oorlog te hernemen.

Indien dan daarenboven nog Duitse S.S.-lieden hier in ons land met hen komen verbroederen, dan moet men aanvaarden dat zo iets niet kan geduld worden, en dat de Minister van Justitie — gelijk dewelke — verplicht is hen doodeenvoudig over de grens te zetten.

Nu weet ik dat men mij onmiddellijk zal antwoorden dat het bal van de gewezen Oostfrontstrijders te Gent geen politiek doel had, maar alleen ingericht was met het oog op het verzamelen van gelden voor een solidariteitsfonds, bestemd om de getroffen kameraden te helpen.

Ik ben persoonlijk geneigd dit te aanvaarden, en ik geloof dat de gewezen Oostfrontstrijders — op dit ogenblik althans — geen politieke bedoelingen hebben, maar men zal toch aannemen dat velen wantrouwig staan tegenover hen, en dat de aanwezigheid van gewezen Duitse S.S.-lieden, die men in die hoedanigheid heeft uitgenodigd, niet in overeenstemming te brengen is met wat de goede nabuurschap tussen nationale Staten vereist.

Het zal dan ook niemand verwonderen dat de Duitse instanties niet alleen de handelwijze van Minister Lilar niet hebben afgekeurd, maar dat zij deze impliciet, indien niet uitdrukkelijk, hebben goedgekeurd.

Wij vinden de incidenten rond dit bal te Gent des te betreurenswaardiger omdat wij ons sedert jaren inspannen om de repressie-atmosfeer in België te saneren, en men moest toch voorzien dat een interpellatie als deze niet alleen in de Kamer, maar ook daarbuiten weer voor een groot gedeelte deze atmosfeer zou gaan bederven. Dat moest al een reden zijn om met dergelijke zaken niet hier voor de dag te komen. Maar wat ook is geschied, laten wij ons toch niet afleiden van deze zeer delikate doch nationale hoogstnoodzakelijke taak : de repressie eens en voorgoed van de baan te helpen.

Laten wij onze verantwoordelijkheid niet afwentelen met pathetische frazen van afkeuring der collaborateurs en verzet tegen iedere maatregel die van aard is de verzoening onder de burgers tot stand te brengen.

Ik wil bij deze gelegenheid eenvoudig, op zakelijke wijze, de aandacht van de Kamer vragen voor dit gedeelte van de repressieproblemen, dat betrekking heeft op de gewezen militaire collaborateurs met de vijand.

Ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om een andere zijde van dat probleem te belichten, en ik hoop dat men niet alleen zal luisteren naar mijn afkeurende woorden betreffende de incidenten en betreffende de houding van de gewezen Oostfrontstrijders, maar dat men ook zal willen luisteren naar enkele zakelijke positieve gegevens, die ons moeten toelaten dat probleem in zijn geheel te beschouwen.

Welk is het aantal van diegenen die militair hebben gecollaboreerd?

Naar redelijke schatting zou dat een 30 000-tal manschappen bedragen. Daarvan mogen wij aannemen dat er 20 000 zijn die eigenlijk in het Waalse of Vlaamse legioen of het Waffens S.S. hebben gestreden, de eigenlijke Oostfrontstrijders. De anderen zijn mensen die aan de organisatie Todt behoorden of andere diensten hebben bewezen, maar die niet in strijdende eenheden hebben plaatsgenomen.

Volgens het auditoraat-generaal, zijn er een 20 000 veroordelingen uitgesproken. Volgens zekere publicaties zouden er 7 000 à 8 000 gesneuvelden onder de militaire collaborateurs te tellen zijn, waarvan er minstens een vijfduizendtal gevallen zijn bij de Oostfrontstrijders. Dat maakt ongeveer een vierde op de 20 000 van diegenen die zich geëngageerd hebben, die in Rusland of elders in Duitsland gesneuveld zijn. Op dit ogenblik zijn er een duizendtal vermisten aangegeven, die denkelijk ook meestal zijn omgekomen. Er zouden 2 500 ernstig invaliden onder de Oostfrontstrijders in België zijn. Op dat ogenblik zijn er nog in de Russische concentratiekampen een tiental van deze oud-legionnaires.

Welnu, als men deze cijfers bekijkt en een ogenblik nadenkt, dan zal men begrijpen dat zulk een verschijsel een reeks problemen oproept :

- 1° In hoofde van de betrokken families;
- 2° In hoofde van de openbare besturen.

In hoofde van de betrokken families : Er zijn een reeks overledenen en vermisten, en dat roept een reeks moeilijkheden op van burgerlijke aard. Wat gebeurt er met de nalatenschap? Met het huwelijk? Met de goederen van de afwezigen? Ik weet wel dat voor deze problemen oplossingen zijn voorzien in ons Burgerlijk Wetboek, maar dat belet niet dat voor de toepassing van ons Burgerlijk Wetboek er bijzondere moeilijkheden zullen opdagen, daar de betrokkenen gesneuveld of vermist werden in Rusland of in een deel van Europa dat door de Russen bezet is en het niet gemakkelijk is de nodige officiële documenten uit deze landen te betrekken om deze familiale moeilijkheden te regelen.

Het departement van Buitenlandse Zaken heeft dan ook mijns inziens de plicht de families daarbij alle hulp te bieden. Mijns inziens zou ook een speciale inspanning moeten gedaan worden om de opzoekingen naar de vermisten te vergemakkelijken.

Iemand die zich met de problemen van de oorlogsslachtoffers bezighoudt zal niet ongevoelig zijn voor het morele lijden dat de familieleden der vermisten ondervinden.

Velen onder hen waren niet akkoord met hun man of zoon, die zich liet inlijven in het Vlaams of het Waals legioen, maar ook zij, die er wel mede akkoord waren om ideologische redenen, zijn mensen om wier lijden wij ons moeten bekommeren.

Er zouden dus moeten pogingen gedaan worden, bij voorbeeld door ons Rode Kruis om, in samenwerking met het Rode Kruis in andere landen, opzoekingen te doen naar die ongeveer 1 000 vermisten, opdat de familieleden zouden te weten komen waar ze gesneuveld zijn.

Hoe verkeerd de Oostfrontstrijders mogen gehandeld hebben, wij moeten objectief toegeven dat zeer velen bitter jong waren als zij zich medden, dat velen door een bepaald idealisme bezielde waren, dat anderen door allerlei motieven bij de S.S. kwamen, zonder zich bewust te zijn verraad te plegen tegenover hun land en volk.

Wij moeten deze verdwaalden, die in de gemeenschap teruggekomen zijn, trachten te winnen voor een beter begrip van hun vaderlandse plichten.

Wij moeten in ieder geval rechtvaardig zijn en de straffen niet laten voortduren boven wat gebruikelijk is in beschaafde landen tegenover politieke delinquenten.

Onder dit opzicht betaamt het niet dat de verminkten en zieken onder de gewezen Oostfrontstrijders zouden uitgesloten blijven van de vergoedingen voorzien door het Fonds voor gebrekkigen en verminkten. Op dit ogenblik kunnen zij daarvan niet genieten, onder voorwendsel dat de wetgeving op dit Fonds bepaalt dat diegenen die ervan genieten, van goed gedrag zouden zijn, en natuurlijk, ingevolge de veroordeling die zij opgelopen hebben als Oostfrontstrijders, zij niet als zijnde van goed gedrag kunnen beschouwd worden.

De heer Voorzitter. — Mijnheer Kiebooms, u spreekt over wat niet voorzien is in de interpellatie : u maakt van de gelegenheid, dat u het woord gekregen hebt, gebruik om dezelfde « speech » te plaatsen die ge hier sedert jaren voordraagt.

De heer Kiebooms. — U vergist u, Mijnheer de Voorzitter.

De heer Voorzitter. — Ik ben niet tegen uw thesis. Ik zeg eenvoudig dat wij met de bespreking in het kader moeten blijven dat gesteld is geworden door de interpellatie van de heer Wagemans.

De heer Kiebooms. — Welnu, ik kom daar onmiddellijk op terug. Zoals ik het dus zei, verplichten wij die gewezen Oostfrontstrijders toe te treden tot de organismen van steunactie, waardoor zij dichter tot elkaar gebracht worden en dus tot een speciale groep zich voelen aangetrokken, waardoor hun reïntegratie in de nationale gemeenschap niet wordt vergemakkelijkt.

Wij begrijpen de bekommernis van zekere weerstandsgroeperingen en vaderlandslievende verenigingen, die de terugkeer van de inciviele elementen in het openbaar leven vrezen.

Deze bekommernis is ook de onze. Wij verschillen soms nog al eens over de aan te wenden middelen, en ik kan dat ook begrijpen.

Maar, Mijnheer de Minister, ik vraag alleen dat men zonder passie, zonder vooringenomenheid de problemen der repressie zou benaderen en er aan denken dat de ellende de voedingsbodem is van alle opstandige bewegingen, dat men ideologieën niet verdrijft door onrechtvaardigheden in stand te houden, dat de democratiën verraagzaam moeten zijn in de strijd om de ideeën, dat het de overwinnaar past grootmoedig te zijn, dat men de risico's der liefde en

vergevingsgezindheid moet verkiezen boven de risico's van de haat en de onverzoenlijkheid. (*Toejuichingen op de banken van de christelijke volkspartij.*)

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Wagemans.

De heer Wagemans (1). — Het laatste gedeelte van het betoeg van de heer Kiebooms was reeds een voldoende aanleiding voor mijn interpellatie.

Aan de heer Terfve zeg ik dat ik steeds gaarne naar hem luister, omdat hij een goede redenaar is. Hij slaat echter de bal mis, evenals de Minister, als zij beweren dat ik een volledige assimilatie tussen de Oostfrontstrijders en de verzetslieden wil. Ik ga akkoord om te zeggen dat degenen die de heer Dejacé, tijdens een onderbreking, de « noirs » noemde, zich aan uitpattingen hebben overgeleverd.

Ik keur dergelijke gruwelen scherp af en wens niet met die mensen vereenzelvigd te worden.

Doch ook het verzet pleegde gruwelen. Moet ik hier herinneren aan het 17-jarig Limburgs meisje, waarover, als ik me zo mag uitdrukken, een heel bataljon passeerde en dat daarna voor enkele pakjes sigaretten aan Amerikaanse negers werd verkocht? Dat is een ontzettend feit, maar ik schuif het niet het hele verzet in de schoenen.

Wij moeten kijken naar de motieven en de gedachten van de strijders, en niet zozeer naar hun uniform.

M. Dejacé. — Vous n'avez pas le droit de parler de la résistance, vous ne savez pas ce que c'est!

De heer Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VERROKEN TOT DE HEER MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN DE HEER MINISTER VAN OPENBAAR ONDERWIJS « OVER DE RECENTE GEVOLGEN VAN DE TELLINGSPUBLICATIE OP DE ORGANISATIE VAN HET ONDERWIJS ».

Bespreking.

INTERPELLATION DE M. VERROKEN A M. LE MINISTRE DE L'INTÉRIEUR ET A M. LE MINISTRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE « SUR LES CONSÉQUENCES RÉCENTES DE LA PUBLICATION DU RECENSEMENT SUR L'ORGANISATION DE L'ENSEIGNEMENT ».

Discussion.

De heer Voorzitter. — Mevrouwen, Mijne Heren, wij gaan thans over tot de interpellatie van de heer Verroken tot de heer Minister van Binnenlandse Zaken en de heer Minister van Openbaar Onderwijs « over de recente gevolgen van de tellingspublicatie op de organisatie van het onderwijs ».

Mesdames, Messieurs, nous passons maintenant à l'interpellation de M. Verroken à M. le Ministre de l'Intérieur et à M. le Ministre de l'Instruction publique « sur les conséquences récentes de la publication du recensement sur l'organisation de l'enseignement ».

Het woord is aan de heer Verroken.

De heer Verroken (1). — Het is met een zekere ontgoocheling dat ik hier het woord neem. Maar ik wens klaarheid, en die is slechts te bekomen door een debat.

De Minister heeft willen blijk geven van goede wil. Maar ik heb de indruk dat hij niet verder gaat in de geschiedenis dan 1932, terwijl de geschiedenis voor ons in dit jaar begint.

Ingevolge die wet hebben velen een opleiding in de Nederlandse taal gekregen. De Minister van Openbaar Onderwijs moet aannemen dat wanneer men de volksjongens gedurende enkele tijd op een bepaalde wijze vormt, men niet een onmiddellijke ommekeer kan bereiken, omdat er sommige verklaringen gedaan worden door de administratie.

(1) Overgenomen uit het *Beknopt Verslag*. (Beslissing van de K. d. V. dd. 11 Maart 1896.)

Ook de vertegenwoordigers van het vrij onderwijs hebben toen in de woorden van Minister Vermeulen geloofd. Zij hebben zijn woorden toegejuicht en er de ouders van op de hoogte gesteld.

Na enkele tijd leek het dat men ook in 't officieel onderwijs dat standpunt innam. In October 1957, kwam er een rondschrijven van de Minister van Openbaar Onderwijs, dat getuigde van enige overdreven ijver, vermits het eiste dat de taalwetten ook in de kleuterscholen zouden worden toegepast. Ik heb niet gereageerd, eerlijk gezegd, omdat ik van de Waalse Minister ook niet veel begrip verwachtte. Ik heb echter mijn mening over de Minister herzien, toen ik hem, op de viering van Herman Têrlinck, zijn waardering op zeer treffende wijze hoorde uitspreken voor de strijd van de Vlamingen voor hun rechten, in het parlement en elders.

Een tweede feit dat mij gunstig scheen was dat beide Ministers in de Voerstreek een regeling hadden getroffen die wij ook in onze streek wensten.

Ook de keuze van de leerlingen bleek verzekerd. Wij geloofden dan ook in de kansen van een gesprek.

Toen wij hem interpelleerden, bevestigde de Minister van Binnenlandse Zaken o.m. dat in een stad als Moeskroen de toestand ongewijzigd zou blijven. Maar die toestand was de tweetaligheid en de Minister verklaarde :

« Enseignement moyen de l'Etat : pas de changement. Il est resté unilingue français. »

Dat wilde zeggen dat ook in de periode van de tweetaligheid, het onderwijs centalig was.

Wij hebben ook gezegd dat het vrij onderwijs zich aan de taalwet moest onderwerpen. Dit onderwijs bevestigde dat een gemeenschappelijk onderwijs op basis van de streektaal wenselijk was.

Het mag eens onderstreept worden dat men altijd te gemakkelijk de schuld werpt op het vrij onderwijs. Voor de eerste maal sedert België bestaat, hadden wij vóór ons kinderen van Franssprekende burgers, die hun kinderen in de eigen taalgemeenschap wilden wederinschakelen door ze in de Nederlandse taal onderwijs te laten verstrekken.

Ik heb over deze kwestie gesproken met de Minister, die mij vroeg mijn opmerkingen schriftelijk te maken. Op 15 November 1957 heb ik hem daarover een brief geschreven. Ik heb op deze brief nog steeds geen antwoord ontvangen. Op 22 December 1957 heeft de schooloverheid op het departement haar mening eveneens uiteengezet en deze strookte met de mijne.

Dat was op 22 December. Wij hebben niet gehoord dat hieraan gevolg werd gegeven. Enkele dagen na dit schrijven heb ik terug contact genomen met het departement, en ik vernam dat men mij schriftelijk zou antwoorden.

Niettegenstaande dit alles, nl. de regeling in de Voerstreek, de toestand te Moeskroen, niettegenstaande de Minister zich akkoord verklaarde, kregen wij geen uitslag. Ik wens te weten waarom het eindresultaat van die geschiedenis nog niet is gekend. Hoe is het mogelijk dat wij spijs dit alles een negatief resultaat hebben bekomen? (Applaus bij de C.V.P.)

M. le Président. — La parole est à M. le Ministre de l'Instruction publique.

M. Collard, Ministre de l'Instruction publique (à la tribune). — Mesdames, Messieurs, l'interpellation de M. Verroken vise en fait la situation particulière de la section française du collège Saint-Antoine de Renaix.

Le 1er septembre 1954, l'enseignement libre de Renaix a créé au collège Saint-Antoine de Padoue et à l'Institut Sancta Maria des sections françaises, et cela en application des résultats du recensement linguistique.

En décembre 1957, M. Verroken, comme il l'a rappelé, a pris contact avec moi. Je lui ai ménagé une entrevue avec des membres de mon cabinet, entrevue à laquelle assistaient M. Van Caeneghem, ainsi que le supérieur du collège Saint-Antoine.

Ils ont expliqué que la section française du collège ne comportait pas un nombre d'élèves suffisant pour permettre qu'elle touche les subventions de l'Etat, en application de la loi du 7 juillet 1955 et de l'arrêté d'exécution du 16 février 1956.

Ils ont demandé que les élèves ayant suivi la section française dans les classes primaires puissent être versés, à partir de la sixième d'athénée, dans une section flamande mixte, c'est-à-dire dans une section où quelques cours seraient donnés en français.

Cette solution n'est pas conforme aux exigences de la loi du 14 juillet 1932, mais est de nature à permettre de tenir compte de ces élèves pour fixer les subventions, en application de la loi de juillet 1955.

Je dois dire — et je ne l'ai pas caché à M. Verroken — que j'ai hésité pendant un certain temps avant de donner mon accord à cette proposition. Finalement, je l'ai donné par une note, signée de moi, datée du 16 janvier 1958, et qui s'adressait à la direction générale de l'enseignement moyen de mon département.

J'ai pris cette décision, qui était sollicitée par M. Verroken, en tenant compte du fait qu'une section française ne peut pas être maintenue à Renaix dans le cadre de l'enseignement privé subsidié pour garçons, pour des raisons d'ordre social et financier que m'a exposées M. Verroken, et auxquelles je me suis rallié, à la condition qu'il ne subsiste pas de sixième année dans cette école.

Mais l'administration n'a pas exécuté cette note, ayant été saisie entre-temps d'une proposition — que j'ignorais, et peut-être M. Verroken l'ignore-t-il également — émanant, elle, de la Fédération nationale de l'enseignement moyen catholique.

Cette lettre émane de M. le chanoine Nauwelaerts.

Il n'y est pas question de la proposition de M. Verroken. La fédération catholique présente une autre solution; elle demande que les deux sections, flamande et française, puissent subsister l'une à côté de l'autre, mais que l'on fasse le total des élèves du rôle flamand et du rôle français pour le calcul des subventions. De cette façon, les deux sections seraient considérées en fait comme formant un seul et même établissement.

L'administration, qui de son côté ignorait les négociations qui avaient eu lieu par mon intermédiaire entre mon cabinet et M. Verroken, a transmis, à la date du 13 février, la proposition de M. le chanoine Nauwelaerts, avec un avis favorable, en déclarant qu'elle est conforme aux stipulations de l'arrêté royal du 16 février 1956, fixant le nombre minimum d'élèves pour les établissements d'enseignement moyen. La loi du 27 juillet, en effet, et l'arrêté-loi de juillet 1956 traitent sans préciser d'« établissements » ou de « sections ».

Il va de soi que les deux sections linguistiques font partie, dans le cas qui nous occupe, du même établissement, mais il ne me paraît pas conforme à l'esprit de la loi du 27 juillet de permettre que soient additionnés le nombre d'élèves de la section française et le nombre d'élèves de la section flamande pour déterminer le nombre de classes, et par conséquent le nombre d'heures de cours auxquels a droit d'établissement pour le calcul du nombre des subventions.

Deux sections de rôle linguistique différent, même si elles sont hébergées dans le même établissement, même si elles sont soumises à une seule direction, forment en réalité deux écoles distinctes, dont l'organisation doit être nettement séparée, et qui doivent chacune satisfaire aux différentes positions énumérées à l'article 13 de la loi du 27 juillet 1935, et notamment aux minima de population, aux lois linguistiques, etc.

En conclusion, ni la proposition de M. Verroken, ni la proposition de la Fédération de l'enseignement catholique ne sont exactement conformes à la loi.

Il n'y a pas d'autre moyen de trouver une solution pratique à un problème que je comprends; mais j'attire l'attention de l'honorable interpellateur sur ce que la solution qu'il préconise et celle réclamée par la Fédération nationale de l'enseignement catholique sont contradictoires.

Cette interpellation aurait pu être évitée, Monsieur Verroken, si vous étiez tout simplement venu m'en parler. La conclusion pratique est de demander à M. Verroken qu'il prenne contact avec les autorités de l'enseignement catholique et qu'il évite au Ministre de l'Instruction publique le désagréable devoir de trancher entre les deux, ou bien alors, si M. Verroken le préfère, qu'il provoque une réunion en mon cabinet entre le chanoine Nauwelaerts, le Ministre de l'Instruction publique et lui-même, pour qu'ensemble nous tâchions de trouver une solution.

Si la Fédération de l'enseignement moyen catholique se rallie à la solution que vous avez préconisée, et à laquelle je me suis rallié moi-même, tant mieux. S'il faut trouver une autre solution, je ne demande pas mieux que d'y arriver, mais, je le répète, je crois que c'est de cette façon qu'il faut procéder. (Applaudissements sur les bancs de la majorité.)

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verroken.

De heer Verroken (1). — Ik dank de Minister voor de verklaring die hij zoëven heeft afgelegd, en ik hoop dat deze verklaring de toestand volkomen zal in 't reine trekken.

Een paar historische feiten zou ik nog willen rechtzetten.

Kanunnik Nauwelaerts was van oordeel dat de Minister niet zou te vinden zijn voor de enige mogelijke regeling : namelijk de samenstelling van de leerlingen der verdubbelde klassen. Ik heb toen gezegd dat ik het wantrouwen ten opzichte van de Minister niet deelde.

Het vrij onderwijs drong er op aan dat op 6 December 1956 een antwoord zou worden bekomen, omdat, zo het antwoord negatief was, de omschakeling moeilijkheden zou meebrengen.

Op 11 Januari was de laatste dag waarop men met een nieuwe oplossing moest beginnen...

M. Collard, Ministre de l'Instruction publique. — Vous ne connaissez pas la lettre du chanoine Nauwelaerts?

De heer Verroken. — Jawel, die brief van 11 Januari was de bevestiging van een brief van maanden vroeger.

Die interpellatie draagt de vruchten die wij wensten. In een netelige hoek, moet men een oplossing zoeken, die genoegdoening schenkt aan ieder.

Ik dank de Minister voor zijn laatste verklaring.

De heer Voorzitter. — Het incident is gesloten.

(1) Overgenomen uit het *Beknopt Verslag*. (Beslissing van de K. d. V. dd. 11 Maart 1896.)

VERDAGING VAN DE KAMER. — AJOURNEMENT DE LA CHAMBRE.

De heer Voorzitter. — Zoals overeengekomen, zullen wij onze werkzaamheden voor deze week sluiten om ze te hernemen op 15 April. De regeling der werkzaamheden werd in de loop van deze vergadering vastgesteld.

— De vergadering wordt te 19 u 30 m opgeheven.

La séance est levée à 19 h 30 m.

Dinsdag 15 April 1958, openbare vergaderingen te 10 uur en te 13 u 45 m.

Mardi 15 avril 1958, séances publiques à 10 heures et à 13 h 45 m.

QUESTIONS. — VRAGEN.

Des questions ont été remises au bureau par MM. Bertrand, Charpentier, De Clerck, Dejace, Demuyter, Denis, Hermans et Van Winghe.

Vragen werden ter tafel gelegd door de heren Bertrand, Charpentier, De Clerck, Dejace, Demuyter, Denis, Hermans en Van Winghe.

Annexe A. — Bijlage A.

BUDGET DES DOTATIONS POUR L'EXERCICE 1958. — BEGROTING DER DOTATIEN VOOR HET DIENSTJAAR 1958.

Articles	DESIGNATION DES SERVICES ET DE L'OBJET DES DEPENSES	EXERCICE 1958. DIENSTJAAR 1958.		AANWIJZING VAN DE DIENSTEN EN VAN HET VOORWERP DER UITGAVEN	Artikelen
		Montant des crédits par article (en milliers de F). Bedrag der kredieten per artikel (in duizenden F).	Total par chapitre (en milliers de F). Totaal per hoofdstuk (in duizenden F).		
	CHAPITRE I ^{er} .			HOOFDSTUK I.	
101	Liste civile, fixée en vertu de l'article 77 de la Constitution, par la loi du 24 juillet 1951	56 000		Civiele lijst, vastgesteld krachtens artikel 77 van de Grondwet, bij de wet van 24 Juli 1951.	101
102	Dotation complémentaire à la Famille royale	6 000		Aanvullende dotatie voor de Koninklijke Familie	102
105	Dotation à S. M. la Reine Elisabeth : 1. Dotation annuelle et viagère (loi du 20 mars 1934) 2 000 2. Intervention de l'Etat dans les dépenses de personnel et de matériel de la Maison de S. M. la Reine Elisabeth	2 000 2 000		Dotatie aan H. M. Koningin Elisabeth : 1. Jaarlijkse en levenslange dotatie (wet van 20 Maart 1934). 2. Tussenkost van de Staat in de personeelsuitgaven en de uitgaven voor materiële behoeften van het Huis van H. M. Koningin Elisabeth.	105
104	Dotation annuelle à S. A. R. le Prince Charles de Belgique	4 000 4 000	50 000	Jaarlijkse dotatie aan Z. K. H. Prins Karel van België	104
	CHAPITRE II.			HOOFDSTUK II.	
103	Sénat	79 000	79 000	Senaat	103
	CHAPITRE III.			HOOFDSTUK III.	
106	Chambre des Représentants	128 721	128 721	Kamer der Volksvertegenwoordigers	106
	CHAPITRE IV. — <i>Cour des Comptes.</i>			HOOFDSTUK IV. — <i>Rekenhof.</i>	
107	Traitements et indemnités des membres de la Cour	4 674		Jaarwedden en vergoedingen van de leden van het Hof	107
108	Traitements et indemnités du personnel des bureaux	58 951		Jaarwedden en vergoedingen van het personeel der burelen	108
109	Frais de mission et de déplacements de toute nature	400		Zendings- en verplaatsingskosten van alle aard	109
110	Matériel et rémunération des salariés	5 606		Materieel en bezoldiging van de loontrekkenden	110
111	Dépenses imprévues	250		Onvoorziene uitgaven	111
112	Service social du personnel et secours alloués à défaut de pension, à d'anciens fonctionnaires, employés et gens de service, à leurs veuves ou aux membres de leurs familles dont ils étaient les soutiens, qu'il y ait obligation alimentaire ou non, et qui se trouvent dans une situation malheureuse. — Secours alloués, dans des circonstances exceptionnelles, à celles de ces personnes qui n'ont qu'une pension minimale	527	68 188	Sociale dienst van het personeel en verlening van hulpgehden bij ontstentenis van pensioen, aan voormalige ambtenaren, beambten en dienslieden, aan hun weduwen of aan hun verwanten wier steun zij waren, met of zonder verplichting tot voeden, en die in ongelukkige omstandigheden verkeren. — Verlening van hulpgehden, in uitzonderingsomstandigheden, aan diegenen onder hen die slechts een gering pensioen genieten.	112
	Total pour le Budget des Dotations		525 909	Totaal voor de Begroting van Dotatiën.	

Annexe B. — Bijlage B.

**BUDGET DU MINISTÈRE DES COLONIES POUR L'EXERCICE 1958. — BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN KOLONIËN VOOR HET DIENSTJAAR 1958.
TITRE Ier. — Dépenses ordinaires. — TITEL I. — Gewone uitgaven.**

Articles	DESIGNATION DE L'OBJET DES DEPENSES ET DES SERVICES	EXERCICE 1958. DIENSTJAAR 1958.		AANWIJZING VAN HET VOORWERP DER UITGAVEN EN VAN DE DIENSTEN	Artikelen
		Montant des crédits par lettera (en milliers de F.). — Bedrag der kredieten per lettera (in duizenden F.).	Montant des crédits par art., par paragr. et par chapitre (en milliers de F.). — Bedrag der kredieten per art., per paragr. en per hoofdstuk (in duizenden F.).		
	CHAPITRE I ^{er} . — <i>Dépenses d'administration générale.</i>			HOOFDSTUK I. — <i>Uitgaven van algemeen bestuur.</i>	
	§ 1 ^{er} . — Rémunérations et indemnités.			§ 1. — Bezoldigingen en vergoedingen.	
1	Traitement et frais de représentation du Ministre		123	Jaarwedde en representatiekosten van de Minister	1
2	Traitements et indemnités du personnel du Cabinet du Ministre		1 428	Jaarwedden en vergoedingen van het personeel van het Kabinet van de Minister.	2
3	Rémunérations du personnel actif et en disponibilité (y compris les rémunérations réduites du personnel temporaire accidenté en service) :			Bezoldigingen van het actief en ter beschikking gesteld personeel (met inbegrip van de verminderde bezoldigingen van het tijdelijk personeel in dienst door werkongeval getroffen) :	3
	1. Administration centrale	51 951		1. Hoofdbestuur.	
	2. Services extérieurs	12 746		2. Buitendiensten.	
4 et 5		64 697	4 en 5
6	Honoraires des avocats et des médecins. — Jetons de présence, frais de route et de séjour des personnes étrangères aux administrations de l'Etat. — Rémunération d'experts étrangers à l'Administration et prestations de tiers (y compris les dépenses d'exercices antérieurs) :			Erelonen van advocaten en geneesheren. — Presentiegelden, reisen verblijfkosten van de niet tot de Rijksdiensten behorende personen. — Bezoldiging van niet tot de Administratie behorende deskundigen en prestaties van derden (met inbegrip van de uitgaven voor vroegere dienstjaren) :	6
	1. Administration centrale	55		1. Hoofdbestuur.	
	2. Services extérieurs	"	55	2. Buitendiensten.	
7	Allocations et indemnités généralement quelconques au personnel de l'Etat :			Allerhande toelagen en vergoedingen aan het Staatspersoneel :	7
	1. Administration centrale	1 075		1. Hoofdbestuur.	
	2. Services extérieurs	71		2. Buitendiensten.	
8	Allocations et dépenses de service social		1 111	Toelagen en uitgaven voor maatschappelijk dienstbetoon	8
	Le montant des remboursements effectués par les agents du Département pour les prêts consentis à charge de cet article peut être porté au crédit d'un compte spécial ouvert au budget pour Ordre, titre II, chapitre III, à gérer par le comptable du service social en vue d'être réutilisé sous forme de prêts.)		475	Het bedrag van de terugbetalingen gedaan door de personeelsleden van het Departement voor de leningen toegestaan ten laste van dit artikel mag op het krediet gebracht worden van een bijzondere rekening geopend op de begroting voor Orde, titel II, hoofdstuk III, te beheren door de rekenplichtige van de Maatschappelijke Dienst om opnieuw gebruikt te worden onder vorm van leningen.)	
	Total pour le § 1er ...		68 224	Totaal voor § 1.	

Articles	DESIGNATION DE L'OBJET DES DEPENSES ET DES SERVICES	EXERCICE 1958. DIENSTJAAR 1958.		AANWIJZING VAN HET VOORWERP DER UITGAVEN EN VAN DE DIENSTEN	Artikelen
		Montant des crédits par lettre (en milliers de F). — Bedrag der kredieten per littera (in duizenden F).	Montant des crédits par art., par paragr. et par chapitre (en milliers de F). — Bedrag der kredieten per art., per paragr. en per hoofdstuk (in duizenden F).		
	§ 2. — Dépenses de matériel et autres dépenses de fonctionnement.			§ 2. — Uitgaven voor materiële behoeften en andere werkingsuitgaven.	
9	Eau, vapeur, gaz et électricité, autres dépenses de consommation, affranchissement de correspondances, télégrammes, abonnements et communications téléphoniques, transport, loyer, impositions, redevances : 1. Administration centrale 2. Services extérieurs	1 452 »	1 452	Water, stoom, gas en elektriciteit, andere verbruiksuitgaven, frankering van brieven, telegrammen, abonnementen op de telefoon en telefoongesprekken, vervoer, huur, belastingen, retributies. 1. Hoofdbestuur. 2. Buitendiensten.	9
10	Dépenses d'entretien de locaux, mobilier et matériel. — Acquisition d'ouvrages et de publications. — Abonnements aux journaux et publications officielles. — Menues dépenses de matériel, de fournitures de bureau, d'impression, de reliure et de produits d'entretien : 1. Administration centrale 2. Services extérieurs	2 944 »	2 944	Onderhoudsuitgaven van lokalen, meubilair en materieel. — Aanschaffen van werken en publicaties. — Abonnementen op dagbladen en officiële publicaties. — Kleine uitgaven voor materieel, bureaubenodigheden, drukwerken, inbindingen en onderhoudsproducten : 1. Hoofdbestuur. 2. Buitendiensten.	10
11	Publications effectuées par le Département : 2. Services extérieurs	»	»	Door het Departement uitgevoerde publicaties : 2. Buitendiensten.	11
12	Fournitures effectuées à l'intervention de l'O.C.F. : 1. Combustibles solide et liquide 2. Fournitures de bureau, papier, impressions, reliures 3. Machines de bureau : acquisitions, locations 4. Mobilier et matériel : acquisitions et locations 5. Habillement 6. Produits d'entretien	575 550 406 540 65 400	4 754	Benodigheden geleverd door tussenkomst van het C. B. B. : 1. Vaste en vloeibare brandstoffen. 2. Bureaubenodigheden, papier, drukwerken, inbindingen. 3. Bureau machines : aanschaffen, huren. 4. Meubilair en materieel : aanschaffen en huren, 5. Kleding. 6. Onderhoudsproducten.	12
15	Achat et utilisation des véhicules automoteurs, propriété de l'Etat : 1. Mis à la disposition du Ministre et du Cabinet	270	270	Aankoop en gebruik van motorvoertuigen, eigendom van de Staat : 1. Ter beschikking gesteld van de Minister en het Kabinet.	15
14	Dépenses afférentes aux déplacements : 1. Administration centrale 2. Services extérieurs	145 »	145	Uitgaven in verband met de verplaatsingen : 1. Hoofdbestuur. 2. Buitendiensten.	14
13	Dépenses de formation professionnelle		5	Uitgaven voor beroepsscholing	13
16	Contentieux résultant de l'activité administrative du Département		20	Geschillen voortvloeiend uit de administratieve bedrijvigheid van het Departement	16
17	Dépenses diverses d'administration		»	Diverse bestuursuitgaven	17
18	Achat en premier équipement de mobilier, matériel et machines de bureau, à l'intervention de l'O.C.F. — Travaux et autres fournitures de premier équipement : 1. Administration centrale	150	150	Aankoop, voor eerste uitrusting, van meubilair, materieel en bureau-machines, door bemiddeling van het C.B.B. — Werken en andere leveringen voor eerste uitrusting : 1. Hoofdbestuur.	18

SEANCES DU MERCREDI 2 AVRIL 1958.
VERADERINGEN VAN WOENSDAG 2 APRIL 1958.

Articles	DESIGNATION DE L'OBJET DES DEPENSES ET DES SERVICES	EXERCICE 1958. DIENSTJAAR 1958.		AANWIJZING VAN HET VOORWERP DER UITGAVEN EN VAN DE DIENSTEN	Artikelen
		Montant des crédits par lettre (en milliers de F). — Bedrag der kredieten per littera (in duizenden F).	Montant des crédits par art., par paragr. et par chapitre (en milliers de F). — Bedrag der kredieten per art., per paragr. en per hoofdstuk (in duizenden F).		
19	Autres dépenses exceptionnelles : 1. Administration centrale		"	Andere uitzonderingsuitgaven : 1. Hoofdbestuur.	19
	Total pour le § 2.....		6 700	Totaal voor § 2.	
	Total pour le chapitre I ^{er}		71 921	Totaal voor hoofdstuk I.	
	CHAPITRE II. — Subventions.			HOOFDSTUK II. — Toelagen.	
20 et 21 22 nouv.	Subventions pour l'enseignement : 1. Subvention à l'Université officielle du Congo belge et du Ruanda-Urundi, à Elisabethville	4 000	50 000	Toelagen voor het onderwijs : 1. Toelage aan de Officiële Universiteit voor Belgisch-Congo en voor Ruanda-Urundi, te Elisabethstad.	20 en 21 22 nieuw
	2. Subvention au Centre culturel du Congo belge	26 000	"	2. Toelage aan het Cultureel Centrum van Belgisch-Congo.	23 tot 25
23 à 25	Total pour le chapitre II ...		50 000	Totaal voor hoofdstuk II.	
	CHAPITRE III. — Travaux.			HOOFDSTUK III. — Werken.	
26 et 27	CHAPITRE IV. — Autres dépenses.			HOOFDSTUK IV. — Andere uitgaven.	26 en 27
28 et 29	Total pour le titre I ^{er} . — Dépenses ordinaires ...		104 924	Totaal voor titel I. — Gewone uitgaven.	28 en 29
TITRE II. — Dépenses extraordinaires. — TITEL II. — Buitengewone uitgaven.					
Articles.	DESIGNATION DES SERVICES ET DE L'OBJET DES DEPENSES	CREDITS D'ENGAGEMENT — VASTLEGINGS- KREDIETEN — Obligations nouvelles autorisées par la présente loi (en milliers de F) — Nieuwe verplichtingen toegestaan door de huidige wet (in duizenden F)	CREDITS DE PAIEMENT — BETALINGS- KREDIETEN — Paiements nouveaux autorisés par la présente loi (en milliers de F) — Nieuwe betalingen toegestaan door de huidige wet (in duizenden F)	AANWIJZING VAN DE DIENSTEN EN VAN HET VOORWERP DER UITGAVEN	Artikelen.
58.411	CHAPITRE II. — Crédits relatifs aux avances. Neuvième avance récupérable au Trésor du Ruanda-Urundi pour son équipement économique et son développement social.	"	600 000	HOOFDSTUK II. — Kredieten betreffende de voorschotten. Negende terugvorderbaar voorschot aan de Schatkist van Ruanda-Urundi, met het oog op zijn economische toerusting en sociale ontwikkeling.	58.411
	Total pour le titre II. — Dépenses extraordinaires ...		600 000	Totaal voor titel II. — Buitengewone uitgaven.	